

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053

மலர் - 13 இதழ் - 11 - பிப்ரவரி 2022

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

தி.ரத்தினசபாபதி

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

1	படித்துப் பாருங்களேன்...	04
	ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	
2	பொதுவுடைமைக் கட்சியும் பயிற்றுமொழியும்	09
	பா.க்டர். சு.நரேந்திரன்.....	
3	மக்களாட்சி என்பது தற்காலங்களில்	
	சுபங்குகளின் தொகுப்பாகவே உள்ளது	
	தாரிக் அலி.....	15
4	தமிழ்நாட்டு அலைகுடி மக்கள்	
	முனைவர் சி மகேசுவரன்.....	41
5	தாமோதர் மாவ்ஜோ:	
	எளிய மக்களின் நம்பிக்கை	
	இரா. தமிழ்ச்செல்வன்.....	45
6	சீரூர் சமூக அமைப்பும்	
	இணக்குழுப் பண்டுகளின் சிதைவும்	
	ஞா.ஸ்ரீபன்.....	49
7	நூலகக் கல்வியை நோக்கி	
	உதயை மு. வீரையன்.....	57
8	முதுபெரும் இலக்கண அறிஞர்	
	செ.வை.சண்முகனார்	
	ஆ.கார்த்திகேயன்.....	61
9	சுப்பையாராவ் சொன்ன இராமாயணம்	
	அ.கா. பெருமாள்.....	65
10	பஞ்சாயத்துக்களை இயக்குவது யார்?	
	க. பழனித்துரை.....	71
11	தமிழ் வளர்ச்சிக்கு முத்தான மூன்று திப்பங்கள்	
	தே.சங்கர சரவணன்.....	78
12	மதம் மனிதம்	
	ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.....	84

பகிர்வு

படித்துப் பாருங்களே...
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

தாய்த் தெய்வ வழிபாடு

இந்தியத் தாய்த் தெய்வங்கள் - என்.என்.பட்டாச்சார்யா (1977)

(N.N.Bhattacharya (1977) *The Indian Mother Goddess.*

Manohar Book Service, 2, Ansari Road, Daryaganj, New Delhi, 11002).

இந்திய நாட்டின் சமய வாழ்க்கையிலும் சமய வரலாற்றிலும் புறக்கணிக்க இயலாத இடத்தைத் தாய்த் தெய்வங்கள் பெற்றுள்ளன. வைதீக சமய எல்லைக்குள் அடங்கும் சமயங்கள் மட்டுமின்றி இவற்றுக்கு எதிராக உருவான அவைதீக சமயங்களும் கூட தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டைக் கொண்டுள்ளன. இந் நிறுவன சமயங்களுக்கு முன்னோடியாக உருப்பெற்ற தொல்சமயமும் கூட தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டைப் பின்பற்றியுள்ளது. இன்றும் கூட நாட்டார் சமய நெறியிலும். நிறுவன சமய நெறியிலும் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு செல்வாக்குடன் திகழ்கிறது. ஒன்றிரண்டு அயற்சமயங்கள் மட்டுமே தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு ஆட்படாமல் உள்ளன.

இங்கு அறிமுகம் செய்யப்படும் இந்நூல் இந்தியச் சமயங்களில் இடம் பெற்றுள்ள தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டையும் சடங்குகளையும் குறித்த சமய வரலாற்று ஆய்வு நூலாகும்.

நூலாசிரியர்:

இந்நூலின் ஆசிரியரான நரேந்திரநாத் பட்டாச்சார்யா(பி:1934) கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்தில் இந்தியாவின் பண்டைய வரலாறு, பண்பாடு, சிற்பங்கள் குறித்த துறையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். அங்கு சமயம், சமூகவரலாறு ஆகிய இரு பாடங்களைக் கற்பித்து வந்தார்.

இந்திய பூப்புச் சடங்குகள் (Indian puberty Rites) அண்டத் தோற்றம் குறித்த இந்தியச் சிந்தனைகள் (Indian Cosmogonical Ideas) சாத்த சமய வரலாறு (History Of the Sakta Religion) பண்டைய இந்தியச் சடங்குகளும் அவற்றின் சமூக உள்ளடக்கமும். (Ancient Indian Rituals and their Social Contents) சமணத் தத்துவம் : ஒரு வரலாற்றுக் குறிப்பு (Jaina philosophy : Historical Outline) இந்தியக் காம இலக்கியங்களின் வரலாறு (History Of Indian Erotic literature) என்பன இவர் எழுதிய பிற முக்கிய நூல்களாகும்.

இந்நூலின் அமைப்பு:

இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1970 இல் வெளியாகி உள்ளது. இப்பதிப்பைத் திருத்தம் செய்தும் விரிவுபடுத்தியும் 1977இல் வெளியிட்டுள்ளார். இவ்விரண்டாம் பதிப்பே இங்கு அறிமுகம் ஆகிறது. அறிமுக உரை உள்ளிட்டு இந் நூலில் ஐந்து இயல்கள் உள்ளன. இவற்றை அடுத்து மூன்று பின் இணைப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

அறிமுக உரை:

இந் நூலின் அறிமுக உரையானது தாய்த் தெய்வ வழிபாடு என்ற கருத்தாக்கத்தின் தோற்றம் அதன் வளர்ச்சி குறித்த அறிமுகமாக அமைந்துள்ளது. இவ்வகையில் இந் நூலின் அறிமுக உரையானது மரபு சார்ந்த ஒன்றாக அமையாமல், நூலின் மையக்கருத்தான தாய்த் தெய்வ வழிபாடு குறித்த பரந்துபட்ட அறிமுகத்தை வாசகனுக்கு அளிக்கும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. தாய்த் தெய்வம் என்ற கருத்தாக்கம் தொல் சமூகத்தில் (primitive Society) தோன்றியது தொடர்பாகப் பேராசிரியர் இ.ஓ. ஜேம்ஸ் என்பவரின் கூற்றை விரிவான மேற்கோளாகக்காட்டி நூலைத் தொடங்கி உள்ளார். இம் மேற்கோளின் அடிப்படையில் ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் பொருளாதார வாழ்க்கை அவர்கள் வழிபடும் கடவுளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் தோற்றுவிக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். இதன் தொடர்ச்சியாக உணவு தேடி வாழ்ந்த வேட்டைச் சமூக வாழ்க்கை, கால்நடைவளர்ப்பை மேற்கொண்டிருந்த மேய்ச்சல் நிலவாழ்க்கை, உழுதொழிலை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த வேளாண் சமூக வாழ்க்கை எனப் பல்வேறு வகையான பொருளியல் வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்டிருந்த சமூகங்களில் வேறுபாடான வழிபாட்டு முறைகளும் சடங்குகளும் நிலவியதை அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

தாய்த் தெய்வங்களும் செழிப்புச் சடங்குகளும்:

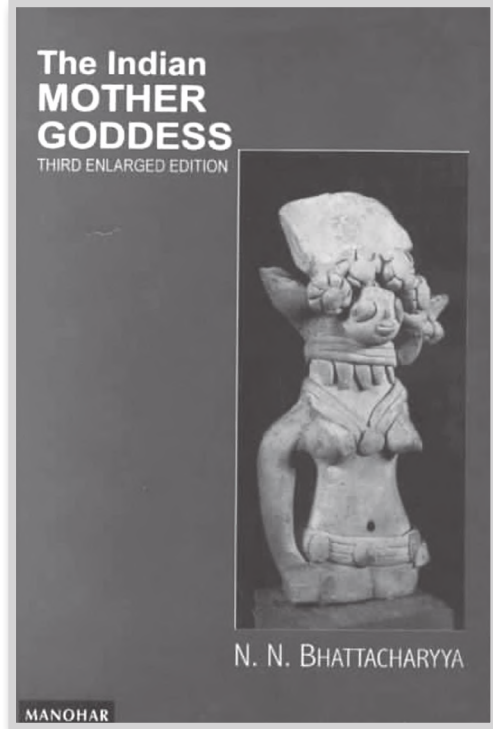
பண்டைக் கால உலகச் சமயங்களில் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டுடன் செழிப்புச் சடங்குகள் கொண்டிருந்த தொடர்பு பழமையான ஒன்று. பண்டைய மனிதர்கள் இயற்கை உற்பத்தியையும் மனித இனப்பெருக்கத்தையும் இணைத்தே பார்த்துள்ளார்கள். இதன் அடிப்படையில் பூமித்தாய் மானுடத் தாயுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்பட்டார். உலகின் பல்வேறு பண்பாடுகளிலும் இது வெளிப்பட்டுள்ளது.

ரோமானியச் சட்டங்களில் மானுடத்தாயும் நிலமும் இணையானதாகவே பார்க்கப்பட்டது. பண்டைய இந்தியாவில் திருமணச் சடங்குகளில் விளைநிலமாகப் பெண் உருவகிக்கப்பட்டார். திருமணத்தை நடத்திவைக்கும் புரோகிதர் மணமகனிடம் 'உன் விதையை விதைப்பாயாக' என்று கூறுவார். பெண்களை விளைநிலமாகக் குர்ஆன் குறிப்பிடும்.

மானுடனின் தாயாக நிலத்தையும் நிலத்தின் மகனாக மானுடனையும் வேதப் பாசுரங்கள் குறிப்பிடும்.

நிலத்தையும் பெண்ணையும் இணைத்துப் பார்ப்பதற்கான காரணமாக அமைவது இரண்டின் செயல்பாடும் ஒத்திருப்பதுதான். நிலம் தாவரச் செழிப்பை வழங்க, பெண் மகப்பேறு என்ற மானுடச் செழிப்பை வழங்குகிறாள்.

தொல் சமூகங்களில் செல்வத் திரட்சியானது இரண்டு வழிகளில் ஏற்படும் என்று குறிப்பிடும் இந் நூலாசிரியர் அது குறித்து இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்:

(1) வேளாண்மையின் வளர்ச்சி. (2) காட்டு விவங்குகளை வீட்டு விலங்குகளாகப் பழக்குதல். இவற்றுள் வேளாண்மையானது மேய்ச்சல் நில வாழ்க்கையின் இடையீடு இன்றி வளர்ச்சி பெற்றவுடன் தாய் உரிமைக் கூறு சமூகத்தின் உந்து சக்தியாக மாறி விடுகிறது. இதற்குச் சான்றாக பிரைஃபால்ட் (Briffault) எழுதியுள்ள 'தாய்கள்' (The Mothers) என்ற நூலில் இருந்து சான்று காட்டியுள்ளார். இச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் வட அமெரிக்கா, இந்தோனீசியா, மைக்ரோனீசியா ஆகிய நாடுகளிலும், ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும் வாழும் பல்வேறு இனக்குழு மக்களிடமும் மேய்ச்சல் சமூக வாழ்க்கை இல்லாமையும் அங்கு நிலவும் வேளாண்மைப் பண்பாடும் தாய்ஆதிக்கக் குணம்சம் கொண்ட சமூகத்தை அங்கு தொடர்ச் செய்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதே நிலை எகிப்திலும் நிலவுவதாகவும் இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது நைல் ஆற்றினால் வளம் பெற்ற வயல்களும், கால்நடைச் செல்வம் அங்கு முக்கியத்துவம் பெறாமையும்தான் என்று கூறியுள்ளார்.

இப் பொதுவான மதிப்பீடுகளை அடுத்து இந்தியாவின் பண்டையச் சமூகத்திலும் செமிட்டிக் பண்பாட்டிலும் காணப்பட்ட தாய் வழிச் சமூகம் குறித்த செய்திகளை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

ரிக் வேதகால சமூகம்:

ரிக் வேத கால இந்தியச் சமூகமானது மேய்ச்சல் நில சமூகமாகவும் தந்தை வழிச் சமூகமாகவும் இருந்துள்ளது என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ள நூலாசிரியர், மேய்ச்சல் நிலப் போர் வீரர்கள் தங்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பூர்வீகக்குடிகளிடம் வேளாண்மையை ஒப்படைத்து விட்டனர் என்கிறார். 10,462 செய்யுள்களைக் கொண்ட ரிக் வேதத்தில் 25 செய்யுள்களே வேளாண்மையைக் குறிப்பிடுகின்றன என்ற உண்மையை நூலின் அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் பிராமணர்களும், ஷத்திரியர்களும் வேளாண் தொழிலை மேற்கொள்ளக் கூடாது என்று மனு குறிப்பிட்டுள்ள பின் வரும் சுலோகங்களையும் மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். அது வருமாறு:

‘பிராமணஷத்திரியர்கள் வாணிபம் செய்து பிழைத்த போதும் உடல் முயற்சியும் பிறர் தயவை நாடத் தக்கதாயுமுள்ள விவசாயத் தொழிலை மேற்கொள்ளக் கூடாது.

பயிரிடுதலை மேலான தொழில் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். ஆயினும் பெரியோர் அதனைப் பாராட்டவில்லை’ (மனு:10: 83 & 84).

மேலும் வேத சமயத்தில் பெண் கடவுள்கள் சிறப்பிடமின்றி இரண்டாம் நிலையிலேயே காணப்படுகிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ் விரிவான அறிமுக உரையை அடுத்து வரும் நான்கு இயல்களில் முதல் இயல் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு தொடர்பான சில வழிபாட்டு முறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இரண்டாவது இயல் தாய்த்தெய்வங்கள் குறித்த இலக்கிய புராண வடிவங்களை உலகளாவிய நிலையில் எடுத்துரைக்கிறது. எஞ்சியுள்ள இரு இயல்களில் மூன்றாவது இயல் தொல்லியல் வழி அறியலாகும் தாய்த் தெய்வங்களையும் நான்காவது இயல் வளர்ச்சியுற்ற நிறுவன சமய நெறிகளில் இடம் பெற்றுள்ள தாய்த்தெய்வங்களையும் அறிமுகம் செய்கின்றன. இறுதியாக மூன்று பின் இணைப்புகள் அறுபத்தி ஒன்று பக்க அளவில் இடம் பெற்று நூலில் இடம்பெறாத பல செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. இனி இச் செய்திகளைச் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

வழிபாட்டு முறைகள்:

வேளாண்மைச் சமூகமாக மக்கள் நிலைத்து வாழத் தொடங்கியபோது நிலமானது தாயாக உருவகிக்கப்பட்டு பூமித்தாய் என்ற கருத்து உருப்பெற்றது. இதன் வெளிப்பாடாக தாய்த் தெய்வமானது தாவரச் செழிப்போடு தொடர்பு படுத்தப் பட்டது.

ஜெர்மனியின் மாநிலங்கள் பலவற்றில் மக்காச் சோள மாதா முக்கியமான ஒன்றாகும். அறுவடை நிகழ்வில் இக் கடவுளுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. அறுவடையின் போது இறுதியாக அறுத்த கதிர்கள் அடங்கிய கதிர்க்கட்டை ஒரு பெண்ணாக அடையாளப் படுத்துவர். இதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பெண்கள் அணியும் ஆடை அதற்கு அணிவிக்கப்படும். இவ் உருவமானது அறுவடைத்தாய், பெருந்தாய், பூமித்தாய், முதுமைத் தாய் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்படும். ஆட்ட பாட்டத்துடன் இதைப் பண்ணை வீட்டிற்குச் சுமந்து செல்வர்.

பயிரிடும் தானியங்களாலேயே இத் தாய்த்தெய்வங்களை அழைக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது. இதற்குச் சான்றாக மக்காச்சோளத் தாய், அரிசித்தாய் என்ற பெயர்களைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மழையை மையமாகக் கொண்டு நிகழும் சடங்குகளைக் குறித்தும் அவற்றில் பெண்களால் நிகழ்த்தப்படும் நிர்வாண நடனங்கள் குறித்தும் இவ்வியலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது 'போலச் செய்யும் மந்திரம்' (Imitative Magic) பாற்பட்டது என்று அடையாளப்படுத்தி உள்ளார். இந்திய அளவிலும் உலக அளவிலும் மழைச் சடங்குகள் குறித்த எடுத்துக்காட்டுகள் பலவற்றை அவர் தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்று முளைப்பாரி, வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் குறித்தும் பல எடுத்துக்காட்டுகளைக் கூறுவதுடன் அவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டுக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

இது போன்று குழந்தைகளைப் பாதுகாத்தல், நகரப்பாதுகாப்பு, விலங்குப் பாதுகாப்பு, நோய்களில் இருந்து பாதுகாத்தல், போரில் துணையாக நிற்கல், மலைகள், குன்றுகள், ஏரிகள், ஆறுகள் இவற்றில் வாழ்தல், குருதி வேட்கை கொண்டிருத்தல் என்ற குண இயல்புகளைக் கொண்ட தாய்த் தெய்வங்களையும் இவ்வியல் அறிமுகம் செய்துள்ளது. பழங்குடிகளின் தாய்த்தெய்வங்களின் பெயர்கள் எப்படி மலைகளுடனும் குன்றுகளுடனும் தொடர்புடையனவாய் இருப்பதையும் இவற்றில் சில தெய்வங்கள் வைதீக சமயத் தெய்வங்களுடன் இணைக்கப்பட்டமை குறித்தும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். குன்றுகள் மலைகளின் உச்சிப்பகுதிகள் மனித ஆண்குறியைப் போன்று தோற்றமளிப்பின் அவற்றை இயற்கையாக உருவான சிவனின் பிறப்புறுப்பாகக் கருதி சுயம்புலிங்கம் என்றழைக்கப்பட்டதையும் இது போன்று வடிவமைப்பின் அடிப்படையில் சில மலை உச்சிகள் பெண் தெய்வங்களின் ஸ்தனம்(மாற்பகம்) ஆகக் கருதப் படுவதையும் நீர் நிலைகள் சில யோனி(பெண் குறி) ஆகக் கருதப்பட்டு பெயர் பெற்றுள்ளதையும் அவற்றின் பாதுகாவலர்களாகக் கருதப்படுவதையும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கியப் புராணப் பதிவுகள்:

இவ் இயல் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு குறித்த இலக்கிய, புராணப் பதிவுகளின் துணையுடன் எகிப்து, மேற்காசியா, கிரேக்கம், ஆசியா மைனர், மெசபடோமியா, ஈரான் ஆகிய நாடுகளின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு மரபு குறித்த செய்திகளை எடுத்துரைக்கிறது. இதன் வழி, தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் தொன்மையும் பரந்துபட்ட அளவில் அது வழக்கில் இருந்தமையும் புலனாகிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக இந்திய வேத இலக்கியங்களிலும் காவியங்களிலும் பௌத்த சமய இலக்கியங்களிலும் தென் இந்திய இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் இடம் பெற்றுள்ள தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டுச் செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தொல்லியல் சான்றுகள்:

பழங்கற்காலம் (Palaeolithic Age) சார்ந்த தாய்த் தெய்வ உருவங்கள் அகழ்வாய்வுகளின் போது உலகெங்கிலும் கிடைத்துள்ளன. இவை எலும்பு, யானைத் தந்தம், கல், சுடுமண் இவற்றினால் உருவாக்கப்பட்டவை. கிரேக்கர்களின் வீனஸ் என்ற பெண்தெய்வத்தின் பெயரால் தொல்லியலாளர்கள் இவற்றை அழைப்பர். ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ, அகழ் ஆய்வுகளிலும் வீனஸ் உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்விரு இடங்களிலும் அகழ்ஆய்வை மேற்கொண்ட மார்ஷல் என்ற ஆங்கிலேயர் சிந்துச் சமவெளிக்கும் மேலை நாட்டிற்கும் இடையே பண்பாட்டுப்

பிணைப்பு இருந்துள்ளதாக வலியுறுத்தி உள்ளார். ஹரப்பாவில் கிடைத்துள்ள வீனஸ் உருவங்களுக்கு இணையானதாக மேலைநாட்டு அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்த வீனஸ் உருவங்களை அவர் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார்

அடுத்து, வேதகாலத்திலும் வேதகாலத்துற்குப் பிந்தைய காலத்திலும் குப்தர் காலத்திலும் நிலவிய தாய்த்தெய்வ வழிபாடு குறித்த செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கஜலட்சுமி, மகிஷமர்த்தினி, துர்கா, உமா, பார்வதி, லட்சுமி, சரஸ்வதி ஆகிய தாய்த்தெய்வங்களை மையமாகக் கொண்ட

செய்திகளும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. வேத சமயத்தில் மட்டுமின்றி புத்த சமண சமயங்களிலும் தாய்த் தெய்வங்கள் செல்வாக்குடன் இருந்தமையும் சான்றுகளுடன் விளக்கி உள்ளார். இறுதி இயலில் வளர்ச்சியடைந்த சமயங்களான கிறித்தவம், தாவோயிசம், பௌத்தம், வைணவம், சைவம், தாந்திரிக சாக்தம் ஆகிய சமயங்களில் இடம் பெற்றிருந்த தாய்த்தெய்வங்கள் தொடர்பான செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தாய்த் தெய்வமும் கிறித்தவமும்:

கோவில்களையும் புண்ணியத் தலங்களையும் தாய்த்தெய்வங்களுடன் அடையாளப் படுத்துவது தொன்மையான ஒன்று. மேற்கு ஆசியாவிலும் இந்தியாவிலும் கோவிலானது தாய்த்தெய்வமாகவும்

தெய்வம் வீற்றிருக்கும் அறையானது தாயின் கருப்பையாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. (தமிழ் நாட்டில் கருவறை என்றும். வடமொழியில் கர்ப்பகிரஹம் என்றும் அழைக்கப்படுவது நோக்கத் தக்கது). கிறித்தவத்தில் தேவாலயமானது சமய நிகழ்ச்சிகள் நிகழும் இடமாகவும் மக்கள் திரளும் அல்லது சந்திக்கும் இடமாகவும் (Congregation) மனித உடலாகவும் கருதப்படுகிறது. தொடக்க காலக் கிறித்தவசமயச் சிந்தனையாளர்கள் கிறித்துவின் மணவாட்டியாகப் பார்த்துள்ளார்கள் இருப்பினும் இதில் கருத்துமாறுபாடும் உண்டு. தேவாலயத்தை இரண்டாம் ஏவாளாகவும் இரண்டாம் ஆதாமான கிறித்துவால் ஆன்மீகத் தாயாக தோற்றுவிக்கப் பட்டவளாகவும் இறையியலாளர்கள் சிலர் கருதியுள்ளார்கள். வேறு சிலர் தெய்வீகத் தன்மை பெறாத கன்னியாகவும் அதே நேரத்தில் அன்பான தாயாகவும், கிறித்துவின் உடலுடன் இணைந்த ஒன்றாகவும் தேவாலயத்தைக் கருதியுள்ளார்கள்.

ஆனால் பொது மக்கள் உணர்வில் பாரம்பரியமான தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டுடன் இணைத்துப் பார்க்கும் கருத்துநிலை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததால் கன்னிமேரி வழிபாட்டு மரபு பரவலானது. அதே நேரத்தில் இதற்கு எதிரான கருத்து நிலையும் தொடக்ககாலக் கிறித்தவ சமய எழுத்தாளர்களால் இவ்வாறு முன்வைக்கப்பட்டது: "மரியாளின் உடல், மாசற்றது. ஆனால் அவர் கடவுள் அல்லர். அவரைப் 'போற்றலாம்' ஆனால் அவரை வழிபடக் கூடாது."

ரோம் நாட்டில் தேவாலயங்களை மேரிக்கு அர்ப்பணிப்பதில் இருந்து மேரி வழிபாடு பரவலானது. அதே போல்து கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும் இடமளித்தது. இறுதியில் மீட்புக்கான வழிகாட்டியாகவும், விண்ணுலகின் அரசியாகவும் அவரைப் போற்றும் மரபு உருப்பெற்றது. மாசற்ற கன்னி, கடவுளின் தாய், கதிர்வளை ஆடையாகவும், காலடியில் நிலவையும், பன்னிரண்டு விண்மீன்களைக் கொண்ட கிரீடத்தையும் கொண்டவராக இவர் காட்சியளிக்கலானார். ஏடன் தோட்டத்தின் லில்லிமலர், இரண்டாம் ஏவாளர், வெற்றியின் அரசி என்றெல்லாம் போற்றப்படலானார். இவரை மையமாகக் கொண்டு திருவிழாக்களும் உருவாயின.

பின் இணைப்பு:

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள மூன்று பின் இணைப்புகளில் முதலாவது பின் இணைப்பு வட்டார அளவிலான தாய்த் தெய்வங்களை அறிமுகம் செய்துள்ளது. பெண் ஆதிக்கம் மிகுந்த சமூகங்களை இரண்டாவது பின் இணைப்பு எடுத்துரைக்கிறது. இம் முயற்சியில், பொருளியல், மாணுடவியல், சமூகவியல், வரலாறு, தத்துவம் ஆகிய அறிவுத்துறைகளின் பங்களிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

பின் இணைப்பாக இவ்வியலின் இறுதியில் இந்தியாவின் சமய தத்துவச் சிந்தனைகளில் இடம் பெறும் வேதமரபு சார்ந்த சிந்தனையும் வேதமரபு சாராத சாங்கியத் தத்துவச்சிந்தனையும் இந்தியத் தாய்வழிச் சமூகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும், ஆராய்ந்துள்ளார்.

மூன்றாவது பின் இணைப்பு செழிப்புச்சடங்குகள் குறித்தும் தாந்திரிகம் என்ற தத்துவச் சிந்தனைக்கு அவை அடிப்படையாக அமைவது குறித்தும் ஆராய்கிறது.

நூலின் சிறப்பு:

இந்திய உபகண்டத்தை மையமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டமையால் இந் நூல் பரந்துபட்ட களத்தைத் தன் ஆய்வுக்களமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்திய நாட்டின் நிர்வாக அமைப்பை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட வரைபடங்களின் அடிப்படையில் நிகழ்த்தும் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் முழுமையானதாக அமைவதில்லை. தாய்த்தெய்வங்கள் என்ற வகைமை இந்தியா முழுமையும் காணப்படினும் அவை ஒரே படிநிலையில் உள்ளவை அல்ல. எழுத்து வடிவத்திலுள்ள புராணங்களின் (Myth) வழி அறியலாகும் தாய்த்தெய்வங்கள் மட்டுமே இந்நூலில் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. மற்றொரு பக்கம் பழமரபுக்கதைகள் (Legend) வழி அறியவேண்டிய வட்டாரத்தன்மை கொண்ட தாய்த் தெய்வங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. இவை அதன் எண்ணிக்கை அளவில் மிகுந்தவை. இவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு இந்தியாவின் தாய்த் தெய்வங்களை அடையாளப் படுத்த முடியாது.

இருப்பினும் இந்நூல் பின் வரும் சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது.

(1) பொதுவாக இத்தகைய ஆய்வுகளில் வைதீக(வேத) சமயத் தாக்கமே தூக்கலாக இருக்கும். ஆனால் இந்நூல் இந்தியாவில் தோன்றிய அவைதீக சமயங்களையும் இந்தியாவில் பரவிய அயல்நாட்டுச் சமயங்களையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தி உள்ளது

(2) மரபுவழி நிற்கும் அறிஞர்களுடன் நின்று விடாமல் ஜே.டி.பெர்னால்ட், ஜார்ஜ் தாம்சன், பிரிப்ஃபால்ட், தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்தியாயா போன்றோரின் ஆய்வுச் சிந்தனைகளையும் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

இதனால் மாநில அளவில் அல்லது ஒரு வட்டார அளவில் தாய்த்தெய்வங்களை ஆய்வு செய்யப் புகுவோருக்கு சரியான சிந்தனைப் போக்கை இவை உருவாக்கும்.

மொத்தத்தில் இந்நூலானது தாய்த் தெய்வங்கள் குறித்த அறிமுக நூலாகவும் ஆய்வு மேற்கொள்ள விழைவோருக்கு அறிமுக நூலாகவும் விளங்கும் தன்மையது.

டாக்டர் சு. நரேந்திரன்

பொதுவுடைமைக் கட்சியும் பயிற்றுமொழியும்

மும்மொழிக் கொள்கை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை. இதை 1957இல் திருச்சியில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாடு மற்றும் சிறப்புக் கூட்டங்களில் ஜீவா பேசிய பேச்சுக்கள் விளக்குகின்றன.

“கோவை கலைக் கல்லூரியில் போதனா மொழியாக்குவதைப் பரீட்சைக்கு வைத்துள்ளனர். இதன் வெற்றி தோல்விகளைக் கண்ட மற்ற கல்லூரிகளிலும் பரப்பலாம் என்று சர்க்கார் அறிவித்துள்ளது. இதுவே ஒரு பலவீனத்தைத்தான் காட்டுகிறது. தமிழைப் போதனா மொழியாக்குவதைப் பரீட்சை பண்ண வேண்டிய காலம் மலையேறிவிட்டது.

ராஜாஜி, லட்சுமணசாமி முதலியார், சர்.சி.பி. ராமசாமி அய்யர் முதலிய பெருமக்களிடமிருந்தே எதிர்ப்பு வந்துள்ளது. தமிழுக்குத் தகுதியில்லை என்று அவர்கள் பச்சையாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது உண்மையல்ல.

தங்கு தடையின்றி வளர்ச்சி பெறும் வண்ணம் தமிழை இருக்க வேண்டிய இடமெல்லாம் இருக்கச் செய்தால் வட்டார மொழிக்கு ஏற்பட்டுள்ள அச்சத்தை

மத்திய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கமும் காலந்தாழ்த்தாது நடைமுறையில் போக்க முன் வந்தால் தமிழின் மனப்பூர்வமான ஒப்புதலோடு இந்தியை அகில இந்திய இணைப்பு மொழியாக்க முடியும் என்பது எம் போன்றோர் கருத்து.

சென்ற சில ஆண்டுகளில் 150க்கு மேல் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் கண்டுபிடித்துள்ளோம் என்று சோவியத்து நாட்டார் இன்று நியாயமாகவே பெருமையடித்துக் கொள்கிறார்கள். இந்தப் பெருமைக்குக் காரணம் என்ன- கார்க்கி அன்று கூறியதுபோல் பாமரத் தன்மையில் மூழ்கிக் கிடந்த கோடானுகோடி பொது மக்களின் சிருஷ்டித்திறன் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டதே காரணம் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இதற்கு முக்கிய காரணம் நவீன உலகியல் அறிவு முழுவதும் மிகக் குறுகிய காலத்தில் வெகுவிரைவாகப் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ததே! தாய்மொழியால் மாத்திரமே பாமர ஜனசமுத்திரத்தைக் கப்பிக் கிடக்கும் அறியாமைக் காரிருளைக் கிழித்தெறிந்து, அறிவியல் ஒளிவீசச் செய்ய முடியும் என்பதில் யாருக்கும் இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது.

நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ் இருக்க வேண்டிய இடங்களில் தமிழை இருக்கவிடாமல் செய்து இன்று அதீதமாக இருந்து கொண்டிருக்கும் மொழி எது? சட்டசபையிலும் சர்க்கார் காரியாலயங்களிலும், கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும், விஞ்ஞானத் தொழில் நுட்பக் கல்விகளிலும் நீதிமன்றங்களிலும் இன்னபிற இடங்களிலெல்லாம் ஆதிக்கம் வகிப்பது இன்றும் ஆங்கிலமே. சுதந்திரம் கிடைத்து பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் இன்னும் ஆங்கிலமே இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது...

பல்கலைக்கழகச் சுயாட்சிக்குப் பயந்து கல்லூரிகளிலும் தமிழை அரியணை ஏற்றத் தயங்கித் தயங்கி நின்ற ஆளவந்தார்களும் கல்லூரிகளில் இனி தமிழைப் போதனா மொழியாக ஆக்குவோம் என்று தீர்மானித்து விட்டார்கள். சர்வஜன சம்மதமாக வரவேற்கத் தகுந்த இந்த நற்செய்தியும் நம் 'நல்லறிவாளர்கள்' அறியாததல்ல. இவ்வளவுக்கும் பின் இந்த 'நல்லறிவாளர்கள்' ஆங்கிலம்தான் விஞ்ஞான மொழியாக இருக்கமுடியும் என்று கூறினால் இது எதைக் காட்டுகிறது. சுடச்சுட கண்டுபிடிக்கப்படும் புத்தம் புது விஞ்ஞான உண்மைகளைச் சுடச்சுடத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு விஞ்ஞானத் துறை ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் அண்ணாமலை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் சரி, ஆங்கிலம் போதாதென்று ஜெர்மன் மொழியைக் கூடுதலாகக் கற்றுக் கொள்கிறார்களென்று நமது நல்லறிவாளர்களுக்குத் தெரியாதா என்ன?

ராஜாஜியாலும், அண்ணாதுரையாலும், நெடுஞ்செழியனாலும், ராமசாமி, லட்சுமணசாமி முதலியார்களாலும், அவர்கள் காலத்தில் கல்லூரியில் தமிழை விஞ்ஞான மொழியாக்க முடியாதென்றால் யார் அந்தப் பெரும்பணியைச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்? அவர்களுக்குப் பின் வரும், தலைமுறையிலும், தோன்றும் சுரணை கொண்ட தமிழர்கள் செய்ய வேண்டுமென்பதுதானா அவர்களின் கருத்து?

ஆகவே மூன்று கோடித் தமிழ் மக்களும் எத்தகைய பேதமும் பாராட்டாது கல்லூரிகளில் விஞ்ஞானத் துறையில், தொழில் நுட்பத் துறையில் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மக்களின் சகல துறைகளிலும் தமிழே ஆட்சி செலுத்தத் தகுந்த சிறந்த சூழ்நிலையை ஒன்றுபட்டு உருவாக்குவதே அவசர அவசியக் கடமையாகும். இதுதான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பணிவான வேண்டுகோள்.

இந்தியின் தேவை

மத்திய சர்க்கார் நிர்வாக மொழியாகவும், மத்திய ராஜ்ய சர்க்கார் இணைப்பு மொழியாகவும், இந்திய மக்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஒற்றுமைக்குத் துணை மொழியாகவும் இருக்க

வேண்டிய அளவே, இந்தி மொழிக்குப் பொதுத் தேவை இருக்கும்.

ஆங்கிலத்தின் இருப்பிடம்

நவீன உலகியல் கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு உலக விவகாரங்களுக்கு உதவிகரமாக இருப்பதற்குத் தேவைப்படுகிறவர்கள் பிரெஞ்சு, ரஷ்ய, ஜெர்மன், சீன மொழிகளைப் போன்று ஆங்கிலமும் கற்றால் போதுமென்ற நிலைமை ஏற்படும். அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்படுகிற வரையில் ஆங்கிலம் நீடிக்க வேண்டும் என்பதைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சேபிக்கவில்லை.

இந்தி நிர்வாக மொழி

இந்திய மொழிகளில் ஒரு மொழிதான் இந்திய அரசாங்கத்தின் நிர்வாக மொழியாக இருக்க முடியும். இருக்க வேண்டும். இச்சொற்பொழிவே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை.

ஜீவா அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசிய மேற்கண்ட திட்டங்களே (1985) 60ஆம் ஆண்டு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் விளக்கம் வருமாறு:

1. “எல்லா மாநிலங்களும் ஒத்துக் கொள்கின்ற வரை இந்தியுடன் ஆங்கிலமும் ஒரு தொடர்பு மொழியாக இருக்கும்.
2. பள்ளிகளிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை ஆட்சிமொழிச் சட்டம் ஆங்கிலப்பயிற்று மொழியிலிருந்து வட்டார மொழிக்கு மாறும். இத்துடன் சிறுபான்மை இனத்தவரின் மொழி இதிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும்.
3. இந்தியைப் பேசாத எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்தி பாடமாகவும், இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் 8வது சரத்தில் காணப்படும் ஒரு மொழியைக் கற்க வேண்டும் என்பதே மும்மொழிக்கொள்கை.

இந்த உரையின் வாயிலாக பொதுவுடைமைக் கட்சியின் பயிற்றுமொழி நிலைப்பாட்டை அறிய முடிகிறது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டு அரசியல் சூழல் எவ்வாறிருந்தது?

தமிழ் வழிக்கான பாடத்திட்டம் தேவை மாநாட்டுத் தீர்மானம்

இதன் பிறகு 1950 மே மாதம் கோவை நகரில் பைந்தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றதில் தமிழ்நாட்டில் தமிழ்மொழி கட்டாயப் பாடமாக அமைந்திருப்பது அவசியமாகையால் அதை அனுசரித்து பாடத் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டுமென இம்மாநாடு வலியுறுத்திய தீர்மானத்தை தி.சு.அவினாசிலிங்கமும், கி.வா.ஜகந்நாதனும் முன் மொழிந்தனர் என்பதையும் இங்கு நினைவு கூர வேண்டியுள்ளது.

1950இல் மாதவராவைக் கல்வியமைச்சராகக் கொண்டபோது பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையிலும் 6ஆம் வகுப்பு முதல் 11ஆம் வகுப்பு வரை இரண்டாவது மொழி ஆங்கிலம் கட்டாயம். மூன்றாம் மொழி இந்தி கட்டாயம். முதல் மொழியாக இந்திய மொழிகளில் ஏதேனும் ஒன்று அது தமிழாக இருக்கலாம். இல்லாமலும் போகலாம் என்று கூறுகிறது. ஆக இதிலும் தமிழ் கட்டாயம் என்கிற நிலை உருவாகவில்லை. எவ்வாறு என்றால் தமிழ். இந்தி, கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், உருது, குஜராத்தி ஏதேனும் ஒன்றினைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொள்ளலாம் என்று இவ்வறிக்கை கூறியது. ஆக இவ்வறிக்கை தமிழின்றி உயர்நிலைப் பள்ளி படிக்க வழி வகுத்தது. ஆனால் காமராசர் முதலமைச்சர் பதவி ஏற்றதும் தமிழுக்கு ஏற்றம் கொடுத்தார்.

5ஆம் வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலம்

காமராசரின் கல்வி அமைச்சரான சி.சுப்ரமணியம் ஆங்கிலத்தை 5ஆம் வகுப்பிலிருந்து மொழிப் பயிற்சிக்கான ஆணையைப் பிறப்பித்தார். மேலும் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இந்தியைப் புகுத்தினார்.

இந்தித் திணிப்பு குறித்து ஆளுநர் உரையின்மீது (2.8.55) பி.அரங்கசாமி ரெட்டியார் பேசியதாவது: “சமீபத்தில் 2 வார காலமாகத் தென்னாட்டில் ஒரு புரட்சிகரமான செய்தி வந்தது. இந்தி மொழியை எதிர்ப்பதன் அறிகுறியாக 1.8.1955இல் தேசியக் கொடியை எரிப்பது எனத் திராவிடக் கழகத்தார் முடிவு செய்து ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியைச் செய்துவந்தார்கள். 10, 15 நாட்கள் கிளர்ச்சி இருந்திருக்கிறது. இது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம் அல்ல. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழ்மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமானால், அதற்கு விரோதமான செயல்கள் இருக்கக் கூடாது. இப்பொழுது காட்டு, கவர் முதலியவைகளில் பூராவும் இந்தி மணியார்டர் பாரங்கள் பி.ஏ., படித்தவர்கள் கூட வாங்கிப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன... இந்தியைக் கட்டாயமாகப் போதித்து அதை ஆட்சி மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இல்லையென்று சொல்லுகிறார்களேயொழிய, தமிழை ஆட்சிமொழி ஆக்குவதற்கு இப்போது எந்த விதி ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை.”

விவாதத்தில் பொதுவுடைமை உறுப்பினர்கள் பங்களிப்பு

இவ்வுரைக்கு அடுத்த நாள் (3.8.1955) ப.ஜீவானந்தம் பேசுகையில், “இந்த இராஜ்ஜியத்தின் ஆட்சிமொழி, இந்த இராஜ்ஜியத்தின் கல்லூரிகளில் இருக்க வேண்டிய போதனா மொழி. இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது... கல்லூரிகளிலும் கூட ஆங்கிலம் இருந்த ஸ்தானத்தில் இந்தி போதனா மொழியாகத் திணிக்கக்கூடிய ஆபத்தும் இருக்கிறது. ஆகவேதான் உடனடியாக நமது இராஜ்ஜியக் கல்லூரிகளில் நம்

நாட்டில் வழங்கும் தமிழ்மொழியைப் போதனா மொழியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்” என்று உரையாற்றினார்.

இங்கு நாம் நினைவில் நிறுத்த வேண்டியது 1953ஆம் ஆண்டிலே ஆந்திரமும் 1956இல் கருநாடகமும், கேரளமும் சென்னை மாகாணத்திலிருந்து பிரிந்தன என்பதாகும். இதன்பிறகு சில முக்கிய நிகழ்வுகள் தமிழகத்தில் நடைபெற்றன.

ஆளுநர் உரையின் மீது நடந்த விவாதத்திற்குப் பதிலளித்து நிதி அமைச்சர் சி.சுப்பிரமணியம் 1955 ஆகஸ்டு 5ஆம் நாள் பேசும்போது, “எங்களைப் பொறுத்த வரை வட்டார மொழிதான் பயிற்று மொழியாக இருக்க முடியும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிவித்துள்ளோம்” என்றார். இதன் பிறகு அதே ஆண்டு செப்டம்பர் 29ஆம் நாள் ப.ஜீவானந்தம் பேசுகையில், “பிரதேச மொழிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். நான் தமிழன். என்னுடைய மொழியே இந்த இராஜ்ஜியத்தில் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை.... கல்விக்கூடங்களிலும், ஆட்சி மன்றத்திலும், நியாய மன்றத்திலும் நிருவாகத்துறையிலும், பிரதேச மொழியே விளங்க வேண்டும்...” “கல்வியைப் பொருத்த அளவில் பல படிக்களிலும் தமிழ் மொழியே போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும்... சுயராஜ்யம் கிடைத்த பிறகு ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் நாம் தமிழையே போதனா மொழி ஆக்கிவிட்டோம். அதற்கு அடுத்தபடியாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் தமிழையே போதனா மொழி ஆக்கிவிட்டோம். தர்க்க ரீதியாக தொடர்ந்து தமிழையே கல்லூரிகளிலும் போதனா மொழியாக்குவதுதான் நியாயம்” என்றார்.

இதனைத் தொடர்ந்து பேசிய குமாரராஜா முத்தையா செட்டியார், “கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை ஆதரிக்கிறேன். இன்று மத்திய அரசில் ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டு முடிவில் இந்தி புகுத்தப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தி ஆட்சி மொழி ஆவதில் எனக்கு ஆட்சேபணை ஏதுமில்லை” என்றார். இதனையே பி.ஜி.கருத்திருமனும் முழுமையாக ஆதரித்தார்.

இதன்பிறகு பி.ராமமூர்த்தி, “பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி மேலிட்டபோதே நம் நாட்டில் எந்தப் பிரதேசத்தை எடுத்துப்பார்த்தாலும் சரி, அந்தக் காலகட்டத்தில் மொழிப்பற்றும் கூடவே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது... தமிழ்மொழி வளர்ச்சி அடைந்தபிறகு, அதைக்கொண்டுவரலாம் என்று சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நீந்திப் பழகியபிறகு தண்ணீரில் இறங்க வேண்டும் என்று ஒருவன் இருந்தால், இவன் ஒரு நாளும் நீந்தக் கற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை. அதைப்போல இருக்கிறது, தமிழ்மொழி வளர்ச்சி

அடைந்தபிறகு அதைக்கொண்டுவரலாம் என்று சொல்வது.... நம்முடைய இராஜஜியத்தில் தமிழாகிய தேசிய மொழியே வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மொழியில்தான் நம் நாட்டில் சகலவிதமான நடவடிக்கைகளும் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். போதனைகளும் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். போதனையையும் அதில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ்மொழியில்தான் எல்லா நடவடிக்கைகளும் நடக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டால், அந்த மொழி வளர்ச்சி அடைய வசதி ஏற்பட்டுவிடும்... ஒரு மொழி வளர்ச்சி அடைய சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் இருந்தால் அது எப்படி வளர்ச்சி அடைய முடியும்?" என்று உரையாற்றினார்.

அவர் மற்றோர் சமயம் பேசுகையில், "தமிழ் ஆட்சி மொழியாக அரசாங்கத் துறைகளில் தமிழில் போதிப்பது என்பதும் முக்கியமான பிரச்சனையாகும். நமது அரசாங்கம் தமிழ் மொழியில் ஆட்சி நடத்த வேண்டுமென்று ஏற்படும் போது போதனா முறையும் தமிழில் இருக்க வேண்டும்... பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் பயின்றுவிட்டு, நிருவாகத்தில் வரும் போது, அது தமிழில் இருந்தால் வேலைசெய்ய முடியாமல் திணறல் மிகப் பெரிய அளவில் ஏற்படும். ஆகவே, தமிழ் ஆட்சி மொழியாகி அது அமலில் சீக்கிரம் நடக்க வேண்டுமென்றால் இதற்குத் தகுந்தாற்போல், இன்றைக்குக் கல்விபோதனா முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்." என்று தமிழ்ப் பயிற்சிமொழி அவசியத்தை வலியுறுத்தினார்.

இதைத் தொடர்ந்து எம்.கல்யாணசுந்தரம் "ஆட்சிமொழி மசோதாவுடன் தமிழ்தான் நம் சர்வகலாசாலைகளில் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்ற பிரிவைச் சேர்த்திருந்தால் நாம் எல்லோரும் இருகரங்களைக் கூப்பி இந்த மசோதாவை வரவேற்கக் கூடிய நிலையிலிருந்திருப்போம்... காலக் கிரமத்தில் அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்தே தீரும். அப்பொழுது ஓர் எதிர்ப்பும் இருக்க முடியாது" என்று முழக்கமிட்டார்.

இப்படியாக நடைபெற்ற நெடிய போராட்ட பின்புலத்தில் 1956 டிசம்பர் 27 அன்று தமிழ் ஆட்சி மொழி மசோதாவினை சி.சுப்பிரமணியம் முன் மொழிந்தார். இதன் மீது நடைபெற்ற விவாதங்கள் உயிர்த் துடிப்புடன் உள்ளன. இதைப் பற்றி அமைச்சர் கூறுகையில் "ஐம்பது, அறுபது வருட முயற்சியின் பலன்" என்றார். இது குறித்து அவர் உரையாற்றும் போது "ஒரு பூ மலர்கிறது. அது மலர்கின்ற மலர்ச்சி நம் எல்லாருக்கும் மகிழ்வைக் கொடுக்கிறது. அம்மலர்ச்சி ஒரு தனிப்பட்ட மகிழ்ச்சி அல்ல, செடி வளர்ந்து, அரும்பு விட்டு போதாகி அது மலர்கிறது. இது மலர்வதோடு நின்றுவிடுவதில்லை. அதில் காய் ஏற்பட்டு அது மக்களுக்கும் உதவுகிறது.

அதே மாதிரி தான் தமிழ் மலர்கிறது என்றால் அது ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சி அல்ல. நாட்டிலே இந்த ஐம்பது, அறுபது வருட காலமாக நடந்த நிகழ்ச்சியின் பலனாக இன்றைக்கு ஒரு செடியிலே ஒரு பூ மலர்கிறது" என்றார். (சு.பொ. அகத்தியலிங்கம், 2010:38)

விவாதத்தில் உரையாற்றிய ப. ஜீவானந்தம் "இன்று தமிழ் ஆட்சி மொழி ஆவது கல்லூரிகளில் தமிழ் போதனா மொழியாகுவதற்குள்ள ஒரு படியாகும். இந்த அபிப்பிராயத்தை நிதியமைச்சர் கலைச்சொற்கள் ஒப்படைப்பு விழாவில் வெளியிட்டார். தமிழ் அறிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்துக் கலைச் சொற்களையும், பல்வேறு துறைகளில் உள்ள சொற்களையும் சேர்த்து ஒரு அகராதி வெளியிடவேண்டும். அவ்வாறு செய்வார்களாயின் எல்லாரும் ஒட்டிக் கொள்ளக் கூடிய தமிழை, அதிகாரப் பூர்வமான சொற்களைக் கொண்டு வந்து தமிழ் மொழியாவதை நன்கு வளரச் செய்யலாம்.

இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளித்துப் பேசிய அமைச்சர் சி.சுப்பிரமணியம், "தமிழ்ச் சொற்களை எப்படி அமைக்க வேண்டும் என்பதில் ஒரு சில அபிப்பிராய பேதங்கள் காணப்பட்டன. இந்த அபிப்பிராய பேதங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தால் நாம் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. ப. ஜீவானந்தம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி கரடுமுரடான கல்லை உருட்டி விட்டால் அது எப்படி கடைசியில் நல்ல உருளைக் கல்லாக மாறிவிடுமோ அது போல பழுக்க வழக்கத்தில் இது வந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

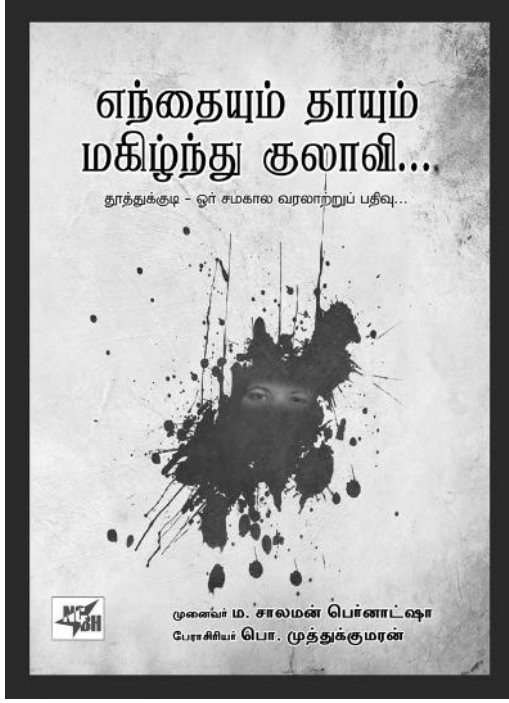
திரு.சி.சுப்பிரமணியம் நிறைவுரையாற்றும் போது "..... இன்று பாரதியார் சொன்ன வார்த்தைகளுடன் என்னுடைய உரையையும் சட்டசபையின் அலுவலையும் முடித்துக் கொள்கிறேன். பாரதியார் 'வாழ்க செந்தமிழ்' என்றார். அந்த வாழ்வு ஏதோ பிரிந்த வாழ்வு என்று அவர் கருதவில்லை. வாழிய பாரத மணித்திருநாடு என்று சொன்னார். அப்பேர்ப்பட்ட வாழ்வு எங்கெங்கும் ஓங்கவேண்டும். வாழ்க தமிழ்! வாழ்க தமிழ்! வாழ்க தமிழ்!" என்று பலத்த கரவொலிக்கிடையே பெருமையுடன் ஆட்சித் தமிழை அரியணை ஏற்றினார்.

தமிழ் ஆட்சி மொழி மசோதா ஆளுநர் இசைவுடன் 1957 ஜனவரி 19 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டு, ஜனவரி 23 அன்று தமிழ்நாடு அரசிதழில் ஆணை வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வாறாக சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு நடைபெற்ற சட்டசபைக் கூட்டங்களில் தாய் மொழியின் தேவை தீர்மானம் முதல் ஆட்சித்தமிழ் மசோதா ஈறாகப் பல்வேறான மொழி வளர்ச்சிப் பணிகள் நிறைவெய்தின.

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்கள்: F52, F37, 229-230, 323-324, 473 - 474, 258

₹ 365

₹ 275

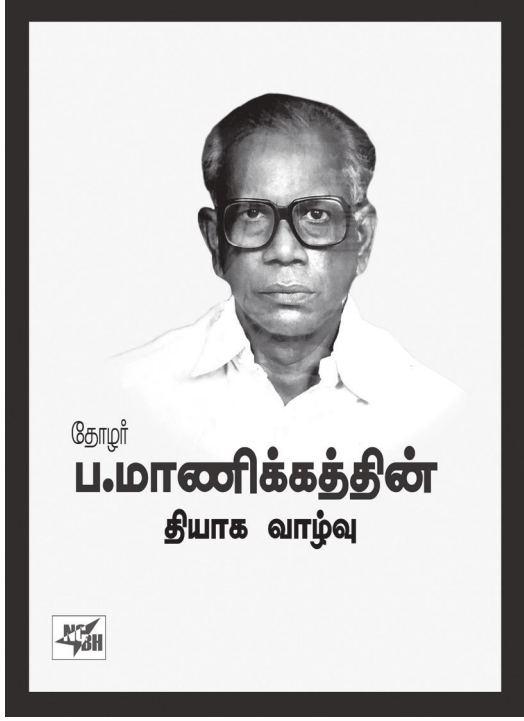
₹ 180

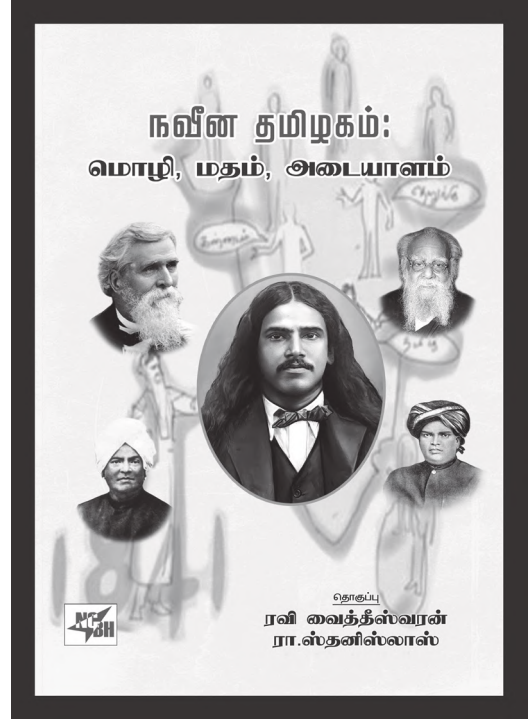
₹ 460

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

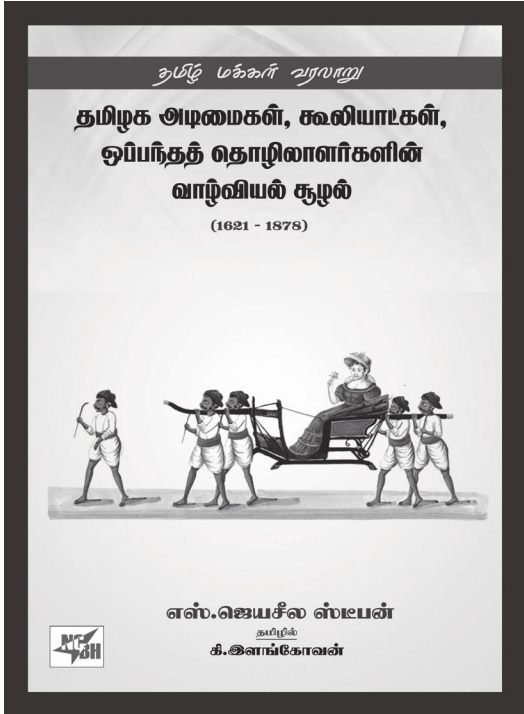
அரங்கு எண்கள்: F52, F37, 229-230, 323-324, 473 - 474, 258

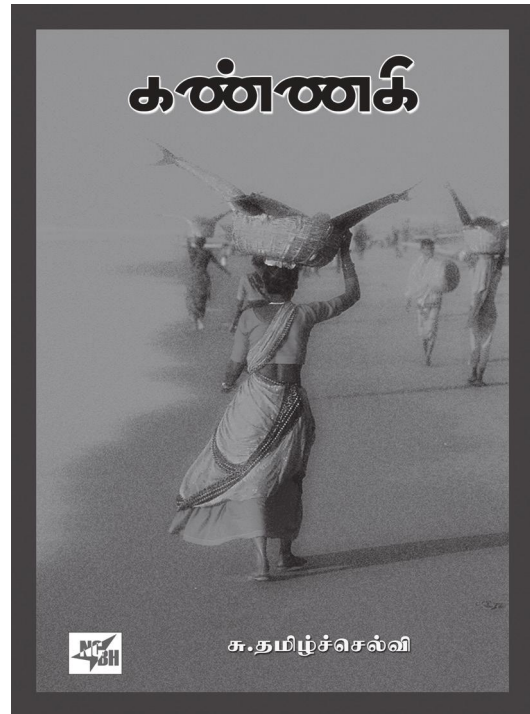
₹ 80

₹ 270

₹ 200

₹ 230

மக்களாட்சி என்பது தற்காலங்களில் சடங்குகளின் தொகுப்பாகவே உள்ளது

- தூரிக் அலி

சந்திப்பு:

ஜிப்சன் ஜான் & ஜித்தீஷ் பி.எம்.

தமிழாக்கம் : கே.பி.கூத்தலிங்கம்

நன்றி: நேர்காணல், படங்கள் 'Frontline' (14.01.2022)

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

சோஷியலிசம் ஒரு தடவைதான் தோற்றது. ஆனால் முதலாளித்துவம் பல தடவைகள் தோல்விகள் அடைந்திருக்கிறது.

இடது, வலது மற்றும் வெற்றிடம்

2008ஆம் ஆண்டு காலக்கட்டத்தின் பொருளாதார நெருக்கடி உருவாக்கிய வெற்றிடம் வலதுசாரிகளின் வளர்ச்சிக்கு வழி அமைத்ததாக, நீங்கள் தொடக்கத்தில் சொல்லியுள்ளீர்கள், இடதுசாரி அரசியலாலோ அல்லது லிபரல்களோ அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப ஏன் தவறிவிட்டார்கள்?

முதலாவதாக, 2008 பொருளாதார நெருக்கடி அமெரிக்காவில் நிலவியதற்குப் பின்னர், ஒரு ஆர்வமூட்டக்கூடிய தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி ஒன்று ஒளிபரப்பானது. ராபர்ட் ரெய்ச் என நினைக்கிறேன். அவர் பில் கிளிண்டன் அரசாங்கத்தில் சேவையாற்றிய ஒரு மக்களாட்சி கோட்பாட்டாளர். அவருக்கு முன்பாக ஒரு விவாதம் எழுப்பப்பட்டது: பிராங்ளின் D.ரூஸ்வெல்ட் அவர்களின் கீழமைந்திருந்த அமெரிக்க அரசாங்கம் மாபெரும் பொருளாதாரத் தாழ்வு நிலை அடைந்தபிறகு, வேலைவாய்ப்புகளை

உருவாக்குவதற்கும், குடிமக்களைப் பேணுவதற்கும் அரசு சார்ந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 2008 பொருளாதார நசிவின்போது அதைப்போல எந்த ஒரு சீர்திருத்தங்களும் செய்யப்படவில்லை. இக்குறிப்பிட்ட விஷயத்தின் பொருட்டு, அக்காலக்கட்ட பொருளாதாரத் தாழ்வுநிலையை முன்னிட்டு, சோவியத் யூனியனை மனதிற்கொண்டு, ரெய்ச் பதிலளித்ததை நாம் இந்த விஷயத்தில் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. நாம் ஏதாவது உருப்படியாக செய்யாவிட்டால், நம் ஊழியர்கள் இடதுசாரிகளாக மாறிவிடுவார்கள்.

எனது சிந்தனை என்னவெனில், அந்த வார்த்தைகள் உண்மையின் நிதர்சனமான கூற்றை உயர்த்திக் காட்டியது. இரண்டாவது, 2008ஆம் ஆண்டு தப்பியோடிய ஏமாற்றுக்காரர்களாகிய ஏராளமான வங்கியாளர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்படவில்லை. அவர்கள் தண்டிக்கப்படவும் இல்லை. அவர்கள் கார்ப்பரேட் குற்றவாளிகள்.

ஜனாதிபதி பராக் ஒபாமா வால்ஸ்ட்ரீட் உடன் தொடர்ந்து தொடர்பில் இருக்கவும் அதே சமயத்தில் எதுவும் செய்யாமல் இருப்பதற்கும், அவர் உறுதியான தீர்மானத்தை உருவாக்கினார். கீழ் தளத்திலிருந்து இயக்கங்கள் நகர்வுகள், அதாவது ஆக்ரமிக்கும் இயக்கங்கள், யாவும் அவர்களது திட்டப்பட்டியல்களிலும் அணுகுமுறையிலும் வரையறுக்கப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. மத்திய கிழக்குப் பகுதியில் (மேற்கு ஆசியா) மாபெரும் குடியிருப்பு ஆட்சிகளுக்கான இயக்கங்களை பார்க்கவியல்கிறது. அங்கே மக்களாட்சிக்கு எதிரான செயல்பாடுகளைத் தீவிரமாக்குதலே அவற்றின் தேவை. அதைத் தவிர வேறொரு தேவையும் அவர்களுக்கு இல்லை. அரேபிய கூட்டு ஒருமைப்பாட்டுணர்வு குறித்து எந்த வேண்டுகோளும் முன்வைக்கப்படவில்லை. பல பிரச்சனைகளில் பாலஸ்தீனிய ஆக்க நலம் குறித்துப் பேசப்படுவதில்லை. தாஹ்ரிர் சதுக்க கிளர்ச்சியாளர்கள் இறுதியாக அரசியல் மலர்ந்துவிடும் என தவறாக கணித்து விட்டார்கள். அந்த நேரத்தில், நான் எகிப்திய நண்பர்களுடன் பேசியதை நினைவில் கொள்கிறேன், எகிப்தில் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, பெரியதொரு எதிர்க்கட்சி முஸ்லிம் பிரதற்குட் மட்டும்தான். நீங்கள் எதையும் உருவாக்கவில்லையென்றால், தானாகவே சூழல்கள் நிகழ்ந்தேறும் என்பதை சிந்தியுங்கள், பிறகு நீங்கள் அதிர்ச்சியடையப் போகிறீர்கள். பிறகு, முஸ்லிம் பிரதற்குட் இயக்கமாக உருப்பெற்று, அடுத்த தேர்தலை வென்றெடுத்தது. அது பழைய ஆட்சியமைப்பாளர்களைத் தோற்கடித்தது, ஆனால் அந்த ஆட்சியமைப்பிற்கு மாற்றான ஆட்சியமைப்பாக அது அமையவில்லை. அதனால், மாற்று அரசியலுக்கான குறைபாடுகள் கொண்டதாக இடதுசாரி-மக்களாட்சிக்கான மாற்று அரசியலுக்கான குறைபாடு உடையதாகவும் இருந்ததால், அக்குறிப்பிட்ட காலக்கட்டம் மாபெரும் வெற்றிடத்தை உருவாக்கியது.

அமெரிக்காவில் பெர்னி சாண்டர்ஸ் (செனட்டர்) மற்றும் பிரிட்டனில் ஜெர்மி கார்ப்யென் இவர்களிடமிருந்து, புதிய செயல் தொடர்பை உருவாக்க அல்லது புதிய செயல் தொடர்பை மறு உருவாக்கம் செய்ய ஒரு முயற்சி வந்தது, சமீபத்தில். ஜெர்மி கார்ப்யென், தொழிலாளர் கட்சியை தன் கருத்துக்கு இணக்கம் கொள்ளுவிதமாகச் செய்தார். ஆனால் அவர் இப்பொழுது அக்கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டுள்ளார். ஏதோவொரு வகையில், இவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள், ஆனால் அவர்கள் இன்னும் வெகுதொலைவை சென்றடைய வேண்டிய தேவை உள்ளது.

மூன்றாவதாக, அரசியல் சக்திகள் கீழ்மட்ட நிலையில் இருக்கும் மக்களுக்கு ஏராளமான சலுகை உரிமைகளை குறிப்பாக அளிக்க விரும்புவதில்லை.

அவர்கள் மீதாக மிகப்பெரிய அழுத்தங்கள் ஏதும் இல்லாத பட்சத்தில் அவர்கள் அதை செய்யத் தேவையாக இருப்பதில்லை என அவர்களே கூட அப்படி உணர்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் கீழ்மட்டத்து மக்களுக்கு நிறைய உரிமைகளை கொடுக்கவில்லை. இந்தியாவில், சில விஷயங்களை அரசியல் சக்திகளால் ஒருங்கிணைத்து விட இயலும் வகையில் அமைந்த இந்நாட்டில், CPI(M) கட்சியானது நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் பெற்றிருப்பதை நான் எப்பொழுதும் உணர்கிறேன். பாராளுமன்ற அரசியலுடன் அந்தக் கட்சி விரைப்பாக ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக அது கீழ்மட்டத்து மக்களை ஒருங்கிணைக்கத் தொடங்க வேண்டும். அது கடினமானதாக இருந்திருக்கும். மேற்கு வங்காளத்தில் மம்தா பானர்ஜி அதிகாரத்திற்கு வந்திருக்க முடிந்ததற்கான இன்றியமையாத காரணம் அடக்குமுறையின் வழியாகவோ அல்லது அதுபோன்ற வேறெந்த வழிமுறைகளிலோ அல்ல. அதன் காரணம் யாதெனில், CPI(M)-ன் மரபார்ந்த அதன் ஆதரவாளர்கள் அந்தக் கட்சியைக் கைவிட்டனர் என்பதால்தான். இந்த அரசியல் தகர்வுக்கான ஒரு காரணம், மேற்கு வங்காளத்தில் CPI(M) கட்சியானது, மற்ற வழக்கமான பாரம்பரிய கட்சிகளைப் போலவே இயங்கத் தொடங்கியதுதான். அந்தக் கட்சி அதற்குரிய சொந்த அடித்தளத்தை, சொந்த ஆதரவாளர்களைப் பெற்றிருந்தது. எந்த ஒரு மன எழுச்சியும் அதில் இருக்கவில்லை. அவர்களும் மற்றவர்களைப் போலவே இருந்தார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது. இந்தக் கருத்தை ஏற்க மறுப்பது நேர்மையாகாது. CPI(M) இயக்கத்தில் நான் மிகவும் நேசிக்கக் கூடிய நிறைய நண்பர்கள் உள்ளனர். ஆனால், அவர்கள் தோல்விக்கான காரணத்தை முறையாக பகுத்து ஆராய்வதற்கு முயற்சி செய்வார்கள் என்பதை நான் நம்புகிறேன். இதை நீங்கள் செய்யாவிடில் புதிய மக்கள் இதை நோக்கி நகர்ந்து வருவதில் மற்றும் இதைநோக்கி வரவிழையும் எந்த ஒருவருக்கும் அது கடினமானதாகிவிடும். ஏதனால் பிழையாகிப்போனது என்பதை நேர்மையாகவும் நல்ல முறையிலும் பகுத்து ஆராய்தல் மிகத் தேவையாக உள்ளது. ஆனால் அதற்கான காலம் கடந்து போயிருக்கலாம். மொத்தமாகச் சொல்வோமானால், இத்தகைய காரணங்களால், 2008-ல் அந்த அமைப்பிற்கு மிக அதிக நிலைகுலைவுகள் ஏற்படவில்லை.

புதுமை தாராளவாதம் மற்றும் உலகமயமாக்கல் இவற்றிற்கு எதிரான சொல்லணிகளை இடதுசாரி அரசியலாளர்கள் மட்டும் பயன்படுத்தவில்லை, வலதுசாரிகளும் அத்தகு சொல்லணிகளை பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது ருசிகரமான ஆர்வமுட்டக் கூடிய விஷயம். ட்ரம்ப் கொண்டு வந்த உள்நாட்டுத் தொழில் பாதுகாப்பு இதற்கு நல்ல உதாரணம். நமக்கு இப்பொழுது காணக்கிடைப்பது, நிறைய நாடுகளில் சாதாரண மக்கள் வலதுசாரித்

தலைவர்களின் பின்னால் போவது, மற்றும் அந்தத் தலைவர்களின் 'புதுமை தாராளவாத பொருளாதாரப் பார்வை, - எதிர்ப்பு மற்றும் 'உலகமயமாதல், - எதிர்ப்பு ஆகிய சொல்லணிகளை நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், கொள்கையாக ஏற்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால், அதிகாரத்தின் செயல்மையங்களை அடைந்த பிறகு அதே வலதுசாரித் தலைவர்கள் மிக மோசமான புதுமை தாராளவாத பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் பாதையிலேயே செல்கிறார்கள். இதை எப்படி விளக்குவீர்கள்?

நான், தொடக்கத்தில் விளக்கிச் சொன்னது போலவே, இடதுசாரி அரசியல் கனமான தாக்குதல்களால் பாதிப்பு அடைந்துள்ளது. உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பெற்றுத் தருவதற்கு இடதுசாரிகளிடம் எந்த மாற்று உபாயங்களும் இல்லை என மக்கள் நினைக்கிறார்கள். இடதுசாரி அமைப்பிற்குள் இருக்கும் மக்களோ, சோவியத் யூனியன் ஏன் சிதைவடைந்தது, எப்படி நொறுங்கியது என்பது குறித்து ஒருவரோடு ஒருவர் விவாதித்துக்கொள்ள இயலும். புவிக்கோளத்தின் மீதிருக்கும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் சோவியத் யூனியனின் சீர்குலைவை சோஷியலிசத்தின் பெருந்தோல்வியாக உட்கிரகித்திருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு இந்தப் பகுத்தாராய்தல் விருப்பமில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பொதுப்படையான பார்வையாதெனில், ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் இயக்க அமைப்பு தோல்வி கண்டிருக்கிறது, எனினும், அத்தகைய பெருந்தோல்வியிலிருந்து அது தன்னை மீட்டெடுத்துக்கொள்ள நீண்ட கால அவகாசம் அதற்கு தேவைப்படும். அந்த நேரத்தில், வரலாறு நிறைவடைதலின் கோட்பாடுகளோடு மக்கள் தொடர்ந்து சென்று எட்டுவார்கள்.

இடதுசாரிகளுக்கு அல்லது முற்போக்கு கட்சிகளுக்கு அல்லது சோஷியல் ஜனநாயக கட்சிகளுக்கு வழக்கமாக வாக்களிக்கும் ஏராளமான மக்கள் அவர்களது மனதை மாற்றிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் அரசியலற்றவர்களாக இருப்பதை நோக்கி நகர்ந்துவிட்டார்கள் அல்லது சில விஷயங்களைப் பொருத்தமட்டில், ஒருவேளை, அவர்கள் வலதுசாரிக் கட்சிகளை நோக்கி நகர்ந்து போய்விட்டார்கள் என்றும் நாம் சொல்லவியலும். உலகத்தின் பல பாகங்களில் அவர்கள் இப்படித்தான் செய்துள்ளார்கள். இந்தியா, வலதுசாரி அரசியலுக்கான நீண்ட அரசியல் வெற்றிகளைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியாவிலும் அரேபிய உலகத்திலும் வலதுசாரி - சார்பு அரசியல் கட்சிகள் பெரும்பான்மையாக வளர்ச்சி கண்டிருக்கும் அந்தக்கட்சிகள், மதத்துடன் சில வடிவம் மற்றும் அடையாளத்துடன் இணைவு பெற்றுள்ளன. இதற்கான விளக்கம் வெளிப்படையானதுதான். ஆமாம், ஒரு வெற்றிடம் உருவாகி இருந்தது. இடதுசாரிகள் அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பத் தவறிவிட்டார்கள், அதே சமயத்தில், வலதுசாரிகள் அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பினார்கள்.

“ எனது பார்வையில் இது ஒரு மலட்டு விவாதம். இந்த விவாதம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் காரணம், இடதுசாரி இயக்கங்களைச் சேர்ந்த மக்கள், அவர்கள் செய்யப்பட வேண்டியது குறித்து, அவர்களை குழப்பமடையச் செய்யவே இது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ”

அடிப்படையில், சரியாகச் சொல்வதெனில், வலதுசாரி அரசியல் கட்சிகள், புதுமை தாராளவாத நெருக்கடிகளின் சிக்கலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டதோடு, உலகத்தின் பல பாகங்களில் அந்தந்த நாடுகள் பொருளாதார முடிவுகளை தீர்மானித்துக் கொள்வது என்பதை சில வடிவங்களில் சலுகையாக அளித்தார்கள். ஆனால், இதன் விளைவு, குறுகிய எண்ணம் கொண்ட ஆதிக்க வெறியர்களோடு நெருக்கமான தொடர்புகள் உருவாக்கப்பட்டு, சிறுபான்மையினரைத் தாக்குவது, சிறுபான்மை இனத்தவரை இலக்காக்குவது மற்றும் அவர்களை சிக்கல்களுக்கான பலியாடுகளாக ஆக்குவது என வந்து முடிந்தது. பொருளாதாரக் களங்களில் வலதுசாரிகள் சில விளைவுகளைச் செய்தனர். அது புதுமை தாராளமயத்திலிருந்து லேசான நகர்வாக இருந்தது. இத்தாலி தற்பொழுது, மக்களாட்சி அல்லாத, தொழில்நுட்பவாதிகளால் முன்னெடுக்கப்படும் அரசாங்கம் என்ற நிலையை அடைந்துள்ளது. ஆனால் அதற்கு முன்பாக, அது ஃபாசிஸ்ட்களை உள்ளடக்கிய வலதுசாரி கூட்டணி ஆட்சியைப் பெற்றிருந்தது. அவர்கள் வெளிப்படையாக இஸ்லாமியர்கள் மற்றும் அகதிகளுக்கு எதிராகப் பேசுபவர்களாக இருந்தார்கள். அமெரிக்காவில், ட்ரம்ப் அதிகாரத்தில் இருந்த காலகட்டத்தில், நிறுவனங்கள் என்ற வகையில் வலதுசாரிகளுக்கு பெரியதொரு நகர்வு ஏற்பட்டது, பிறகு அந்த மக்கள் பாராளுமன்றத்தையும் இன்ன பிறவற்றையும் ஆக்ரமிக்கத் தொடங்கினார்கள். ஆகவே இது ஒரு உலகளாவிய நகர்வுமாற்றம். உண்மையில் இதை நாம் விமர்சனம் செய்யவேண்டும். ஆனால் அதைச் செய்வதற்கு முன்பாக, ஏராளமான பெரிய நாடுகளின் அரசாங்கங்களில் இத்தகைய சக்திகள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும் நாம்.

“ ஏராளமான மக்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின், ஈரோ பணமதிப்புடன் இணைவு கொண்டுள்ளார்கள். அவர்களது ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் முதலீடுகள் யாவும் ஈரோவில் உள்ளன. அவர்களது பணமதிப்பை பாதிக்கும் எந்தவொரு விடயத்தையும் அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள்.”

பிரான்ஸ் தேசத்தில், மரினா லி பென் அவர்களால் தீவிர வலதுசாரி அரசியல் கட்சி வழிநடத்தப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். பிரெஞ்சு பொது உடைமை கட்சிக்கு வழக்கமாக வாக்களித்து வந்த, மரபார்ந்த, ஏராளமான வாக்காளர்களாகிய அம்மக்களை மரினா லி பென் அணிதிரட்டிச் சேர்த்தார். இது ஏனெனில், வலதுசாரிக் கட்சிகள் நம்பிக்கையூட்டுபவர்களாக அம்மக்கள் பார்வைக்கு இருந்தார்கள். அந்தப் பெண் ஏழை மக்களின் தேவைகள் பற்றியெல்லாம் பேசினார். மேலும் இது உலகத்தின் பல பாகங்களில் இருப்பதைப் போன்றதான, உச்சமான மத்திய அரசாங்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதின் விளைவு ஆகும். அதனுடன் முறிவு உண்டாகி விடுகிறது. இது போன்ற விஷயங்கள் மக்களைத் தவறாக வழிநடத்தக் கூடாது என நான் சொல்கிறேன். ஆனால், இந்த நோக்கில் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நீங்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால் அது வலது சாரிகளை நோக்கிய மாபெரும் நகர்வை ஏற்படுத்தும். பிறகு நீங்கள் ஒத்திசைவான, நிறைவேற்ற இயலும் விதமான இடதுசாரி அரசியலை வளர்த்தெடுக்க முடியாது.

அகராதிகள் Populism என்பதை, 'மேனிவை மக்களைத் தடுப்பதான சாதாரண மக்களின் அரசியல் முயற்சி என வகைப்படுத்துகின்றன. நிறைய பேர் இடதுசாரி மற்றும் வலதுசாரி Populism என்பதைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். Populism என்பதை நீங்கள் எப்படி பார்க்கிறீர்கள்?

Populism என்ற சொல், திரிபடைந்த விதமாக அதன் பொருள் சிதைத்து உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் உலகின் பல பாகங்களில் இருக்கும் புதுமை தாராளவாதத்தின் தீவிர மையங்களால் அது ஒரு கொச்சையான சொல்லாகவும் ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. வரலாற்று ரீதியாகப் பார்த்தால், Populism என்ற சொல் மாபெரும் இயக்கங்களை விளக்கமாக வரையறுத்துச் சொல்லவே பயன்பட்டிருக்கிறது.

அந்த சொல் உழைக்கும் மக்களை குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் விதமான சிறப்புச் சொல்லாக தொடர்பு பெற்றிருக்கவில்லை. அதனால், அர்ஜன்டீனாவில் பெரோன்களின் காலக்கட்டங்களில், மாபெரும் பெரும்பான்மை இயக்கம் இருந்தது என்பதை நீங்கள் சொல்லும் பொழுது அதன் பொருள், உழைக்கும் மக்களை உள்ளடக்கிய பெருந்திரளான மக்கள் கொண்ட இயக்கம் என நாம் அதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். சின்னஞ்சிறிய நடுத்தர வாணிகக் குடிகள் கூட தேசிய நோக்கங்களுக்காக அணிதிரட்டப்பட்டனர். சாதாரண மக்கள் அரசியலில் பங்கெடுத்துக் கொள்வதற்கு எதிரான அடையாளமாக புதுமை தாராளவாதிகள் Populism என்ற சொல்லாடலை வலிமையாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தென் அமெரிக்காவின் அனைத்து ஆட்சியமைப்புகளும் Populist என சொல்லப்படுவது ஏன்? இது ஏனெனில், கூடுதலாக தேர்தல் வகையில் வெல்வதற்காக, அவர்கள் ஏராளமான மக்களை அணிதிரட்டி அதைச் சாதித்தார்கள். 20ஆம் நூற்றாண்டில் இது இயல்பான விடயமாக இருந்தது. பெருந்திரளான மக்கள் அரசியலில் பங்கு கொண்டனர்.

இப்பொழுது அது ஊக்கப்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, பாராளுமன்றத்திற்கு புறம்பானது என்பதைச் சொல்வதற்காக அந்த சொல் மறுகண்டுபிடிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தென் அமெரிக்காவில் அவர்கள் அந்த சொல்லை இடதுசாரிகளுக்கு எதிராகவும், ஐரோப்பாவில் அவர்கள் அதை தீவிர வலதுசாரிகளுக்கு எதிராகவும் பயன்படுத்துகிறார்கள். எனது பார்வையில் இது ஒரு மலட்டு விவாதம். இந்த விவாதம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் காரணம், இடதுசாரி இயக்கங்களைச் சேர்ந்த மக்கள், அவர்கள் செய்யப்பட வேண்டியது குறித்து, அவர்களை குழப்பமடையச் செய்யவே இது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் Populism என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் பொருள் கொண்டால், பெருந்திரளான மக்களின் அரசியல் பங்கெடுப்பு எனப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் அதற்கு ஆதரவளிப்போம். வட்டிக்கு பணம் தரும் வங்கியாளர்களை அரசியலில் தடுப்பது மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களாக அரசியல்வாதிகள் ஆகிவிடுவதை தடுப்பது என்பதைக் காட்டிலும் அது மிகவும் நலம் பயக்கக்கூடியதுதான்.

பிரிட்டன் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து பிரிந்து வெளியேறிவிட்டது. நீங்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் குறித்த கூர்மையான விமர்சகர். கிரேக்கப் பொருளாதார அறிஞர் யானிஸ் வரொவ்ஃபக்கில் போன்றவர்கள் பிரிட்டன், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இருந்தபொழுது, அந்நாட்டிற்கு ஆதரவான நிலைப்பாடு கொண்டிருந்தனர். உங்களைப் பொருத்தமட்டில், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் கட்டமைப்பு சார்ந்த பிரச்சனைகள் என்ன? அதன் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?

ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஒரு வலுவான மக்களாட்சி அமைப்பாக இல்லை. எனக்கும் வரொவ்வீபக்கில் அவர்களுக்கும் அதில் எந்த மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. ஒரே கேள்வி எதுவெனில், நீங்கள் சண்டையிடுவது உள்ளே இருந்தா அல்லது வெளியில் இருந்தா என்பதுதான். எனது கருத்து, ஜெர்மானியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இவர்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தை மிதமிஞ்சி அதிகாரம் செய்கிறார்கள். ஜெர்மனி, குறிப்பிடத் தகுந்த விடயங்களில், உறுதியும் இறுதியுமான தீர்மானங்களை உருவாக்குகிறார்கள். சில சமயங்களில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் கூட ஜெர்மானியர்களுடன் ஒத்துப்போவதில்லை. ஐரோப்பிய நாடாளுமன்றம் என்பது முற்றும் முழுவதுமாக ஒரு நகைச்சுவை அரங்கம். அதில் பங்குபெற்றிருக்கும் அரசியல்வாதி குழுக்கள் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதோடு அவர்கள் மிகப்பெரிய ஊதியங்களைப் பெற்று நல்வாழ்க்கையையும் நல் அதிர்ஷ்டத்தையும் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு எந்த அதிகாரம் கூட இல்லை. ஜெர்மனியின் கீழமைந்து அதிகாரம் செய்யப்படும், மைய அதிகாரம் குவிக்கப்பெற்ற, பணித்துறை ஆட்சியாளர்களின் மாபெரும் அமைப்பால் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் திறன்வலிமையுடன் நடத்தப்படுகிறது. ஜெர்மனி மட்டும்தான் தனித்த மிகு அதிகாரம் கொண்டதாக ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் உள்ளது. பிரிட்டன் இதில் உறுப்பு நாடாக இருந்த காலத்திலேயே கூட இதுதான் உண்மை நிலவரம். இது எதற்காகவெனில், ஜெர்மனி இரண்டு உலகப்போர்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டது என்பதனால் அது இனி மாபெரும் சக்தியாக விளங்கப்போவதில்லை என பொருள் ஆகாதாம்.

தற்போது கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் அமைப்பின் பாதை வழியாக ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தை ஜனநாயகப்படுத்த இயலாது. அவர்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தை விரிவாக்கம் செய்யாமல் இருந்திருந்தால் அது மிகுந்த பலன் அளிக்கக் கூடியதாகவும் சிறந்ததாகவும் இருந்திருக்கும். ஆனால், ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் மற்றும் பெனிலக்ஸ் (பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, லக்ஸம்பர்க்) நாடுகளுக்கு அதன் உறுப்பினர் அந்தஸ்தை தொடர்ந்து நீடிக்கச் செய்தது மற்றும் ஒரு சோஷியல் ஜனநாயக ஒன்றியத்தை வளர்த்தெடுத்தது. இது 1980கள் மற்றும் 1990களில் நடந்தது போல ஒரு மாற்றமாக இது நடக்கவில்லை. ஜெர்மானியர்களால் வலிமையாக நடத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பரந்த ஒன்றியத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அதற்கு உதவிகரமாக இருப்பவை ஹாலந்து மாதிரியான செயற்கைக்கோள் தேசங்கள். தொலைவில் இருந்தபடி அமெரிக்கா அத்தேசங்களைக் கண்காணித்து வருகிறது. பிரிட்டன் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இருந்தபொழுது, அது அமெரிக்காவின் அறிவுரைகளை வெளிப்படையாகவே நிறைவேற்றி

செயற்படுத்தியது. அதனால், அந்நாட்டின் இருப்பை மற்ற நாடுகள் விரும்பவில்லை. பிரிட்டன் வெளியேறிய நிலையில், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்குள் அமெரிக்கா தனக்கு நம்பத் தகுந்த ஒரே சக்தியாக எண்ணுவது ஜெர்மனியைத்தான். ஜெர்மனின் ராணுவமயமாக்கம் மற்றும் போர் மனப்பான்மைகளில் புதிய எழுச்சியை நாம் விரைவில் பார்க்கப்போகிறோம் என நினைக்கிறேன். மற்ற கண்டங்களின் நாடுகளிலும் அதன் அரசியல் செயல் திட்டங்களில் அவர்களும் ஒரு பகுதியாளர்களாக இருப்பதற்கான, அகில உலக அரசியல் செயல் திட்டம் என சொல்லப்படுகிற அவற்றில் பங்குதாரர்களாக இருக்க விரும்புவார்கள். அவர்கள் தங்களது ஆயுதங்களை பிறநாடுகளில் விற்பனை செய்யவும் விரும்புவார்கள். மேலும் அவர்கள் மாபெரும் சக்தியாக உருவெடுக்கவும் விரும்புவார்கள். உண்மையில், இதுதான் முதலாளித்துவம் மற்றும் ஏகாதிபத்தியம் இவற்றிற்கான மாறாத நியதி.

ஆம், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் என்ற வகையில் சில நல்ல விடயங்கள் உள்ளனதான். ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் உள்ளே பயணம் செய்வதற்கு உங்களுக்கு விசாவோ கடவுச்சீட்டோ தேவைப்படாது. பயணம் செய்தல் மிகவும் எளிதானது. ஆனால் ஐரோப்பிய கூட்டாண்மையின் யோசனையின் அடிப்படையானது ஐரோப்பிய கூட்டாண்மை அல்லாத பொது நாணய மதிப்பு என்பது அர்த்தமுள்ளதாகாது. கடமையாற்ற பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட ஒரு மைய மாகாணம் அல்லாமல் நாணயம் என்பதை எவர் ஒருவரும் நிர்வகித்ததாக வரலாறு இல்லை. மற்ற நாடுகளும் ஐரோப்பிய யூனியனிலிருந்து பிரிந்து போகாமல் அந்த யோசனைதான் தடுக்கிறது. பிரிட்டனால் விலக முடிந்தது, உண்மையில் எளிதாக அல்ல, ஏனெனில் அது பவுன்ட் ஸ்டெர்லிங்கை ஒருபோதும் விலக்கிக் கொள்ளவில்லை. கிரேக்கம் தனது நாணய மதிப்பை புத்தாக்கம் செய்ய, தனிப்பட்ட முறையில், ஆலோசனை செய்தது. அந்த காலக்கட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் மோதல் இருந்தது. அவர்கள் அதைச் செய்திருக்க இயலும், ஆனால், பிறகு அமைந்த, அலெக்ஸிஸ் சிப்ரஸ் அரசாங்கம் முழுமையாக சரணாகதி அடைந்தது. கிரேக்கத்தில் இதன் அரசியல் விளைவுகள் எப்படி மாறியதென்றால், வலதுசாரிகளை நோக்கிய நகர்வாக இருந்தது. அதனால் பொது நாணய மதிப்பு என்ற வகையில், அது சிறிய நாடுகளுக்கு, மிகவும் கடினமானதாக ஆகிவிடுகிறது. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து விலகினாலும் கூட அது கடினமானதுதான். அந்த விலகல் தற்செயலாகவும் முக்கிய காரணங்களுக்காகவும் இருக்கலாமென்றாலும் கூட. இங்குள்ள நாடுகளின் ஏராளமான மக்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின், ஈரோ பணமதிப்புடன் இணைவு கொண்டுள்ளார்கள். அவர்களது ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் முதலீடுகள்

“

போர் தொடுக்கும்
அனைத்து நாடுகளும்,
அகதிகளை விகிதாச்சார
அடிப்படையில் பிரித்து,
அழைத்துக்கொள்ளட்டும்.
இத்தகைய போர்
தொடுக்கும் சக்திகள் இந்த
அறிவிப்பைச் செய்யட்டும்.”

யாவும் ஈரோவில் உள்ளன. அவர்களது பணமதிப்பை பாதிக்கும் எந்தவொரு விடயத்தையும் அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். இந்தப் பண்புதான், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தை ஒருங்கிணைத்து வைத்திருக்கிறது, பிரிட்டன் பிரிந்து சென்ற பிறகும் கூட.

மற்றொரு வகையில், பிரதான பிரச்சனைகள் என்று சொல்லப்படுகிற மனித உரிமைகள் மற்றும் அதை ஒத்த விடயங்கள் உள்ளன. மேலும் ஹங்கேரி மற்றும் போலந்து நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் சமூக நடவடிக்கைகளைப் பொருத்த மட்டில் மிகவும் வலதுசாரித் தன்மை கொண்டவர்கள். ஆனால் அதைக் குறித்து ஐரோப்பிய யூனியன் எதுவும் செய்ய இயலாது. யுகோஸ்லாவியாவின் முன்னாள் மாநிலங்கள் இப்பொழுது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் காலனிகளாக திறம்பட மாறியுள்ளன. ஹெர்ஸ்கோவினா, குரோஷியா அல்லது ஸ்லொவெனியா இந்நாடுகளையெல்லாம் நீங்கள் பார்த்தீர்கள் எனில், இவையெல்லாம் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் காலனிகளாக திறம்பட ஆகியதோடு அந்நாடுகள், ஜெர்மனி விரும்புவதை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஐரோப்பிய ஒன்றியம் தங்கத் தரநிலை உடையது என்பது எப்பொழுதும் குப்பையான விஷயம்தான். இது மிகமிக உண்மை என நிரூபணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சர்வதேச நாணய நிதியம் IMF மற்றும் உலக வங்கி இவை உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே அகிலம் முழுமையுமான பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் முக்கியப் பங்கு ஆற்றிவருகிறது. நீங்கள் இந்த இரண்டு நிறுவனங்கள் குறித்தும் விமர்சனம் செய்பவர். அவர்களைக் குறித்த உங்களின் பகுப்பாய்வு எத்தகையது?

மேற்குலகம், உலகத்தின் பிற நாடுகள் மேல் சுமத்தக்கூடிய முதலாளித்துவ பொருளாதார உத்தரவுகளை துப்புரவாக நிறைவேற்றத் தீர்மானிக்கும் சிக்கல் மையங்களாக இந்த இரண்டு நிறுவனங்களும் உள்ளன. இந்நிறுவனங்கள் நெருக்கடியான நிலையில் இருப்பதற்கு இதுவே ஒரு நல்ல காரணம்தான்.

அவர்களது பிரச்சாரம் மற்றும் அறிக்கைகள் எல்லாம் ஒரு பக்கம் இருந்தபோதிலும் அவர்களது உறுப்பு நிறுவனங்கள் உதவிபுரிவதெல்லாம் உயர்குடிக்குழுக்கள் மற்றும் அத்தகைய உயர்குடி குழுக்களுக்கு நெருக்கமானவர்களுக்குதான். சில சமயங்களில், உலக வங்கி ஏழைகளுக்கு உதவும் திட்டங்களில் பணம் போடுகிறது. ஆனால் இது பஞ்சத்திற்கு ஏதோ உதவுவதுபோல, அங்கு கொஞ்சம் இங்கு கொஞ்சமாக ஏழைகளுக்கு உதவுகிறது. நாடுகளைக் கட்டமைப்பு அடிப்படையிலும் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் அடிப்படையிலும் சக்தியுடையவர்களாகச் செய்து அவர்களை முன் நகர்த்தும்படியாக எதையும் இந்த இரண்டு அமைப்புகளும் செய்யவில்லை. ஏழைகளை வைப்பதின் வழியாக முதலாளித்துவத்தின் நிலைத்த தன்மையை நிர்வகித்து உறுதிப்படுத்துவதற்கான உபகரணங்கள்தான் இந்த அமைப்புகள். இதுதான் உண்மை. அவர்கள் இரு அமைப்பினரும் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக்கொள்ளும்பொழுது, அது என்னை மிகவும் உற்சாகப்படுத்தும். அவர்கள் அச்சமயங்களில் விவாதித்துக்கொண்டும் சண்டையிட்டுக்கொண்டும் இருப்பார்கள். ஏனெனில், கோவிட்-19 மற்றும் கதவடைப்பு இவற்றிற்குப் பிறகு பொருளாதார நிலைமை கொஞ்சம் குழப்பத்தில்தான் உள்ளது. இவை நடுநிலையான அமைப்புகள் அல்ல. அவர்கள் மேற்குலக நாடுகளுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக அமெரிக்காவிற்கு சேவை புரிபவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அமெரிக்கா உலக வங்கியை நடத்துகிறது. மேலும் IMF ஐரோப்பியர்களை பங்குதாரர்களாகப் பெற்றுள்ளது. வெளிப்படையாக நாம் பேசுவோமானால், நாம் முறையான மற்றும் உண்மையான உலகளாவிய நிறுவன அமைப்பைப் பெற்றிருந்தோமானால், அது ஏழைகளுக்கு உதவுவதில் ஆர்வம் காட்டும்படியான சேவைகளில் ஈடுபடக்கூடியதாக இருக்கும். அது நியூயார்க்கை அடித்தளமாகக் கொண்டு இயங்காது. அது ஆசியாவிலோ அல்லது ஆப்பிரிக்காவிலோ அதன் அடித்தளத்தைக் கொண்டு இயங்குவதாக இருக்கும்.

குடியேற்றம் என்பது ஐரோப்பாவில் பற்றி எரியும் பிரச்சனையாக உள்ளது. ப்ரக்ஸிட் வாக்கெடுப்பு சமயத்தில் குடியேற்ற-எதிர்ப்பு என்பது வலிமையான உணர்வாக வேலை செய்ததை குறித்து பலர் விரிவாகப் பேசியுள்ளனர். இந்தப் பிரச்சனையில் உங்களது பார்வை எத்தகையது? பத்திரிக்கையாளர் பேட்ரிக் கப்பர்ன் சொல்லியிருக்கிறாரே, ஐரோப்பியர்கள் அவர்களது வெளியுறவுக் கொள்கைகளைப் பொருத்தமட்டில் மறுக்கும் நிலைப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என...

பிரிட்டன் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் உறுப்பாக இருந்த காலத்தில் மலிவு ஊதிய தொழிலாளர் தொகுதியின் அளவு கொஞ்சம் தீவிரமான

உணர்வெழுச்சியை உருவாக்கியது உண்மைதான். இதற்கான அடிப்படை அப்பொழுதுதான் ஏற்பட்டது. அதிலும், முக்கியமாக நாட்டின் வடக்குப் பகுதியில், வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களால் அவர்களது வேலைகள் எப்படியெல்லாம் பறிக்கப்பட்டது. இதுவே மிகச்சரியான காரணம் அல்ல. ஆம், சில வகைகளில் அது உண்மைதான் என்றாலும், அவர்களது வேலைகள் பறிபோனதற்கான காரணம், அவர்கள் மார்க்ரெட் தாட்சருக்கு வாக்களித்து, மூன்று தடவைகள் அதிகாரத்தைப் பெற்றுத் தந்தனர். தாட்சர் நாட்டை தொழிற்சாலைகள் அற்றதாக ஆக்கினார். அதுவே அவர்களது பிரச்சனைக்கான மையக்கரு.

போலந்து, ரொமானியா மற்றும் ஐரோப்பாவின் பல பாகங்களிலிருந்தும் நுழைந்த குடியேறிகள், மலிவு உழைப்பாளர்களின் தேவையை பூர்த்திசெய்பவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் பிரிட்டனின் முதலாளித்துவவாதிகள் தரும் ஊதியத்திற்கு வேலை செய்ய ஆயத்தமானார்கள். உள்நாட்டு மக்கள் யூனியன் கட்டமைப்பைக் கடந்து வேலை செய்யத் தயாராக இல்லை என்ற நிலைப்பாட்டில் இருக்கையில், முதலாளிகளுக்கு இந்த அற்புத நிகழ்வு ஏற்படுகிறது. அந்நிய நாட்டிலிருந்து குடியேறிய தொழிலாளர்கள் மீதான வெறுப்பு என்பது முழுவதும் இனம் சார்ந்தது அல்ல. போலந்து மக்கள், பிரிட்டன் மக்களைக் காட்டிலும் வெள்ளையர்கள் அல்ல என்ற போதிலும், அவர்களும் வெள்ளையர்கள்தான். ஆனால், அவர்களே பல நிலைகளில் முக்கிய இலக்குகளாக ஆகியுள்ளனர். மேலும், மற்றைய, கிழக்கு ஐரோப்பிய குடியேறிகள் மற்றும் ரொமானியர்கள் கூட இலக்காக்கப்பட்டுள்ளனர். இப்படியாக, குடியேற்ற மக்கள் மீதான விரோதம் வெவ்வேறு வடிவங்கள் கொண்டதாக உள்ளன.

பிறகு, மத்திய கிழக்குப் (மேற்கு ஆசிய) பகுதிகளிலிருந்து வரும் அகதிகள் மீதான இஸ்லாமிய வெறுப்பு மற்றும் விரோதம். இந்தக் குடியேற்றங்கள் எல்லாம் அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டணி நாடுகளும் 9/11 காலகட்டத்திலிருந்து உருவாக்கிய ஆறு யுத்தங்களுடன் தொடர்பு கொண்டது. இந்த யுத்தங்களின் விளைவாகவே, இத்தகைய அகதிகள் வந்தார்கள்.

ஆப்கானிஸ்தானில் என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள். 20 ஆண்டுகால ஆக்ரமிப்பு ஆட்சி நிறைவுக்கு வந்திருக்கும் நிலையில், அந்த ஆக்ரமிப்பு ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒன்றிணைந்து உழைத்த ஏராளமான ஆப்கானிஸ்தானிய மக்கள் இப்பொழுது அகதிகளாக ஆகியுள்ளார்கள். மேற்குலகம் நோக்கி குடியேற முயற்சிக்கும் இந்த மக்களை யார் குற்றம்சாட்டி குறைசொல்ல முடியும்? அவர்களின் தேசத்தை மேற்குலகம் நாசம் செய்து அழித்துவிட்டதால், அவர்கள் அந்நாட்டை விட்டு வெளியேறுகிறார்கள். படையெடுப்பு சமூகக்

கட்டமைப்புகளை சிதைத்துவிட்டது. மேலும், உண்மையில், சிறு குழுக்களின் சிறப்பு உரிமைகளையும் அழித்துவிட்டது. இந்த மக்களும் இன்னும் பலரும் அகதிகளாக வெளியேற விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, இதன் பிரச்சனையானது மேற்குலக சக்திகள் உருவாக்கிய போர்களினால் உருவானது. பத்து லட்சம் சிரியா அகதிகள் மீதான அங்கேலா மெர்கெல்லின் தீர்மானம் குறிப்பிடத் தகுந்தது. மேலும் அது வியப்புக்குரியது, நாடகத்தன்மை கொண்டது. ஏனெனில், ஜெர்மனியில் மிக உக்கிரமாக அதை உருவாக்கியவர்கள் தீவிர வலதுசாரித் தன்மை உடையவர்கள். பிறகு அனைத்து முகமூடிகளும் கழன்றன. இதற்கான தீர்வு, மற்ற நாடுகளை வெல்வதற்கான போர்களை நிறுத்திக் கொள்வதுதான். படையெடுப்பின் ஆக்ரமிப்பு செய்யப்பட்ட இந்த நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் எங்குதான் புகலிடம் தேட முயற்சிப்பார்கள்? அவர்களது நாட்டின் மேல் போர் உருவாக்கம் செய்த நாடுகளைத் தவிர்த்து? இப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்க முடியும்: ஒவ்வொரு தடவையும் மேற்குலகம்தான் போரை உருவாக்குகிறது. இந்த நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்களால் சொல்ல முடியாது, இந்தப் போரின் விளைவாக குறைந்தபட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று மில்லியன் அகதிகள் உருவாகிறார்கள். அதனால், போர் தொடுக்கும் அனைத்து நாடுகளும், அகதிகளை விகிதாச்சார அடிப்படையில் பிரித்து, அழைத்துக்கொள்ளட்டும். இத்தகைய போர் தொடுக்கும் சக்திகள் இந்த அறிவிப்பைச் செய்யட்டும். அப்புறம் அவர்கள், எந்தளவு மக்கள் ஆதரவைப் பெறுவார்கள் என்பதை நாம் பார்ப்போம். ஆனால் அவர்கள் அப்படி ஒருபோதும் சொல்லமாட்டார்கள்.

ஆயுதமாகச் செயற்படும் ஊடகங்கள்

உலகத்தில் மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கும் ஊடக களங்கள் குறித்து உங்களது ஆராய்ச்சி எத்தகையது, மிக முக்கியமாக மேற்குலக ஊடக சக்திகளின் ஆதிக்கம் குறித்து?

ஊடகங்கள் குறித்து நாம் பேசும்பொழுது, தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி இவையெல்லாம் 20ஆம் நூற்றாண்டு ஊடகங்கள். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பத்திரிகை உலகம் என்பது அச்ச ஊடகம். அதில் செய்தி ஏடுகளும் வார மாத இதழ்களும் கோலோச்சிக்கொண்டிருந்தன. உண்மையில், மூலதனம் என்ற வகையில், அதிக அளவிலான செய்தி ஏடுகளை விற்பனை செய்வதற்காக, வரையறுக்கப்பட்ட அளவான தகவல்களையும் அதே சமயத்தில், தொலைக்காட்சி கலாச்சாரத்தின், போலி செய்து உருவாக்கப்பட்ட ஆபாச வகைமாதிரிகளையும் செய்தி ஏடுகளில் வழங்குவதற்கு, பத்திரிகை முதலாளிகள் எண்ணம் கொண்டனர். இந்நியாவில், 1960கள் மற்றும் 1970களில் 'தடைம்ஸ் ஆப் இண்டியா' ஒரு நல்ல செய்தி ஏடாக இருந்தது. அது வலிமையான

பத்திரிகையாளர்களைக் கொண்டிருந்தது. அது விமர்சனக் குரல்கள் கொண்டிருந்தது. அந்த, அதே செய்தி ஏடானது முழுமையாக சீர்கேடு அடைந்தது. இது எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தும். இந்நிலை நோக்கி அது போனதற்கான படிநிலைகளை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதன் பிம்பம் குறித்து நிரம்பி வழிந்த அதிகாரம் அதை அந்த நிலைமைக்கு இட்டுச் சென்ற படிநிலைகள் ஆகும்.

மேற்குலகின் பழமையான செவ்வியல் ஊடகத்தின் ஆதிக்கம் மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசி இரண்டு பத்தாண்டுகளில் தொலைவு நாடுகள் மிக சக்தி கொண்டவையாக ஆகிவிட்டதாக போலி செய்தி அதன் பாசாங்கு.

ஆனால், முக்கியமாக 9/11ற்குப் பிறகு அது மற்ற குரல்களால் மிக மிக சவால்களைச் சந்திக்கத் தொடங்கியது. பிம்பத்தின் நிரம்பிவழிந்த சக்தியால் உருவாக்கப்பட்ட மேற்குலகு சேனல்களை சவாலுக்கு உள்ளாக்கியவை அல் ஜசீரா மற்றும், பிறகு, டெலி SUR ஆகியவை. இந்த தொலைக்காட்சி சேனல்கள் மக்களிடம் மாற்று வகை கருத்துருக்களை உருவாக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டவை. அமெரிக்கா இதை விரும்பவில்லை. அல் ஜசீரா மிக கனமான அழுத்தங்களின் கீழ் இருந்தது. நீங்கள் இதனுடன் இதையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இணைய வலைதளங்களின் தோற்றம், மக்கள் தாங்கள் எழுத விரும்பியவைகளை எழுதிவிட இயலும் என்பது

மேற்குலக ஆதிக்கத்திற்கு இன்னொரு சவால்.

‘ஒப்புதல்களின் உற்பத்தி’ என்னும் வருடங்களிலிருந்து, ‘மறுப்புக்களின் உற்பத்தி’ என்னும் வருடங்களை நோக்கி நாம் நகர்ந்து விட்டோம். ஒப்புதல்களின் உற்பத்தி என்பதைப்போல அது புகழடையாமலும் வெற்றிகரமாக இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால், குறைந்தபட்சம் அது இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அவ்வப்போது, நிகழும் போர்கள் போன்ற பெரும் நெருக்கடி காலங்களிலும் மற்றும் கிளர்ச்சிகளின் காலங்களிலும் BBC அல்லது CNN மற்றும் அதுபோன்ற சேனல்களை பார்ப்பது உபயோகமற்றது. நீங்கள் எந்த அமைப்பு மீது கொஞ்சமாவது மரியாதையான சிந்தனை வைத்திருக்கிறீர்களோ, உடனடியாக அவர்களது இணைய இதழ்களுக்குப் போனீர்கள் எனில், அங்கே, மிகச் சரியான பகுப்பாய்வு கிடைக்கும். நான் உருவாக்க முயற்சிக்கும் கருத்து என்னவெனில், ஒப்புதல்கள் உற்பத்தி என்பது ஆட்சியின் அரசின் தேவைகளோடு இணைந்திருந்தன. மேலும் அது எதிர்த்துப் போரிடும் இயக்கங்களின் படைகளுக்கு அதாவது அதிகாரம் அற்றவர்களுக்கு எதிராகவும் தொடர்பு கொண்டிருந்தன. டெய்லி மெயில் பத்திரிகையைச் சேர்ந்த ஒரு வலதுசாரி பத்திரிகையாளர் சொன்னார், BBCக்காக தான் பதிவுசெய்திருந்த ஒரு தகவல் முற்றிலும் ஒரு பக்கச் சார்பு கொண்டது. மேலும் அந்தத் தகவல் முழுவதும் பொய்யானது. நீண்ட விசாரணைக்குப் பிறகு BBC

தெற்கு ஈராக்கில் போர்க் கலவரத்தின் போது - பயந்துநடுங்கி ஒடுங்கிய நிலையில் ஈராக்கின் குழந்தைகள் மற்றும் பெண்கள் அடங்கிய குடிமக்கள்

சொன்னது, அந்த பத்திரிகையாளரின் விமர்சனம் சரியானதுதான். மேலும் வெளியாகிய அந்த தகவல் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதது. வலதுசாரியைச் சார்ந்த ஒரு பத்திரிகையாளருக்கு இதுதான் அவர்களது பதில். BBC திறம்பட பிரச்சார செயற்களமாக ஆனதின் நிலை மற்றும் அதன் தர அளவு குறித்து வலதுசாரி மக்கள் கூட திகைப்படைந்திருக்கிறார்கள். அது உலகத்தில் நடந்திருக்கும் மாற்றங்கள் மற்றும் நகர்வுகள், இவற்றோடு, உண்மையில், தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

சோவியத் ஒன்றியம் நீடித்திருந்த காலத்தில் அல்லது சீனாவின் மறுமலர்ச்சி காலத்தில் மேற்குலகம் தன்னை மாபெரும் சக்தி கொண்டதாக காட்டிக்கொள்ள விரும்பியது, ஏனெனில் அவர்கள் சுதந்திரமான பத்திரிகை அமைப்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். அதனால் அங்கே விவாதத்திற்கும் எதிர்கருத்துகளை வெளியிடவும் மிகப்பரந்த இடம் இருந்தது. எதிரிகளை துடைத்தகற்ற, அவர்களுக்கு அது தேவையாக இருக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் பொய் பரப்பினார்கள் அல்லது மிகக் குறைவான எதிர்க்குரல் கருத்துகளை பிரசுரம் செய்தார்கள். இதற்கான செவ்வியல் உதாரணமாக 'த கார்டியன்' செய்தி இதழில் தரக்குறைவான செயல் நடந்தேறியது.

'த கார்டியன்' இதழின் ஆங்கிலப் பதிப்பு, அதன் தகவல் அளிக்கும் தரத்தில், எத்தகைய தகவல் பிரசுரம் செய்யப்படுகிறது மற்றும் எந்தெந்த தகவல் வெளியிடப்படாமல் விடப்படுகிறது. இவையெல்லாம் ஆசிரியர் தலையங்கங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலையில் மாபெரும் தரக்குறைவான தகவல் வெளியீடாக இருந்தன. சுதந்திரமான இதழ்கள் என்று சொல்லப்படுகிற பத்திரிகைகளில் எல்லாம் இதைத்தான் செய்ய இயலும். ஜனாதிபதி ட்ரம்ப் அவர்கள் FOX தொலைக்காட்சியில், அதன் புகழ்வாய்ந்த பத்திரிகையாளர் ஒருவரால் நேர்காணல் செய்யப்பட்டபோது, இத்தகைய விநோதமான வேடிக்கை கதைகள் நோக்கி அந்நிகழ்ச்சி சென்றது. நேர்காணல் நிகழ்த்தும் அந்த இளைஞன் அவரிடம், புடிப் பற்றி நீங்கள் சொல்ல வேண்டியது என்ன என்று கேட்கிறான். ட்ரம்ப் உறுதியற்ற பதில் சொல்கிறார். பிறகு நேர்காணல் நடத்தும் இளைஞன் சொல்கிறான்: "அவர் ஒரு கொலையாளி." இதற்கு ட்ரம்ப் பதில் சொல்கிறார்: "ஏராளமான கொலையாளிகள் உள்ளனர். நம் நாடு ரொம்ப அப்பாவித்தனமானது என நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?" இது ஏதோ ஒருவகையில் சுதந்திர மன இயல்பு கொண்ட அமெரிக்காவை அதிர்ச்சி அடையச் செய்தது. ஓ! கடவுளே, அவர் நம்மை ரஷ்யர்களுக்கு சமமானவர்களாக பண்ணிவிட்டார்.

கனடா ஆவணப்பட தயாரிப்பாளர் ஒருவரால் ஈராக் யுத்தத்தின் தொடக்கத்தில் எடுக்கப்பட்ட மிக வெளிப்படையான ஆவணப்படம் ஒன்று, ஊடகங்கள் அந்தப் போரை எப்படி படம் பிடித்துக்காட்டின என்பதன் உண்மையை வெட்ட வெளிச்சமாக்கியது.

கத்தாரை அடிப்படையாகக் கொண்ட மேற்குலக பத்திரிகையாளர்கள் தந்த காட்சிகள்தான் ஒளிபரப்பப்பட்டன. ஈராக்கின் மீது குண்டுமழை பொழிய வெகுதொலைவில் இருந்து அல்ல, அதே கத்தாரில் இருந்துதான் விமானங்கள் தரைகிளம்பி பறந்து சென்றன. ஈராக்கின் பரந்த இடத்தில் குண்டுகள் பொழிய அங்கிருந்துதான் விமானங்கள் பறந்தன. குண்டு பொழிவின் காட்சிகள் பெரிய திரையில் செய்திகளாக வந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, சட்டென மேலும் தகவல்கள் ஒளிபரப்பப்படுகிறது. ஈராக் ராணுவம் சிதைந்துவிட்டதாகவும், பாத்தாத் கைப்பற்றப்பட்டதாகவும் யாரும் விதிவிலக்கற்று ஏறத்தாழ அனைத்து பத்திரிகையாளர்களும் எழுந்து நின்று கரவொலி எழுப்பி பாராட்டுகளை வெளிப்படுத்தினார்கள். முக்கிய ஊடகங்கள் எங்கே நிலைகொண்டுள்ளன என்பதைக் குறித்து மாபெரும் புரிதல்களை உண்மையில் இந்த ஒரு காட்சியே உங்களுக்கு தந்துவிடுகிறது.

முக்கிய ஊடகங்கள் புவிக் கோளம் முழுவதிலும் ஒரு பிரச்சார ஆயுதமாக அவ்வப்போது வேலை செய்கிறது. நோம் சோம்ஸ்கி மற்றும் எட்வர்டு ஹெர்மன் ஆகியோர், முக்கிய ஊடகங்கள், எப்படியெல்லாம், உள்ள நிலைமைக்கு ஏற்றாற் போல ஒப்புதல்களை தயாரித்து விடுகின்றன என்பதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். முக்கிய ஊடகங்கள் இதில் பங்காற்றும் விதம் குறித்து நீங்கள் பேச இயலுமா?

அவர்கள் அப்படி செய்வது பற்றி எனக்கு ஆச்சர்யம் இல்லை. செய்திகள் பரப்பப்படுவது மற்றும் அந்த தகவல்களை கலை வடிவமாக எவ்வாறு வழங்குவது என்பதற்கான கட்டுப்பாட்டை பிரிட்டன் உருமாற்றம் செய்திருப்பதாக தெற்கு ஆசிய பத்திரிகையாளர் ஒருவர் ஒரு தடவை என்னிடம் சொன்னார். நாஜியர் ஆட்சியின் காலக்கட்டத்தில் ஜெர்மன் பிரச்சார அமைச்சர் (ஜோசப்) கோயப்பெல்ஸிடம், இந்தக் 'கலை'யை எங்கிருந்து கற்றுக்கொண்டீர்கள், என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது, கோயப்பெல்ஸ் சொன்னார், முதலாம் உலகப்போரின் போது பிரிட்டனின் பிரச்சாரமாகிய, ஜெர்மானியர்கள் தீய சக்திகள், குழந்தைகளை உண்ணுபவர்கள் மேலும் அவர்கள் உலகத்திலேயே மிக இழிந்தவர்கள் என்னும்படியாக ஜெர்மனியை அவர்கள் விவரித்துக் காட்டிய விதம் அபாரமாகவும் வலிமையாகவும் வேலை செய்தது என்றார். பிரிட்டிஷ்காரர்களிடமிருந்து இப்படி ஏராளமான வித்தைகளை நாங்கள் கற்றிருக்கிறோம் என கோயப்பெல்ஸ் சொன்னார். பிரிட்டிஷ் ஊடகத்தாலேயே உருவாக்கப்பட்ட பிம்பம், அது எப்படி செயல்பட்டது என்பதும் பிரிட்டனின் நிலைப்பாடு எத்தகையது என்பதும் இப்பொழுது வெளிப்பட்டுவிட்டது.

விடயங்கள் பல மட்டங்களில் மாற்றமடைந்துள்ளன. வெறுமனே செய்தித்

“

சமூக ஊடகங்கள் என்பவை
உலகளாவியது என்ற
சிந்தனை இருந்தாலும்,
அது குறுகிய
எல்லைகளுக்குள் தான்
இயங்குகிறது.”

தகவல்களில் மட்டுமல்ல. நான் உங்களுக்கு ஒரு உதாரணம் தருவேன். BBCக்காக Monty Pythons Flying Circus என்னும் நையாண்டி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியை தயாரித்துள்ள சில இளம் வயதுக்காரர்கள் எனது நண்பர்கள். அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள், BBCயின் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளுக்கான தலைமை அதிகாரியை அவர்கள் பார்க்கப்போனதோடு, நாங்கள் இந்த மாதிரி ஒரு யோசனை திட்டத்தை நிகழ்ச்சிக்காக உருவாக்கி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நிகழ்ச்சியில் எதையெல்லாம் வழங்கப் போகிறார்கள் என்பது பற்றிய, இரண்டு மூன்று மாதிரி நிகழ்ச்சிகளையும் நாங்கள் தருகிறோம் என்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜான் கிளிஷ், டெர்ரி ஜோன்ஸ் மற்றும் மிக்கேல் பாலின் ஆகியோர் செயல் விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். தலைமை அதிகாரி புன்னகைத்து விட்டுச் சொன்னார். “உண்மையில் இதை நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சியை தயாரித்ததற்கான செலவுத்தொகையை நான் தருகிறேன்.” அந்த நிகழ்ச்சி BBCயில் மாபெரும் வெற்றிகரமான நிகழ்ச்சியாகியது. எதிர் கருத்துகளை படைப்பாற்றலுடன் தரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கான ஊக்கம் தற்காலத்தில் எதிராளிகளின் கண்காணிப்புகளுக்கு இலக்காகி உள்ளது. சுதந்திரமாகவும் தன்னெழுச்சியாகவும் உருவாகக் கூடிய அனைத்து படைப்பாற்றல்களும் போய் விட்டன. இதுதான் உலகளாவிய நடப்பு நிகழ்வாகவும் உள்ளது. பத்திரிகை சுதந்திரம் பற்றிய எல்லாப் பேச்சுகளும் பொருளற்றுப் போயின. இது எதை உருவாக்கி இருக்கிறதென்றால், நீங்கள் என்னை நேர்காணல் செய்ய முடியும் மற்றும் நான் என்னிடம் என்ன பதில் இருக்கிறதோ அதை உங்களுக்குத் தர முடியும், என்பதுதான். நான் வேறு ஏதோ நாடுகளில் வசித்து வந்தேன் எனில், இது நிகழ இயலாது. ஆனால், அமைப்பு ரீதியில், நாட்டின் அதிகாரத்திற்காக பிரச்சாரங்களை உற்பத்தி செய்தல் என்பது தற்காலத்தில் ஒப்புதல்களை உற்பத்தி செய்தல்களாக உள்ளன.

சமூக ஊடகங்களின் வருகையினால், ஊடகம் என்பதன் விளக்கம் தீவிரமாக மாறியுள்ளது. அனைத்து சமூக ஊடக நிறுவனங்கள் யாவும் அகில தேசங்களின் மிகை

செல்வ வளம் கொண்ட பன்னாட்டு கூட்டாண்மை நிறுவனங்களால் நடத்தப்படுபவை. அந்நிறுவனங்கள் தேச எல்லைகள், பார்வையாளர்கள், மற்றும் தகவல் உள்ளடக்கம் இவைகளைப் பொருத்தமட்டில் எல்லைகளைற்ற டிஜிட்டல் விபரங்களை கையில் வைத்திருப்பவை. அதனால் அவர்கள் அதிக தாக்கம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதனால் என்னென்ன வாய்ப்புகள் மற்றும் சவால்கள்?

இதைப்பற்றி ஒருவர் என்ன சொல்ல முடியுமென்றால், இது சமமற்றதாகவும் சீரற்றதாகவும் உள்ளது. உண்மையில் இதன் உள்ளுறை சக்தியானது பிரமாண்டமானது. அதன் மாறிக்கொண்டிருக்கும் பாதை தற்பொழுது ஏமாற்றமளிக்கிறது. அரசாங்கம் இதை குறுகலான ஒன்றாக மாற்ற முயற்சிக்கிறது, மற்றும் உலகளாவிய இணையதள நிறுவனங்கள் மற்றும் யாரெல்லாம், நமது கணினிகளில் இத்தகைய வலைதளங்கள் தலைகாட்டும் படியாக, ஏராளமான வழிகளில் பரப்புகிறார்களோ, அவர்களும் இதை குறுகலானதாக மாற்ற முனைகிறார்கள். முகநூலில், எனக்கு நிறைய அறிவிப்புகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன, இதை நாங்கள் காட்சியாக்க இயலாது, ஏனெனில் இஸ்ரேலிய அழுத்தம் காரணமாக என தெரிவிக்கும் விதமாக சில வழிமுறைகளில் தணிக்கை செய்யப்படுதல் என்ற போக்கு சமூக ஊடகங்களை பாதிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இப்படி நடக்காவிட்டால்தான், அது விநோதமான விடயமாக இருக்கும். சமூக ஊடகங்கள் என்பவை உலகளாவியது என்ற சிந்தனை இருந்தாலும், அது குறுகிய எல்லைகளுக்குள் தான் இயங்குகிறது. சீனாவோ பாகிஸ்தானோ அல்லது எந்த ஒரு நாடாக இருந்தாலும், அங்கு உள்ளவர்கள் பார்க்க இயலாதபடி, அந்நாடுகளே இதை அனைத்து நிறுத்திவிட முடியும். மேற்குறிப்பிட்ட நாடுகள் உட்பட, இதைச் செய்திருக்கின்றன.

இதன் உலகளாவிய தன்மை எல்லைக்கு உட்பட்டது. ஆனால், கூடவோ, குறைச்சலோ இது ஒரு நல்ல விஷயம்தான். இது அடிப்படையில் ஒரு சாதனம். இதை நீங்கள் விரும்பும் வழிமுறைகளில் பயன்படுத்திக்கொள்ள இயலும். நான் மக்களுக்கு சொல்லும் அறிவுரை எல்லாம், இதுதான். அதில் நீங்கள் வாசிக்கும் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் நம்பிவிடவேண்டாம், அது உங்கள் அரசியல் சார்ந்த மற்றும் உங்கள் எந்தவொரு உள்ளுணர்வு சார்ந்த எதையும் அது திருப்தி செய்வதாக இருந்தாலும் கூட. அத்தகு ஊடகங்களில் தோன்றும் விடயங்கள் துல்லியமானவைதானா அல்லது இல்லையா என்பதை தீர்மானிப்பதற்கு இன்னும் உங்கள் அறிவுக் கூர்மையை பயன்படுத்தக்கூடும்.

நியூ லெப்ட் ரிவிவ் என்னும் இதழுடன் நான் 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தொடர்பில் இருக்கிறேன். இந்த வருடம், நாங்கள் சைட்கார் என்னும் பெயரில் வலைப்பதிவு பக்கத்தை தொடங்க தீர்மானித்தோம்.

நியூ லெப்ட் ரிவிவ் இதழின் அடுத்த இதழில் வெளியிடப்படும் வரையில், இரண்டு மாத காலம் காத்திருக்க இயலாத கட்டுரைகளை சைட்கார் வலைப்பக்கத்தில் பிரசுரம் செய்யப்படும் என நாங்கள் முடிவு எடுத்தோம். இந்த தீர்மானம் அறிவுசார்ந்த மக்கள் வட்டங்களில் மாபெரும் தாக்கத்தை உருவாக்கியது. உலகத்தின் பல பகுதிகளைச் சேர்ந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வகை அடுக்கு இளைஞர்கள் உணர்வுப்பூர்வமாக எங்களை அணுகி, இந்த நம் வலைப்பக்கத்தில் இதை அல்லது அதைக் குறித்து எழுதலாமா, என அவர்கள் கேட்டார்கள். இது ஏனெனில், அவர்கள் புதிய வெளியை அறிந்திருக்கிறார்கள், இதன் இன்னொரு தாக்கம் உண்மையில், அது அச்ச ஊடகத்தையும் புத்துயிர் பெறச் செய்தது. நியூ லெப்ட் ரிவிவ்-ன் சைட்கார் வலைப்பக்கத்தில் எழுதப்படுவதையும் வாசிக்கப்படுவதையும் அறிந்திராத ஏராளமான இளைஞர்களை இப்பொழுது நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

இணைய இதழ் தகவல் தொடர்பாக எவர் ஒருவரும் கருத்துச் சார்பு கொள்வதில்லை என நான் சொல்வேன். நான் நினைக்கிறேன், தொழில்நுட்ப மறுமலர்ச்சி சமூக ஊடகத்திற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கியிருக்கிறது, இது நடந்திருப்பது அமெரிக்காவில்தான், ஐரோப்பாவிலும் அல்ல, சீனாவிலும் அல்ல, இதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது தகவல் தொடர்பில் மாபெரும் மாற்றத்தை உருவாக்கியுள்ளது. ஒருநாள், ஐந்தரை வயதுடைய என் பேரன் என்னைக் காண வந்தான், அப்பொழுது நான் எனது வாசிப்பில் இருந்தேன். அவன் எனது சாய்வு மேஜை மீதிருந்த பழைய எந்திரம் ஒன்றைப் பார்த்துவிட்டு, இது என்ன என்று என்னிடம் கேட்டான். இது டைப் அடிக்கும் எந்திரம் என்று நான் அவனிடம் சொன்னேன். பிறகு அவன், இதில் என்ன செய்வீர்கள் என்று கேட்டான். பிறகு நான் அவன் பெயரை டைப் செய்துவிட்டு, இப்படித்தான், பழைய நாட்களில் உனது பெயர் எழுதப்படும் என சொன்னேன். கணினியின் முன்னால் அவன் ஆச்சர்யமடைந்தான். 'என்னிடம் நீங்கள் விளையாடுகிறீர்களா?' கணினிகள் இல்லாத ஒரு காலம் இருந்ததை அவனால் நம்ப இயலவில்லை. அதனால், இத்தகைய தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்கள் மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கியுள்ளது.

அகிலம் முழுவதுமான இணைய தளம் உருவாக்கம் என்பது முதலாளித்துவத்தின் தொழில்நுட்ப மறுமலர்ச்சி. 1960கள் மற்றும் 1970களில், மார்க்ஸிய பொருளாதார அறிஞர் எர்னஸ்ட் மண்டேல் ஒரு விவாதத்தை எழுப்பினார். அதாவது, விரைவில் நாம் ஒரு தொழில் நுட்பத்தை கண்டுபிடிப்போம், நாட்டில் ஒரே தொழிற்சாலையில் வேலை ஆட்கள் ஆக்ரமித்துக் கிடப்பார்கள். X என்பவர், அதே நாட்டின் வெவ்வேறு தொழிற்சாலைகளில் நிரம்பிக் கிடக்கும் வேலை ஆட்களோடு தொடர்புகொள்ள

இயலும்படியாகவோ அல்லது மூன்றாவது நாடொன்றின் தொழிற்சாலையின் வேலை ஆட்களோடு அவரால் தொடர்பு கொள்ளும்படியாக அந்த தொழில்நுட்பம் இருக்கும். எர்னஸ்ட் மண்டேல் சொன்னது உண்மையாக நிரூபணம் ஆகிவிட்டது. நீங்கள் திறனாய்வு நோக்கில் அதை நிர்வகித்து வரும் வரையில் சமூக ஊடகம் அதன் சொந்த வேலைத்திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான திறன், அது எதுவானாலும், அதை மறைசூழ்ச்சிகளால் வலுவிழக்கச் செய்துவிட முடியாது.

நியூ லெப்ட் ரிவிவ் உடன் பல வருடங்கள் தொடர்பில் இருக்கிறீர்கள். அதன் பங்களிப்பு பற்றி உங்களது சுய-மதிப்பீடு எத்தகையது?

நான் அந்த பத்திரிகை இதழ் குறித்தும் அதனுடன் எனது தொடர்பு குறித்தும் பெருமைப்பட்டுக்கொள்கிறேன். 1990 தோல்விக்குப் பிறகு சற்று மாறுபட்ட பாதையில் இவ்விதழை எடுத்துச் செல்ல நாங்கள் தீர்மானித்தோம். நாங்கள் எங்களது மட்டத்தில் விமர்சனங்கள் மற்றும் விவாதங்கள் ஆகியவற்றை நிர்வகித்து வருகிறோம். நாங்கள், அமைப்பு ரீதியதாக எதையும் எப்பொழுதும் நேர்மறையானதாக ஒத்துக்கொள்வதில்லை. நாங்கள் அதை இயன்றமட்டிலும் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் பகுத்து ஆராய்கிறோம். அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் கலாச்சாரம். நாங்கள் அண்மையில் தொடங்கியுள்ள சைட்கார் என்னும் இணைய வலைப்பக்கம் மூலம் இரண்டு காரியங்களை செய்திருக்கிறோம். புவிக் கோளம் முழுவதிலுமிருந்தும் புதுவகையான வாசகர்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், அவர்களில் பலர் எங்களது பத்திரிகை இதழின் சந்தாதாரர்களாகவும் ஆகியுள்ளனர். இத்தகைய புதுமைப்படுத்துதல் என்னும் இயங்குமுறைப் போக்கு நடைபெற்றிருப்பதோடு, இரண்டு இளம் ஆசிரியர்களையும் இணைய வலைப்பக்கத்திற்காக நியமித்துள்ளோம். ஆக, கதிரவனுக்குக் கீழ் இருக்கும் எதையும் பற்றி எல்லா விடயங்கள் குறித்தும் நாங்கள் கருத்து இடுகிறோம். நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல்வதின் பொருளில் அல்லாமல், நீங்கள் எதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வதின் பொருள் உடையதாக இது ஒரு மாற்றுமுயற்சியாக, இந்த வலைப்பக்கம் விளங்குகிறது. இவைகள்தான் நாங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள்! நாங்கள், திரைப்பட இயக்குனர்கள் குறித்து, தைவானில், சீனாவில், ஈரானில், பிலிப்பைனில் இருக்கும் விளிம்புநிலை சார்ந்த திரைப்பட இயக்குனர்கள் குறித்து எழுதுவதற்கு ஒரு காரணம் உள்ளது, நாமிருக்கும் உலகத்தின் சில ஆர்வம் மிக்க விமர்சகர்கள் இத்தகைய திரைப்படம் எடுப்பவர்களிடமிருந்தே வருகிறார்கள். நான் மகிழ்வுடனும் வாழ்த்துடனும், இந்தியாவைக் குறித்து இதில் நான் சொல்லவியலும். இந்த நாடு 1950கள்,

1960கள் மற்றும் 1970களில் மரபான திரைப்பட பாரம்பரியத்தைப் பெற்றிருந்தது. இத்தகைய மரபான பாரம்பரியம் முழுவதுமாக போயே விட்டது. பாகிஸ்தான் திரைப்பட பாரம்பரியத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. வங்காளத்தின் சத்யஜித் ராயின் வழியாக மேதைமை மிகுந்த படைப்புகள் கொண்டதான ஒரு திரைப்பட பாரம்பரியத்தை இந்தியா பெற்றிருந்தது. இத்தகைய கலைப்படைப்புகள் இந்தியாவில் நிலைத்திருக்கவில்லை.

1960கள் மற்றும் 1970களில் நியூ லெப்ட் ரிவிவ் போலவே சிலபல இதழ்கள் இருந்தன. ஆனால் அந்த இதழ்கள் இப்பொழுது இல்லை. நாங்கள் இந்த இதழை முழுவேகத்தில் இயக்கம் கொண்ட மேன்மையான விதத்தில் வைத்திருக்கிறோம், இது இடதுசாரி அரசியல் இயக்கத்திற்குத் தேவையான நிறுவனமாக உள்ளது. இத்துடன் இணைந்ததாக, ஒரு புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனமும், த நியூ லெப்ட் புகல்/இடது சாரி நூல்கள், பிரசுரிக்கப்படும் பதிப்பகமும் இணைவு பெற்று இயங்கி வருகிறது. நாங்கள் உலகம் முழுவதிலுமான மிக இன்றியமையாத நூல்களை மொழிபெயர்த்தும், நூல்கள் தயாரித்தும், தொடர்ந்து அத்தகு பணிகளில் செயற்பட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறோம். இதைக் குறித்து, இந்த சாதனைகள் குறித்தெல்லாம் பெருமைப்படுகிறேன், ஏனெனில், இத்தகைய வேலைகள் தானாகவே நடந்திருக்காது, மேலும் பதட்டம், பிணக்கு, விவாதம் இவை இல்லாமலும் இது நடந்து விடாது. சோவியத் யூனியன் நொறுங்கிய பிறகு, நியூ லெப்ட் ரிவிவ்-இல் பெரிய பிளவு உண்டானது. யாரெல்லாம் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்தார்களோ அவர்கள் ஏகாதிபத்தியத்தை குறித்து நாங்கள் எழுதியதை விரும்பவில்லை. மேலும், பெரும் போருக்குப் பிறகாக யுகோஸ்லாவியாவில் நடந்த உள் நாட்டுப் போர் பற்றி நாங்கள் எழுதியதையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆனால் நாங்கள் பத்திரிகை இதழை நீடித்து நிலைக்க வைத்து விட்டோம். புதிய இளம் அறிவு ஜீவிகள் இதழை பொறுப்பாக செயற்படுத்தி நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த இதழ் மற்றும் இதன் பதிப்பகம் இரண்டும் இந்த நூற்றாண்டைக் கடந்தும் நீடித்து நிலைத்திருக்கும் என்பதில் நான் நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறேன். நாம் மரித்து மறைந்து போவோம். ஆனால் அவை நிலைத்திருக்கும்.

தொலைத் தொடர்பு மற்றும் மின்னணு சாதனங்கள் கண்காணிக்கப்படுதல் மற்றும் ஜனநாயகம் தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் கண்காணிக்கப்படுதல் என்பது பூதாகரமான பிரச்சனையாக தற்காலத்தில் உள்ளது, நாடுகளைக் கடந்தும் பரவலாக இந்தக் கண்காணிப்பு உள்ளது; ஜனநாயகம் என்னும் நிலைப்பாட்டை இத்தகைய தொலைத்தொடர்பு கண்காணிப்புகள் எவ்வகையில் அச்சமூட்டுகின்றன?

தொழில் நுட்பங்கள் வளர்ச்சியடைந்து

கொண்டிருக்கையில், அதன் ஒவ்வொரு வடிவமும் வளர்ச்சியில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது இந்த தொழில் நுட்பங்களை நீங்களும் பெற்றிருக்காததால், அது சிறந்த விடயம் என நீங்கள் சொல்லமுடியாது. அது ஏற்றுக் கொள்ள இயலாத கருத்து. ஆனால் கண்காணிப்பு என்பது, உண்மையில், மிகப் பரந்த அளவில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு குடிமகனும் கண்காணிப்பின் கீழ் இருக்கிறான். அண்மையில், ஒரு அதிகாரப்பூர்வ விசாரணைக் குழுவிடம் காவல் துறையால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை, கடந்த 45 வருடங்களாக அவர்கள் என் மீது கண்காணிப்பை செயல்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கங்கள் கண்காணிப்பில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றன என்பது நீண்ட கால வரலாறு. நாஜி காலக் கட்டத்தில், ஜெர்மன் ரகசிய காவல் துறை அமைப்பு மாபெரும் அளவில் கண்காணிப்பு செயலில் ஈடுபட்டு இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்தெல்லாம், இன்றைய அறிவுடைய மக்கள் செய்யும் காரியங்களுடன் அவற்றை ஒப்புமைப்படுத்த இயலாது. எர்வர்டு ஸ்னவ்டன் குறித்து சிந்தியுங்கள். அவன் அமெரிக்கன், நல்ல இளைஞன், வெள்ளை இன பழமைவாதியான அந்தப் பையன், தேசிய பாதுகாப்பு அமைப்பிற்காக பணி செய்துகொண்டிருந்தபொழுது மிகவும் அச்சமும் திகைப்பும் அடைந்திருக்கிறான். அந்தளவுக்கான கண்காணிப்புகளை செரிமானம் செய்துகொள்வது கடினம்.

ஜனநாயகம் என்பது உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் எரிந்து மிஞ்சிய பாழ்மனையாகவே பெரும்பாலும் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. மின்னணு சாதனங்கள் கண்காணிப்புக்கு முன்னால் நாம் ஒழுங்கு முறையில் அமைந்த ஜனநாயகத்தைப் பெற்றிருந்தோமா? 'இல்லை' என்பதுதான் பதில். தொலைத்தொடர்பு மின்னணு சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி மக்கள் வெவ்வேறு வழிகளில் மற்றும் பல பாதைகளில் உளவறியப்பட்டுக்கொண்டுள்ளனர். உளவு பார்க்கும் ஊடுறுவும் குழுக்கள் இதுகாறும் உள்ள நிலவரம் வரை அனைத்து முற்போக்கு இயக்கங்கள் மீதும் அவர்கள் மேல், உளவு பார்ப்பதை செயற்படுத்தி உள்ளன. இந்த செயல்பாடு பயங்கரமான அளவில் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஜனநாயகம் என்பது அதனளவில், ஏதோ ஒரு வகையில் வரம்பிற்கு உட்பட்டதாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது, தானாகவே. இது இன்னும் உண்மைதான், யார் வேண்டும் ஆனாலும், எவர் ஒருவரும் தேர்தலில் வேட்பாளராக நிற்க முடியும். ஆனால் நாடு ஒரு விடயத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று முக்கிய இயக்கங்கள் மட்டுமே இருக்கிறதென்பதை, Extreme centre என்ற நூலில் நான் எழுதியிருப்பதைப் போல, நீங்கள் வலது மையத்தைச் சார்ந்தவரோ அல்லது இடது மையத்தைச் சார்ந்தவரோ நீங்கள்

அடிப்படையில், அதன் வகைப்பட்ட செயற்பாடுகளை செய்பவராகவே இருப்பீர்கள். ஜனநாயகம் முதன் முதலில் எங்கு எழுச்சி பெற்று உதயமானதோ அந்த நாடுகளில்தான், அது, மிகமிக உடைந்தும் நொறுங்கியும் சிதைந்து கொண்டுமிருக்கிறது. பல பெருங் கோடீஸ்வரர்கள் அவ்வப்போது சொல்வதுண்டு, சீன பொருளாதார அமைப்புதான் ஒரு நல்ல பொருளாதார அமைப்பு. அவர்கள் அங்கு நிலவும் அரசியல் அமைப்பின் அம்சங்களின் நோக்கில், அவர்களுக்கு அதையும் இதையும் குறித்து கவலைப்படத் தேவையிருப்பதில்லை. ஆனால் இவை எல்லாம் தீவிரமான கேள்விகளை எழுப்புகின்றன.

சோவியத் யூனியன் சிதைந்ததையும், சமூக ஜனநாயகம் என்னும் சித்தாந்தமும் கூட சிதைவுற்றதையும் நீங்கள் கூர்ந்து அவதானிப்பவராக இருக்கிறீர்கள். உங்களைப் பொருத்த மட்டில், சமூக ஜனநாயகக் குடியரசு மற்றும் சமூக மக்களாட்சி சித்தாந்தம் இவற்றை அதன் இடத்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்ய சோவியத் ஒன்றியம் எத்தகைய உள்ளாற்றல் கொண்டிருந்தது?

சோவியத் ஒன்றியம் நிலைத்து நீடித்திருந்த காலம் வரையில் மேலும் அது மேற்கு உலகிற்கு தீவிர அச்சமுட்டக்கூடியதாக பார்க்கப்பட்ட காலம் வரையில்-எனது கருத்தளவில் அது ஒருபோதும் தீவிர அச்சமுட்டியாக இருந்ததே இல்லை-முதலாளித்துவ உலகம் சமூக மக்களாட்சியையே மிகப் பெரிய அளவில் சார்ந்து இருக்க வேண்டியதாக இருந்தது. USSR மற்றும் சோஷியலிஸ்ட் நாடுகள் கட்டமைப்பில் சோஷியலிஸ்ட் சமூக அமைப்பு என்னும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தன. மேற்கு உலகில், 1980கள் வரையில் அது சமூக மக்களாட்சியின் கருத்து ஒற்றுமையை திறனுடன் தக்க வைத்து இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. USSR-இல் ஒரு தடவை அது சிதைந்தது, அதன் பிறகு அது அதற்கு தேவையில்லை என ஆனது. அவர்கள் முதலாளித்துவம் என்னும் நிலைக்கே திரும்ப முடிந்தது. புதுமை தாராள முதலாளித்துவம் என்பது முதலாளித்துவத்தின் மிகவும் வேறுபட்ட தொழில்நுட்ப காலத்தில் பல்வேறு மட்டங்களில் நீடித்திருந்த நிலைமைகளின் தலைகீழ் விடயங்களே. ஒரு புதிய காலம் வந்தது, புது மில்லினர்கள் மற்றும் பில்லினர்கள் மொத்தமாக, காட்சியில், ஆதிக்கம் செலுத்தினார்கள்.

மூலதனத்தை வெளிப்புறமாக கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டிருந்த சீனா மற்றும் முன்னாள் USSR இரண்டும், இப்பொழுது அந்த அமைப்பின் இன்றியமையாத உறுப்புகளாக இருக்கின்றன. அது முதலாளித்துவத்திற்கான பிரம்மாண்டமான வெற்றியாக ஆனது. எப்போதைக்குமாக, முதன் முதலாக, அவர்கள் முதலாளித்துவத்தை முதலாளித்துவம் என்றே குறிப்பிடத் தொடங்கினார்கள். சுய-விளக்கத்திற்காக, சுதந்திரம் மற்றும் மக்களாட்சி போன்ற சொற்களை ஒருபோதும் அவர்கள் பயன்படுத்த தேவை

இருக்கவில்லை. அது இப்பொழுது முதலாளித்துவம் என்ற நிலையில் உள்ளது. மேற்கு உலக ஜனநாயகத்தை வைத்திருந்த USSR குறித்து நான் அவ்வப்போது சிந்திக்கிறேன். USSR காணாமல் போனதும், மக்களாட்சி என்பது பொருட்படுத்தத் தகுந்ததாக இல்லை. மக்களாட்சி தத்துவம் என்பது பெரிதும் வெற்றுச் சடங்குகளாக ஆகிவிட்டன. தற்காலத்தில். அது முழுமையாக உள்ளீடற்றதாக ஆகிவிட்டது. பெருந்திரளான பணத்திற்கும் அரசியலுக்கும் இடையேயான செயல்தொடர்பு கவனிக்கத்தக்கது. ஆகவே USSR சிதைவடைந்தது முதலாளித்துவத்திற்கு உதவிகரமானதாக இருப்பதன் தேவை இடைப்பட்ட காலத்தில் இருந்ததில்லை, நீண்ட காலத்திற்கும் அது இருக்கப்போவதில்லை. 2008 வால் ஸ்ட்ரீட் தகர்வு மற்றும் கோவிட்-19 பெருந்தொற்று இவற்றில் அதுதான் எதிரொலித்தது.

முதலாளித்துவத்தின் மாறும் முகங்கள் குறித்து என்ன சொல்வீர்கள்?

உண்மையில் முதலாளித்துவம் மாற்றமடைந்துள்ளது. முதலாளித்துவம் குறித்த ஒட்டுமொத்த நோக்கு பற்றி காரல் மார்க்ஸ் மிகத் தெளிவாக, அவர் எழுதிய காலத்திலேயே, குறிப்பிட்டு இருக்கிறார், முதலாளித்துவம் என்னும் இந்த அமைப்பு தொடர்ச்சியாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் தன்மை கொண்டது, மேலும் அடிப்படையில் சுரண்டல் தன்மை கொண்ட அமைப்பாக அது இருக்கும். இந்த அமைப்பில் லாபம் மற்றும் செல்வ வளம் இவை இரண்டும் ஆள்பவர்களின் தீர்வுப் பொருளாக இருக்கும். தொழில் நுட்ப புரட்சியை முன்னின்று எடுத்துச் சென்ற அமெரிக்காதான் இணையத்தை உருவாக்கியது, இப்பொழுது நாம் அந்த உலகத்தில் வாழ்கிறோம். நிதி மூலதனம்

“

வெனிசின் கடைசி வருடங்களில், அவர் அங்கு நடந்தேறிக் கொண்டிருந்த பல விடயங்கள் குறித்து கோபம் கொண்டிருந்தார், முக்கியமாக, பழைய ஜார் சக்கரவர்த்தி ஆதரவுத் தன்மை கொண்ட அதிகாரத்துவத்தின் சக்தியும் வலிமையும் புதிய அமைப்பிற்குள் தலையீடு கொண்டிருந்தன. ”

என்பது மேற்கு உலகத்தின் தொழிற்சாலை சார்ந்த முதலாளித்துவத்தில் மிகத் தலைமையானதாக விளங்குகிறது, இதையே முந்தைய முதலாளித்துவம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. மூலதனத்தின் இந்த இரண்டு மாறுபட்ட வடிவங்கள் சில மட்டங்களில் பொதுவானவையாக இருக்கின்றன, ஆனால் அவை செயலாற்றும் விதத்தில் மிகவும் வேறுபட்ட தன்மை கொண்டவை.

ரஷ்யா மற்றும் சீனா இங்கு நிகழ்ந்த புரட்சிகளின் இயல்பு

நீங்கள், முந்தைய சோஷலிஸ்ட் சமூகங்கள் மீதாக கீழ்க்கண்ட இன்றியமையாத அவதானிப்புகள் செய்திருக்கிறீர்கள்: 'மக்கள் வெளிப்படையான காரணங்களுக்காக அந்த அமைப்பிற்கு திரும்பிச் செல்ல விரும்பவில்லை. பொருளாதார ரீதியாக, பின்னடைவும் இறுக்கமும் கொண்ட இடங்களில் அது நடந்தது. அந்த சமூகங்களின் ஒட்டுமொத்த விளைவுகள் பற்றாக்குறையினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அங்கு தொழிலாளரின் உற்பத்தி திறன் குறைவாக இருந்தது. அரசியல் ரீதியாக, அவற்றின் பெரும்பாலான நாடுகளை சர்வாதிகார சக்தியின் கருவிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தின, அந்த சர்வாதிகார கருவி குடிமைச் சமூக சுதந்திரத்தைப் பறித்தவையாகும். நீங்கள் அவதானித்திருக்கும் இத்தகைய விடயங்களை களைய என்ன செய்திருக்கப் படவேண்டும்?

இந்த பிரச்சனை கட்டமைப்பு சார்ந்தது. இரண்டு இன்றியமையாத 20ஆம் நூற்றாண்டின் சமூகப் புரட்சிகள் நடந்தது உலகத்தின் மாபெரும் நாடுகளில் அதாவது ரஷ்யா மற்றும் சீனா, இங்கு உழைக்கும் வர்க்கம் என்பது ஒப்பீட்டளவில் மிகச் சிறுபான்மையினர். அதனால், தொடக்கத்திலிருந்து, ரஷ்யா மற்றும் சீனர்களின் புரட்சிகள் இந்தப் பிரச்சனைகளுடன் தொடர்பு பெற்றிருந்தன. உறுதியாக, ரஷ்யப் புரட்சியில் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பெரும்பான்மை ஆதரவை போல்ஷ்விக்குகள் பெற்றிருந்தார்கள், ஆதலால் அவர்கள் இப்படித்தான் வென்றார்கள். மேலும் அவர்கள் படிப்படியாக ஏழை விவசாயிகளின் ஆதரவையும் பெறத்தொடங்கினார்கள். ஆனால் அதன் விருப்பாரவத்தின் பாதையில், ஒரு கேள்வியை அவர்கள் சந்திக்க நேர்ந்தது, அதாவது, ஏராளமான மக்கள் திரள்களை உள்ளடக்கிய தொழிற்சாலைமயமாதல் என்னும் நிலை, ஆட்சி அமைப்பிலிருந்து துண்டித்துக் கொள்வதாக இருந்தது. இது அரசியல் மட்டத்திலும் பிரச்சனைகளை உருவாக்கியது. அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகள் லெனின் வாழ்ந்திருந்தால், சோவியத் ஒன்றியத்தின் அரசியல் கட்டமைப்பு பெரிய அளவில் மாறுபட்டதாக இருந்திருக்கக் கூடும், இதைக் குறித்து நான் எப்பொழுதும் விவாதங்கள் எழுப்பி வருகிறேன். இது ஏனெனில், லெனினின் கடைசி வருடங்களில், அவர் அங்கு நடந்தேறிக் கொண்டிருந்த பல விடயங்கள் குறித்து கோபம் கொண்டிருந்தார், முக்கியமாக, பழைய ஜார் சக்கரவர்த்தி ஆதரவுத்

தன்மை கொண்ட அதிகாரத்துவத்தின் சக்தியும் வலிமையும் புதிய அமைப்பிற்குள் தலையீடு கொண்டிருந்தன. அதிகாரத்துவம் அடிப்படையில் அதே பழைய பாதையில் இயங்கியது. இதற்கான ஒரே காரணம், போல்ஷ்விக்குழுக்களால் அவர்களை மாற்றீடு செய்ய இயலவில்லை.

இன்னொரு பிரச்சனை, அந்த நாடு அதனளவில் வளர்ச்சி குன்றியிருந்தது. உள்நாட்டுப் போர் மிக விரைவிலேயே முடிவடைய இயன்றது, ஜார் அதிகாரத்தை மீண்டும் பலப்படுத்தவோ அந்நாட்டின் சில மிக முன்னேறிய உழைக்கும் வர்க்கப் போராளிகள் உயிர்களுக்குப் பொறுப்பேற்கும்படியாகவோ மேற்கு உலகம் தலையிடவில்லை. வெவ்வேறு மட்டத்திலான அரசியல் பிரக்ஞை கொண்டவர்களிலிருந்து, புதிய படிநிலைகளைச் சேர்ந்த மக்களில் பலர், அவர்கள் விவசாயிகள் என்னும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து தொழிலாளர்கள் என்னும் நிலைநோக்கி மாற்றம் செய்யப்பட்டனர். அதனால் அங்கு ஏராளமான பிரச்சனைகள் இருந்தன. ஆனால் ரஷ்யப் புரட்சியின் இன்னொரு பக்கம், அது பின்னடைவு கண்டதும் கூட, வெறும் இயக்கத்தால் மட்டும் புரட்சி, ஏற்பட்டுவிடவில்லை. கட்சி மற்றும் சோவியத் மக்கள் இரண்டின் இணைவால் அது நிகழ்ந்தது. சோவியத்தில் நீண்ட காலம் வாக்களிக்கப்பட்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகள் கொண்டிருந்தன. அங்கு மற்ற கட்சிகளின் பெரும்பான்மை பலம் கொண்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகள் அதாவது பழமைவாதக் குழுக்கள், மென்ஷிவிக்குகள், சிறியதான விவசாயக் கட்சியினர் இப்படியாக இன்னும் பல கட்சியினர், இவர்களது உள்ளாட்சி அமைப்புகள் கூட இருந்தன. அவர்கள் பெரும்பான்மைக்காக சண்டையிட்டபோதும் மேலும் அவர்கள் பெரும்பான்மையை வென்ற போதும், அது உழைக்கும் வர்க்கத்தின் பெரும்பான்மையின் எதிரொளிப்பு என போல்ஷ்விக்குகள் கண்டுபிடித்தனர். அவர்கள் இந்தப் பெரும்பான்மையினரை கைவரப் பெற்றதும், அவர்கள் புரட்சி செய்ய தீர்மானித்தார்கள். ரஷ்யாவை பின்தங்கிய ஒரு நாடாக அது உண்மைக்கு மாறாக தரம் குறைத்தது அல்லது அது திருத்தி அமைக்கவும் இல்லை. மார்க்ஸ் மற்றும் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை இரண்டும் தவறானது என ரஷ்யப் புரட்சி மற்றும் சீனப்புரட்சி நிரூபித்தன. உழைக்கும் வர்க்கம் மிகவும் முன்னேற்றத்துடன் இருக்கும் முன்னேறிய நாடுகளில் புரட்சி வருவதில்லை, ஆனால் எங்கு உழைக்கும் வர்க்கம் அரசியல் ரீதியாக பின்தங்கியுள்ள சமூகமாக இருக்கிறதோ அங்கே புரட்சி ஏற்படும். இது அரசியல் கட்டமைப்புகளிலும் பிரச்சனைகளை உருவாக்குகிறது.

ஒரு - கட்சி நிலை என்பது உள்நாட்டுப் போர் காலக்கட்டத்தில் நிறுவனரீதியான தீர்வுகள் இறுக்கமடையும்போது ஒரு தற்காலிக தீர்வு என்று

பொருளாகியது. இது உச்ச பட்சமாக, இறுதியில், ஒரே தலைவர் மற்றும் பொலிட்ப்யூரொ இதன் ஆதிக்கத்தை நோக்கி அழைத்துச் சென்றது. இந்த மாதிரி அமைப்புதான் சீனர்களால் கூட வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் கையாளப்பட்டது. ரஷ்யர்கள் நகரங்களிலிருந்து நாட்டுப்புறங்களுக்கு நகர்ந்து சென்று தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்தார்கள் எனில், சீனப் புரட்சியானது நாட்டுப்புறங்கள் நோக்கி நகரும்படியாக பலவந்தமாக தள்ளப்பட்டது, ஜப்பானியப் படையெடுப்பால். மேலும் குவொமின்டாங், என்னும் நடுத்தர வணிகர்களின் தேசியக்கட்சியும் வன்முறையாக சீன மக்களை நாட்டுப்புறம் நோக்கித் தள்ளியது. அந்தக் கட்சியினரின் முக்கிய எதிரிகள் கம்யூனிஸ்ட்களே, ஜப்பானியர்கள் அல்லர். அதனால் அந்நாட்டின் ஏராளமான வருடங்கள் ஜப்பானியர்களை எதிர்த்து சண்டையிடுவதிலும் அவர்களின் ஆக்ரமிப்பை தடுப்பதிலுமாக இருந்தது. பிறகு குவொமின்டாங் வந்தது, சீனர்கள் நாட்டுப்புறங்களிலிருந்து நகர்ந்து நகரங்களை நோக்கி மாற்றமடைந்து கொண்டிருந்தனர். இது வேளாண்மை உழைப்பு சமூகம் என்னும் தன்மையுடன் ஒரு தொடர்பு தந்தது. ஆனால் ரஷ்யர்கள் இதைப் பெற்றிருக்கவில்லை. மாவோ மற்றும் மற்ற தலைவர்கள் நாட்டுப்புறங்களுடன் எப்படி தொடர்பில் இருப்பது என்பது குறித்து கவனமாக இருந்தார்கள். அவர்கள் எவ்வித பைத்திய வெறியுடன் பிடித்துத் தள்ளவில்லை.

ரஷ்யா மற்றும் சீனாவில் அமைந்த அரசியல் அமைப்பு ஒரே மாதிரியானது: ஒற்றைக் கட்சி, பொலிட்ப்யூரொ, ஒற்றை தலைவர். இந்த அமைப்பு மாதிரி உலகத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளில், எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, செயற்படுத்தப்பட்டது. ஏகாதிபத்திய சக்திகளிடமிருந்து விடுதலையை எதிர்பார்த்து நோக்கியிருந்த மூன்றாம் உலக நாடுகளின் காலனிய தேசங்கள் இந்த அரசியல் அமைப்பு மாதிரியை சுவீகாரம் செய்துகொண்டன. இது முற்போக்கானது என அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஏனெனில் இவர்களின் இந்தப் புரட்சிகள் முற்போக்கானவைகளாக இருந்தன. அவை இரண்டும் தன்னியல்பாக இணைவு பெற்றன. பொருளாதார மாதிரியில் கூட பிரச்சனைகள் இருந்தன. ஆணை இடும் கட்டமைப்புகள் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் தேவைகள் இவை இரண்டுக்கும் இடையேயான இடைத்தரகரால் பொருளாதாரங்கள் பலனடைகின்றன என்பது குறித்த கேள்வி இல்லை. ஆம், இது உண்மை, சோவியத்தின் சில வடிவங்களில் விமர்சனம் உருவாக்கப்பட முடிந்தது. மற்றும் விவாதங்கள் நடக்கவும் இயன்றன. ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் அதுவல்ல பிரச்சனை.

ஆதலால், இந்த அரசியல் அமைப்பு கிழக்கு ஐரோப்பியர்களுக்கும் மற்றும் கூடுதலாக, சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் பேரழிவாக இருந்தது. ஏனெனில்

அவர்கள் வேறுபட்ட பாரம்பரியங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். இந்த நாடுகளில் நடந்தது என்னவென்றால் (ஜோசப்) ஸ்டாலின் இறப்பிற்குப் பிறகான, அடக்கு முறை சற்று தளர்வடைந்த பிறகான ரஷ்ய அமைப்பு மாதிரியை இந்நாடுகள் கண்டிப்பான முறையில் தங்கள் மீது சுமத்திக் கொண்டன. கிழக்கு ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த இந்த நாடுகளை, நான் சமூக சர்வாதிகார மற்றும் அரசியல் ஏகாதிபத்திய அமைப்பு மாதிரி என வகைப்படுத்துவேன்.

கட்டமைப்புகளில் மாபெரும் மறுசீரமைப்புகள், மற்றும் மூலதனம் ஒழிக்கப்பட்ட சமூக மாற்றங்கள், சுகாதாரம் திரும்பப் பெறல், கல்வி, இன்னும் பல... இவற்றையெல்லாம் மக்கள் இன்று தவறவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நாடுகளில், இத்தகைய இழப்பின் ஏக்கம் அங்கே நிலவுகிறது. மக்கள் நினைப்பது, பழைய நாட்களில் நிலைமைகள் மோசமாகத்தான் இருந்தன, ஆனாலும், அவர்கள் வீட்டு வாடகை தர இயலக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள், மின்சாரக் கட்டணங்களில் மான்யம் கிடைக்கப் பெற்றனர். இப்படியாக இன்னும் பல... நான் பல வருடங்களுக்கு முன்பு, செக் குடியரசில் இருந்தேன். PhD ஆய்வு செய்து கொண்டிருந்த ஒரு இளம் மாணவி என்னிடம் சொன்னதாவது, அவளது பேராசிரியரால் அவளின் PhD ஆய்வு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை, ஏனென்றால், அவள் ஹென்றி கிஸ்ஸிங்கரை மேற்கோள் காட்டவில்லையாம். ஆக, சில சமயங்களில் கூட்டாளிகள் மாறுவார்கள், ஆனால் சிந்தனை அமைப்பு அதே போலத்தான் நீடிக்கிறது. இதனால்தான், சோஷியலிசம் எப்பொழுதும் தோல்வியடைந்ததாக நிறைய பேர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், இதற்கான எனது பதில், சோஷியலிசம் ஒரு தடவைதான் தோற்றது, முதலாளித்துவம் போல அல்ல (அது பல தடவைகள் தோல்விகள் அடைந்திருக்கிறது.)

சோஷியலிச பணித்திட்ட வரைவு என ஒன்று இல்லை. சோஷியலிச பணித்திட்ட வரைவு என்ற ஒன்று இருக்கிறதென நீங்கள் நினைப்பீர்களானால், பிறகு, நீங்கள் கற்பனாவாதியாக மட்டுமே இருப்பீர்கள். பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் உருவாக்கம் யாருடன் கூட்டிணைந்து செயற்படுத்துகிறீர்களோ, அவர்களுக்காக நீங்கள் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் செய்பவர்களாக இருப்பீர்கள். இந்த விடயத்தில் பாரம்பரியமான கம்யூனிஸ்ட்கள் ஒருபோதும் வெற்றியடைந்ததில்லை. அவ்விடத்தில்தான் பிரச்சனையின், பெரும்பகுதி அமைந்துள்ளது. சோவியத் ஒன்றியத்தில் கூட, மாபெரும் பெருந்திரளான படைதிரட்டலின் தேவை இருக்கவில்லை, சோவியத் ஒன்றிய அமைப்பு கலைக்கப்படுவதற்கு. அய்யகோ! இந்த சிதைவுறாதல் மேல் மட்டத்தில் இருந்தவர்களால் செய்யப்பட்டது, அவர்கள் எதிர்காலத் திட்டங்கள் குறித்த தொலைநோக்கு அற்றவர்களாக, யோசனைகள்

தீர்ந்து போனவர்களாக மற்றும் என்ன செய்வதென அறியாதவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

நீங்கள் லத்தீன் அமெரிக்காவின் இடதுசாரி முற்போக்கு இயக்கங்களின் தீவிர ஆதரவாளர். லத்தீன் அமெரிக்காவினுடைய இன்றைய அரசியல் மற்றும் மக்கள் இயக்கங்கள் இவற்றை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

இதைக் குறித்து பல இடங்களில் நான் விரிவாக எழுதியிருக்கிறேன், Pirates of the caribbean: Axis of hope என்னும் எனது நூலில் உள்பட லத்தீன் அமெரிக்காவின் வளர்ச்சி சமமற்ற தன்மையில் உள்ளது. இதை நான் 21 ஆம் நூற்றாண்டின் சோஷலிசம் என ஒருபோதும் வகைப்படுத்த மாட்டேன். இதை நான், பெருந்திரளான மக்கள் இயக்கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த இடதுசாரி சோஷலிச மக்களாட்சி என, என் சொந்த வகைப்படுத்தல் வழியாகச் சொல்வேன். இவை எதுவுமே முதலாளித்துவத்துடன் எப்பொழுதும் நெருங்கி வருவதுமில்லை, மேலும் அதனுடன் உறவற்று இருக்கவும் விரும்புவதுமில்லை. அவர்களாகவே சொன்னது, அவர்களது குறிக்கோள் அதுவல்ல என. ஏனெனில் இன்றைய நாட்களில், அதை போட்டியிட்டு வெல்வது மிகவும் கடினம். இவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களாக இருந்ததோடு, அதன் பங்குதாரர்களாகிய சாதாரண மக்களை அவர்களின் தினசரி வாழ்க்கையில் ஊக்கப்படுத்துபவர்களாகவும், பல்வேறு மட்டங்களில் சில கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் அமைப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள். வெனிகுலா மீதான அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பியர்களின் குறிவைப்பு என்பது, அதன் தாக்கத்தில் கொஞ்சம் அழிவுகரமானதுதான். வெனிகுலா, அங்கு நடைபெற்றிருக்கும் அனைத்து வளர்ச்சிகளுக்கும் தாய்மைத் தன்மை கொண்டதாக வகைகொள்ள வியலும். அவர்கள் செயற்படுத்தியிராத விடயம் என்ன வெனில், அதை அவர்கள் சாதிக்க முயற்சித்தார்கள் என்றாலும் கூட, தொடர்ந்து இயங்குவதற்கு அடிப்படை அமைக்கும் விதத்தில் சில வகைப்பட்ட நிலையான பொருளாதாரம் என்னும் நிலையை அவர்கள் உருவாக்கவில்லை. வெனிகுலாவின் அரசமைப்பை நிலைகுலையச் செய்ய அமெரிக்கா எடுத்த முயற்சிகள், இதுவரையில் தோல்வியடைந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. ஜூயான் கொயய்டொவை வெனிகுலாவின் ஜனாதிபதியாக ஆக்க அமெரிக்காவும் இன்னும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளும் அங்கீகாரம் செய்து முன்னிலைப்படுத்தி வளர்த்தெடுத்தனர். த பேங்க் ஆஃப் இங்கிலாந்து, வெனிகுலாவின் தங்கத்தின் இருப்பை பறிமுதல் செய்தது. வெனிகுலாவின் மக்கள் பயணம் செய்வதில் தடங்கல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது அந்த நாட்டின் மீதான தொடர்ச்சியான தொந்தரவுகளாக இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் இன்னும் (ஜனாதிபதி) நிக்கோலஸ் மடுரொ அவர்களின் அரசமைப்பை கலைக்க இயலாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். மடுரொவின்

அரசமைப்பை நிலைகுலையச் செய்ய அவர்களால் இயலாமல் போனதற்கு ஒரே காரணம், மடுரொ பெருந்திரளான மக்கள் ஆதரவு பெற்றவராக இருக்கிறார். இரண்டாவது காரணம், படைத்தளபதிகளை விலைக்கு வாங்கிவிட அவர்களால் முடியும் என அமெரிக்கா நினைத்தது, ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்வதிலும் தோல்வியடைந்தார்கள். உண்மையில், படைப்பெருந்தளபதிகளுள் ஒருவர் சொன்னார், நாங்கள் வெனிகுலா மக்கள் என்பதை அமெரிக்கா உணர்ந்து கொள்ளாததாலும் எங்கள் அரசாங்கத்தை நிலைகுலையச் செய்து அதை மாற்றி அமைக்க எங்களுக்கு அவர்கள் ஏதோ பணம் கொடுத்து அதைச் செய்துவிட முடியும் என அவர்கள் நினைத்ததாலும் அமெரிக்கா எங்களை ஆழமாக அவமதித்து விட்டதாக நாங்கள் உணர்ந்து வருந்துகிறோம். ஆக, இந்த குறிப்பிடத்தக்க நெருக்கடி நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கிறது.

பொலிவியாவில், அவர்கள் இவொ மொரால்ஸ்ன் அரசமைப்பை நிலைகுலையச் செய்வதில் வெற்றியடைந்தனர். ஆனால் அது நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை. அவர்கள் தேர்தல் நடத்த வேண்டியிருந்தது. மொரால்ஸ் அவர்களின் கட்சி அந்தத் தேர்தலில் மிக நல்ல வேட்பாளர்களைப் பெற்று வெற்றியடைந்தது. மொரால்ஸ், நாடுகடத்தப்பட்டதிலிருந்து, மாபெரும் ஆரவாரத்துடன் மீண்டும் நாடு திரும்பினார். பிரேசிலில், வெற்றிகரமான ஒரு அரசியல் புரட்சி நடந்ததை நாம் பார்த்தோம். அரசியல் களத்திலிருந்தே (லுயிஸ் இனாசியொ) லூலா டா சில்வாவை முற்றும் முழுவதுமாக நீக்கிவிட நடந்த முயற்சிகளை நாம் பார்த்தோம். நீதிமன்றம் லூலாவை விடுதலை செய்ய வேண்டியிருந்தது.

அவர்கள் விலைகொடுத்து வாங்கும்படியாக எந்த ஒரு சாட்சியமும் கிடைக்கவில்லை. இது அவரை, தேர்தலில் (ஜாய்ர்) பொல்சொனாரொ அவர்களை எதிர்த்துப் போட்டியிடாமல் தடுப்பதற்கான முயற்சியாகும். பொல்சொனாரொவை ஃபாசிஸ்ட் என நிறைய மக்கள் அழைப்பது, பழிதூற்றலாகும். அவரிடம் அத்தகைய திசை நோக்கிய குணக்கூறுகள் இருக்கின்றன. அவர் மிகத் தீவிரமான வலதுசாரி கருத்துடையவர் என்பதற்கு அப்பாற்பட்டு, அவரிடம் இருக்கும் உண்மையான பிரச்சனை யாதெனில், அவர் மனதளவில் சமநிலை குலைந்தவர். அதனால் அவர் கதிர்வனுக்குக் கீழ் இருக்கும் ஒவ்வொரு விடயத்தைப் பற்றியும் பைத்திய வெறி கொண்டு பேசுகிறார். இவருடன் ஒப்பிடுகையில், டொனால்ட் ட்ரம்ப் காரண காரியத்தோடு பேசுவராக இருந்தார். எல்லா கருத்துக் கணிப்புகளும் தெரிவிப்பது, இப்பொழுது தேர்தல் நடத்தப்பட்டால், லூலா எளிதாக வெற்றியடைவார். அங்கு தற்கணத்தில் சூழ்நிலை மிகவும் நம்பிக்கை

தருவதாக இருப்பதையும் இளம் தலைவர்கள் இந்நாட்டில், எழுச்சியுடன் தோன்றுவதையும் நாம் பார்க்கப் போகிறோம். இந்த இளம் தலைவர்கள், வீடற்ற தேசிய தொண்டர்களின் தலைவரைப் போல ஒத்திருப்பார்கள். அந்த இயக்கம் மிகப் புகழ்வாய்ந்த பரந்த இயக்கமாகும். கடந்த முறை, நான் பிரேசில் சென்றபோது, Sao Paulo-வில், அங்கு வீடற்ற தொண்டர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் சில முகாம்களுக்கு பார்வையிடச் சென்றதோடு அவர்களின் தலைவர்களையும் சந்தித்தேன். Guilherme Boulos (வீடற்ற தேசிய தொண்டர்களின் தலைவர்) இவர் மிகவும் புகழ் பெற்றவர். Boulos ஒருங்கிணைந்த மாபெரும் பேரணிகளில் லூலா பேசியிருக்கிறார். நான் அவ்வப்போது பிரேசிலை இந்தியாவுடன் ஒப்பிடுவேன். இந்த விடயத்தில் கூட பிரேசிலியர்கள் தான் முன்னதாக இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் புதுத்தலைவர்களை உருவாக்குகிறார்கள். இந்திய சோஷியலிஸ்ட்கள் மற்றும் இடதுசாரிகள் கட்டமைப்பு மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு இவற்றைப் பொருத்தமட்டில் பிரேசிலியர்களின் வளர்ச்சித் தடங்களை நெருக்கமாகப் பின்பற்ற வேண்டும்.

மற்ற தென் அமெரிக்க நாடுகளைப் பொருத்தமட்டில், அர்ஜென்டைனா எப்பொழுதும் அதன் நிலை மேலும் கீழுமாக உள்ளது. சிலி அந்நாட்டின் சர்வாதிகார-காலக்கட்ட அரசமைப்பு என்ற நிலைப்பாட்டை வாக்கெடுப்பு நடத்தி திருத்தி எழுதிவிட்டது. அகஸ்டோ பினொசெட்டின் ஏதேச்சதிகார அரசியல் செயல்பாட்டை மாற்றியமைக்கவும் கட்டமைப்பு ரீதியான சவால்களை எதிர்கொள்ளவும் மேற்கொண்ட பெரிய அளவில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட முதல் முயற்சி இது. பழமைவாத இயக்கம் மற்றும் சோஷியலிஸ்ட் என பெயரளவில் சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டவர்களின் கட்சிகள் இவற்றின் அழுத்தங்களால் உருவான மாபெரும் மக்கள் இயக்கத்தால் இது சாதிக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன இரண்டு கட்சிகளும் இதே திசையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருந்தவைதான். சிலியில் வெற்றி என்பது முக்கியமில்லை.

தீர்மானமாக, லத்தீன் அமெரிக்க முற்போக்கு இயக்கம் தோற்கடிக்கப்பட்டதில், நாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதல்ல இதில் சூழ்நிலை. அவர்கள் இழந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மீண்டும் வருவார்கள். அது சமமற்ற மற்றும் எளிதற்ற சூழ்நிலை. அங்கே அவர்களை முற்றிலுமாக அழித்துவிடுதல் என்பது தவறானதாக இருக்கும். அமெரிக்கா அதன் ஆதிக்கத்தை அங்கு மறுவிரிவாக்கம் செய்ய இயலாது, மேலும் 1950கள், 1960கள் மற்றும் 1970களில் கொண்டிருந்த கட்டுப்பாட்டையும் அங்கு மறுவிரிவாக்கம் செய்ய இயலாது.

சீனாவின் முன்னிருக்கும் சவால்கள்

‘சீனா உலகத்தின் பணிமனை (WorkShop) யாக விளங்குகிறது, என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். நிலவியல் சார்ந்த அரசியலின் தற்கால சூழலில் சீனாவை நீங்கள் எந்த இடத்தில் வைப்பீர்கள்?

இது ஒரு பில்லியன்-டாலர் கேள்வி. இது முக்கியமாக, சீனா எப்படி வளர்கிறது, அதன் உள்விவகாரங்களில் என்ன நிகழ்கிறது மற்றும் அமெரிக்கா மற்றும் அதன் கூட்டாளிகளால் சீனா நடத்தப்படும் விதம் எப்படி இவற்றையெல்லாம் பொருத்து அமைகிறது. சீனாவின் தேசிய முதலாளித்துவம் வியப்பூட்டும் விதத்தில் வெற்றியடைந்து இருந்தாலும் மற்றும் அது வெற்றியடைந்ததாலும் அவர்கள் முறையான சமூக நலத்திட்டங்கள் சார்ந்த நாடாக அதை உருவாக்க வேண்டும், அதில், சுகாதாரம் மற்றும் மருந்துகள் இவை விலையற்றதாக இலவசமாகக் கிடைக்குபடி செய்ய வேண்டும். அவை, உண்மையில் வளர்ச்சியடைந்திருக்க வேண்டும். நீங்கள் சம்பளம் என்ற ரீதியில் பொருளாதார சமத்துவமின்மையைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். இந்த சமத்துவமின்மை பெரிய அளவில் உள்ளது. சீனாவில் நிலவும் கூலி வேற்றுமைகள் மற்றும் சம்பள வேற்றுமைகள் தற்போது அமெரிக்காவிலும் உள்ளன. மாபெரும் சமூக சமத்துவமின்மை சீனாவில் உள்ளது. இந்த நிலைமை தடுக்கப்பட்டு மாற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது தற்சமயம். பெருந்திரளான மக்கள் சமூகத்திற்காக அதன் அரசாங்கம் உருப்படியாக நல்ல விடயங்கள் பலவற்றை செய்யத் தவறினால், அங்கு மாபெரும் சமூக எழுச்சி உடனடியாகவோ தாமதமாகவோ ஏற்பட்டு விடும். சீன அரசாங்கம் இதைக் குறித்து பதட்டமாக, மிகவும் பதட்டமாக உள்ளது. அவர்கள் அச்சமடைந்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில், சீனா, 2000 வருடங்களிலான, புரட்சிகளின் மிக நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கிறது: விவசாயிகள், உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் மற்றும் மாணவர்கள் இவர்கள் முன்னெடுத்த 20 ஆம் நூற்றாண்டு கிளர்ச்சி என்பது இந்தப் புரட்சிகர போர்க்குணத்திற்கான சில நவீன உதாரணங்கள். சில விடயங்கள் மாற்றப்பட வேண்டிய தேவை இருப்பதாக மக்கள் உணரும் பொழுது, அவர்கள் அதற்காக படையாகத் திரண்டு அணிவகுக்குகிறார்கள். இது தியானன்மென் சதுக்கத்தில் 1989-இல் சீரிய முறையில் நடந்தது. அவர்கள் அதிகாரத்தில் நிலைத்து நீடிக்க விரும்பினால், அவர்கள் இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு இந்தப் புரட்சிகளே எடுத்துக் காட்டுகளாக இருக்கின்றன.

உலகத்தின் பரந்த பகுதிகளில் நிலவும் சீனப் பொருளாதார ஆதிக்கத்தை கட்டுப்படுத்தவும் பின்தள்ளவும் அமெரிக்கா மேற்கொண்ட முயற்சியைப் பொருத்தமட்டில் அவர்கள் நெருப்புடன் விளையாடிக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். புதியதாக அணுக்கரு ஒப்பந்தம் பிரிட்டன் மற்றும் ஆஸ்திரேலியா நாடுகளுடன் கையெழுத்தாகியுள்ள, AUKUS ஒப்பந்தம் முயற்சியானது, சீனக்கடல் மற்றும் பசிபிக் கடல் இவற்றின் நீர் ஆழங்களில் சீனாவை தொடர்ச்சியாக கண்காணித்திருக்க, அணு ஆற்றலால் இயங்கும் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களை வடிவமைப்பது குறித்தே ஆகும். இது ஒரு சினமூட்டும் தூண்டுதல். சீனாவை அதன் ஆயுதத் திட்டங்களில் ஏராளமான பணங்கள் செலவழிக்க வைப்பதற்கான நிர்ப்பந்தத்தை நோக்கித் தள்ளவே இந்த சினமூட்டும் தூண்டுதல் செயல் வடிவமைக்கப்பட்டதாக நான் நினைக்கிறேன். அதுவே இந்தச் செயற்பயிற்சியின் நோக்கம்.

இசபெல்லா எம்.வெபர் என்னும் அறிவாளர் எழுதியிருக்கும் ஒரு ஆர்வமூட்டும் நூலில், சீனா அதிர்ச்சி வைத்தியத்தில் எப்படி தொடர்ந்து நீடித்திருக்கிறது என்பதை விவரித்துள்ளார். அந்தப் பெண்மணி சொல்வதாவது, இது நேர்ந்தது ஏனெனில், சீன தேசம் வளர்ச்சிகள் மீதாக அதன் ஆட்சி ஆற்றலைக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் ஒருநிலையில் அதிர்ச்சி வைத்தியத்தின் பாதையில் செல்வதற்கு தூண்டப்பட்டார்கள். அவர்கள் அதை தொடங்கினாலும், ஆனால் சரியான நேரத்தில் அவர்கள் பின்வாங்கிவிட்டார்கள். வளங்கள் பல்கிப் பரவவும் புதிய நகரங்கள் மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகள் உதயமாகவும் ஆன தேவைகளின் புரிதல்களை உருவாக்க அந்தப் பின்வாங்குதல் மிகமிக இன்றியமையாததாக இருந்தது.

அமெரிக்காவிற்கான இன்னொரு சாத்தியம், அது மிகவும் ஆபத்தானது, முட்டாள்தனமானது மற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் பேரழிவை உண்டாக்கவல்லது. அது ஜின்ஜியாங் பிரதேசத்தின் அமைதியின்மையைப் பயன்படுத்தி முயற்சி மேற்கொண்டது. சீனா

அங்கு தன்னை நிலைநிறுத்தி ஊன்றிக்கொண்டது. அவர்களை ஒரு விடயத்திற்காக விமர்சனம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களது சொந்த சிறுபான்மை இனத்தவர்களான திபெத் மற்றும் ஜின்ஜியாங் மக்களிடம் அவர்கள் நடந்து கொண்ட விதத்தில் சில தவறுகளை, அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். நாம் அத்தகைய விமர்சனம் செய்ய இயலும். ஆனால், மேற்கு உலகம் ஜின்ஜியாங்கில் கிளர்ச்சித் தூண்டல் உருவாக்க முயற்சிக்கையில், சீனா அதற்கு பதிலடி கொடுக்கும். அதன் பதிலடி எந்த வகைப்பட்டதாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு எந்தவொரு யோசனையும் அகப்படவில்லை. என்னை பதட்டம் கொள்ளச்செய்வது எது என்றால், நான் முன்பே சொன்னது போல, துருக்கியில் ஆயிரக்கணக்கான உய்குர் அகதிகள் உள்ளனர் என்பதுதான். அவர்களில் பலர் நேரடிப்போர்களில் பயிற்சி பெற்றவர்கள், சிரியா போர் உள்பட நேரடிப்போர்களில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஆதலால், அவர்கள் சண்டையிடவும் எல்லாவற்றையும் தகர்த்து அழிக்கவும், இன்னும் பலவற்றை செய்யவும் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டம் சீனாவுக்கு அனுப்பப்பட்டால், அது ஜின்ஜியாங்கில் உள்ள மக்களுக்கு பயன்படுகாது. இதன் விளைவாக சீனர்கள் கடின நிலை அடைவார்கள். மேலும் அவர்கள் நாட்டின் பிறபகுதிகளில் இருந்து மக்களைத் திரளாகக் கொண்டுவந்து இந்தப் பிரதேசத்தில் திணிப்பார்கள். அவர்கள் கடந்த காலங்களில் இதையேதான் செய்திருக்கிறார்கள். அதையே அவர்கள் இப்பொழுதும் செய்யக்கூடும். அவர்கள் அதைச் செய்யமாட்டார்கள் என நான் நம்புகிறேன். இதை நான் மறுபடி மறுபடி அழுத்தமாகச் சொல்கிறேன். அவர்கள் அதைச் செய்யவே கூடாது. பொருளாதார மட்டங்களில், மேற்குலகம் பல்வேறு முன்னணிகளில் பயணிக்க, முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது, மேலும் இதனால் வணிக உறவுகள் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. சீனாவிற்கும் மேற்குலகத்திற்கும் இடையேயான உறவுகளை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள இதுதான் தகுந்த நேரம். ஆனால் அவர்கள் சீனாவை எந்த விதத்திலும் குறைத்து மதிப்பிட்டு விட வேண்டாம்.

சீர்திருத்தம் விரும்புகிற முற்போக்குவாதிகளுக்கு முன்னால் “தீவிர சோஷியல் மக்களாட்சி” என்பது வளமான விருப்பத்தேர்வு என நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை நீங்கள் வளமான விருப்பத்தோடு என ஏன் பார்க்கிறீர்கள்? இது “இடதுசாரி அரசியல் திட்டம்” என்னும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து வேறுபட்டது இல்லையா?

நான் இதை சொன்னது ஏனென்றால், அகிலத்தின் பரந்த பகுதிகளைச் சேர்ந்த திரளான மக்களின் ஒரு பிரிவினர் உண்மையிலேயே இதை விரும்புகிறார்கள்.

பாலஸ்தீனியர்கள் அவர்களது தேசியக் கொடிகளை ஏந்தியபடி இஸ்ரேலியத் துருப்புக்களின் கண்ணீர்ப்புகை குண்டுவீச்சுகளிலிருந்து தப்பி ஓடும் காட்சி: காஸா நகர எல்லை (செப் 7, 2018)

இடது அரசியல் சார்ந்த பெரிய புரட்சி இயக்கம் எங்கேயும் இல்லை. CPI(M) இயக்கத்தின் உடைவு மற்றும் இந்தியாவில், இந்திய பொது உடமை கட்சி (மார்க்சிஸ்ட்-லெனினிஸ்ட்) குழுக்கள் தனியாகப் பிரிந்தது அதன் எதிரொலிப்புதான். ஆக, மாற்று அரசியல் திட்டங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன? இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது கடினம். எனது கருத்தளவில், 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிகழ்ந்த லத்தீன் அமெரிக்க மாதிரி, மட்டும்தான் வளமான விருப்பத்தேர்வு. மாபெரும் மக்கள் இயக்கங்கள் இணைந்து சேர்ந்து, அரசியல் கட்சியாக உருவாக்கம் பெற்று, பிறகு அதிகாரத்தை அடைய முயற்சித்தன. இந்தியாவைப் போன்ற பரப்பில் பெரிய நாட்டில் அப்படிச் செயற்படுத்துவது கடினம்.

இந்திய அரசியல் சார்ந்த ஒருமித்த கருத்தில் மாபெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. இந்தியாவில், மாபெரும் மக்கள் இயக்கங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த இயக்கங்கள் ஒட்டாமல் தனித்தனியாக துண்டுபட்டு உள்ளனர். ஆனால் பிரேசில் இதில் மாறுபட்டு உள்ளது. ஐரோப்பாவைப் பற்றி கருதுவோமானால், அது தற்பொழுது மாபெரும் வலதுசாரி அலையடிப்பின் பிடியில் இருப்பதோடு, அது கூட சமூக மக்களாட்சி அரசியல் என்னும் சிந்தனையை முயற்சித்திருக்கிறது. அங்கேயும் மாபெரும் மக்கள் இயக்கங்கள் உள்ளன. பிரிட்டனில் ஜெர்மி கார்ப்பன் அவர்களைச் சுற்றி மிகப்பெரிய மாபெரும் மக்கள் இயக்கம் இருந்தது.

அமெரிக்காவில் அதைப் போன்றதொரு மாபெரும் மக்கள் இயக்கம் பெர்னி சாண்டர்ஸ் உடன் இருந்தது. ஆனால் உச்சமாக, இந்த எல்லா மக்கள் இயக்கங்களும் பெரும்பான்மை இயைபால் மீள்வலிமை அடைந்தன. பிரான்சில், ஒட்டுமொத்த புரட்சிப் பாரம்பரியம், அதன் நிலையிலிருந்து அழிந்தது. சில அறிவுஜீவி மக்கள் உள்ளனர். அவர்கள் நினைப்பது, அங்கே தயாரிக்கப்படும் தொட்டிகள் நல்ல திண்மையானவை. ஆனால் அரசியல் என்று பார்க்கும்பொழுது, அதன் மட்டத்தில் ஒன்றுமில்லை. பிரான்சில் உள்ள மூன்று முக்கிய அரசியல் குழுக்கள்: மையம் நோக்கி தீவிரமாக குவிந்த குழு. இதை தலைமையேற்று நடத்துபவர் (ஜனாதிபதி) இம்மானுவெல் மாக்ரன், அடுத்து, தீவிர வலதுசாரி. இதை நடத்துபவர் மாரின் லி பென் மேலும் இதன் இன்னொரு வழி நடத்துனர், சமீபத்திய பேர்வழி எரிக் ஸெம்மொர், அவர் மரின் லி பென்னின் அதி தீவிர வலதுசாரித் தன்மையின் பாதையில் பயணிப்பவர், மேலும் அவர் இனம் சார்ந்தும் இஸ்லாமிய பீதிநோய் சார்ந்தும் அதிக மனச் சிந்தனைகள் கொண்டவர். ஜெர்மனியில், இங்கும் கூட, வலது அரசியல் நோக்கிய மாற்றம் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரியான நேரத்தில், மாபெரும் மக்கள் இயக்கங்களின் அடிப்படையில் ஆன இடதுசாரி சமூக மக்களாட்சி என்பதைக் குறித்து சிந்திப்பது கூட பைத்திய ஆர்வ வெறி என்பதாக தோன்றுகிறது. ஆக, நான் நினைக்கிறேன். இது இடைக்காலத்திற்கான மாற்று

என. இந்தப் புவிக் கோளத்தில் எங்கேயும் எந்தப் புரட்சிகளும் நடந்து கொண்டிருப்பதாக நான் பார்க்கவில்லை. லெனின், 20ஆம் நூற்றாண்டை போர்கள் மற்றும் புரட்சிகளின் சகாப்தத்தின் ஊழிக்காலம் என வகைப்படுத்தினார். நாம் 21ஆம் நூற்றாண்டை, போர்களின் மேலாதிக்கம் மற்றும் எதிர்-புரட்சி இதன் காலக்கட்டமாக வகைப்படுத்த முடியும் என நான் நினைக்கிறேன். இந்த நூற்றாண்டு அப்படித்தானே ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் காலனித்துவ சக்திகளின் ஏதேச்சதிகார கொள்கைகள் அகிலத்தின் பல முற்றுப்பெறாத விரோதங்கள் மற்றும் முடிவடையாமல் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் பற்றி எரியும் பிரச்சனைகள் யாவற்றிற்கும் முக்கிய ஆதாரமாக விளங்குகின்றன. 1917ஆம் ஆண்டில் பால்ஃபர் பிரகடனமும் பிற்காலத்தில் பிரிட்டனின் கொள்கைகளும் பால்ஸ்தீனத்தில் யூதர்களுக்கும் அரேபியர்களுக்கும் இடையே விரோதத்தின் விதைகளை விதைத்தன. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் பால்ஸ்தீன பிரச்சனையை நீங்கள் எப்படி பகுப்பாய்வு செய்வீர்கள், மேலும், இதன் எதிர்காலம் என்னவாக இருக்கும்?

பால்ஃபர் பிரகடனம் வழியாக பிரிட்டிஷ் உருவாக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்த யூதர்களின் தாயகம் என்பது, அந்தப் பேரரசுக்கு சேவையாற்றக்கூடிய ஒரு பொம்மை தேசம். அதுதான் அவர்களது நோக்கம். அதைக் குறித்து வேறெந்த பெரிய ரகஸ்யமும் இதில் இல்லை. பிரிட்டிஷ் பேரரசு இல்லாமல், இஸ்ரேல் இன்றிருக்கும் வடிவம் உருவாக்கியிருக்கப்பட்டிருக்காது. முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் ஏராளமான நாடுகளை மேற்கு ஆசியா (மத்திய கிழக்கு)வில் உருவாக்கியது. முதல் உலகப் போருக்கு முன்பு, ஒட்டமான்கள் இந்தப் பிராந்தியத்தை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த போது, இது டமாஸ்கஸ், ஜெருசலம், கெய்ரோ போன்ற நகரங்கள் கொண்ட ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட அரேபிய உலகமாக இருந்தது. இதுபோல இன்னும் சில நகரங்கள் உள்ளடங்கிய அந்த அரேபிய உலகம் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது. பிரிட்டிஷ் இந்த அரேபிய நிலப்பரப்பை, எளிதாக கட்டுப்படுத்துவதற்கு தோதாக அதை சின்னஞ்சிறு நாடுகளாக பிரித்து உருவாக்கியது.

இஸ்ரேலிய வணிகம் பிரிட்டிஷால் ஆதரவளிக்கப்பட்டது, அரேபியர்கள், முக்கியமாக பால்ஸ்தீனியர்கள், அவர்களது நாடுகளுக்கு எதிராக நடந்து கொண்டிருந்தவைகளுக்கு எதிராக, அவர்களால்

எதிர்ப்பு யுத்தங்கள் நடத்தப்பட்டு, அதன் கொடுமான நொறுங்குதல் இரண்டு வருடங்கள் (அல்லது கொஞ்சம் அதிக காலம்) நீடித்தன. அந்த மோதலின் நொறுங்கல்கள் மற்றும் ஏராளமான மக்கள் கொல்லப்பட்டது இவை பால்ஸ்தீனியர்களை உண்மையாகவே பலவீனப்படுத்தியது. அது ஒரு நீண்ட கதை. மேலும், பிரிட்டிஷ் அவர்களது பிரகடனமாகிய இஸ்ரேல் உருவாக்கம் என்பதில் தொடர்ந்து வெற்றியடைந்து வந்தது. இஸ்ரேல் இன்னும் நீடித்திருக்கிறது ஏதேச்சதிகார - ஆதரவுபெற்ற சக்தியாக: பிரிட்டன் ஆதரவோடு முந்தைய காலக்கட்டங்களிலும் மற்றும் முக்கியமாக தற்காலத்தில் அமெரிக்க ஆதரவுடன். இஸ்ரேல் அமெரிக்காவால் 1949ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஆதரவளிக்கப்பட்டு வருகிறது, இன்னும் மிக தீர்க்கமாக 1967ஆம் வருடத்திலிருந்து அதன் ஆதரவு இஸ்ரேலுக்கு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

யூதர்கள் எந்த நாடுகளிலிருந்து வந்தார்களோ, அந்த நாடுகளுக்கு அவர்கள் திரும்பிச் செல்ல எவ்வித முயற்சிகளும் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற பொருளில், இஸ்ரேல் என்னும் நாடு, மற்ற காலனிய நாடுகளிலிருந்து மாறுபட்டதாக இருக்கிறது. இரண்டாம் உலகப்போரில் யூதக்கொலை என்னும் மிருகச்செயல்கள் மேற்குலக நாகரீகத்தால் நடத்தப்பட்டு அவர்கள் எரிக்கப்பட்டும் கொடுரமாக கொல்லப்பட்டும் அழிக்கப்பட்டார்கள். இதோடு, ஏதேச்சதிகார சக்திகளின் வலியுறுத்தல்களால், மிகவும் ஒரு அசாதாரணமான வகையினதான இதைச் செய்தார்கள், அதாவது, தானே ஓர் தனி இனம் என்றமைந்த நாட்டை உருவாக்கி, அவர்களை மறுபடியும் விரட்டியடித்து வெளியேற்ற இயலாவகையில், எந்த வழிமுறைகளும் அற்றதாக, அங்கே, அத்தகைய அசாதாரணமானதான ஒன்றைச் செய்தார்கள். அரேபிய சக்திகளுடன் செயல் தொடர்புகள் உருவாக்கிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக, கமால் அப்தெல் நாசர் (எகிப்தின்) வேறொரு செயல்தொடர்பை மேற்கொண்டார், அரேபியர்களை அவர்களது இயற்கையான கூட்டாளிகள் என கருதுவது மற்றும் பால்ஸ்தீனியர்களின் நாட்டை ஏற்றுக்கொள்வது. இஸ்ரேலியர்கள் போர் தொடங்கினார்கள். இன அழிப்பு செய்யப்பட்ட விதம், கிராமங்கள் எரிக்கப்பட செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு, அதை அவர்கள் நிர்வகித்த விதம், இன்னும் பல கொடுரங்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து ஆதாரங்கள் பல்வேறு நூல்களில் வெளியாகியுள்ளன.

“ நாம் வரலாற்றின் கடிகாரத்தை பின்னோக்கி திருப்பிவிட முடியாது. அந்தப் பிரிவினை ஒரு பேரிடர் என நான் பல வழிகளில் சமரசம் அடைந்துள்ளேன். ”

யூதர்களின் வரலாற்றில் இவையெல்லாம் கீர்த்தி பெற்ற கிளைக்கதைகள் அல்ல. ஆனால், அவர்கள் ஒரு நாட்டை நிறுவவும் அவர்களின் இறந்த மொழியான ஹூப்ருவை புத்துயிர் ஊட்டவும் அவர்கள் எதிர்த்து நின்று சமாளித்தார்கள். இது உண்மை. இது அவர்களது போராட்டத்தின் தனித்தன்மையாக இருந்ததோடு அவர்கள் அதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். வேறெந்த நாடும் இத்தகைய செயல்பாட்டில் வெற்றியடைந்ததில்லை என்ற வகையில் இவர்களின் இந்த செயல்பாடுகள் வியக்க வைக்கிறது. எந்த ஒரு ஐரோப்பிய நாடும் லத்தீனை ஒரு மொழியாக மீட்டமைக்க முடியவில்லை. ஆனால் இஸ்ரேலியர்கள் இதைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சோக முடிவு என்னவெனில், பாலஸ்தீனியர்கள் தோல்வியின் பாதிப்புகளை அனுபவிப்பவர்களாக இருப்பதும் அரேபிய அரசுகள் அவர்களை ஆதரித்ததும் தான்.

நாம் இப்பொழுது மிகவும் அவநம்பிக்கை அளிக்கும்படியான, பயங்கர சூழலுக்கான வாய்ப்புள்ள நிலையில் இருக்கிறோம். அங்கு பாலஸ்தீனியர்கள் மானிடத் தன்மைகளிலிருந்து தரம் இறக்கப்பட்டவர்களாக நடத்தப்படுகிறார்கள், அங்கு இஸ்ரேலிய அமைதி இயக்கங்கள் கூட, இஸ்ரேலை நிறுவெறிகொண்ட நாடாக அறிவித்திருக்கிறார்கள், அங்கு மனித உரிமைகள் கண்காணிக்கப்படுகின்றன, முற்போக்கு முன்னேற்ற அமைப்புகள் இல்லாத, நிறுவெறி நீடித்திருக்கிற நாடாக சொல்லப்படுகிற இஸ்ரேல், அது தொடர்ச்சியாக மேற்குலக ஐரோப்பியர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டும் மற்றும் அமெரிக்காவால் எப்பொழுதும் ஆதரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நாடாக இருக்கிறது. இஸ்ரேல் மீது மேற்குலகு படையெடுப்பதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? சில சமயங்களில் நீங்கள் இத்தகைய கேள்வியை எதிர்கொள்ள நேரிடும். மேற்குலகு எந்த ஒரு நாட்டின் மீதும் படையெடுப்பதை நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் நான் சிந்திப்பதெல்லாம், அவர்கள் இன்னும் சில விடயங்களை மிகவும் திறம்பட செய்யவேண்டும் என்பதுதான். 1967 எல்லைகள் நோக்கி இஸ்ரேலை பின்வாங்கி நகரச்செய்வதற்காக, கற்பனாவாத சித்தாந்தத்தில் திளைத்திருப்பதாக தோற்றமளிக்கும் அந்நாட்டின் மீதாக, மேற்குலகு சக்திகள் அழுத்தங்கள் (இஸ்ரேல் மீது) வைக்க முடியும். இஸ்ரேல் மீதாக பொருளாதாரத் தடைகள் சுமத்துவது, அந்நாட்டிற்கான மானியங்கள் அனைத்தையும் நிறுத்தி விடுவது என மேற்குலகம் தீர்மானித்தால் இது செய்யப்பட முடியும். ஆனால் அவர்கள் அதை ஒருபோதும் செய்ய மாட்டார்கள். ஆக, இப்பொழுது பாலஸ்தீனியர்கள் அந்தரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், PLO

(Palestine Liberation Organisation)வின் தோல்வியடைந்த தலைமைத்துவம் இதற்குக் காரணம். மேலும் ஹமாஸ், அவர்களது மக்களை பாதுகாக்கக் கூட ஒன்றுபட மறுத்துவிட்டார். PLOவின் விஷயத்தில், அது ஒல்லொ உடன்பாடு ஏற்பட்டதிலிருந்து இஸ்ரேல் சார்பில் அது அடிப்படையில் செயலாற்றுகிறது. பாலஸ்தீன் எதிர்காலம் குறித்து நான் அச்சம் கொள்கிறேன். தற்பொழுது, இன்று நான் இருப்பது போல, அவநம்பிக்கையாளனாக நான் இருந்ததேயில்லை.

பிரிவினைப் பேரிடர்

2022 என்னும் இந்த வருடம், இந்திய துணைக் கண்டம் பிரிவினை மற்றும் இந்தியா பாகிஸ்தான் நாடுகள் உருவாக்கம் என்பதைக் குறிக்கும் 75வது வருடமாக இருக்கிறது. பிரிவினை சார்ந்த உங்கள் நினைவுகளை தயவுசெய்து பகிர்ந்துகொள்வீர்களா? கடந்து போன காலங்களை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

இந்தப் பிரச்சனைகள் மீதாக, இது குறித்து, நான் நான்கு நூல்கள் எழுதியிருக்கிறேன். 75 வருடங்கள் கழிந்திருக்கும் இந்நிலையில், பாகிஸ்தானை உருவாக்கிய விதத்தில் நாம் சரியாக இருந்தோம் என மக்கள் சொல்கிறார்கள். மக்கள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது குறித்து என்னால் புரிந்து கொள்ள இயல்கிறது. ஆனால் உண்மை என்னவெனில், இந்தியா மாகாணங்களுக்கான தன்னாட்சி உரிமைகள் கொண்ட, ஒருங்கிணைக்கப்பட்டதாக, கூட்டரசு அமைப்பின் கீழ் இருந்தது, தற்போதைய சூழ்நிலையைக் காட்டிலும் அது சிறப்புடையதாக இருக்காது என யாருக்குத் தெரியும்?

ஆதலால், ஒரு உறுதியான பாதையில் அது நிகழ்ந்தேறியது, இன்று நாம் இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் என இரண்டு நாடுகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். இந்தப் பிரிவினை தனித்தன்மை வாய்ந்த வழிகளில் நிகழ்ந்திருந்தால் இதன் விளைவுகள் வேறுபட்ட பண்புக் கூறுகள் கொண்டதாக இருந்திருக்கக் கூடும். நாம் வரலாற்றின் கடிகாரத்தை பின்னோக்கி திருப்பிவிட முடியாது. அந்தப் பிரிவினை ஒரு பேரிடர் என நான் பல வழிகளில் சமரசம் அடைந்துள்ளேன். இந்த நாடுகளை உருவாக்கிய, முஸ்லீம் லீக் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் ஆகிய இரு கட்சிகளும் இயங்கும் விதத்திலும் அரசியல் அமைப்பு ரீதியிலும் மதச்சார்பற்ற கட்சிகள்தான். ஆம், இந்த மதச்சார்பற்ற தன்மை எத்தகைய ஆழம் கொண்டதாக இருந்தது என்பது குறித்து நாம் மிக நீண்ட விவாதங்கள் நடத்தவியலும். பாகிஸ்தான் வடிவாக்கம் என்னும் விடயத்தில் பங்காற்றிய முஸ்லீம் லீக் தலைவர்கள் குறித்து நான் சொல்வது, அவர்களில் பலர் உத்தரப்பிரதேசத்தில் இருந்து வந்த, அதிலும் முக்கியமாக அகதிகளாக வந்தவர்கள், லக்னோவைச்

உழைப்பாளர்கள், மக்கள் மற்றும் தேசியக் கொள்கைகள் இவற்றிற்கு எதிராகச் செயல்படும் மத்திய அரசுக்கு எதிரான, இந்திய அளவிலான, புதுடில்லியில் நடந்த போராட்டம். (ஜனவரி 9, 2019)

சேர்ந்த மத்திய தர வகுப்பினர். மற்றும் உயர்-நடுத்தர-வகுப்பு சேர்ந்த அறிவுஜீவிகள், இப்படியாக வந்து முஸ்லீம் லீக்கை உருவாக்கி வடிவமைத்த அந்தத் தலைவர்கள் மதச் சார்பற்றவர்களாக இருந்தார்கள்.

இஸ்லாமிய மதவாதம் பேசும் பெரிய கட்சிகள் பல பாகிஸ்தான் வடிவாக்கம் செய்யப்படுவதில் தடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். இந்தியாவில் இருந்த த செமினரி டியொபன்ட், த ஜமாத்-இ-இஸ்லாமி, இதுபோல இன்னும் பல இயக்கத்தினர். பாகிஸ்தானில் தடுக்கப்பட்டவர்களாக, இருந்தார்கள். இஸ்லாம் என்பது இயற்கையின் அகண்ட பொது விரிவு கொண்டதாக இருந்தது அல்லது அது ஒன்றுமில்லை என்னும் காரணம் கொண்டு அத்தகைய மதவாத இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் தடுக்கப்பட்டனர். பிறகு, பாகிஸ்தான் உருவாக்கப்பட்டதும் அவர்கள் தங்களது தலைமையகங்களை பாகிஸ்தானுக்கு இடம் மாற்றிக்கொண்டு விட்டதோடு, அவர்கள் மதச் சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் மரபுவழி ஆச்சாரங்கள் இவற்றின் பாதுகாவலர்களாக ஆனார்கள். 1950களில் அவர்கள் தொந்தரவுகள் உருவாக்க முயற்சித்தபோது அன்றைய அரசாங்கத்தால் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக நடத்தப்பட்டார்கள். மிகவும் இன்றியமையாத விடயம் யாதெனில், 1950களில் மற்றும் 1960களில்

மற்றும் 1970களில் கூட பாகிஸ்தான் நேர்மையான மதசார்பற்ற தன்மையில் இருந்தது. பாராளுமன்றத்தில் மதச்சார்பு கொண்ட கட்சிகள் கொஞ்சமாக, சிறிதளவு பிரதிநிதித்துவம் பெற்றன. இந்த மதவாத குழுக்களை வலிமையாக்கியது எதுவெனில், ஆப்கானிஸ்தானில் ரஷ்யர்களுக்கு எதிராக அமெரிக்கா உருவாக்கிய போர், அதில் பாகிஸ்தானின் இருந்து உருவாக்கப்பட்டவர்கள், மேலும் அவர்கள் இப்பொழுது கட்டுப்பாடுகளை கடந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுக்கள் அவர்களது சொந்த செயல்திட்டங்கள் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஆப்கானிஸ்தானில் வெற்றிக்குப் பிறகு, ரஷ்யர்களை அவர்கள் விரட்டியடித்த பொழுது மற்றும் முதன் முறையாக அவர்கள் தலிபான் அரசாங்கத்தை உருவாக்கினார்கள். இப்பொழுது விடயங்கள் எல்லாம் எளிதாகவே போய்க்கொண்டிருப்பதாக அவர்கள் தானாக ஊகங்களை புனைந்து கொண்டதோடு, அவர்கள் போரில் வெற்றியடைந்து விட்டதாக அவர்களது கற்பனையான சிந்தனை மிதப்பு இருந்தது. அமெரிக்காவின் செயல்பங்கு, அமெரிக்கப் பணம், அமெரிக்க ஆயுதங்கள் மற்றும் மேற்குலக அறிவு ஜீவிகள் என்று சொல்லப்படுபவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட அறிவு இதை எல்லாம் அவர்களது

கற்பனையான சிந்தனைகளால் மறக்கடிக்கப்பட்டு இருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள் ஜம்மு-காஷ்மீரில் பெரிய ஜிகாத் போரை உருவாக்க தற்பொழுது அவர்கள் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது காஷ்மீர் மக்களது கலாச்சார பாரம்பரியம் மற்றும் மதத்தன்மை இவற்றிற்கு முற்றுமுடிவதுமாக ஒத்திசைவற்ற விடயங்கள். பாகிஸ்தானில் கூட இதே செயல்முறைதான் நடந்தது.

இந்தியாவில், காங்கிரஸ் கட்சி முழுமையாக சிதைவடைந்து விட்டது. மரபு ரீதியிலமைந்த வாரிசு தலைமைகள் மேல் அந்தக் கட்சி கொண்டிருக்கும் ஆதாரமான நம்பிக்கை என்பது அரசியல் ரீதியாக திவாலடைந்த நிலையின் அடையாளமாக இருக்கிறது.

மரபு ரீதியான ஆளும் வாரிசுகள் ஆட்சி என்னும் ஒற்றைப் பாதை வழியாக உங்களால் வெற்றியடைந்து விட இயலும் என்னும் இந்த அரசியல் கலாச்சாரம் தெற்கு ஆசியாவில் ஒரு பொதுவான விடயமாக இருக்கிறது. BJP (பாரதிய ஜனதா கட்சி) போன்ற ஒரு கட்சி, மிக முக்கியமாக RSS (ராஷ்ட்ரிய ஸ்வயம் சேவக்ஷம்) நீண்ட காலமாக நீடித்து ஜீவித்திருந்த இந்த கட்சி, முதன்மை நிலை ஆதிக்கம் கொண்டதாக இந்த சூழல்வாய்ப்பில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் காலக்கட்டத்தில் RSS-ன் நிலையானது தெளிவற்றதாக இருந்தது. அவர்களின் இந்த வரலாறால், அவர்கள் கொஞ்சம் திகைப்படைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் மலைக்குமளவு அவர்கள் வளர்ச்சியடைந்துவிடவில்லை. ஏதோ ஒரு விதத்தில், அவர்கள் ஒரு கட்சியை நிறுவினார்கள், முதலாளித்துவ வணிக பணிச்சட்டக கட்டமைப்பு சார்ந்து அரசியல் செயலாற்றினார்கள். மேலும் காங்கிரஸ்-எதிர்ப்பு கூட்டணிக்குள் நுழைந்து கொண்டார்கள். அந்த நேரத்தில் கூட, நம்மில் பலர் இடதுசாரி இயக்கங்களிடம் சொன்னோம், நீங்கள் இந்தக் கூட்டணிக்குள் இருக்கக் கூடாது, என. அது ஒரு இயல்பான அரசியல் குழுவாக்கம் அல்ல. அதன் லட்சியங்கள் மிகத் தெளிவானவை. ஆனால் இடதுசாரிகள் அதை காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை.

உலகமயமாதல் என்னும் அகிலச் சூழ்நிலை மற்றும் இன தேசியம், மத தேசியம் இவற்றின் உருவாக்கம் கூட இந்தியாவில் உடனடியாக அல்லது தாமதமாக நிகழ்ந்துவிடக்கூடிய தறுவாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிறைய பேர், இது நடக்குமென நினைத்ததைக் காட்டிலும், இதை உடனடியாக செய்துவிட்டார்கள் இந்தப் பேர்வழிகள். இப்படியாக செய்வதன் வழியாக, இவர்கள் புதிய கருத்து ஒருமைப்பாடு உருவாக்குகிறார்கள். காந்திய கருத்து ஒருமைப்பாடு என்பதிலிருந்து இது மற்றும் முழுதாக

முரண்பட்டது. இந்து மதம் முதன்மை நிலை ஆதிக்கம் கொண்ட நாட்டில், புதிய வகையான, மத சார்புடைய கருத்து ஒருமைப்பாடு என்னும் நிலைப்பாட்டை உருவாக்குதல் வழியாக மற்ற எந்த மதத்தாலும் கேள்வி எழுப்பவோ அல்லது எதிர்த்து குற்றம் சாட்டவோ இயலாதபடி இந்து மதம் இருக்கும். இதை எதிர்த்து யாராவது குற்றம் சாட்டினால், அவர்கள் சாதிய அமைப்பால் குற்றம் சாட்டப்படுவார்கள். இந்தப் புதிய கருத்து ஒருமைப்பாடு, இந்துத்வாவுக்காக சண்டையிடுதல், கடந்த கால சின்னங்களைத் துடைத்து எறிதல், பாபர் மசூதி போர் வினையாற்றல் என அனைத்துமே மிகத் தீவிர புத்திசாலித்தனமான பிரச்சார வினையாள்கைகளாக செயல்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அதன் வழியாக, ஒரு புதிய வடிவம் கொண்ட மேலாதிக்கம் என்பதை நிறுவினார்கள். மேலும் அவர்கள் இதில் வெற்றியடைந்துவிட்டார்கள். இருந்தபோதிலும் நரேந்திர மோடி இன்னும் புகழ்பெற்ற அரசியல் வாதியாக உள்ளார். இந்த உண்மையிலிருந்து விலகிச் செல்ல வழி இல்லை.

இதற்கான எதிர்ப்புச் செயல்பாடுகள் கிளைக்கதையாக, பெரும்பாலும் தென் இந்தியாவில் நீடிக்கிறது, அது முழுமையாக BJPயின் பக்கம் விழுந்து விடவில்லை. மேற்கு வங்காளத்தில் மம்தா பானர்ஜி, அவர் ஆட்சியையும் முறையில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். நிறைய குறைபாடுகள் உள்ளதை நானறிவேன், ஆனால் அவர் BJPயை எதிர்த்துப் போராடுகிறார். நான் சொல்வதை யாரும் மறுக்க முடியாது என நினைக்கிறேன். CPI(M) கட்சியானது கடந்த தேர்தலில் அது BJPயை காட்டிலும் மம்தாவை இலக்காக குறி வைத்தது என்பது கொடுமையானது. அந்த இயக்கத்தின் முன்னாள் வாக்காளர்கள் கடந்த தேர்தலில் BJPக்கு வாக்களித்தார்கள். கடைசியாக என்ன நடக்கிறது என்பதை லட்சக்கணக்கான மக்கள் தீர்மானிப்பார்கள் என நான் நினைக்கிறேன். தேர்தலில் மோடியை தோல்வி அடையச்செய்யும்படியான ஒரு பெரிய மேலாதிக்க கட்சி இருப்பதாக என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. மிக முக்கியமான பிரச்சனைகளில், BJP சொல்லிக்கொண்டிருப்பதையே, காங்கிரஸ் கட்சி உள்ளூர் வட்டங்களிலும் பிராந்திய அளவிலும் அதே கருத்தை சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றன. 21ஆம் நூற்றாண்டில் மக்களாட்சி அமைப்பின் வாதப்போக்காக இது இருக்கிறது. அந்த இயக்கங்கள் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக நெருக்கமாக நகர்ந்து இயைந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தத் திரட்சியை நான் தீவிர மையம் என கருத்தாக்கம் செய்வேன்.

ஐரோப்பாவில் மட்டுமல்ல மற்றும் அமெரிக்காவில் மட்டுமல்ல, உலகத்தின் பிற பகுதிகளிலும் இது நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

உண்மையிலேயே இந்தியா, இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரணம்.

ஆக, இந்த இரண்டு நாடுகளுக்கும் இருப்பு நிலை ஏட்டில் எஞ்சுவது முற்றிலும் அவலம்தான்.

இந்த நேர்காணலில் மக்களை உற்சாகப்படுத்துவது எனது நோக்கமல்ல, ஆனால் நாம் அடைந்திருக்கும் தோல்விகளின் பாதிப்புகளது அளவை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் தோல்விகளை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால், பிறகு நீங்கள் எப்போதும் முன்னோக்கி நகர முடியாது. ஏதோ ஒரு விதத்தில் இந்தத் தோல்விகளை ஒப்புக்கொள்வதன் வழியாக, நாம் கட்டியெழுப்பும் இயக்கங்கள் தந்திரம் புரியாது எனச் சொல்வதாகும். இயக்கங்கள் என்றாலன்றி அரசியலில் இருந்து பின்வாங்குதல் என்பது, இங்கு நீடித்துக் கொண்டிருக்கும் கட்சிகளின் ஆதிக்கத்தை அதன் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் எதிர்த்து அறைகூவல் விடுக்கும் அரசியல் அமைப்புகள், சில அரசியல் கட்சிகள் இவற்றுடன் இணைந்து கொள்ளுதல் ஆகும். நீங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அத்தகைய பாதையிலான அரசியல்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

சிறப்பான எதிர்காலத்திற்காக, சரிசெய்யப்பட வேண்டிய உடனடி பிரச்சனைகள் என்னென்ன? உங்களது நம்பிக்கை எவ்விடத்தில் அமைந்திருக்கிறது?

ஏராளமான முக்கிய பிரச்சனைகள் உள்ளன. ஒன்று, உலக மக்களுக்கு சுகாதார அமைப்பை வழங்குவது, அதற்கான மருந்துகள், மருந்து வியாபார மற்றும் தயாரிப்பு நிறுவன அரக்கர்களிடம் இருந்து பெற்ற மருந்துகள் அடிப்படையில் இல்லாமல் அமைய வேண்டும். ஆனால் அந்த சுகாதார அமைப்பு அந்தந்த அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமான மருந்து தொழிற்சாலைகள் தயாரிக்கும் பொது இயல்பான மருந்துகள் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். இது உலகத்தின் ஒவ்வொரு சிறிய நாட்டிலும் பெரிய முதலீட்டில் தொடங்க வேண்டும். இந்த விடயத்தில், (உலக சுகாதார நிறுவனம்) கவனம் குவித்திருக்க வேண்டும். கூடவோ அல்லது குறைச்சலோ இது பில் கேட்ஸால் வாங்கப்பட்டிருப்பதாக தோன்றுகிறது. சொல்வதற்கு கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது, இது எந்த வழியில் போகப்போகிறதோ. இது முக்கியமான கவனக் குவிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது, மாறும் தட்ப வெப்ப சூழல். என்னை விட அறிவு சார்ந்த நிறைய பேர், மேலும் இந்த விடயத்தில் மிகவும் ஆழ்புலமை கொண்ட நவோமி க்ளீன் போன்ற அறிவாளிகள் இது தொடர்பாக பல காலமாக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாறும் தட்ப வெப்ப சூழல் என்னும் செயல்போக்கு, தொழில்

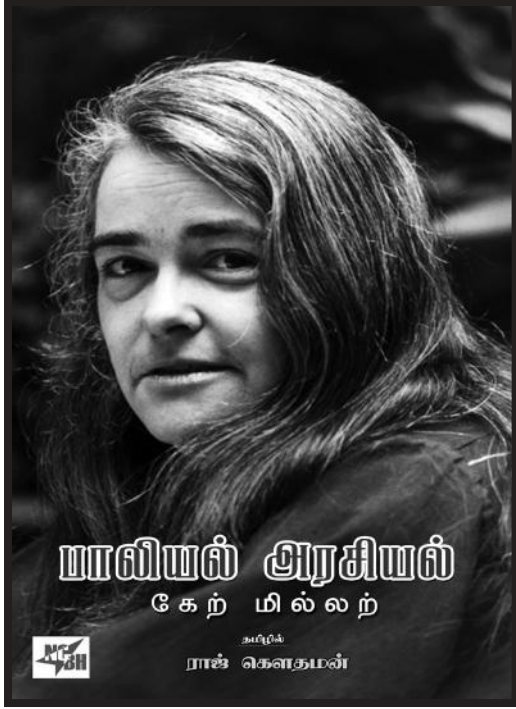
நுட்ப முன்னேற்றங்களால் முடுக்கிவிடப்பட்டு துரிதப்படுத்தப்பட்டது. கடந்த நூற்றாண்டு முழுவதிலுமாக முதலாளித்துவம் உருவாக்கிய இத்தகைய தொழில் நுட்பங்கள் பேரழிவுச் சூழலை உருவாக்கியிருக்கிறது. இவற்றை எப்படி சரி செய்ய முடியும்? நவோமி க்ளீன் மிகவும் சரியாகச் சொல்கிறார். உலகளாவிய திட்டமிடலுக்கான கேள்வி இது என அவர் சொல்வது முற்றிலும் சரியாகும்.

எந்த ஒரு தனி நாடாக, அதன் சொந்த முயற்சியில் இதைச் செய்துவிட முடியாது. உலகளாவிய திட்டம் இதற்குத் தேவை. இன்றைய உலகத்தில் திட்டமிடுதல் குறித்துப் பேசுவது என்பதில், மக்கள் முதலாளித்துவம் உடன் மயக்கத்திற்குள்ளாகி இருப்பது என்பது அப்படிச் செய்வதை எளிதாக்கி விடாது. இதை நாடளவில் மட்டும் செய்து விட முடியும். அப்படிச் செய்யாவிடில், அது ஏதோ ஒரு ஒப்பனை அளவீடாக இருக்கும். கலைஞர்கள் மற்றும் பொறியியலாளர்கள் இதனால் எதிர்கொள்ளவேண்டிய சவால்கள் குறித்து பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே நம்மை எச்சரித்தார்கள். மின்சாரக் கார் உருவாக்குவது குறித்த யோசனை, நான் நினைக்கிறேன், அந்த யோசனை குறித்து ஒரு ஜப்பானிய மனிதரால் 75 அல்லது 80 வருடங்களுக்கு முன்பே விவாதிக்கப்பட்டபோது, சொல்லப்பட்டது, எதிர்காலத்திற்கான பாதை இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

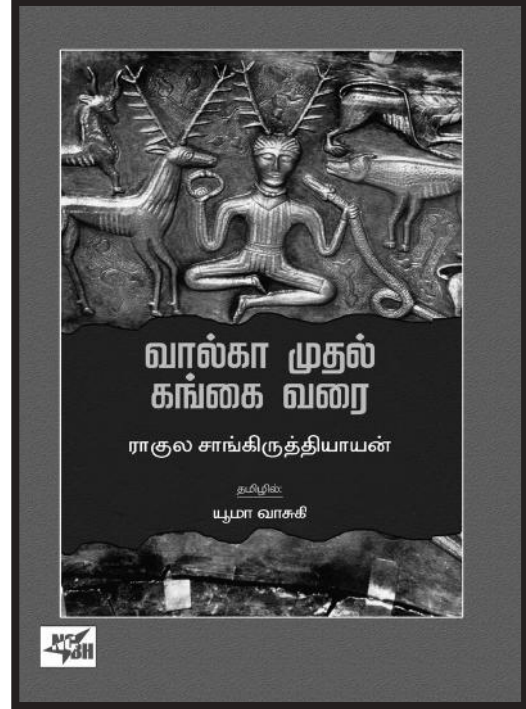
உலகத்தில் மோட்டார் வண்டி தொழிற்சாலையானது முழுமையாக ஆதிக்கம் கொண்டதாக ஆகத் தொடங்கியதன் பொருள், சூழலியல் சார்ந்து மிகவும் சிறந்ததான ரயில்வே அமைப்பானது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டு புறக்கணிக்கப்பட்டது. இருப்புப் பாதைகள் அழிக்கப்பட்டன, வளரச் செய்யப்படவில்லை. ஜப்பானியர்களைப் பொருத்த வரையில் அது குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டது. சீனர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் அதை தலைகீழாக்க முயற்சி செய்தார்கள். இவற்றின் அளவீடுகள் தற்போது எடுக்கப்பட முடியும். ஆனால் மாபெரும் அளவில், கார்பன் தடத்தை குறைப்பதற்காக, உலக அளவில் மாபெரும் திறன்மிகு செயல்பாடு உங்களுக்கு தேவைப்படும். உலகளாவிய திட்டம் நமக்கு தேவைப்படுகிறது. சமத்துவமின்மை என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும், முக்கியமாக, உலகின் பல பகுதிகளில் நிலவிக் கொண்டிருக்கும் பாலின சமத்துவம் பற்றியும் கூட இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். இன ஆட்சி சர்வாதிகாரம் என்பதை அதன் ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும் தகர்த்தெறியப்பட வேண்டும். இவையெல்லாம் சில இன்றியமையாத பிரச்சனைகளாக நாம் சந்திக்க வேண்டியவை இன்று.

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்கள்: F52, F37, 229-230, 323-324, 473 - 474, 258

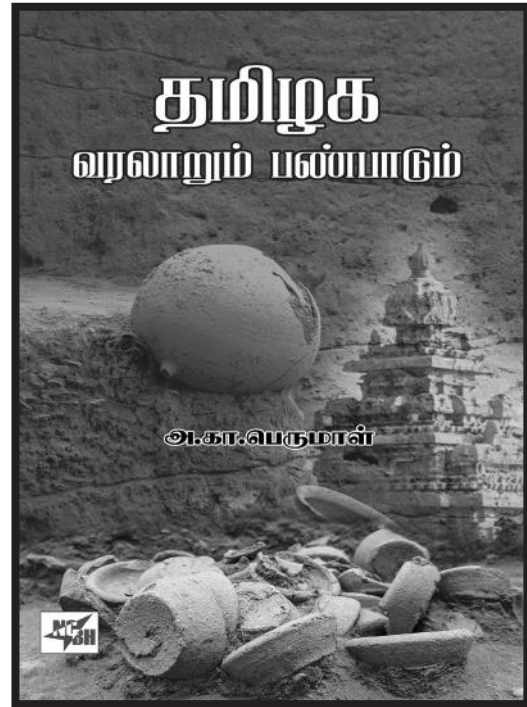
₹ 415

₹ 390

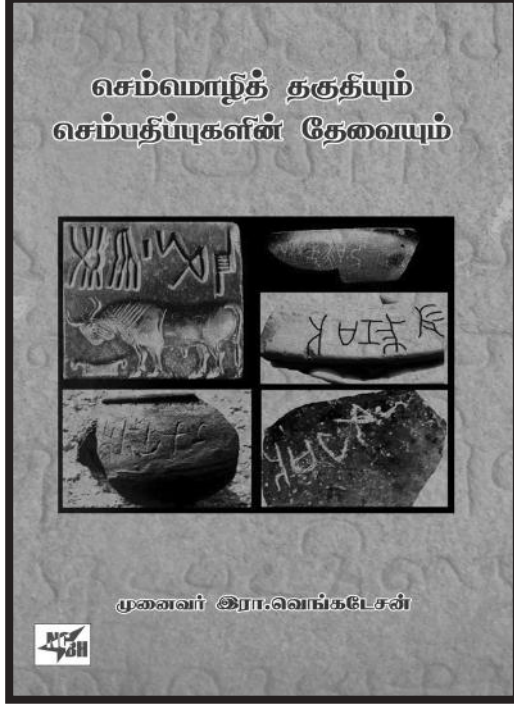
₹ 120

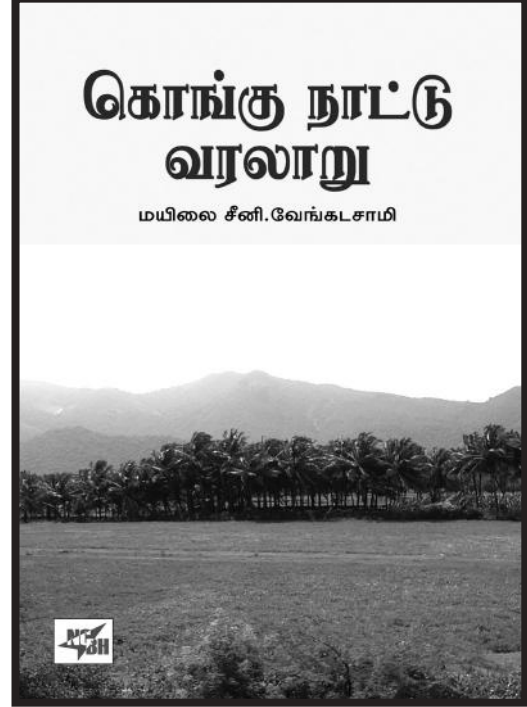
₹ 250

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

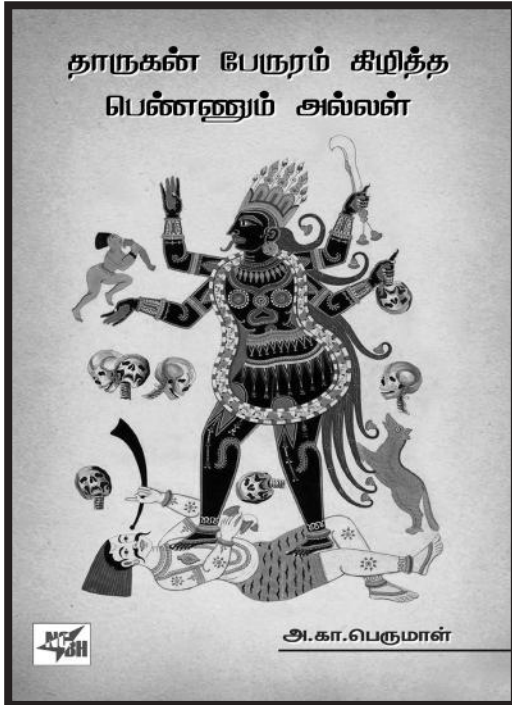
அரங்கு எண்கள்: F52, F37, 229-230, 323-324, 473 - 474, 258

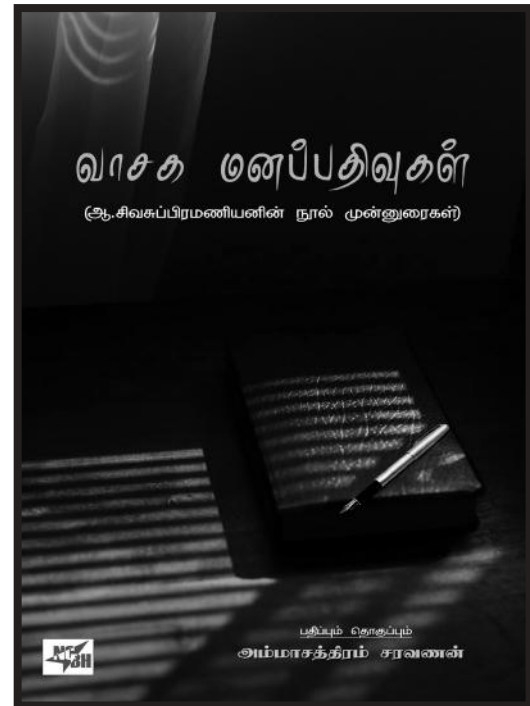
₹ 180

₹ 175

₹ 130

₹ 350

தமிழ்நாட்டு அலைகுடி மக்கள்

(நிலவிடும் அடையாளச் சிக்கல்களும் பரிந்துரைக்கும் தீர்வுகளும்)

முனைவர் சி மகேசுவரன்

நிலைகுடிச் சமுதாயங்களின் பண்பாட்டுப் புற வெளிப் பரப்பில் இரவலர் நிலையில் மேற்படி நிலைகுடிச் சமுதாய மக்களைப் புரவலராகக் கொண்டு, தமது இருத்தல், வாழ்வியல் தேவை, மற்றும் வளமைக்கென இடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்திடும் வாழ்வியல் பாங்கை, மேற்கொண்டு வாழும் மக்கள் குழுவினரே அலைகுடி மக்கள்'. பொதுவாக, நாடோடிகள், நாடோடி மக்கள் என அறியப்படும் இம்மக்கள் நிலைகுடியின் பண்பாட்டுத் தளத்திலிருந்து அதிகார வர்க்கத்தினரால் சமூகத்தின் விளிம்பு நிலைக்கே தள்ளப்படுவதால், விளிம்புநிலை மக்கள்' என்று சமூக அறிவியலாளரால் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். தங்களை நாடோடிகள், நாடோடி மக்கள் என்று அழைப்பதை இழிவுழக்காகவே இம்மக்கள் கருதுவதாலும் பழங்குடிகள், மூன்றாம் பாலினர் உள்ளிட்ட பல் வேறு மக்கள் குழுக்களும் பொதுவாக விளிம்புநிலை மக்கள் என அழைக்கப்படுவதாலும் 'அலைகுடி மக்கள்' என்னும் சொல்லாட்சியே இம்மக்களைக் குறிப்பிடப் பொருத்தமானதாக அமையும்.

அலைகுடி மக்களின் இரு வகை நிலைகள்

தம்மைத் தாமே இடப்பெயர்விற்கு உட்படுத்திக்கொள்ளும் அலைகுடி மக்களின் அலைநிலையின் அளவைப் பொறுத்து, முழுதளாவிய அலைகுடிச் சமுதாயங்கள், பகுதி நிலை அலைகுடிச் சமுதாயங்கள் என இவர்தம் சமுதாய நிலைகள் இரு வகைமைகளாக இனங்காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், இன்றைய நிலையில் பெரும்பான்மையான அலைகுடிச் சமுதாயங்கள் பகுதி நிலை அலைகுடிச் சமுதாயங்களாகவே செயல்படுகின்றன.

அலைகுடி மக்கள் வகைப்படுத்தம்

தமது இருத்தல், வாழ்வியல் தேவை, வளமை என்பனவற்றிற்காக நிலைகுடிச் சமுதாயங்களைச் சார்ந்துள்ள இரவலர்-புரவலர் தொடர்புறவின் அடிப்படையில், கீழ்க் காணும் மூன்று வகைமையினராக அலைகுடி மக்கள் வகைப்படுத்தம் செய்யப்படுகின்றனர் :

1. சாதிச் சார்புடைய புரவலர் ஆதரவு பெறும் அலைகுடிச் சமுதாயத்தினர்.
2. சமயச் சார்புடைய புரவலர் ஆதரவு பெறும் அலைகுடிச் சமுதாயத்தினர்,
3. வரைமுறையற்ற புரவலர் ஆதரவு பெறும் அலைகுடிச் சமுதாயத்தினர்.

சாதிச் சார்புடைய புரவலர் ஆதரவு பெறும் அலைகுடிச் சமுதாயத்தினர்க்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாக, வன்னியர் சாதியினரைச் சார்ந்து வாழும் சாதிப் பிள்ளைகள் எனும் அலைகுடி மக்களைக் குறிப்பிடலாம். வன்னிய சாதியினர்க்கு உரிய வீரக் கொடி உள்ளிட்ட வழிபடு பொருள்களுடன் வன்னிய சாதியைச் சார்ந்தோரின் அனைத்து வீடுகளுக்கும் நேரிடையாகச் சென்று அவ்வீட்டினர் வழங்கும் அரிசி, பணம் உள்ளிட்டவற்றைப் பெறுவதன் வழியே இச்சாதிப் பிள்ளைகள் தமது வாழ்வியல் தேவையை நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர். சைவ சமயத்தவர் வீடுகளுக்கு எல்லாம் நேரிடையாகப் போய் நாழி மணி அடித்து அரிசி உள்ளிட்ட தானிய தவசங்கள், பணம் பெற்று வாழும் நாழி மணிக்காரர் என்கிற கண்ட்டா ஜங்கம் என்பாரும்

வைணவ சமயத்தார் வீடுகளுக்குப் பெருமாள் அனுமன் உள்ளிட்ட கடவுளர் வேடமிட்டு, அவர்கள் தரும் தானியங்கள், பணம் ஆகியவற்றைப் பெற்றுத் தமக்கான வாழ்வியல் தேவைகளைக் கவனித்துக்கொள்ளும் பகல் வேஷக்காரர் என்னும் ஜங்கம் பண்டாரம் என்பாரும் சமயச் சார்புடைய புரவலர் ஆதரவு பெறும் அலைகுடிச் சமுதாயத்தினர்க்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும். சாதி, சமய வேறுபாடின்றிப் பொதுச் சமூகத்தைச் சார்ந்த அனைவரிடமிருந்தும் தானியம், பணம், காசு உள்ளிட்டவற்றைப் பெற்றுத் தமது வாழ்வியல் தேவையை நிறைவு செய்யும் அலைகுடி மக்களுக்குச் சாட்டையடிக்காரர், பூம்பூம் மாட்டுக்காரர், கழைக் கூத்தாடிகள், பொம்மலாட்டக்காரர்' உள்ளிட்டோரைச் சான்றுகளாகச் சொல்லலாம்.

அலைகுடி மக்கள் மீது நிலவும் அழுத்தங்கள்

புரவலரைச் சார்ந்து விளிம்புநிலை மக்களாக இரவலர் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் அலைகுடி மக்கள் மீது சமூகப் பண்பாட்டு அழுத்தங்கள், சமூகப் பொருளியல் அழுத்தங்கள், சமூக அரசியல் அழுத்தங்கள் எனப் பல்வேறுபட்ட அழுத்தங்கள் குரலற்ற இம்மக்களின் குரல்வளையைத் தொடர்ந்து அழுத்தி வருகின்றன. ஆங்கிலக் காலனியாதிக்க அரசு அலைகுடி மக்களைக் குற்றப் பழங்குடிச் சட்டம் என்பதன் வாயிலாகப் பொதுச் சமூகத்தின் முன்னால் பரம்பரைக் குற்றவாளிகள் என்று நிலை நிறுத்தியது. இந்தியா விடுதலை அடைந்த போது மேற்படிச் சட்டத்தை நீக்கியதுடன், குற்றப் பழங்குடிகள் என்றிருந்த இழி பெயரை மாற்றிச் சீர்மரபுப் பழங்குடிகள்' என்கிற மாற்றுச் சொல்லையும் இம்மக்களுக்கு இட்டது. இருப்பினும், குற்றச் செயலில் வழக்கமாக ஈடுபடுவோர் எனக் கூடுதலான பெயரையும் இவர்களுக்கு அளித்து, அதன் வழியே சந்தேகத்தின் பேரிலான வழக்கு என்கிற பெயரில் முதலில் அலைகுடி மக்களைக் கைது செய்து, அதைத் தொடர்ந்து முடிக்கப்படாத மற்றும் முடிக்கவியலாத

திருட்டு, கொள்ளை உள்ளிட்டவை தொடர்பான வழக்குகளை இம்மக்கள் மேல் பொய்யாகச் சுமத்தி வருகிறது. இதனால், அலைகுடி மக்கள் மீது காவல் துறையினர் பொய் வழக்கு போடுதல், காவல் நிலைய விசாரணை எனும் பெயரில் காவல் நிலைய மரணங்களாகவே முடிவடைதல் என அலைகுடிகள் மீதான வன்கொடுமைப் பட்டியல் நீள்கிறது. கடந்த காலக் கடலூர் மாவட்ட ராஜாக்கண்ணு (குறவர்) மரணம், அண்மைக்காலப் புதுக்கோட்டை மாவட்ட மணிக் குறவர்) மரணம் என்பன மேற்கூறியவற்றிற்கு இரு அழியாச் சான்றுகள் ஆகும்.

அலைகுடி மக்கள் இடையே நிலவிடும் அடையாளச் சிக்கல்கள்

'சென்னை மாநிலம்' என்று அமைந்திருந்த மிகப் பெரிய ஆட்சிப் பரப்பானது மொழிவழி மாநிலங்களாக - ஆந்திரம், கேரளம், கருநாடகம், தமிழ்நாடு எனப் - பிரிந்துற்ற பிறகு, அலைகுடி மக்கள் மொழிச் சிறுபான்மையினராகத் தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், இந்தோ - ஆரியக் கிளைமொழி பேசுநராக (நரிக்குறவரது வாக்ரி போலி, குடுகுடுப்பைக்காரரது கணிக்கர் கோஷ்டி', இலம்பாடிகளின் சுவாகிலி, பொம்மலாட்டக்காரரது மராத்திக் கிளைமொழி) அறியப்பட்டாலும் வந்தேறிகளாகவே மாநிலப் பெரும்பான்மையினரான உள்ளூர் நிலை குடி மக்களால் கருதப்படுகின்றனர். நாடு விடுதலை அடைந்து 75 ஆண்டுகள் ஆன பின்னரும் பெரும்பாலான அலைகுடி மக்கள் தமக்கு முறையான இனக்குழு அடையாள அறிந்தேற்பு இன்மையால், இட ஒதுக்கீட்டிற்கான முன்னுரிமைப் பட்டியல்களில் தங்களுக்கான இடம் இன்னது என்று அறியாத நிலையில், அடையாச் சிக்கல்களில் சிக்கித் தவிக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, அலைகுடி மக்களுடைய இனக்குழுப்பெயர்மையில் நிலவிடும் வேறுபட்ட புற அழை பெயர் மற்றும் அக அழை பெயரின் பன்மியத் தன்மையால், போலி / பொய் பட்டியல் பழங்குடி உரிமை கோரல்கள், பெருமளவில் நிலவுகின்றன. சான்றாக, அடியன் என்கிற பட்டியல் பழங்குடிக்கான உரிமை கோரலை ஆதியன் என்னும் பெயரில் பூம் பூம் மாட்டுக்காரரும் காட்டுநாயகன்' பட்டியல் பழங்குடி உரிமை கோரலை ஒரு புறம் குடுகுடுப்பைக்காரரும் மற்றொரு புறம் வேட்டைக்காரர் என்னும் கொறவர் உள் பிரிவினரும்; இருளர் பட்டியல் பழங்குடி உரிமை கோரலை பாம்பாட்டி என்னும் பெயரில் பாமு குர்ரு என்னும் கொறவர் உள் பிரிவினரும்; கோளகர்' என்கிற பட்டியல் பழங்குடிக்கான உரிமை கோரலைச் சோழகர் எனும்

பெயரில் சாட்டையடிக்காரரும்; மலைப் பண்டாரம்' என்னும் பட்டியல் பழங்குடிக்கான உரிமை கோரலை வீணை ஜோஸியக்காரரும்; 'மன்னான்' பட்டியல் பழங்குடிக்கான உரிமை கோரலை மன்னன் என்கிற பெயரில் மன்ன தாசரியும் பெற்று வருவதைக் குறிப்பிடலாம்.

அலைகுடி மக்கள் இடையே நிலவும் சிக்கல்களும் பரிந்துரைக்கும் தீர்வுகளும்

அலைகுடி மக்களுடைய சமுதாய நிலை குறித்து முழுதளாவிய, முறையான இனக்குழுவரையியல் மதிப்பீட்டாய்வினைத் தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொண்டு, உரிய இட ஒதுக்கீடு வழங்கும் வகையில் அலைகுடி மக்கள் வகைமைகளை இனங்கண்டறிந்து, அவற்றிற்கு உரிய முன்னுரிமைப் பட்டியல்கள் எவை, எவை என்று முறையாக அறிந்தேற்புச் செய்யப்பட வேண்டும். இதற்கு முன்னதாக, அலைகுடி மக்களின் சமுதாய நிலை ஒப்புதல் அளிப்பது தொடர்பாகக் கிடப்பில் போடப்பட்டுள்ள நிலுவைப் பரிந்துரை அறிக்கைகள் மீது உடனடியாக உரிய மேல் நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, சீர் மரபினர் பட்டியலில் உள்ள கொறவர் உள் பிரிவுகள் அனைத்தும் முதலில் நீக்கம் செய்யப்பட்டுப், பின்னர் பழங்குடிப் பட்டியலில் இடம்பெறும் மலைக்குறவன் என்பதன் கீழே ஓர் உள் வகைமையாக இணைக்கப்படவேண்டும்; இதுபோலவே, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் தற்போது உள்ள எருகுலா என்பது பட்டியல் பழங்குடியாக முடிவு செய்யப்பட்டு, மலைக்குறவன் கீழாக மற்றொரு உள் வகைமையாக இணைக்கப்பட வேண்டும்.

நிறைவுரை

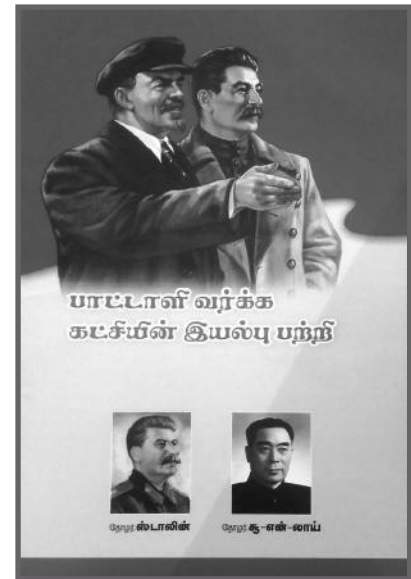
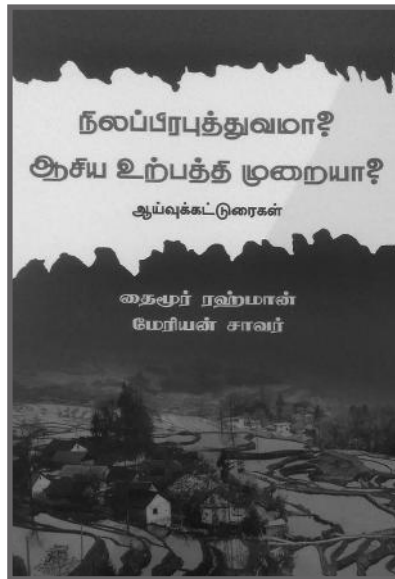
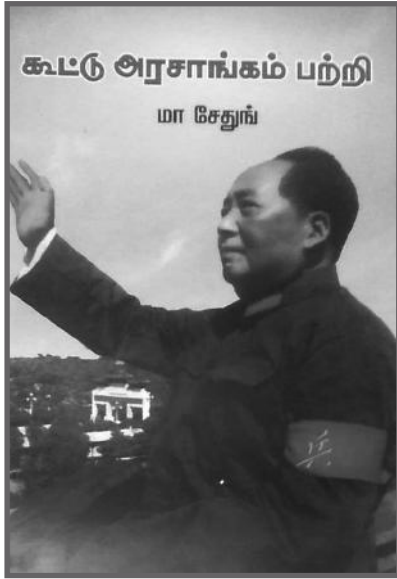
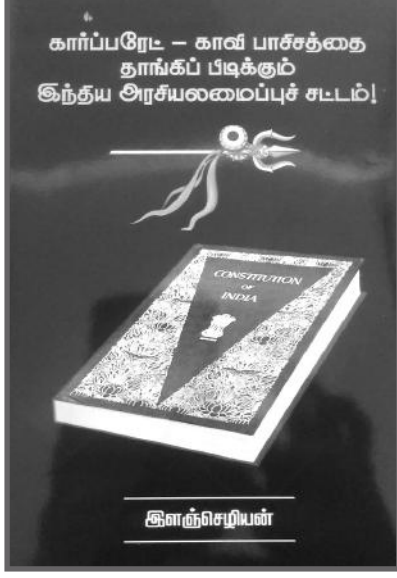
நாட்டுப்புற பண்பாடு மற்றும் வெகுமக்கள் பண்பாட்டின் பன்மியத் தன்மைக்கும் உயிர்ப்புத் தன்மைக்கும் அலைகுடிச் சமுதாயங்கள் அளப்பரிய பங்கு, பணிகளை ஆற்றியுள்ள போதிலும் நம் நாட்டின் ஒட்டு மொத்தப் பண்பாட்டுத் தொகுப்பிற்குள் இவற்றிற்கான இடம் இதுவரை அறிக்கப்படவே இல்லை.

நமது நாட்டின் பண்பாட்டு வரைபடத்தில் இத்தகைய வெற்றிடம் நிரப்பப்பட வேண்டும் என்கிற சமூகவியலாளர் எஸ்.சி. துபே - அவர்களுடைய கருத்து கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தக்க தருணமும் இதுவே.

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
கீழைக்காற்று பதிப்பக வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்

109 - 110

கீழைக்காற்று

16, அருமலை சாவுடி, கண்டோன்மென்ட் பல்லாவரம்,
சென்னை - 600 043
தொடர்பு எண்: +91 89256 48977

கட்டுரை

தாமோதர் மாவ்ஜோ:

எளிய மக்களின் நம்பிக்கை

இரா. தமிழ்ச்செல்வன்

சிறப்பான இலக்கியப் பங்களிப்பிற்காக இந்திய மொழிப் படைப்பாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஞானபீட விருது கொங்கணி எழுத்தாளர் தாமோதர் மாவ்ஜோவிற்கு 2021ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஞானபீட விருது பெறும் இரண்டாவது கொங்கணி எழுத்தாளர் மாவ்ஜோ. முன்னர் 2006ஆம் ஆண்டு ரவீந்திர கேலேகார் என்ற கொங்கணி எழுத்தாளர் ஞானபீட விருதைப் பெற்றிருந்தார்.

கொங்கணி பாஷா மண்டல் விருது(1973,1976,1977), கோவா கலா அகாதமி விருது(1973), சாகித்ய அகாதமி விருது(1983), கதா இலக்கிய விருது(1998), ஜனகங்கா விருது (2003), விமலா பை சாகித்ய அகாதமி விருது (2011), கோவா மாநிலத் திரைப்பட விழாவில் வழங்கப்பெற்ற சிறந்த வசன ஆசிரியர் விருது (சிட்டோ -1997), சிறந்த திரைக்கதையாசிரியர் விருது (அலிஷா - 2005) எனப் பல விருதுகளின் தொடர்ச்சியாக ஞானபீட விருது அங்கீகாரத்தை தாமோதர் மாவ்ஜோ பெற்றிருக்கிறார்.

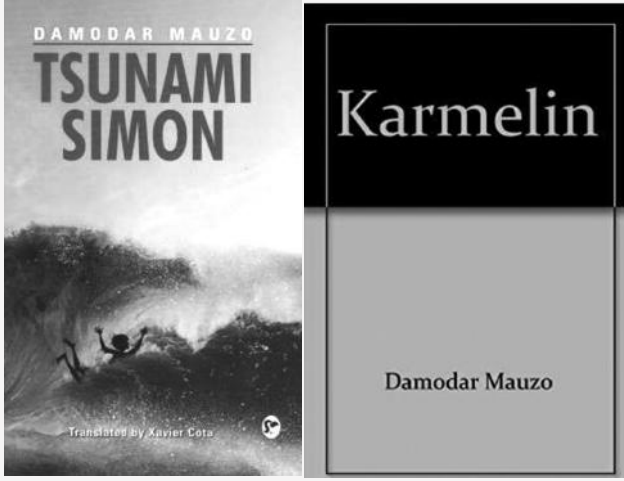
சிறுகதை, புதினம், வாழ்க்கை வரலாறு, குழந்தை இலக்கியம், விமர்சனம், திரைப்படங்களுக்குக் கதைவசனம் எனப் பன்முக இலக்கியச் செயல்பாட்டாளராக அறியப்படுபவர் தாமோதர் மாவ்ஜோ. காந்தன், ஜாகரணா, ருமடபூல், புர்கீ ம்ஹகேலீ தீ, சபன்மோகி, காணி ஏகா கோம்ஷேச்சி (சிறார் கதைத் தொகுப்பு), சித்தராங்கி (சிறார் கதைத் தொகுப்பு) முதலான கதைத் தொகுப்புகளும்

கார்மேலீன், சூடு, சுனாமீ சைமன், ஏக் ஆஷில்லோ பாபூலோ (சிறார் புதினம்) முதலான புதினங்களும் இதுவரை இவரது எழுத்தில் வெளியாகியுள்ளன. அஷே கடலே ஷனாய் கோய்பாப், உஞ்ச் ஹாவேஸ் உஞ்ச் மாத்தே ஆகிய இரண்டு வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு முன்பு கோவாவில் பிறந்த (1944) தாமோதர் மாவ்ஜோ மடுகாவில் பள்ளிப்படிப்பையும் மும்பை ஆர்.எ.போதர் கல்லூரியில் இளங்கலை வணிகவியலையும் முடித்தார். வணிகவியல் பட்டதாரியான ஷைலா என்பவரை 1968 ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து கொண்ட இவருக்கு மூன்று மகங்கள். தற்போது இவர் தனது பிறந்த ஊரான மஜோர்டாவில் சொந்தமாகக் கடைவைத்துச் சிறுவணிகம் செய்து வருகிறார். தாய் மொழியான கொங்கணி தவிர ஆங்கிலம், ஹிந்தி, மராட்டி, போர்த்துக்கீசிய மொழிகளை இவர் அறிவார். பல மொழிகள் அறிந்த போதிலும் கொங்கணி மொழியிலே மிகுதியும் தனது படைப்புகளை எழுதி வருகிறார். இளம் பிராயத்தில் தந்தையை இழந்த மாவ்ஜோ அம்மாவின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தவர். அம்மாவிடம் கேட்ட நாட்டுப்புறக் கதைகள்வழித் தன் புனைவாற்றலை வளர்த்துக்கொண்ட மாவ்ஜோ தனது வணிகப் பணியை முடித்துக் கொண்டு தாமதமான இரவுகளில் எழுதக்கூடியவர். நீண்ட இரவுகளால் தூக்கம் துறந்து எழுதப்பட்ட கதைகளே 'ஜாகரணா' என்ற கதைத் தொகுப்பாக வெளியானது. எழுதப்பட்ட

சூழ்நிலையே கதைத்தொகுப்பிற்குத் தலைப்பாக (ஜாகரணா) வைக்கப்பட்டது.

தன்னைச் சுற்றி நடக்கும் நிஜ நிகழ்வுகளையே தன் கதைகளுக்குக் கருவாக்கிக் கொள்ளும்

மாவ்ஜோ மனித வாழ்க்கையில் நேரிடும் சிக்கல்களைத் துல்லியமான மனஉணர்களுடன் காட்சிப்படுத்துவதில் தேர்ந்தவர். கவித்துவமான, இயல்பான மொழிநடையை இவருடைய கதைகளில் காணலாம். கோவாவின் கிறிஸ்து, இந்துக் குடும்பப் பின்னணியிலேயே இவருடைய பெரும்பாலான கதைகள் காணப்படுகின்றன. சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற கார்மேலீன் புதினம் மேற்கத்திய நாட்டிற்குப் பணிக்குச் சென்று தன் குழந்தையைக் காப்பாற்றும் தாயின் மனநிலையையும் மகளின் செயல்பாடுகளையும் இயல்பாகப் பதிவு செய்கிறது. தமிழகம், புதுவைகளில் பேரதிர்ச்சியை ஏற்படுத்திய சுனாமி குறித்த நிகழ்வுகளை இவருடைய சுனாமி சைமன் புதினம் விவரிக்கிறது. இவ்விரண்டு புதினங்களும் கிறிஸ்துவப் பின்னணியில் அமைந்தவையாகும்.

தும் வசூ நாக்கா (நீங்க போக வேண்டாம்) என்ற கதையே மாவ்ஜோவின் முதல் சிறுகதையாகும். இக்கதை நோவம் கோவம் என்ற இலக்கிய பத்திரிகையில் 1965 ஆம் ஆண்டு வெளியானது. அதனைத் தொடர்ந்து அசோக், மரணத்திற்கான காத்திருப்பு என்ற இரண்டு சிறுகதைகளும் வெளிவந்தன. கோவாவில் அதிகமாக வாழும் கிறிஸ்துவக் குடும்பங்களின் வாழ்க்கைச் சூழலும் குடும்ப உறவுச் சிக்கல்களுமே இவருடைய பெரும்பாலான கதைகளுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன. சான்றாக மாவ்ஜோவின் முத்திரைச் சிறுகதையாக புர்கீ ம்ஹகேலீ தீ (என் குழந்தைகள்) என்னும் சிறுகதையைக் குறிப்பிடலாம். இச்சிறுகதை மேற்கத்திய நாடுகளுக்குப் பணி நிமித்தம் செல்வதன் மூலம் குடும்ப உறவில் நிகழும் பிரிவின் வேதனையையும் இடைவெளியையும் காட்சிப்படுத்துகிறது.

கொங்கணியிலிருந்து நேரடி மொழிபெயர்ப்பில் தமிழில் வெளியான முதல் படைப்பே தாமோதர் மாவ்ஜோவினுடையதுதான். சிடுமூஞ்சி என்ற பெயரில் அந்தக் கதை 'திசை எட்டும்' சிற்றிதழில் (ஏப்ரல் - ஜூன் 2012) வெளியானது. ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் படர்ந்திருக்கும் அன்பினைச் சிலர் புறபாவனைகளில் வெளிப்படுத்துவர். பலர் வெளிப்படுத்துவதில்லை. புற அடையாளங்களின் மூலம் உலகிற்குத் தெரியப்படுத்தப்படாத அன்பு சமூகத்தினரால் பல நேரங்களில் அறிந்து கொள்ளப்படுவதில்லை. அன்பினை வெளிக்காட்டாத இவர்களைச் சிடுமூஞ்சி எனவும் முசுடு எனவும் இவ்வுலகம் தூற்றும். புற அடையாளங்களின் மூலம் அன்பை வெளிக்காட்டாத ஒருவரை மையப்படுத்தி எழுதப்பெற்றதே சிடுமூஞ்சி என்ற கதை. தன் பேரக்குழந்தையின் மரணத்தை அந்தச் சிடுமூஞ்சி கதாபாத்திரம் எதிர்கொள்ளும் விதமே கதை. இதைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் சிந்தனைகளுடன் இயல்பாக மாவ்ஜோ பதிவு செய்திருப்பார். இயல்பான, எளிமையான மொழிநடையையும் நேர்த்தியான கதைப் பின்னலையும் கதையில் காணலாம்.

தாமோதர் மாவ்ஜோவின் மற்றொரு முத்திரைச் சிறுகதை வேளே வயலீ ரேவே கரா (கடற்கரை மணம் வீடுகள்). நேரடி மொழிபெயர்ப்பில் இதுவும் தமிழில் வெளியாகியுள்ளது (மணற்கேணி செப்டம்பர் - அக்டோபர் 2012). இச்சிறுகதையும் மாவ்ஜோவின் படைப்புத் திறனுக்குச் சான்றாக அமைகிறது. மரணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஒரு மனிதர் தன் வாழ்வை எப்படி எதிர்கொள்கிறார் என்பதை இக்கதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. விருப்பங்கள் அதிகம் கொண்ட ஒரு மருத்துவர் தனக்கு ஏற்பட்ட நோயினால் மரணத்திற்கான நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார். இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர் தன் வாழ்வில் சந்திக்கும் நிகழ்வுகளே கதை. தவிர்க்க முடியாத மரணத்திற்காக வருந்தி வாழ்வதை விட வரமான நாட்களைச் சிறப்பாகச் செலவிடுதலே இனிமை என்பதே இக்கதையின் மையக் கருத்தாக அமைகிறது. தன் மழலையின் வார்த்தைகளால் வாழ்க்கைக்கான புதிய பார்வையைப் பாதிப்புக்குள்ளான அந்த மனிதர் பெறுவதாகக் கதையை நிறைவு செய்திருப்பார் மாவ்ஜோ.

இவருடைய கதைகள் மனதை வருடச் செய்யும் உயிர்ப்பான கதைகளாகும். கதையில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரங்கள் ஊரில் எங்காவது ஓரிடத்தில் நாம் பார்த்த, சந்தித்த மனிதர்களாகவே இருக்கிறார்கள். படித்தபின்னர் மனது அந்தத் தொலைந்த மனிதர்களை நோக்கிப் பயணம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறது. கதையின் கவித்துவமான முடிவுகளே சீரிய இலக்கிய அங்கீகாரத்தை இவருடைய கதைகளுக்குப் பெற்றுத் தருகின்றன. கொங்கணி இலக்கியத்தில் இவருடைய கதைகள் தனித்துவமிக்கவையாகப்

போற்றப்பெறுகின்றன.

ஒரு மொழியின் வளர்ச்சியை ஆராயும் அளவுகோல்களில் அம்மொழியிலுள்ள குழந்தை இலக்கியத்தின் போக்கும் வளர்ச்சியும் கவனிக்கத்தக்க கூறுகள். ஏனெனில் குழந்தைகளுக்கான மொழித்திறன் வளர்ச்சியில் குழந்தை இலக்கியத்தின் பங்கு இன்றியமையாதது. குழந்தைகளின் மொழித்திறன் வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்தும் நோக்குடன் இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகளை (காணி ஏகா கோம்பேச்சி, சித்தராங்கி) வெளியிட்டுள்ளார். தன் நிலத்தின் ஆளுமைகள் குறித்த தகவல்களைத் திரட்டி அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தும் வகையில் வாழ்க்கை வரலாறு சார்ந்தும் இரண்டு நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார் மாவ்ஜோ. அதிலொன்று கொங்கணி இலக்கியத்தின் தந்தையாகப் போற்றப்படும் ஷனாய் கோய்பாப் பற்றிய ஒரு வாழ்க்கை வரலாறு.

எழுத்துகளால் மட்டுமின்றித் தன்னுடைய சமூகச் செயல்பாடுகளாலும் அறியப்பெற்றவர் மாவ்ஜோ. கோவா தனிப்பகுதியாகத் தொடர்வது குறித்து 1967 ஆம் ஆண்டு நடந்த பொது வாக்கெடுப்பில் கோவாவுக்கு ஆதரவாக மக்களை ஒருங்கிணைத்த செயல்பாட்டில் இவருடைய பணிகள் நினைவுகூரப்படுகின்றன. தொடர்ந்து 1987 இல் கோவா தனி மாநிலமாக உருவாகவும் கொங்கணி மொழி 1992 இல் எட்டாவது அட்டவணைப் பட்டியலில் இடம்பெறவும் இவருடைய ஒருங்கிணைப்புச் செயல்பாடுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மூத்த கன்னட எழுத்தாளர் எம்.எம்.கல்புர்கி ஆகஸ்டு, 2015 இல் படுகொலை செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து சாகித்ய அகாதமி குரல் கொடுக்க வேண்டுமென அகாதமித் தலைவருக்குக் கடிதம் எழுதினார் தாமோதர் மாவ்ஜோ. 'தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களின் கூட்டமைப்பான சாகித்ய அகாதமி கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கு எதிராக நடக்கும் பிரச்சனைகளில் அமைதியாக இருக்கக் கூடாது' என்று காட்டமாகத் தனது கருத்தைப் பதிவு செய்தார். 2017 இல் நிகழ்ந்த பத்திரிகையாளர் கவுரி லங்கேஷ் படுகொலையை விசாரித்த கர்நாடகா சிறப்புப் புலனாய்வுத் துறை தாமோதர் மாவ்ஜோ உயிருக்கு இருக்கும் அபாயத்தைத் தெரிவித்திருந்தது. வலதுசாரி அமைப்புக்குத் தடை விதிக்க அரசை வலியுறுத்திய மாவ்ஜோ 'எந்தத் துப்பாக்கிக் குண்டுகளாலும் ஒரு எண்ணத்தைக் கொல்ல முடியாது' என்று வினையாற்றினார். பின்னர் மாவ்ஜோவுக்கும் குடும்பத்தாருக்கும் காவல்துறை பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. கடந்த 2020 ஆம் ஆண்டு கோவாவின் வரலாற்றைத் திரித்துத் தொடர்ந்து செய்திகள் பகிரப்பட்டபோது 'தக்ஷிணாயன் அபியான்' என்ற எழுத்தாளர்களின் கூட்டமைப்பின் மூலம் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்குக் கண்டனக் கடிதம் எழுதப்பட்டது.

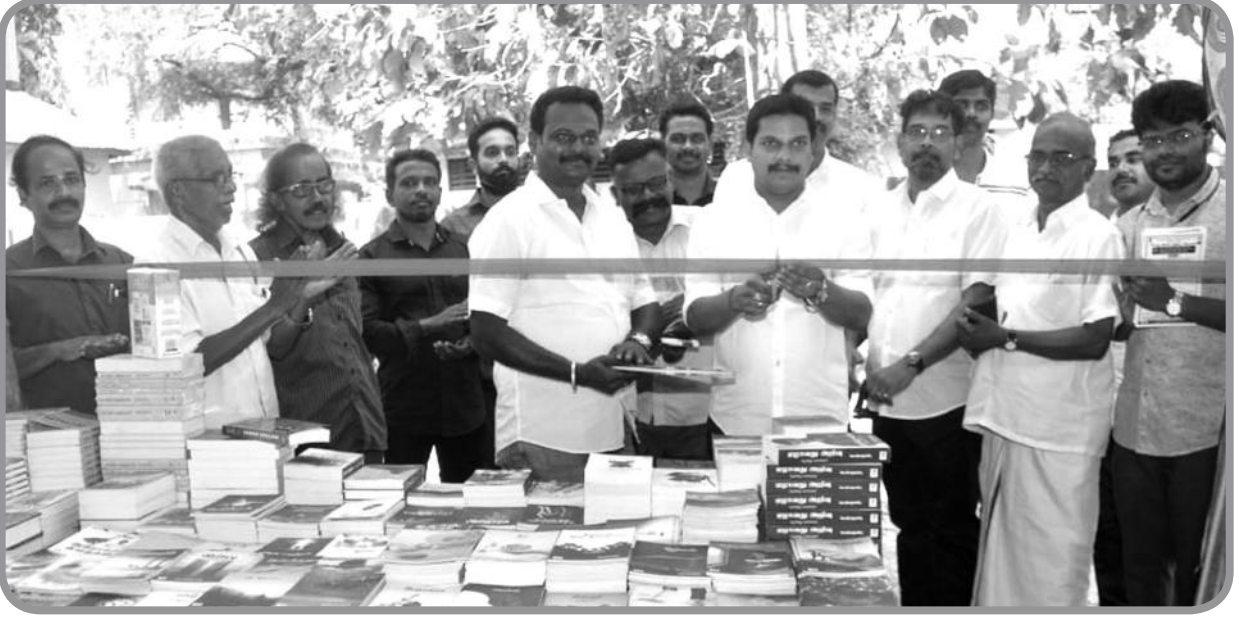
அந்த அமைப்பின் முக்கியமான செயல்பாட்டாளர் தாமோதர் மாவ்ஜோ. மறுப்பை எப்போதும் தனது எழுத்துகளின் வழி வெளிப்படுத்த தயங்குவதில்லை மாவ்ஜோ. மொழி, இலக்கியம், சுதந்திரத்திற்கான அவரின் எழுத்துகள் தொகுக்கப்பெற்று நூலாக (Ink of Dissent: Critical Writings on Language, Literature and Freedom) வெளிவந்துள்ளதே அதற்குச் சான்று. சாகித்ய அகாதமி, கோவா கொங்கணி அகாதமி, கோவா எழுத்தாளர்கள் சங்கம், கொங்கணி பாஷா மண்டல் முதலான அமைப்புகளில் பொறுப்பாளராகச் செயலாற்றுகிற வேளையில் மொழி, இலக்கியம், பண்பாட்டுத் தளங்களில் தான் சார்ந்த சமூகத்தை மேலேற்றிவிடுகிற பணியில் தீவிரமாக இயங்கியவர் மாவ்ஜோ.

தனிப்பட்ட பண்பு முறையிலும் தாமோதர் மாவ்ஜோ மேன்மையானவர். என்னுடைய ஆய்வுக்காக மாவ்ஜோவை கோவாவில் அவருடைய இல்லத்தில் சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறேன் (டிசம்பர் 25, 2010). ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மாணவராகப் பயின்ற நாட்களில் ஒருமுறை அவரைச் சொற்பொழிவாற்றுவதற்கு அழைத்த போதும் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்க்காக நேர்காணல் ஒன்றைக் கோரியபோதும் மறுக்காமல் இசைவு தந்து உதவி செய்தார். இந்த அனுபவங்களின் வழி அவரைத் தொகுத்துக் கூறவிரும்பினால் முன்னால் வந்து நிற்பது அவருடைய எளிமையும் அந்தப் புன்னகையும்தான்.

தனக்குள் உருவாகும் சிறு பொறியைக் கவித்துவமாகத் தொகுத்துக் கதையாக்குவதில் தேர்ந்த எழுத்தாளரான தாமோதர் மாவ்ஜோ தன்னைக் கடக்கும் இயல்பான மனிதர்களைத் தன் எழுத்துகளில் வார்த்து வாசகனுக்கு நல்ல அனுபவத்தை அளிக்கும் தனித்துவமான படைப்பாளியாகவும் தனிப்பட்டமுறையில் உயரிய பண்பாளராகவும் எளிய மக்களின் குரலாகக் களத்திலே செயல்பாடும் எழுத்துப் போராளியாகவும் திகழ்கிறார். இன்று கொங்கணியின் அடையாளமாகியிருக்கும் மாவ்ஜோ மொழியைக் கடந்து அனைவருக்கும் நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடியவராக இருக்கிறார். ஏனெனில் அவரின் குரல் எளியவர்களுக்கானதாக இருக்கிறது.

பயன்பட்ட தரவுகள்

- தமிழ்ச்செல்வன் இரா. (213), 'கொங்கணி எழுத்தாளர் தாமோதர் மாவ்ஜோவின் பதில்கள்', திசை எட்டும், குறிஞ்சிப்பாடி, (அக்டோபர் - டிசம்பர் 2013).
- தமிழ்ச்செல்வன் இரா. (2011) 'இரு கொங்கணிகள் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் சிக்கல்களும்' ஆய்வு நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுதில்லி: ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகம்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவன நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக தக்கலையில் 36 ஆவது தேசிய புத்தக கண்காட்சி 02.02.2022 அன்று இனிதே துவங்கியது. கண்காட்சியை அரசு வழக்கறிஞர் வி.ஜெகதேவ் அவர்கள் திறந்துவைத்தார். விழாவில் தோழர் இசக்கிமுத்து, ஹமீம் முஸ்தபா, S.K. கங்கா, கவிஞர் பைசல், வரலாற்று ஆய்வாளர் பென்னி, கவிஞர் ஜி.எஸ்.தயாளன், கல்வியாளர் கோட்டூர் மனோஜ், என்சிபிஎச் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

11.02.2022 அன்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் 36 ஆவது தேசிய புத்தக கண்காட்சியை அருள்மிகு கலசலிங்கம் மருந்தியல் கல்லூரி முதல்வர் என்.வெங்கடேசன் அவர்கள் தொடங்கிவைத்தார். இதில் என்.எஸ்.வேலாயுதம், கே.பி.அங்குராஜ், நவபாரத் நாராயணராஜா, மா.கு.உதயசூரியன், ஜி.சந்திரன், என்சிபிஎச் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் மதுரை கிளை மேலாளர் ஜி.பாலசுப்பிரமணி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

கட்டுரை

ஆநிரை கவர்தல், ஆநிரை மீட்டல் என்பன இனக்குழுக்களுக்கிடையிலான சமூக முரண்பாடாகத் தோன்றிப் பின்னர் அது வேந்தர்களின் உருவாக்கத்தில் போர் முறையாக வளர்ந்தது என்பது பொதுவாக அறியப்பட்டதாகும். இவ்விரண்டுச் செயற்பாட்டையும் தொல்காப்பியம் வெட்சித் திணையில் பேசு புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெட்சி, கரந்தை என்னும் இரு திணைகளில் விரித்துப் பேசுகின்றது. வெட்சியைத் தொல்காப்பியம் குறிஞ்சிக்குப் புறனாக அமைத்துள்ளது. அவ்வாறாயின் ஆநிரை கவர்தல், மீட்டல் ஆகிய இரு செயல்பாடுகளும் குறிஞ்சி சார்ந்தவை எனக் கொள்ளத்தகும். தொல்காப்பியமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் இனக்குழுக்களுக்கிடையிலான சமூக முரண்பாடாகத் தோன்றிய இவ்விரு செயல்பாடுகளும் வேந்தர் சமூகத்தில் வளர்ச்சிப் பெற்றது வரையிலுள்ள அனைத்து அசைவியக்கங்களையும் தொகுத்து வகைதொகை செய்து நிரல்படுத்தித் தந்துள்ளன. ஆநிரைச் சண்டையின் நிகழ்வுகள் நடுகல்லோடு முடிவுறுவதைத் தொல்காப்பியம் சுட்டுவதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இவ்விலக்கண நூல்களைப் பார்க்கும்போது வெட்சியின் துறைகள் அனைத்தும் வேந்தர் சமூகத்தின் தொடர் நிகழ்வு போன்ற தோற்றத்தைத் தருகின்றது. ஆனால் புறநானூற்றப் பாடல்கள் வழி ஆநிரை கவர்தல், மீட்டல் ஆகிய அசைவியக்கங்களை நுட்பமாகக் கவனிக்கும் போது ஒரு சமூக அமைப்பின் சிதைவையும் மற்றொரு சமூக அமைப்பின் வளர்ச்சியையும் அவை அடையாளப்படுத்துவதாகத் தென்படுகின்றது.

‘வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே’ எனத் தொடங்கித் தொல்காப்பியம் கரந்தையையும் உள்ளடக்கி 37 துறைகளுடன் வெட்சியை விளக்குகின்றது. ஆநிரை கவர்தலும் ஆநிரை மீட்டலும் என்பது வெட்சியின் மையச் செயல்பாடுகளாகும். போரின் தொடக்க நிலையாக வெட்சி அமைவதாக உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். போரில் பசுக்கூட்டங்கள் அழிந்துபடாமலிருக்க அவற்றைக் களவில் கொண்டு வருதல். அவ்வாறு கொண்டுவரும் போது அக்களவைத் தடுத்துப் பசுக்களை மீட்டல் என்பதும் வெட்சியின்பாற்படும். பன்னிரு படலத்தை அடியொற்றி எழுந்த புறப்பொருள் வெண்பாமாலை புறத்திணைக்கு 12 திணைகள் அமைத்து விரிவுபடுத்தியுள்ளது. வெட்சியை வெட்சி, கரந்தை என இரண்டாகப் பிரித்து ஆநிரை கவர்தல், ஆநிரை மீட்டல் ஆகிய இரண்டையும் தனித்தனி போர் நிகழ்வுகளாகக் காட்டியுள்ளது. வெட்சிப்படலம் இருபது துறைகளையும் கரந்தைப்படலம் பதினான்கு துறைகளையும் கொண்டவையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வெட்சியைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மன்னுறுதொழில், தன்னுறு தொழில் என இரண்டாகப் பிரித்துக் காண்கிறது.

சீனும் சமூக அமைப்பும் இனக்குழும் பண்புகளின் சிதைவும்

ஞா.ஸ்ஹபன்

ஆநிரை கவர்தல் என்னும் தொழில் மன்னனின் ஏவல் காரணமாகவும் ஏவல் இன்றியும் நிகழலாம் என்பதால் அது இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சியில் களவொழுக்கம் உரிப்பொருளாக அமைகின்றது. ஆநிரை கவர்தல் என்பதும் களவு சார்ந்தது. எனவே வெட்சியும் குறிஞ்சியும் இயைபுடையது. ஆதலின் வெட்சியின் புறனாகக் குறிஞ்சிக் காட்டப்பட்டுள்ளது என உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தருகின்றனர். இந்த ஓர் இயைபின் காரணமாகத்தான் வெட்சிக்குக் குறிஞ்சி புறனாகக் காட்டப்பட்டதா? என்பது விவாதத்திற்குரியது. அவ்வாறாயின் வெட்சித்திணை சார்ந்த நிகழ்வுகளைக் குறிஞ்சி நிலம் சார்ந்த புறவாழ்வியல் மரபுகளாகக் கொள்ளலாமா? அவ்வாறு கொண்டால் குறிஞ்சி நிலம் சார்ந்த, குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் முறைகள் ஒத்துப் போகுமா என்பது ஐயத்திற்குரியது. வெட்சித் திணையின் மையமானச் செயல்பாடு ஆநிரை கவர்தல் ஆகும். ஏனெனில் ஏனைய நிகழ்வுகள் அனைத்தும் ஆநிரை கவர்தலின் காரணமாக ஏற்படும் தொடர் நிகழ்வுகளாகும்.

முல்லைநிலம் குறித்து கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடும் கருத்து இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது. “காடுகளை அழித்து உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றப்பகுதியாகவே முல்லை குறிப்பிடப்படுகின்றது. நற்றிணை 59ஆவது பாடல் அதனைக் காட்டுநாடு என்றே குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வகைக் குடியேற்றங்களின் தோற்றுவாயை இது ஒருவேளை குறிக்கலாம்.

முல்லைப் பொருளாதாரத்தைக் குறித்த நம்முடைய முதற் கருத்துப்பதிவு, அது கால்நடை மேய்ச்சலை முற்றிலுமாகச் சார்ந்து இருக்கவில்லை என்பதுதான். தமிழ்நாட்டின் பூகோள அமைப்பு அப்பகுதி மக்களை நாடோடிகளாக்கும் இயல்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே, அத்தகைய பகுதியில் வேட்டையாடுவோர் நிலையிலிருந்து நிலைத்த குடியிருப்புடைய குடியானவன் நிலைக்கு மாறிட நீண்ட காலம் பிடித்திருக்காது” (2003:164).

முல்லை நிலம் காடுகளை அழித்து உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றப் பகுதி என்பதும் அங்குக் கால்நடை மேய்ப்பும் வேளாண்மையும் இணையானப் பொருளாதார நடவடிக்கையாக இருந்தது என்பதும் சிவத்தம்பியின் கருத்து.

மேய்ச்சல்காரர்களே உழவர்களாகவும் இருந்தனர் என்று மேலும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். “முல்லைநில மக்கள் வாழ்க்கையில் கால்நடை வளர்ப்பு முக்கியமான இடம் வகித்தபோதிலும் வேளாண்மை மெல்ல விரிவடைந்தது. முல்லைப் பொருளாதாரத்தில் முகிழ்ந்த இப்பாடல்களில் வேளாண்மை மேய்ச்சலோடு சேர்ந்தே பேசப்படுகின்றது.

முல்லையில் குறிப்பிடப்படும் வேளாண்மை, வெட்டி எறிந்து பின் பயிரிடும் வேளாண்மையையாயினும் சில குறிப்புகள் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே இடத்தில் பயிரிடப்பட்டமையைச் சுட்டுகின்றன. நற்றிணை 121

ஆவது பாடலில் வரும் விதையர் மற்றும் முதையல் என்ற சொற்கள் மேய்ச்சல்காரர்களே உழவர்களாக விளங்கினார்கள் என்பதையும் அவர்கள் முன்னரே பயிரிடப்பட்ட நிலங்களில் பயிரிட்டனர் என்பதையும் தெரிவிக்கின்றன. தோட்ட உழவினைக் காக்கும் மேய்ச்சல்காரர் கொல்லை கோவலர் என்ற குறிப்பு நற்றிணை 266 மற்றும் 289 ஆகிய பாடல்களில் காணப்படுகின்றது. அது (மேய்ச்சல்காரர்), ஆயர்கள் வேளாண்மை செய்வோராக மாறிவருவதைக் காட்டுகின்றது. வரகுதான் மிக அதிகம் பயிரிடப்பட்ட தானியமாகத் தெரிகின்றது. நெற்சாகுபடி குறித்த எவ்விதக் குறிப்பும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை” (2003:165). முல்லையில் வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும் இருந்தது என்பதில் ஐயத்திற்கு இடமில்லை. காட்டெரிப்பு வேளாண்மை குறிஞ்சி நிலத்தில் தொடங்கியது. அது முல்லையிலும் தொடர்ந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. குறிஞ்சி நில வேளாண் அனுபவம் முல்லையில் மேம்பட்ட வேளாண்மையாக அமைய உதவியிருக்க வேண்டும்.

முல்லை நில வேளாண்மை குறிஞ்சி நில வேளாண்மையை விட வளர்ச்சி பெற்றதாகக் காணப்பட்டாலும் அது அந்நிலத்தின் சமூக அமைப்பை மாற்றியமைக்கும் அளவிற்கு வளர்ச்சி பெறவில்லை. இங்குக் கலப்பையின் பயன்பாடு (நற்.12:1-5), குறுந்.220:1-3, பெரும்.185-188) வழக்கில் இருந்தது. முல்லை நிலம் கற்கள் நிறைந்த குறிஞ்சி நிலம் போல் அல்லாமல் மண்வளம் மிக்கதாக இருந்ததால் கலப்பை உருவாகின்றது. கால்நடைகளின் துணைகொண்டு நிலத்தை உழவு செய்யும் முயற்சியின் விளைவே கலப்பை ஆகும். இதற்கானச் சூழலை முல்லை நிலம் வழங்கியது. கால்நடைகளை வளர்க்கும் நுட்பமான அறிவைப் பெற்ற முல்லைநில இனக்குழு மக்கள் கால்நடைகளைப் பல்வேறு பயன்பாடுகளுக்காகப் பயன்படுத்தவும் முயற்சித்தனர். குச்சிகளால் நிலத்தைக் கிளறிப் பயிரிடுவதற்குப் பதிலாகக் கலப்பையைக் கால்நடைகளின் கழுத்தில் பிணைத்து உழுது பயிரிடும் முறை முல்லை நிலத்தில் தோன்றியது. ஆனால் முல்லை நில வேளாண்மையும் பெரும் சவால்களைச் சந்தித்தது. கால்நடைகளை வளர்த்தல் என்பது முல்லைநிலத்தின் முதன்மையான உற்பத்திமுறையாக இருந்தமையால் வேளாண்மை செய்யும் இடங்களுக்கப்பால் மேய்ச்சல் நிலத்தை அவர்கள் தேடவேண்டிய நிலை இருந்தது. எனவே ஆண்கள் கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்காக வாழிடங்களுக்கு வெளியே தங்க வேண்டியச் சூழல் அமைந்தது. ஆடுமாடுகளை மேய்ச்சலுக்காகக் காடுகளுக்கு ஓட்டிச் சென்றனர் (அகம்.354:3-4). காடுகளில் வனவிலங்குகளிடமிருந்து அவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையும் இருந்தது(அகம்.394:13-15,94:7-8). மறுபுறத்தில் ஆநிரைகளைக் கவரந்து செல்லும் கரந்தை வீரர்களிடமிருந்தும் கால்நடைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டியிருந்தது. கால்நடை வளர்ப்பில் இதுவே அவர்களுக்குப் பெருஞ் சவாலாக இருந்தது. கரந்தை வீரர்களை எதிர்த்துப் போரிட வலுவான வீரர்கள்

முல்லைக்குத் தேவைப்பட்டனர். அவர்களின் வீரத்தைக் கொண்டாடியது. அத்தகைய வீரர்களையே தலைவர்களாக மதித்தனர். ஆநிரையை மீட்கும் போது கொல்லப்படும் வீரர்களுக்கு நடுகல் நட்டு வழிபட்டனர் (ஞா.ஸ்டிபன் 2017:58-59).

கலப்பையின்கண்டுபிடிப்பிற்குக் கால்நடை மற்றும் வேளாண்மை குறித்த ஒருங்கிணையப்பெற்ற அறிவு கைகொடுத்துள்ளது. முல்லையில் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டவர்கள் வேளாண்மையும் செய்தமையால் இந்த வாய்ப்பு எளிதாக அமையப்பெற்றது.

ஆநிரை மேய்த்தல் என்பது முல்லை நிலத்தின் இன்றியமையாதப் பொருளாதார வாழ்வு ஆகும். குறிஞ்சி நிலம் வேட்டையாடுதலும் உணவு சேகரித்தலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். அவ்வாறாயின் ஆநிரைகள் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரியவை அன்று எனத் தெளிவலாம். ஆநிரைக் கவர்தலில் ஈடுபட்ட வீரர்கள் யார் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதன் மூலம் இந்த நிகழ்வு ஏன் குறிஞ்சி நிலத்தோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றது என்பதை அறியலாம். வெட்சி, கரந்தைத் திணைகளில் அமைந்த பாடல்கள் குறைவாகவே சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ளன (கரந்தை. புறம்.259, 260, 261, 263, 264, 265, 270, 286, 287, 290, 291, 298, வெட்சி புறம். 257, 258, 262, 269, 297) இப் பாடல்கள் தரும் செய்திகளைக் காணும் போது ஆநிரைக் கவர்தல், மீட்டல் ஆகியவை எந்நிலங்களில் நிகழ்ந்தவை என்பதை வெளிப்படையாக அறிய இயலவில்லை. குறிஞ்சி நிலம் ஆநிரை வளர்ப்புக்குரிய நிலமன்று. முல்லை நிலமே அதற்குரியது. அவ்வாறாயின் ஆநிரைக் கவர்த்தவர்கள் யார்? அதாவது வெட்சி வீரர்கள் எந்நிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள்? கரந்தை வீரர்கள் யார்? அவர்கள் எந்நிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள்? வெட்சியைக் குறிஞ்சியின் புறனாகக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியம் ஆநிரைக் கவர்தல் என்னும் செயற்பாடு குறிஞ்சியை மையமாகக் கொண்டு நிகழும் நிகழ்வாகவே கருதியிருக்க வேண்டும். வெட்சியாரின் செயல்பாட்டிற்கான எதிர்வினையே கரந்தையாரின் செயல்பாடு. பொதுவாக வெட்சி, கரந்தை பற்றிப் பேசும் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் இதனைக் குறிஞ்சி முல்லைக்கிடையிலான மோதலாகவே பார்த்துள்ளனர். முல்லை கால்நடைச் சமூகமாக இருப்பதால் பொதுப்புத்தி இவ்வாறு பொருள்கொள்ளும் வாய்ப்பைத் தருகின்றது. முல்லை நிலத்தார் குறிஞ்சியில் ஆநிரைகளை மேய்க்கச் செல்லும் போது ஆகோள் பூசல் நிகழ்ந்ததா? அல்லது குறிஞ்சி நிலம் சார்ந்த வெட்சியார் முல்லை நிலம் வந்து ஆகோள்களைக் கவர்த்து சென்றனரா? என்ற தெளிவு இன்றியமையாதது. இத் தெளிவில்லாமல் வெட்சி, கரந்தை பூசல்களின் பண்பாட்டு அசைவுகளைப் புரிந்துகொள்ள இயலாது. இங்கு விவாதிக்கப்பெற்ற சிக்கல்களைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் வழி தெளிவுப்படுத்த முயல்வோம்.

சீறூர் வீரர்கள் குறித்துப் புறநானூற்றில் மிகுதியாகப் பேசப்பெற்றுள்ளன. “இனக்குழுச் சமுதாய எச்சங்களைத் தாங்கிய அரசு எனும் அமைப்பு

உருவாகாத வன்புலச் சமுதாயத் தலைவர்களான சீறூர் மன்னர்களின் இயல்பும் சீறூர்த் தலைவியின் சமுதாயத் தொடர்பும் இச்சமுதாய வழிபாட்டு முறைகளும் உணவு முறைகளும் போர் நோக்கங்களும் சமுதாய நலம் பேணுதல் என்பதை மட்டுமே மையமாகக் கொண்டிருந்தன. புலவர்களால் வரவேற்கத்தக்க பண்புடையவராய்ச் சீறூர் மன்னர்கள் இருந்துள்ளனர்” (பெ.மாதையன் 2004: 39).

புறநானூற்றில் சீறூர் வீரர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் கரந்தைத் திணையிலும் (259, 260, 261, 263, 264, 265, 270, 286, 287, 290, 291, 298) வெட்சித் திணையிலும் (257, 258, 262, 269, 297) வந்தமைகின்றன. துறைகள் மூதின் முல்லை, வல்லான் முல்லை சார்ந்தனவாக அமைந்துள்ளன. “மூதின் முல்லை, வல்லான் முல்லைப் பாடல்கள் சீறூர் மன்னர் சமுதாயம் சார்ந்தனவாகவே இருப்பதைப் போல வெட்சி, கரந்தைத் திணைப் பாடல்களும் இச்சமுதாயம் சார்ந்தனவாகவே உள்ளன. இந்த அடிப்படையில் இச்சமூகத்தைக் கால்நடைப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்ட சமுதாயம்; புன்செய் நில வேளாண்மையை அடிப்படையாய்க் கொண்ட சமுதாயம் என இரண்டாய்ப் பாகுப்படுத்தலாம். இவ்விரண்டில் கால்நடைப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாய்க் கொண்டு வாழ்ந்த சமுதாயத்தில் நிரை கவர்தல், நிரை மீட்டல் போர் முறைகளைக் காண முடிகின்றதே அன்றி நிலங்கவர் போர்களைக் காண இயலவில்லை. வேந்துவிடு தொழில் மேல் சென்ற வன்புலச் சமுதாயத் தலைவர்களான சீறூர் மன்னர்கள் தமக்காக நிலங்கவர் போர்களில் ஈடுபட்டமைக்குச் சான்றேதும் இல்லை” (பெ. மாதையன் 2004: 27). இதனை ராஜ்கௌதமன் கால்நடை இனக்குழுச் சமுதாயம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (2009: 14-15). பெ.மாதையனும் ராஜ்கௌதமனும் ஆநிரை கவர்தலும் மீட்டலும் கால்நடை இனக்குழுக்களுக்குள் நிகழ்ந்ததாகவே கருதுகின்றனர். வெட்சியாரும் கரந்தையாரும் கால்நடை இனக்குழு என்றால் ஆநிரைக்கவர்தல் ஏன் நிகழ்கின்றது என்பது விவாதத்திற்குரியது. இவர்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு, அதிகாரப் போட்டி, பகைமை போன்ற ஏதேனும் காரணிகள் தொழிற்பட்டதா என்பதும் தெளிவுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

குறிஞ்சியிலும் முல்லையிலும் வாழ்ந்த எல்லா இனக்குழுக்களும் ஒரே மாதிரியான வளர்ச்சியைப் பெற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. உற்பத்திமுறையில் வேறுபாடுகள் இருந்தன. கால்நடை வளர்ப்பவர்கள் வேளாண்மை செய்பவர்களைவிட வளமாக இருந்தனர். “எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளபடி, கால்நடைகளை வீட்டு வளர்ப்புக்குட்படுத்தியது தனிநபர் சொத்துரிமைக்குப் பெரும் உந்து சக்தியாக அமைந்தது எனலாம்.

நிலைத்த குடியிருப்பும் கால்நடை வளர்ப்புடன் கூடிய வேளாண்மையும், போதுமான உணவைக் கையிருப்பாக வைக்க வகை செய்தன. அத்தகைய பல குடியிருப்புகள் உருவாகும் போது, அவற்றுள் குறை

வளர்ச்சியுள்ள குடியிருப்புகள், அவற்றுள் கூடுதலான செல்வச் செழிப்புடனிருந்த குடியிருப்புகளை நோக்கி இயல்பாகவே தம் கவனத்தைத் திருப்பின. இவ்வாறுதான் திட்டமிட்ட கவர்தலும் போர்களும் நிகழ்ந்தன" (சிவத்தம்பி 2003: 166-167). ஆநிரை கவர்தல் என்னும் செயற்பாட்டிற்கு இரு வேறு இனக்குழுக்களுக்கிடையிலான உற்பத்திமுறைகளில் இருந்த தேக்கநிலையே காரணமாக அமைந்தது என்பதை சிவத்தம்பி சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

இவற்றின் அடிப்படையில் முன்னர் குறித்த வினாக்களுக்குத் தெளிவு காணச் சீறார் என்பது யாது? அது எங்கு இருந்தது என்பதைக் கண்டறிவது இன்றியமையாதது. அகநாநூற்றுப் பாடல்களிலும் சீறார் பற்றியக் குறிப்புகள் காணக்கிடக்கின்றன. "பாலை நிலத்திற்குரியவர்களாக எயினர், வேட்டுவர், மறவர், ஆரலைக்கள்வர் குறிக்கப்படுகின்றனர். எயினர் வேட்டுவர் என்றும் குறிக்கப்படுவதுண்டு. இவர்களது வாழிடங்கள் குறும்பு, பறந்தலை, சீறார் என அழைக்கப்பட்டன. உடன்போக்கு போகும் போது சீறாரில் தங்கிச் சென்ற குறிப்புகளும் உள்ளன (அகம்.87). எயினர் வேட்டையாடுதலைத் தொழிலாகக் கொண்டவர். வேட்டுவர் வில்லால் நிலத்தை உழுது பயிர் செய்து உண்டதாகப் புறுநாநூறு (170: 3-4) குறிப்பிடுகின்றது. மறவர் ஆநிரைக் கவர்ப்பவர்களாகவும், ஆரலைக்கள்வர் வழிப்பறி செய்பவர்களாகவும் சொல்லப்படுகின்றனர். பாலைவழிச் செல்லும் போது சீறார்வழிச் சென்றதாகப் பலப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன (அகம்.9:9-10, 52:5-7, 63:1-13, 77: 4-13, 87, 104:7-13)" (ஞா.ஸ்ஐபன் 2017:68). அகப்பாடல்கள் சீறாரைப் பாலை நிலம் சார்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றன. அனால் புறப்பாடல்கள் வெட்சி, கரந்தை பூசல்கள் குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களின் நிகழ்வாகக் குறிக்கின்றன. இதற்குப் புறம் 259 ஆவது பாடல் தெளிவானச் சான்றாக அமைகின்றது.

ஏறுடைப் பெரு நிரை பெயர்தர, பெயராது
இலை புதை பெருங்காட்டுத் தலை கரந்து இருந்த
வல் வில் மறவர் ஒடுக்கம் காணாய்,
வெல்லல், செல்லல், சிறக்க, நின் உள்ளம்,
முருகு மெய்ப்பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கும் ஆன்மேல்-
புடை இலங்கு ஒள் வாள் புனை கழலோயே
(புறம்.259).

ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து செல்லும் மறவர்கள் மீட்க வருவோரை எதிர்பார்த்துப் பெருங்காட்டில் ஒளிந்திருந்த செய்தியை இப்பாடல் பதிவு செய்துள்ளது. முல்லை நிலப் பிற்புலம் இங்குக் காட்சிப்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். ஆநிரைகள் முல்லை நிலத்திலிருந்தே கவரப்பட்டன என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. ஆநிரைகளைக் கவரும் போது பகைவர்களுக்கு அஞ்சி காட்டில் ஒளிந்ததில்லை என்று ஒரு வெட்சி மறவனின் வீரத்தைப் புறம் 257 ஆவது பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பாடலும் ஆநிரைக் கவர்ச் செல்லுமிடம் முல்லை நிலம் என்றே கருதும் வாய்ப்பைத் தருகின்றது. ஆநிரை மேய்ப்பவர்களைப் புல்லார் என இப்பாடல்

குறிப்பிடுகின்றது. புல்லார் ஆநிரைகளை அழைத்துச் செல்லும் வழி அறிந்து வெட்சி வீரர் புல்லாரை வீழ்த்தி ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வருகின்றனர். மறவர்கள் கவர்ந்து சென்ற பசுக்களை மீட்பதற்காக கரந்தை வீரன் ஒருவன் போரிட்டு நடுகல்லானச் செய்தியைக் குறிப்பிடும் புறம் 260 ஆவது பாடல் அம்புகளால் துளைக்கப்பட்ட அவ்வீரனின் உடல் காட்டாற்றில் சாய்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றது. இக் குறிப்பும் முல்லை நிலத்தை முன்நிறுத்துவதைக் காணலாம். முல்லை நிலத்திலிருந்தே ஆநிரைகள் கவரப்பட்டன என்பதை மேற்குறித்த சான்றுகள் உணர்த்துகின்றன. ஆநிரைகளை மேய்க்கும் போதும் ஆநிரைகள் ஊரின்கண் அடைக்கப்பட்ட போதும் அவை மறவர்களால் கவரப்பட்டன. அவ்வாறாயின் கரந்தை வீரர்கள் முல்லை நிலத்தார் எனவும் வெட்சி வீரர்கள் முல்லை நிலத்திற்கு வெளியே உள்ளவர்கள் எனவும் தெளியலாம்.

வெட்சி வீரர்கள் பெரும்பாலும் மறவர்கள் என்றே குறிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் குறிஞ்சியிலும் பாலையிலும் வாழ்ந்தனர் என்றும் அறிய முடிகின்றது. சங்ககாலத்தில் இனக்குழுச்சமூகம் வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தவர்கள், வேட்டையாடி உணவு உற்பத்தி செய்தவர்கள், வேட்டையாடி ஆநிரை கவர்ந்தவர்கள் என்னும் மூன்று நிலைகளில் இருந்ததாகக் குறிப்பிடும் பக்தவத்சல பாரதி "மூன்றாம் வகையினர் வேட்டையாடியும், ஆநிரை கவர்ந்தும், வணிகச் சாத்துக்களைக் கொள்ளையிட்டும் வாழ்ந்தார்கள். இவர்கள் எயினர், மழவர், மறவர், வாங்குடி மறவர் என்றெல்லாம் இனங்காணப்பட்டனர். ஆநிரைக் கவர்தலை முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்த மழவர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் 22 இடங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். கடுங்கண் மழவர், வன்கண் மழவர், செங்கண் மழவர், கூர்ம்படை மழவர், கல்லா மழவர் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டனர்" என்கிறார் (2014: 57-58) "இவர்கள் பாலை நில மக்களாகவே குறிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் வேட்டைத் தொழிலை முதன்மையாகக் கொண்டவர்கள். மலையும், காடும்; வேட்டைக்குரிய இடங்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. வளம் குன்றிய, பாழ்ப்பட்ட குறிஞ்சி, முல்லை நிலப்பகுதிகளே பாலை நிலமாகும்" (ஞா.ஸ்ஐபன்: 2017: 67). அவ்வாறாயின் பாலை நிலம் என்பது குறிஞ்சி, முல்லை நிலங்களோடு ஒத்துப் போகும் பண்புகளைப் பெற்ற இடம் எனக் கருதலாம். வேட்டையாடுதலை முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்ட எயினர், மழவர், மறவர், வேடர் அகிய இனக்குழுக்களுக்கு உணவு ஈட்டல் அடிப்படையில் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை ஆகிய மூன்று நிலங்களும் அவர்களது புழுங்கு வெளியாக அமைந்திருந்தது எனக் கருதமுடியும். இவர்கள் பாலையை வாழிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் குறிஞ்சியும் முல்லையும் அவர்களது வாழ்வாதார நிலங்களாக அமைந்திருந்தன.

சீறாரை மையமாகக் கொண்ட வீரர்களே ஆநிரைக் கவர்தலில் பெரிதும் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சீறார் இனக்குழுச் சமூகமாக அமைந்திருந்தது. “பாதீடு என்பதே சீறார்ச் சமூகத்தின் இன்றியமையாத அறமாகக் காணப்படுகின்றது. ஊருக்கு அரண் அமைத்ததில்லை என்ற செய்தி சீறார்ச் சமூகம் நிலைக்குடி என்பதை உறுதி செய்கின்றது. பல பாடல்கள் சீறாரின் அமைப்பை வருணித்துள்ளன. எனவே சீறார்ச் சமூகம் இடம் பெயர்ந்து செல்லும் குலக்குழு அமைப்புடையது அன்று என உறுதி செய்யலாம். ஆநிரைகளோடு வருகின்ற தலைவனை ஊர் மக்கள் கூடி வரவேற்றதாக புறம் 262 ஆம் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. அவன் வரவிற்காக ஊர் மக்கள் காத்திருந்த செய்தி புறம். 258 ஆம் பாடலில் பதிவாகியுள்ளது. ஆநிரை கவர்ச் சென்ற தலைவனை வாழ்த்துவதாக புறம் 254 ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது. இச்செய்திகளும் சீறார்ச் சமூகத்தினர் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்கியிருந்தனர் என்பதை உறுதி செய்கின்றன. கால்நடை வளர்ப்பு இனக்குழுக்கள் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்குவதில்லை. அவர்கள் கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்காக இடம்பெயர்வர். அல்லது மேய்ச்சல் நிலம் வைத்திருப்பர். சீறார்ச் சமூகம் இத்தகையப் பண்புகளைப் பெற்றிருந்ததாகக் குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. எனவே சீறார்ச் சமூகம் என்பது கால்நடை வளர்ப்பு இனக்குழு இல்லை எனக் கருதலாம்” (ஞா.ஸ்ஓபன் 2017: 70). வெட்சி வீரர்கள் அடிப்படையில் வேட்டைத் தொழிலைக் கொண்ட நிலைக் குடியினர் என்பது தெளிவு. வேட்டைத் தொழிலைக் கொண்ட இனக்குழுக்குட்குடும் கால்நடை வளர்ப்பைத் தொழிலாகக் கொண்ட இனக்குழுக்களுக்கும்மிடையில் நடந்த மோதல்களே வெட்சி, கரந்தைப் பூசல்கள் என்பதை இங்கு விவாதிக்கப்பெற்ற சான்றுகளின் வழி உறுதி செய்யலாம்.

வெட்சி வீரர்கள் ஏன் ஆநிரை கவர்தலில் ஈடுபட்டனர் என்பதையும் புறப்பாடல்களின் மூலம் அறியமுடியும். “ஆநிரை கவர்தல் என்பது சீறார் தலைவனின் சமுதாயத் தகுதியை உயர்த்தும் நோக்குடையது அன்று. அது அவனது ஊர் மக்களின் உணவுத் தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காகச் செய்யப்படும் வீரச் செயலாகும். சீறார் வீரர்கள் கரந்தை வீரர்களாகக் காட்டப்படுகின்றனர். எனவே தான் ஆநிரை கவரும் போது கொல்லப்படும் வீரர்கள் நடுகல்லாய் வழிபடப்பட்டனர். வெட்சி வீரர்களால் கொல்லப்பட்ட கரந்தை வீரர்கள் நடுகல்லான செய்தியைப் புறம் 260, 261, 263, 264. 265 ஆகிய பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. தலைவனின் புகழைப் புகழ்ந்து பாட வரும் பாணனிடம் நடுகல்லைக் காட்டி அவன் வீரத்தை ஊர் மக்கள் எடுத்தியம்பும் செய்தியும் இப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. அத்தலைவன் இன்மையால் இரப்போரும் பாணனும் இனி வருந்தத் தக்காரே (புறம் 280) என வருந்தும் செய்தியும் உள்ளது. இங்குச் சுட்டப்பெற்ற பாடல்களின் செய்திகள் இன்றியமையாதவை. ஆநிரைக் கவர்தலின் போது கொல்லப்படும் வீரர்கள் நடுகல் அமைத்து வழிபடப்பட்டனர். அவர்கள் ஒரு குழுவின் உணவுத் தேவைக்காகப் போரிட்டு மாண்டவர்கள். அவர்கள் கவர்ந்து வந்த ஆநிரைகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. எனவே அவர்கள் தலைவர்களாக மதிக்கப்பட்டனர்.

அவர்களது வீரம் போற்றப்பட்டது. ஆநிரைகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன என்பது சமத்துவச் சமுதாயத்தின் இயல்பு என்பதையும் இங்கு நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இதனைப்போன்றே சாத்தர்களை வருத்தி மறவர்களால் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பொருட்களும் பாதீடு செய்யப்பட்டன (அகம்.88:13-17). பாதீடு செய்வது பாலை நிலத்தின் இன்றியமையாத பரிமாற்ற உறவாக அமைகின்றது. இப்பரிமாற்ற உறவே தொன்மையானதும் சமத்துவச் சமுதாயம் சார்ந்ததாகவும் உள்ளது (ஞா.ஸ்ஓபன் 2017: 70-71).

சீறார் சமூகம் சமத்துவப் பண்பைக் கொண்ட இனக்குழுவாக இருந்தது என்பதை உணரலாம். ஆநிரை கவர்தல் என்பது வேட்டையின் மூலம் உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்ய இயலாமையின் காரணமாகத் தோன்றிய வழிமுறை எனக் கருதலாம். ஆநிரைக் கவர்தல் என்பதும் வேட்டை சார்ந்த தொழிலாகக் கருதப்பட்டிருக்க வேண்டும். சீறார் வீரர்கள் ஆநிரை கவர்தலில் தனித்த அடையாளத்தைப் பெற்றிருந்தனர். இவர்களின் வீரமும் ஆநிரைக் கவரும் தெழில்நுட்பமும் வேந்தர்களால் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டன. வேந்துவிடு தொழில் இதற்குத் தக்கச் சான்றாகும். புறநானூற்றில் வேந்துவிடு தொழில் குறித்தப் பல பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன (புறம்.281, 284, 287, 291, 292, 294, 296, 297, 301, 303, 304, 306, 307, 308, 314, 316, 318, 319, 320, 324). இவற்றின் பெரும்பாலானப் பாடல்கள் சீறார் வீரர்கள் குறித்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வேந்தனின் போர் பொருட்டு வேந்துவிடு தொழில் சென்ற சீறார் மன்னன் ஒருவன் பற்றிய குறிப்பு நேரடியாகவே புறம் 319 ஆவது பாடலில் பதிவாகியுள்ளது.

சீறார் மன்னன் நெருநை ஞாங்கர்,

வேந்துவிடு தொழிலொடு சென்றனன் வந்து, நின்

பாடினி மாலை அணிய,

வாடாத் தாமரை சூட்டுவன் நினக்கே

(புறம். 319).

சீறார் மன்னன் நேற்று வேந்தனால் ஏவப்பட்ட தொழிலை ஏற்றுச் சென்றுள்ளான். அவன் வெற்றியுடன் திரும்பி வந்து நின் பாணிச்சிக்கு வாடாத பொன் தாமரைப் பூவினைத் தலையில் பரிசாகச் சூட்டுவான் என்று தன் இல்லம் வந்த பாணனிடம் சீறார் மன்னனின் மனைவி கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. வேந்துவிடு தொழிலில் பரிசாகப் பொன் பெற்றுவருவான் என்பது கவனத்திற்குரியது. ஆநிரை கவர்ந்து வந்த சீறார் மன்னன் இப்போது பொன்னைப் பரிசாகப் பெற்று வருகின்றான் என்பது சீறார் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. சீறார் மன்னர்கள் வேந்தர்களின் ஏவல் தொழில் செய்பவர்களாக மாறியுள்ளனர். “வேந்தர்களைப் பற்றிப் புலவர்கள் பாடும் போது வம்ப வேந்தர் என்றே குறிப்பிட்டனர். காரணம், அவர்கள் சங்காலச் சமுதாயத்தில் புதிதாக எழுச்சிப் பெற்றவர்கள். எந்தநேரமும் தொல்குடிகளை ஒடுக்க முற்பட்டவர்கள். இந்த ஒடுக்குமுறை குடிகளுக்கிடையிலான மாடுபிடி சண்டையில் தொடங்கி பின்னாளில் நாடுபிடி

சண்டையாக எழுச்சி பெற்றது. எழுச்சி பெற்ற நிலையில் வேந்தர் எழுச்சி மேலோங்கி நின்றது. இந்த வேந்தர்கள் குறுநிலப்பகுதிகளில் வாழ்ந்த வேளிர்களையும் சீறார் மன்னர்களையும் தம் கீழ் கொண்டு வந்தனர். சங்ககாலத்தில் ஓயாத போர்களும் பூசல்களும் மக்களை அல்லலுறச் செய்தன. வேறுபுலம் பெயரச் செய்தன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் தொல்குடிப் பண்பாட்டிற்கும் வேந்தர் பண்பாட்டிற்கும் இடையில் முரண்பாடு உருவாயிற்று. வேந்தர் பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட தொல்குடிகள் அவர்களுக்கு மாமன்மாராயினர், மைத்துனராயினர். ஏற்க மறுத்தவர்கள் துடைத்தெறியப்பெற்றனர்." (ர.பூங்குன்றன் 2018: 72-73). தொல்குடிகளின் வீரமும் அவர்களது மரபுவழி அறிவும் வேந்தர்களால் சுரண்டப்பட்டன. பாதிடு செய்த சீறார் மன்னன் இப்போது வேந்தர்களைப் போன்று பரிசளிப்பவனாக மாறுகின்றான். நல்ல உணவையும் இறைச்சியையும் பெற்று மகிழ்ந்த இப்போது சீறாரில் பரிசு பெறுவதற்கு வருகின்றான்.

வேந்தர்களுக்குத் துணையாகப் போர்த்தொழில் செய்த சீறார் வீரர்களுக்கு மருத நிலங்களும், சீறார்களும் பரிசாக வழங்கப்பட்ட செய்திகளும் பதிவாகியுள்ளன. தொல்குடிகளை அடக்கவும் அவர்களது பொருளாதாரத்தை வீழ்த்தவும் வேந்தர்கள் ஆநிரை கவர்தல் என்னும் உத்தியைப் பயன்படுத்தினர். இதற்கு இத்தொழிலில் வல்லுனத்துவம் பெற்ற சீறார் விரர்களைப் பயன்படுத்தினர். உணவுக்காக ஆநிரை கவரந்து பாதிடு செய்த சீறார் வீரர்கள் இப்போது கூலிக்காக ஆநிரை கவர்பவர்களாக மாற்றம்மடைந்தனர். "சங்க காலத்தில் வளமற்ற முல்லை நிலத்தில் சீறார் மன்னர்களும் வாழ்ந்தனர். வேந்தர் எழுச்சி சீறார் மன்னர்களில் இரண்டு பிரிவினரை உருவாக்கியது. இரண்டாவதாகக் கூறப்பெற்ற தண்ணடை மன்னர்தாம் மகட்பாடு அஞ்சினர். சீறார் வாழ்க்கையிலிருந்து வெகுதூரம் வந்து விட்டாலும் மறக்குடிக்குள்ளேயே பெண்கொடுப்பதும் எடுப்பதுமாகிய மரபினை மீற விரும்பவில்லை. வேந்தன் செல்வத்திலும் பலத்திலும் உயர்ந்தவனாயிருந்தாலும் தங்கள் குடிக்குரிய வரிசையில் அவன் இல்லை என்பதில் உறுதியுடன் நிற்கின்றனர். இந்த மன்னர்கள் வளமிக்க ஊர்கள் அழிவதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகயிருந்தார்களேயொழிய தங்கள் குடிப் பெண்களை மணம்முடித்துக் கொடுக்க விரும்பவில்லை" (ர.பூங்குன்றன் 2018: 80-81). மகட்கொடை மூலமும் சீறார் மன்னர்கள் வேந்தர்களுக்கு அடிமையாகியுள்ளனர். வேந்தர்களின் எழுச்சியும் சீறாரில் அவர்களது தலையீடும் பெருகியதும் சீறாரின் இனக்குழு பண்புகள் சிதைவடையத் தொடங்கின. பாதிடும், உணவுக்காக ஆநிரை கவர்தலும் மதிப்பிழந்து போயின. ஆநிரை கவர்தல் என்பது வலிந்து போருக்கு அழைக்கும் உத்தியாகவும் தொல்குடிகளின் பொருளாதாரத்தைச் சிதைத்து அடிமைப்படுத்தும் வழிமுறையாகவும் திசை திரும்பியது.

இனக்குழு அமைப்பு வலுவாக இருந்த காலங்களில் ஆநிரை கவர்தலும் மீட்டலும் தொழிற்பட்டாலும் எந்தவொரு இனக்குழுவும் அழிக்கப்படவில்லை.

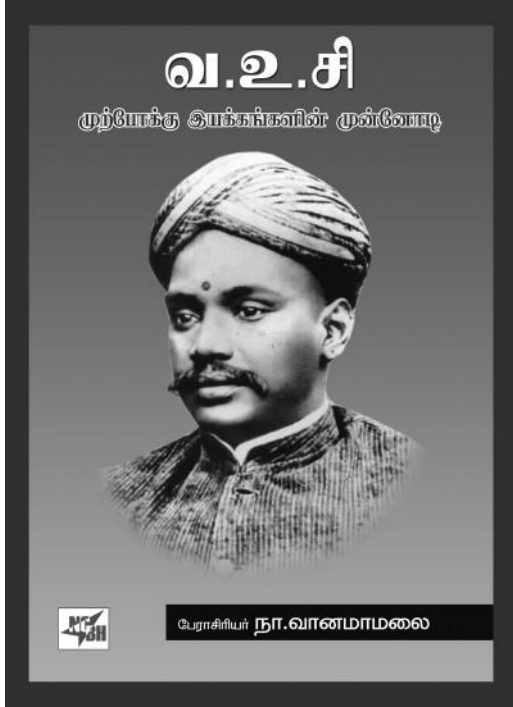
கவர்தலும் மீட்டலும் ஒர் இனக்குழுவின் பொருளாதாரத்தையோ வாழ்வாதாரத்தையோ சிதைக்கும்ளவிற்குச் சென்றதாகச் சான்றுகள் இல்லை. அது ஒரு சமன் நிலையில் தொழிற்பட்ட சமூக அசைவியக்கமாகவே செயல்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் எந்த ஒரு இனக்குழுவும் தங்களது உணவுத் தேவைக்காக ஆநிரைகளைக் கவர்தலை மட்டும் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களது உணவுத் தேவையின் ஒரு பகுதி மட்டுமே ஆநிரை கவர்தலின் மூலம் எதிர்கொள்ளப்பட்டது. மறவர், எயினர், மழவர், வேட்டுவர் ஆகியவர்கள் வேட்டையாடுதலை முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். இவர்கள் ஒருபோதும் கூட்டமாகச் சென்று ஆநிரைகளைக் கவரந்து வந்ததாகச் செய்திகள் இல்லை. பெரும்பாலும் தனித்த வீரர்களே ஆநிரை கவர்தலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இனக்குழுச் சமூக அமைப்பில் இது போர் அன்று. இரண்டு இனக்குழுக்களுக்கிடையிலான, அவ்வப்போது வந்து செல்லும் மோதலே அன்றி ஒருவரை ஒருவர் அழிக்கும் நோக்குடைய போர் அல்ல. குறிஞ்சி, பாலை சார்ந்த இனக்குழுக்களுக்கும் முல்லை நில கால்நடை வளர்ப்பு இனக்குழுக்களுக்கும் இடையில் உற்பத்திமுறையில் இருந்த ஏற்றத்தாழ்வே வெட்சி, கரந்தை என அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு. வேட்டைத் தொழில் குறிஞ்சியை மையமாகக் கொண்டதாலும் பாலை தனிநிலமாகக் கொள்ளப்படாததாலும் குறிஞ்சி வெட்சிக்குப் புறனாக இலக்கண நூல்கள் கட்டமைத்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம்.

துணைநின்ற நூல்கள்

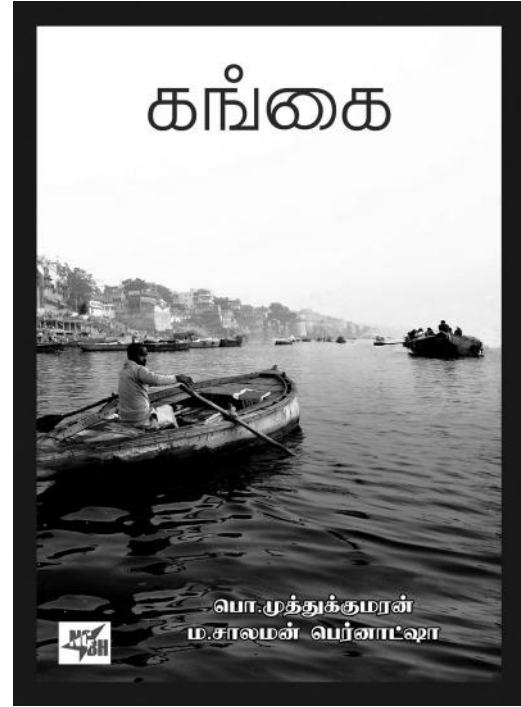
- மாதையன், பெ. 2004: சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும், சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்
- மாதையன், பெ. 2009: தமிழ்ச் செவ்வியல் படைப்புகள்: கவிதையியல், சமுதாயவியல் நோக்கு, சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
- பக்தவத்சல பாரதி சீ., 1990: பண்பாட்டு மானிடவியல், சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- பக்தவத்சல பாரதி சீ., 2014: இலக்கிய மானிடவியல், புத்தாந்தம்: அடையாளம்
- ராஜகௌதமன் 2009: ஆகோள் பூசலும் பெருங்கற்கால நாகரிகமும், சென்னை: தமிழினி.
- சாமிநாதையர் உ.வே. (உ.ஆ.), 1956: புறநானூறு: மூலமும் உரையும், சென்னை: கபீர் அச்சகம்.
- சிவத்தம்பி கா. 2003: பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம்: வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி, சென்னை: மக்கள் வெளியீடு.
- ஸ்ஓபன், ஞா. 2010: தொல்காப்பியமும் இனவரைவியல் கவிதையியலும், சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.
- ஸ்ஓபன், ஞா. 2017: இலக்கிய இனவரைவியல், சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.
- பூங்குன்றன் ர., 2018: "மகட்பாற் காஞ்சி ஒரு பழங்குடி மரபு". புதிய ஆராய்ச்சி, இதழ் 09: ஜனவரி - ஜூன்

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

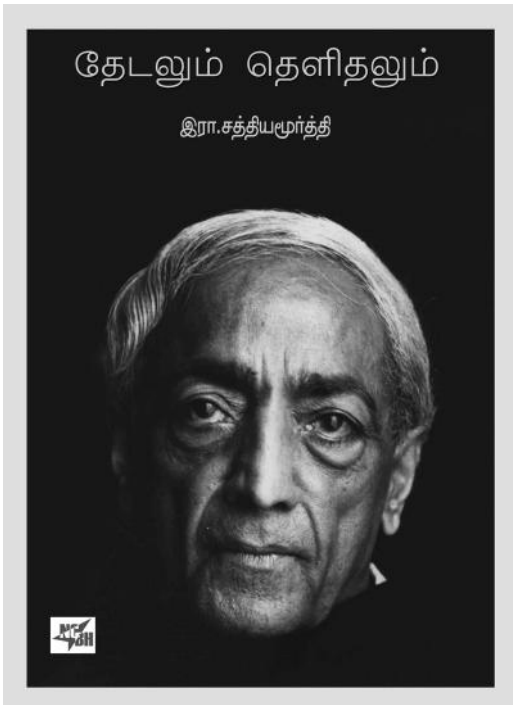
அரங்கு எண்கள்: F52, F37, 229-230, 323-324, 473 - 474, 258

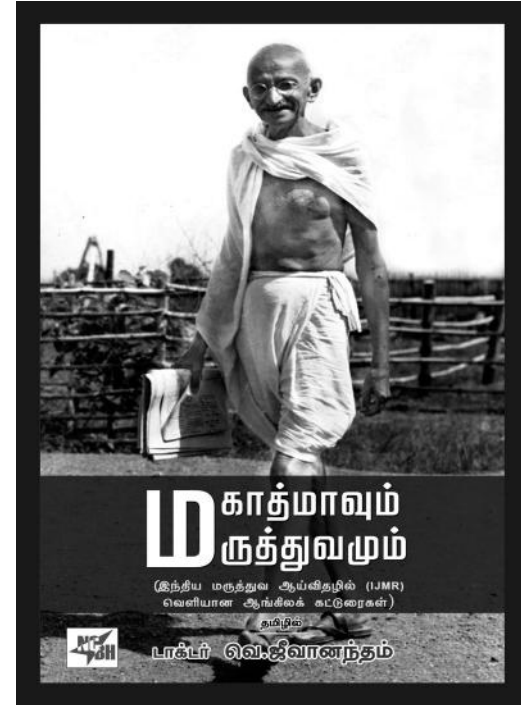
₹ 40

₹ 350

₹ 135

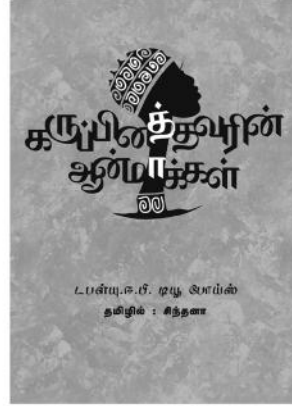
₹ 95

சிந்தன் புகல்

327/4 திவான் சாகிப் தோட்டம்

டி.டி.கே சாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை- 14

தொலைபேசி: 044 28114164, 9445123164

உதயை மு. வீரையன்

நூலகக் கல்வியை நோக்கி

‘ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்’ என்றார் ஓளவைப்பிராட்டி. ஆனால் பள்ளிக் கல்வியே பெருந்தொற்றின் காரணமாக முடங்கிக் கிடக்கிறது. அதனைச் சரி செய்யும் நோக்கத்தோடு தமிழக அரசும், கல்வித் துறையும் பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. பள்ளித் திறப்பும், நேரடிக் கல்வியும் மாணவரிடையே புதிய உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ஆசிரியரும், மாணவரும் இணையாமல் கல்வி என்பது ஏது? இணைய தளத்தில் நடத்தப்பட்ட கல்வியினால் மாணவர்கள் சலித்துப் போயினர். எப்போது பள்ளி திறக்கும் என்று காத்துக் கிடந்தனர். அந்த நாளும் வந்தது.

இப்போது பள்ளிக் கல்வித் துறை புதிய உத்தரவு ஒன்றைப் பிறப்பித்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் நூலகப் பாடவேளையைக் கட்டாயம் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதுதான் அது. இது பற்றிப் பள்ளிக் கல்வி ஆணையரக அலுவலகம் சார்பில் முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்களுக்கு சுற்றறிக்கை அனுப்பியுள்ளது.

அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் வாரம் ஒரு முறை நூலகப் பாடவேளைகளைக் கட்டாயம் நடத்த வேண்டும் என ஏற்கெனவே உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பல பள்ளிகளில் நூலகங்களின் பயன் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் உள்ளது. நூலகப் பாட வேளைகள் முறையாக நடத்தப்படுவதில்லை. எனவே ஒவ்வொரு பள்ளியும் வாரம் ஒரு முறை நூலகப் பாட வேளைகள் நடத்துவதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

பள்ளிகளில் நூலகத்துக்குத் தனி அறை ஒதுக்க வேண்டும். நூலகம் பாட வேளைகளில் மாணவர்கள் புத்தகங்களைப் படிப்பதுடன், வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று படிக்கவும் அனுமதிக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட புத்தகத்தை படித்ததும் அவர்களுக்கு கட்டுரை, கதை, நூல் அறிமுகம் செய்தல் போன்ற போட்டிகள் நடத்த வேண்டும்.

விருப்பம் உள்ள மாணவர்களைத் தேர்வு செய்து வாசகர் வட்டம் உருவாக்க வேண்டும். அருகில் உள்ள நூலகங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். புத்தக நன்கொடையாளர்களை அதிகரிக்க வேண்டும்.

தேவையான புத்தகங்கள் இல்லாவிட்டால் அருகில் உள்ள மாவட்ட மைய நூலகம் மற்றும் பிற நூலகங்களை அணுகி மாணவர் வாசிப்புக்கு ஏற்ற புத்தகங்களைப் பெற்று பயன்படுத்தலாம். நூலகங்களில் நாளிதழ்களைப் படிக்கவும் மாணவர்களைப் பழக்கப்படுத்தவும், ஊக்கப்படுத்தவும் வேண்டும்.

இவ்வாறு கல்வித் துறையின் வழிகாட்டுதல் பெற்றோர், ஆசிரியர், மாணவர் மற்றும் கல்வியாளர்களால் வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர்களுக்குப் புத்தகப் படிப்போடு உலக அறிவும் வேண்டும் என்பது கல்வியாளர்களின் கருத்தாகும். அதனைச் செயல்படுத்துவது எதிர்காலத் தலைமுறைக்கு ஏற்றம் சேர்ப்பதாகும்.

'பள்ளிக் கணக்குப் புள்ளிக்கும் உதவாது' என்பது தொன்று தொட்டு வரும் பழமொழியாகும். இதற்குக் காரணம் என்ன? வெறும் மனப்பாடக் கல்வியில் வந்த வெற்றிடம் மாணவர்களின் அறிவை மழுங்கடித்து விட்டது. நமது பாடத் திட்டங்கள் மதிப்பெண்ணை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதால் சிந்திக்கும் ஆற்றல் செயல்படாமல் போய் விட்டது.

பல உதவிபெறும் தனியார் பள்ளிகளில் நூலகங்கள் பெரிய அளவில் உருவாக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வந்தன. அப்போது அதற்கான நூலகர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகு புதிய நூலகர்கள் நியமிக்கப்படவேயில்லை. அந்தப் பதவியை கல்வித்துறை காலியாகவே வைத்துள்ளது.

இதனால் பல பள்ளிகளில் நூலகங்கள் இருந்தும் செயல்படவில்லை. கிடைத்தற்கரிய பல அருமையான நூல்கள் தூசு படிந்து கிடக்கின்றன. ஆட்சிகள் மாறும் போதெல்லாம் கல்வித்துறையும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்நிலையில் தான் இப்போது பள்ளிக் கல்வித் துறை பள்ளிகளில் நூலகக் கல்வியை முடுக்கிவிட முனைந்துள்ளது.

பள்ளிகளில் மாணவர்களிடம் வசூலிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டணங்களில் ஒரு சிறு பகுதியே

நூல்கள் வாங்கவும், பள்ளி நிகழ்ச்சிகள் நடத்தவும் அனுமதிக்கப்படுகிறது. அந்தக் காலத்தின் விலைவாசிக்கும், இந்தக் காலத்தின் விலைவாசிக்கும், மலைக்கும், மடுவுக்குமான ஏற்றத் தாழ்வை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு இதனை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை கல்வித் துறை கவனிக்கவே யில்லை.

பள்ளி ஆய்வுக்குச் செல்லும் கல்வித் துறை அதிகாரிகள் பள்ளி நூலகங்களைப் பார்வையிட வேண்டும். அதனைச் செயல்படுத்திட புதிய நூலகர்களை நியமிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் இதனைப் பகுதிநேரப் பணியாக மேற்கொண்டு வருவதால் சிறப்பாகச் செயல்பட முடியவில்லை.

'ஒரு தேசத்தின் எதிர்காலம் வகுப்பறைகளில் தான் தீர்மானிக்கப்படுகிறது' என்று கோத்தாரி கல்விக்குழு கூறியது. இதனை அரசும், கல்வித் துறையும் எப்போதும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அன்றும், இன்றும், என்றும் ஆட்சியாளர்களும், அதிகாரிகளும் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்களே!

'ஆசிரியப் பணியே அறப்பணி, அதற்கே உன்னை அர்ப்பணி' என்று சமுதாயம் அதற்கொரு தனி மரியாதை அளித்துள்ளது. ஆயினும் ஆசிரியர்களின் பணிச்சுமை அதிகரிப்பதால் எதிலும் முழுமையான கவனம் செலுத்த முடியவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. நூலகக் கல்வியைச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமானால், அதற்கென நூலகர்களை நியமிக்கத் தயங்குவது ஏன்? நூலகத் துறைக்கென படித்த இளைஞர்கள் அரசுப் பணிக்காகப் பல ஆண்டுகளாகக் காத்திருப்பது கல்வித் துறைக்குத் தெரியாதா?

பொது நூலகத் துறையும் பல ஆண்டுகளாக முறையாக நூல்கள் வாங்காமையால் பல பதிப்பகங்கள் மூட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன. வாங்கிய நூல்களுக்கான தொகையும் ஒழுங்காக அளிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டும் உள்ளது. இதற்கெல்லாம் புதிய அரசினை எதிர்நோக்கி நூலகத் துறை காத்திருக்கிறது.

சென்னை கோட்டூர்புரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் ஆட்சி மாற்றத்தினால் புதிய பொலிவு பெற்றுள்ளது. யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அறிவுக் கோயிலாம் நூலகங்கள் புறக்கணிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்கு தனிச் சட்டமே இயற்றப்பட வேண்டும்.

தமிழகத்தின் மற்ற பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கும் இத்தகைய வசதிகள் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக 2 லட்சம் சதுர அடி பரப்பில் நவீன வசதிகளுடன் ரூ.70 கோடியில் கலைஞர் நினைவு நூலகம் அமைக்கப்படுகிறது என்ற முதலமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அறிவிப்பு செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

“வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு வாழும் உயிர்களுக்கெல்லாம் பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து - இந்தப் பாரை உயர்த்திட வேண்டும்”

என்று பாரதி பாடினார்.

இங்கு பாரதி, ‘பல கல்வி’ என்று கூறுவது, பலவகைக் கலைகளையும் கற்றுக் கொடுக்கும் இடமாகப் பள்ளி இருக்க வேண்டும் என்பதையேயாகும். இயல், இசை, நாடகம், இந்தப் பாடத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். மனித வள மேம்பாடு என்று கல்வியைக் கூறுவதன் நோக்கமே அதுதான்.

‘ஒரு வரிடமுள்ள சிறந்த திறமையை வெளிப்படுத்துவதே உண்மையான கல்வியாகும். மனித வர்க்கமாகிய புத்தகத்தைவிடச் சிறந்த புத்தகம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்?’ என்று காந்தியடிகள் வினவுகிறார். அவரது திட்டத்தின்கீழ் நூல் நிலையங்கள் அதிகமாக இருக்கும். சிறந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் இருக்கும். அதன்கீழ் இருப்பவர்கள் நாட்டின் உண்மையான தொண்டர்களாக இருப்பார்கள் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

உலகத்தின் இந்த முன்னேற்றத்துக்குக் காரணம் சிந்தனையாளர்களின் இடைவிடாத உழைப்பும், தியாகமுமேயாகும் என்பதை அடுத்தத் தலைமுறைக்கு உணர்த்த வேண்டும். அத்துடன் இந்த பூமி அழியாமல் நிலைபெற்றிருப்பதற்குக் காரணமும் அவர்கள்தாம். அவர்களுக்கு இந்தச் சமுதாயம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

மனித இனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியில் நமது மூளை இப்போதுள்ள நிலையை அடைய 100 கோடி ஆண்டுகள் ஆயின என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். உயிரணுக்கள் பல்கிப் பெருகி வளர்ந்தன. இப்போது 1200 கோடி உயிரணுக்கள் கொண்டதாக மனித மூளை விளங்குகிறது.

இந்த உயிரணுக்கள் மூலமாக நமது மூளையைச் செயல்படுத்தி சிந்தனைத் துளிகளை இணைத்து எண்ணங்களை உருவாக்க வழிவகுத்தது மனித

வளர்ச்சியாகும். இந்த மனித வளர்ச்சியை மாணவர்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டும். அவர்களது கடமையை நினைவு படுத்துவதற்கு நூலகக் கல்வி இன்றியமையாதது.

கல்வித் துறையின் இந்த அறிக்கையை தென்னிந்திய புத்தக விற்பனையாளர்கள் மற்றும் பதிப்பாளர்கள் சங்கம் (பபாசி) வரவேற்றுள்ளது. நூலகப் பாட வேளையை கட்டாயமாக்குவது குறித்து கல்வித்துறை மீண்டும் வெளியிட்டுள்ள சுற்றறிக்கை மகிழ்ச்சியளிக்கிறது என்று வரவேற்றுள்ளனர்.

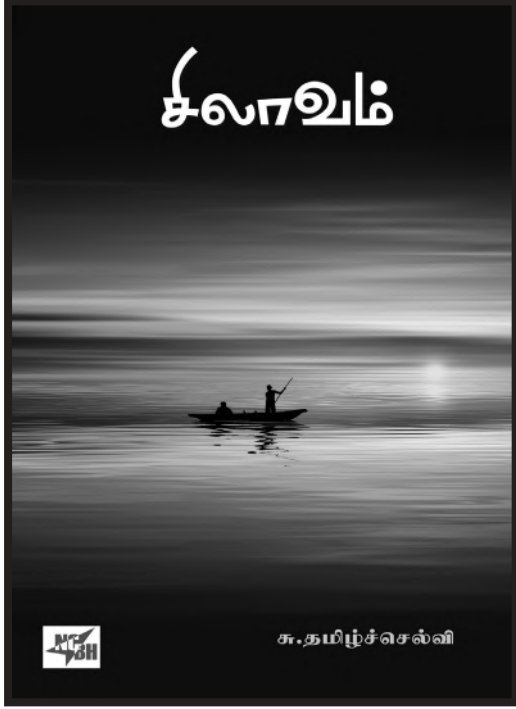
இன்றைய சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு மாணவர் நலன் கருதி நூலக வகுப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதை அனைத்து பதிப்பாளர்கள் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது என்றும், அனைத்து பள்ளி, கல்லூரிகளிலும் நூலகங்களை உருவாக்கி மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் புத்தகங்களைத் தேர்வு செய்வதுடன், பதிப்பாளர்களிடம் அந்த புத்தகங்களை வாங்க அரசு உதவ வேண்டும் என்றும், அதற்கான நிதி ஆதாரத்தை பள்ளிகளுக்கு அரசு தர வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை எழுப்பியுள்ளது.

“மனிதன் பிறந்த நிலையிலேயே விடப்பட்டால் அவன் மனிதனாக இருக்க மாட்டான். அவன் வாழும் சூழ்நிலை அவன் இயற்கைத் தன்மையைச் சூறையாடி விடும். பல பேர் நடந்து செல்லக்கூடிய பாதையில் செடியை வளரவிட்டால் அது அழிந்துவிடும். முறையான கல்வியற்ற மனிதனும் அப்படித்தான் போவான்” என்றார் கல்வியாளரும், சிந்தனையாளருமான ருசோ.

உலகம் இடைவிடாமல் மாற்றத்தை நோக்கியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. கல்வித் துறையும் அதற்குத் தக்க புதிய பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். புதிய கல்வித் திட்டம் என்பதும் இதனை வளர்த்தெடுக்க உதவும். நூலகக் கல்வி என்பதும் இதன் அடுத்த படிதான்.

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

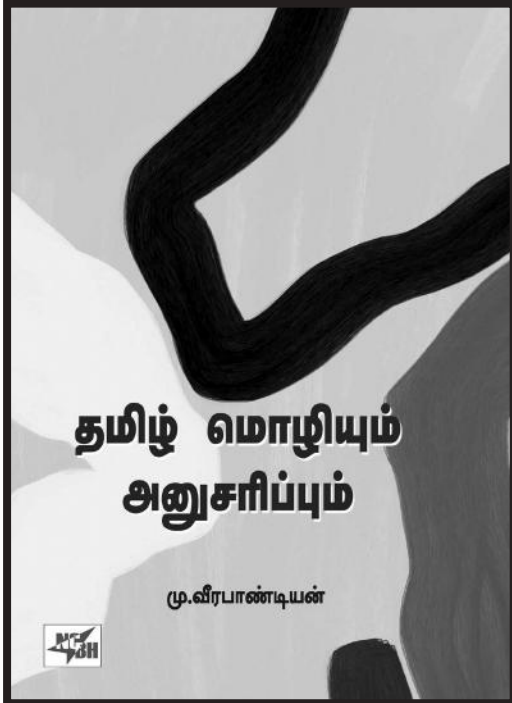
அரங்கு எண்கள்: F52, F37, 229-230, 323-324, 473 - 474, 258

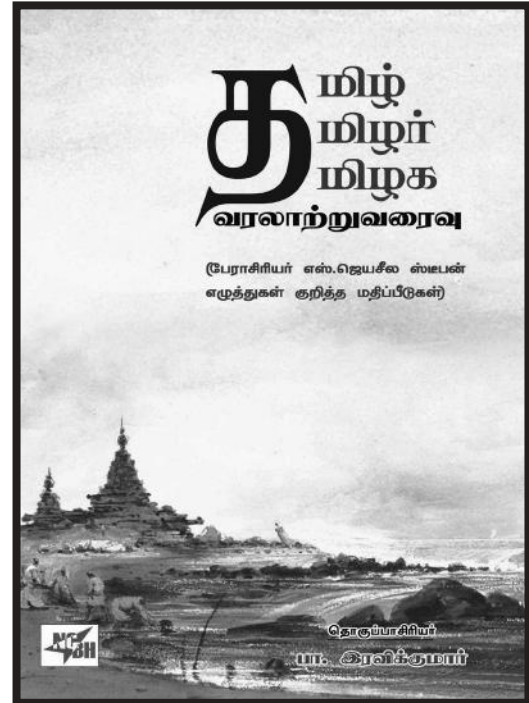
₹ 325

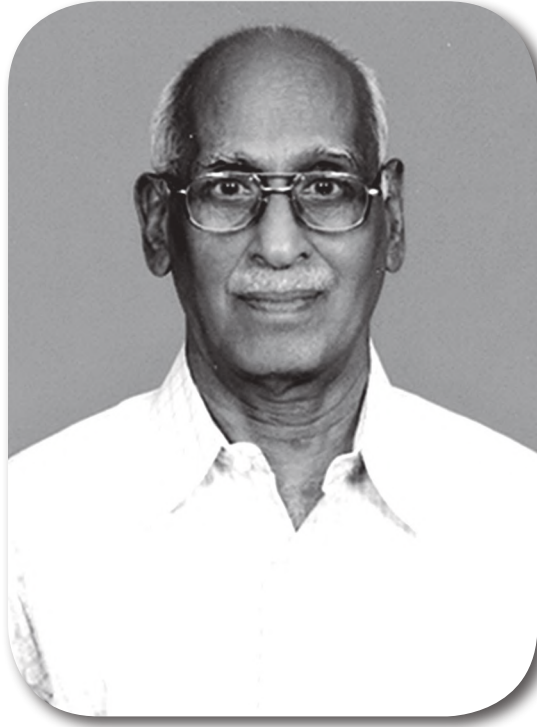
₹ 200

₹ 35

₹ 200

அஞ்சலி

முதுபெரும் இலக்கண அறிஞர்

செ.வை.சண்முகனார்

ஆ.கார்த்திகேயன்

பேராசிரியர் செ.வை.சண்முகனார் இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தி 27 -1- 22 அன்று காலையில் அறிந்து பெரும் அதிர்ச்சியுற்றேன். முதல் நாள் இரவு சுமார் 10 மணியளவில் லேசாக நெஞ்சுவலி என்று படுத்திருக்கிறார். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் உயிர் பிரிந்திருக்கிறது. வாழ்வின் பெரும் பகுதியைத் தமிழ் இலக்கண ஆய்வில் செலவிட்டவர். 35 நூல்களையும் 200க்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியவர். செம்மொழித் தமிழின் மிக உயரிய தொல்காப்பிய விருதினைக் குடியரசு தலைவரிடமிருந்து பெற்றவர். 90 வயது முடிந்து 91 ஆம் அகவையில் அடியெடுத்து வைத்த நிலையிலும் சுறுசுறுப்பாக இருந்தார். எவ்வித நோய்நொடியோ இல்லை. முதல்நாள் பலரோடும் கல்வி சார்ந்து அலைபேசியில் பேசியிருக்கிறார். கடைசி வாரத்தில் கால்டுவெல் குறித்து சொற்பொழிவு ஆற்றினார். அவரது வாழ்வும் வளர்ச்சியும் ஓர் சிறிய கிராமத்திலிருந்து தொடங்கியது. அரியலூர் மாவட்டம் ஜெயங்கொண்டம் அருகே உள்ள செங்குந்தபுரத்தில் 1932ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். பள்ளிக்கல்வி உடையார்பாளையத்திலும் ஜெயங்கொண்டத்திலும் அமைந்தது. அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ தமிழ் முதுகலையும் எம்.லிட்டும் பெற்றார். அங்கேதான் அவர் பணி செய்தார். விரிவுரையாளராக, பேராசிரியராக மொழியியல் உயராய்வு மையத்தின் இயக்குநராகவும் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். பல நூல்களை வெளியிட்டதும் அங்குதான். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தைத் தன்னை வளர்த்தெடுத்த ஞானத்தாய் என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டு நூல் ஒன்றைக் காணிக்கையாக்கியுள்ளார்.

இலக்கண ஆய்வு:

பேராசிரியரது ஆய்வின் பெரும்பகுதி இலக்கண ஆய்வாகவே அமைந்தது. பழந்தமிழ் இலக்கணங்கள் முதல் பாதிரிமார் எழுதிய இலக்கணங்கள் வரை எல்லாவற்றையும் நுட்பமாக அணுகி ஆராய்ந்தார். அவரது இலக்கண ஆய்வு 1958இல் தொடங்கியது. தெ.பொ.மீயிடம் எம்.லிட் ஆய்வுக்குப் பதிவு செய்தபோது, 'நச்சினார்கினியனாரின் எழுத்த்திகார உரை மட்டும் ஆய்வு செய்தால் போதுமானது' என்று கூறி தலைப்பு கொடுத்தாராம். அதுவே பின்னாளில் Naccinarkiniyars Conception of Phonology-என்று நூலாக வெளிவந்தது.

பின்னர் கல்வெட்டுத் தமிழில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கனாரின் வழிகாட்டுதலில். அதுவும் நூலாக வந்தது.

இலண்டன் பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் கையெழுத்துப் பிரதியாக இருந்த 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சுவாமிநாதம் என்னும் இலக்கணத்தை உரையெழுதிப் பதிப்பித்தார். இதுவும் 1975-இல் நூலாக வெளிவந்தது. சுவாமிநாதம் விருத்தியுரையையும் திருவனந்தபுரம் கீழைச்சுவடி நூலகத்திலிருந்து பெற்றுப் பதிப்பித்தார். தெ.பொ.மீ ஏற்றி வைத்த இலக்கண ஆய்வு எழுத்திலக்கணக் கோட்பாடாக, தொடர், சொல்லிலக்கணக் கோட்பாடாக (நான்கு தொகுதிகள்) பொருளிலக்கணக் கோட்பாடாக (மூன்று தொகுதிகள்) நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இலக்கண ஆய்வு என்ற தமது கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலில் வீரசோழியம், நேமிநாதம், இலக்கணக்கொத்து அவற்றின் சிறப்பு குறித்தும் வன்மை, மென்மை குறித்தும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

அதில் இலக்கணக் கல்வி, பாடத்திட்டம், நோக்கு இலக்கணம் குறித்தும் விளக்கியுள்ளார். அவர் எழுதிய இலக்கண உருவாக்கம் என்ற நூலுக்குத் தமிழக அரசின் பரிசும் கிடைத்தது. இந்நூல் பற்றி பேரா. இ.அண்ணாமலை பின்வருமாறு அறிமுகம் செய்கிறார் : "ஒரு சமூகத்தின் கலாச்சாரம் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் புதிய படைப்புகளைத் தருகிறது. அது கலாச்சாரப் படைப்புகள் எனக் கூறப்படும் இசையாகவோ இலக்கியமாகவோ இலக்கணமாகவோ இருக்கலாம். இலக்கியப் படைப்புக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் கலாச்சாரத்தை இலக்கியக் கலாச்சாரம் என்கிறார்கள். இது இலக்கியம் காட்டும் கலாச்சாரம் பற்றியது. இலக்கணப்படைப்பையும் இந்த நோக்கில் பார்க்கலாம். இந்த நோக்கைத் தமிழகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தி எழுதப்பட்டது தான் இலக்கண உருவாக்கம் என்னும் இந்த நூல்". கால்டுவெல், பெஸ்கி, ஜி யு.போப் முதலிய பாதிரியர்கள் தமிழைப் புதிய கோணத்தில் பார்த்தவர்கள். ஏனெனில் தமிழ் அவர்கட்கு இரண்டாவது மொழி. தமிழ்

வினைகளை மெல்வினை 'வல்வினை என்று வகைப் படுத்திய பெருமை அவர்களைச் சாரும். செ.வை.ச. வீரமாமுனிவரின் இலக்கணப்பணி குறித்தும் நூல் எழுதினார். இலக்கணமும் சமூகமும், இலக்கணமும் மொழி உணர்ச்சியும் போன்ற புதிய கோணங்களில் அவரது இலக்கண ஆய்வுகள் நடைபெற்றன.

திராவிட மொழிகள் ஆய்வு.

70களில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ், மொழியியல் முதுகலைப் பாடத்திட்டத்தில் திராவிட மொழிகள் ஒப்பிலக்கணம் ஒரு தாள் இடம் பெற்றிருந்தது. அதற்கு மூன்று பாடநூல்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று செ.வை.ச எழுதிய திராவிட மொழிகள் பெயர்கள் (Dravidian Nouns) என்பதாகும். இந்நூல் எங்களுக்குப் பாட நூலாக (75-77-இல்) அமைந்தது. திராவிட ஒப்பிலக்கணக் கல்விக்கு இது ஒரு முக்கியமான நூல் என்று பி.எஸ். சுப்பிரமணியம் கூறுவார். திராவிட மொழிகள் ஒப்பிலக்கணம் தொடர்பாக இவர் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல இன்னும் நூலாக உருவாக்கம் செய்யப்படவில்லை. மலையாள மொழியின் முதல் இலக்கண நூலான லீலா திலகம் குறித்து ஆய்வு நூல் எழுதினார். கேளரபாணினியம் தொடர்பாகவும் கட்டுரைகள் எழுதினார்.

லீலா திலகம் என இவர் எழுதிய ஆய்வுநூல் மலையாள மொழியில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டது. பேராசிரியரின் மாணவரான பேரா. வேணுகோபால பணிக்கர் இதற்கு உதவினார். அவரது திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணப் புலமையைப் பிற கட்டுரைகளிலும் காணமுடியும்.

இக்கால எழுத்து வழக்கு:

இக்கால எழுத்து வழக்கு குறித்தும் அதைத் தரப்படுத்துவது குறித்தும் புதுமையான கட்டுரைகள் சில எழுதியுள்ளார். மொழி மாறும் தன்மை கொண்டது. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பெரும்பான்மையோர் பயன்படுத்தும் புதிய தமிழ் வழக்குகளைப் பழைய இலக்கண விதிகளைக் காட்டித் தவறென்று கூறுதல் பொருந்தாது என்று கருத்துரைப்பார். இக்கால எழுத்து வழக்குக்கு நோக்கு இலக்கணம் தயாரிக்கும் முயற்சியில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் (அப்போது பேரா.கி. கருணாகரன் துணைவேந்தர்) ஈடுபட்டது. அதனைப் பேராசிரியர் அகத்தியலிங்கனார், செ.வை.ச. பொற்கோ வரவேற்றனர்.

புதிய துறைகளில் தமிழைப் பயன்படுத்துவோர்க்கு ஏற்படும் மயக்கங்களைத் தீர்த்துவைக்க நோக்கு இலக்கணம் பயன்படும் என்று செ.வை.ச எழுதுவார். அந்தப் பணி நிறைவேறாமல் போயிற்று.

தற்போதைய துணைவேந்தர் அதனைத் தொடர்ந்தால் எழுத்தாளர் யாவர்க்கும் பயன்படும்.

பேராசிரியர் செ.வை.சண்முகனாரின் கனவு மெய்ப்படும். மேலும் "தாளடி, குறுவை, சம்பா முதலிய சொற்கள் ஆங்கிலத் திணைகளிலும் கையாளப்படுகின்றன. இவைகளைப் பிற மொழிகளிலும் கையாளும்படிச் செய்யவேண்டும். பிற மாநிலச் சட்டமன்றங்கள் இன்று தனித்தனிப் பெயரை உடையனவாக உள்ளன.

விதான் சவுதா-கர்நாடக சட்டமன்றம்' ஞாய சபா- கேரள சட்டமன்றம்' மந்திராலயா- மகாராஷ்டிரா சட்டமன்றம்' அப்படியே தமிழிலும் ஒரு பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்து தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்திற்குரிய சிறப்புப் பெயராக வழங்க வேண்டும்" என்பது செ.வை.சுவின் விருப்பம்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தம்:

பேராசிரியர் செ.வை.சண்முகம் இங்கிலாந்தில் ரெடிங் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றினார் என்பதை மேலே குறிப்பிட்டோம். பின்னர் மூன்று ஆண்டுகள் இந்தோனேஷிய பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு பேராசிரியராக நடுவணரசின் கலாச்சார நிறுவனத்தின் சார்பில் பணிசெய்தார். இந்தோனேஷிய ஆய்வுகள் என்ற ஆங்கில நூல் இதன் பயனாக வந்தது. எழுத்துச் சீர்திருத்தம் குறித்து நூலெழுதவும் இந்தோனேஷிய அனுபவம் உதவிற்று. "பாஷா மலேஷியாவும் இந்தோனேஷிய மொழியும் வேறுவேறு மொழிகள் அல்ல. அடிப்படையில் இரண்டும் ஒரே மொழிதான். இந்தோனேஷியா சுதந்திரம் அடைந்து தனி நாடான பின்னர் தேசிய உணர்ச்சியினால் அந்நாட்டு மொழிக்கு பாஷா இந்தோனேஷியா என்று 'ஞானஸ்நானம்' செய்து வைத்தார்கள்" என்று பேராசிரியர் நகைச்சுவையாக எழுதுவார். இந்தோனேஷியாவில் ஐந்து முறை எழுத்துத் துறையில் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டதாம். மக்களின் பயன்பாட்டின் அடிப்படையிலும் பாடப் பொருள் அடிப்படையிலும் பிறமொழிச் சொற்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்று குறிப்பிடுகிறார். அறிவியல் தமிழாக்கம் என்ற நூல் தமிழில் அறிவியல் நூல்களை எழுதும் போது ஏற்படும் மயக்கங்களைத் தீர்த்துவைக்கிறது.

மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வு:

பேராசிரியர் தமது பணி ஓய்வுக்குப்பின் மொழியியல் தொடர்பான இலக்கியத் திறனாய்வில் ஆர்வம் காட்டினார். தமிழிலக்கியங்களை மொழியியல் கொள்கை கொண்டு பகுத்தாய்ந்து வரி வரியாக விவரித்தார். கவிதைக்கட்டமைப்பு (Pattern) விகாரம் (Deviation) ஆகிய இரு கொள்கைகளையும் அடியொற்றித் தமிழ்க் கவிதைகளை ஆராய்ந்தார். சங்ககாலச் செய்யுள் முதல் தற்காலக் கவிதைகள் வரை அனைத்துப் பாடல்களையும் திறனாய்வு செய்தார்.

குறள் வாசிப்பு
கவிதைக் கட்டமைப்பு
குயில்பாட்டுத் திறன்
அழகின் சிரிப்பு
இலக்கியமும் மொழிஅமைப்பும்

முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். செய்யுள் பொருள் அறிவதில் (interpretation) விட்டிசை, வகையுளி, அசைச்சொற்களின் இன்றியமையாமை ஆகியவற்றை வலியுறுத்துவார். தொடரன், கருத்தன் போன்றவற்றின் பங்கையும் சுட்டிக் காட்டுவார். இந்நூல்கள் தமிழ் பயிலும் மாணவர்கள் படித்துப் பயன்பெற வேண்டியவை.

எனது வழிகாட்டி

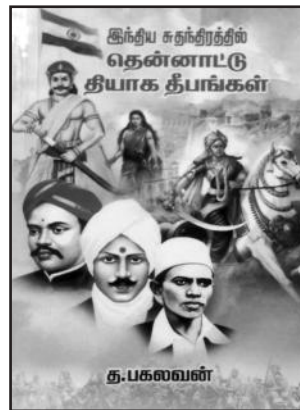
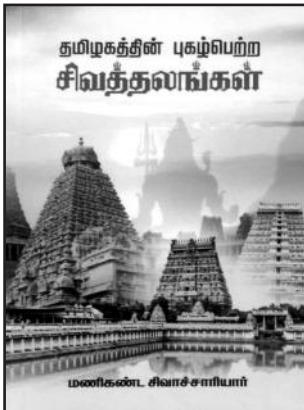
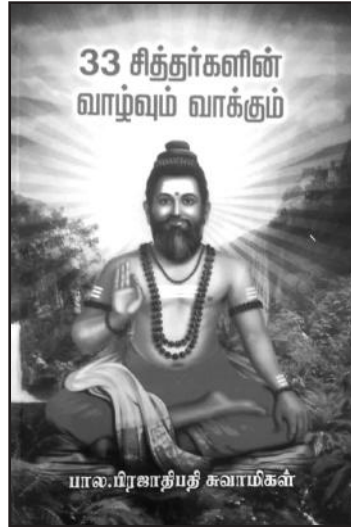
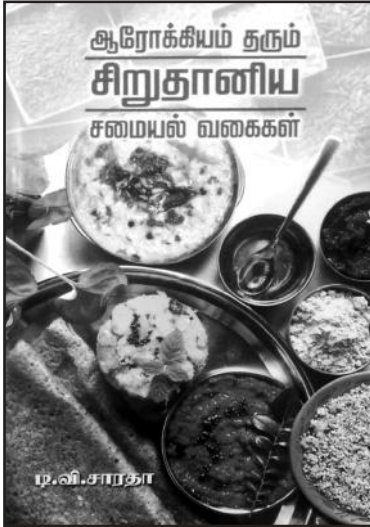
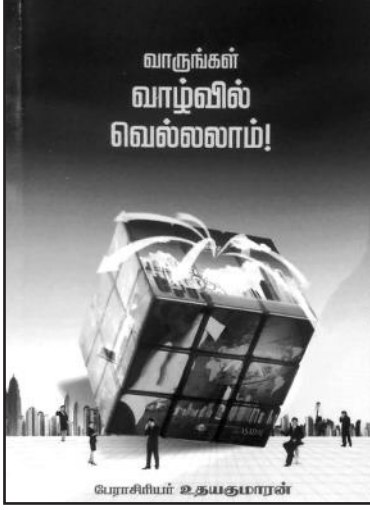
என் ஆராய்ச்சியின் முதல் மேற்பார்வையாளரான டாக்டர் குமாரசாமி ராஜா அல்ஜீரியா கான்ஸ்டன்டைன் பல்கலைக்கழகத்துக்கு அயற்பணியில் சென்றபோது பேராசிரியர் செ.வை.ச. அவர்களிடம் ஆய்வை மாற்றி மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இது நடந்தது 1979 -இல். பேரா. எஸ். வி. எஸ் அப்பொழுதுதான் ஜகார்த்தா பல்கலையிலிருந்து அயற்பணி முடித்து திரும்பி இருந்தார். மூன்று ஆண்டுகளில் ஆய்வை முடிக்க உற்ற துணையாக இருந்தார். வாரம் இருமுறை சந்திப்பேன். துறை நூலகத்தில் அமர்ந்தபடி ஆய்வுக்கு வேண்டிய தரவுகளைச் சேகரித்தல், வகைசெய்தல், இயல்கள் உருவாக்கம், திருத்தம் செய்தல், இறுதி அறிக்கை தயாரித்தல் என்ற நிலையில் ஆய்வு முன்னேறியது. 1983 ஏப்ரல் மாதத்தில் ஆய்வேடு அளிக்கும் வரை எல்லா உதவிகளையும் செய்தார். 80-களில் இருந்து தொடர்ந்த ஆசிரியர்-மாணவர் உறவு இறுதிவரை நிலைத்திருந்தது. நூல் எழுது! என்று பார்க்கிறபோதும் தொலைபேசியில் பேசுகிறபோதும் வலியுறுத்துவார். ஆய்வு மாணவர்கள் எல்லாரிடமும் இதனை வலியுறுத்துவார். 2008 இல் அவரது ஆய்வு மாணவர்கள் சேர்ந்து பவள விழா ஏற்பாடு செய்து பவள விழா மலர் கொண்டு வந்தோம். அவருடைய மாணவர்கள் அமெரிக்கா, பாரீஸ், இந்தியாவில் பல்வேறு உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பணிபுரிந்தனர். தற்போதும் பணியாற்றுகின்றனர். பேரா. அகத்தியலிங்கனாரின் கீழ் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். அவரை மிகவும் நேசித்தார். ஆய்வில் தோன்றும் சந்தேகங்களை அவரிடம் கேட்டறிந்தார்.

"பேராசிரியரின் பெயரைச் சொல்லும் போது சேவை சண்முகம் என்றுதான் ஒலிக்கும். ஆம் அவர் தமிழுக்குச் சேவை செய்வதில் முன்னணியில் நிற்பவர். எழுத்துக்குள் ஊடுருவி அறிவுப் பொருளை அள்ளி வழங்கிக் கொண்டிருப்பவர்" என்பார் கவிஞர் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்.

பேராசிரியர் செ.வை.சண்முகனார் தன் எழுத்தின் தன்னை மறைத்துக் கொண்டார். அவர் எழுத்தின் வழி வாழ்ந்துகொண்டதான் இருக்கிறார். அவர் பயன்படுத்திய எழுதுகோல்களும் நூல்களும் தான் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் வள்ளிப் பதிப்பக வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்
308 - 309

வள்ளிப் பதிப்பகம்

#55, கதவு எண் B-3, இரண்டாம் தளம், ஸ்ரீஜி அடிக்குமாடி குடியிருப்பு,
மனப்பாக்கம் மெயின்ரோடு, மனப்பாக்கம், சென்னை - 600 125
தொடர்பு எண்: +91 93849 15461, 82480 06400

சுப்பையாராவ் சொன்ன இராமாயணம்

அ.கா. பெருமாள்

கலைமாமணி பரமசிவராவின் தோல்பாவைக்கூத்து நிகழ்ச்சிகளை பல தடவைப் பார்த்திருந்தாலும் முறையாகப் பதிவு செய்தது 90களின் ஆரம்பத்தில்தான். “உங்கள் ராமாயணக் கூத்து முழுவதையும் பதிவு செய்யப் போகிறேன்” என்று பரமசிவரவிடம் சொன்னேன். அவர் இணங்கினார். கூத்து நடத்துவதற்கு நாகர்கோவில் தட்டான்விளை கிராமத்தை அவர்தான் தேர்வு செய்தார்.

“தட்டான்விளையில் தனிப்பட்ட ஒருவரின் வீட்டு மைதானத்தில் கூத்து நடத்தப்போகிறேன்; இடம், மின்சாரம் இலவசம்; டிக்கட் வசூலிக்கலாம்; வேறு தொந்தரவு இருக்காது; கட்டுப்பாடுள்ள ஊர்” என்றார் பரமசிவராவ். என் பங்கிற்கு ஒரு நாளைக்கு கொஞ்சம் பணம் தருவதாகவும் சொன்னேன். அவருக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி; எனக்கும் வசதி.

பத்து நாட்கள் இரவு 10 முதல் 12 வரை ராமாயணக்கதை முழுதும் நல்லதங்காள் கதையும் நடத்த வேண்டும். சுப்பையாராவ் மிருதங்கம்; அவருக்குத் தனிச் சம்பளம். பொதுவாக இராமாயணம் பட்டாபிஷேகம் முடிந்ததும் தொடர்ந்து அரிச்சந்திரன் கதை, மச்சவல்லபன் போர், மயில்ராவணன் கதை, லவகுசா கதை போன்ற கதைகளையும் நடத்துவது வழக்கம். ஆனால் தட்டான்விளையில் இந்தக் கதைகளை நடத்த வேண்டாம் என பரமசிவராவே சொல்லிவிட்டார்.

நான் பரமசிவராவ் கூத்து நடத்திய வேறு இடங்களுக்கும் சென்றேன். ராமாயணம் தவிர்த்த பிற கதைகளைப் பதிவு செய்தேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஞானசவுந்தரி கதையும், மதுரை பகுதியில் அல்லி கதையும், கோவில்பட்டி பகுதியில் கட்டபொம்மன் கதையும் மிகச் சிலர் நடத்தினார்கள். பரமசிவராவின் அண்ணன் ராமச்சந்திரராவ் திருநெல்வேலி மாவட்டம் மாவடியில் அல்லி கதை நடத்திய போது பதிவு செய்தேன்.

தட்டான் விளையில் பரமசிவராவின் இராமாயணக் கூத்தை 21 காசட்டுகளில் பதிவு செய்தேன். பின்னர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வேறு வேறு இடங்களில் மற்ற கதைகளை எல்லாம் பதிவு செய்தேன். டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பம் வராத காலம். ஒரு மணி நேரம் அல்லது ஒன்றரை மணி நேரம் காசட், டேப்ரிகார்டர். தனி மைக் சகிதம்தான் கூத்து பார்க்கப் போனேன், இன்று கற்பனை செய்ய முடியவில்லை.

இராமாயணக் கூத்தை எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கேட்டு புத்தகமாக்கி விட்டேன் (கால்யா பதிப்பகம் 203). சுப்பையாராவுடன் விஷயங்களைப் பதிவு செய்த காசட் முக்கியமான பொக்கிஷமாகத் தோன்றுகிறது. அவர் தோல்பாவைக்கூத்துக்குரிய இராமாயணம் காலந்தோறும் மாறிய செய்தியையும் பார்வையாளர்களின் ரசனை மாறிய செய்தியையும் தொடர்ச்சி இல்லாமல் துண்டு துண்டாகச் சொன்னார்.

இராமாயணம் காலந்தோறும் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. இந்திய மொழிகளில் உள்ள ராமாயணம் எல்லாம் ஒன்றல்ல. இப்படியான மாற்றத்திற்குத் தனியான காரணம் உண்டு. தோல்பாவைக் கூத்திலும் ராமாயண நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லும் முறையில் பாடல்களில் உரையாடலில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுப்பையாராவின் கொள்ளுத் தாத்தா சாமிராவ் காலத்தில் இலக்கிய ரசனையுடன் கவித்துவ உரையாடலுடன் நடந்து தோல்பாவைக்கூத்து 90களில் வட்டாரக் கதையாக - தமாஷ் நிகழ்ச்சியின் பின்னணியில் நடக்க ஆரம்பித்ததன் காரணம் என்ன என்பதை சுப்பையாராவைப் பதிவு செய்தபோது அறிந்து கொண்டேன்.

சுப்பையாராவ், என்னிடம் சொன்ன வயதை வைத்துத்தான் அவர் பிறந்த வருஷத்தைக் கணக்கிட்டேன். இவருக்கு மட்டுமல்ல, தோல்பாவைக் கூத்து நடத்திய வணிகர்சாதிக்காரர்கள் பலருக்கும் பிறந்த தேதி தெரியாது, அவர்கள் சொன்ன வயது உத்தேசம்தான். ஒருவகையில் முற்காலப் பாண்டியர், முற்காலப் பல்லவர் காலங்களைக் கணித்தது போல்தான்.

இந்த விஷயத்தைச் சொல்லும் போது வள்ளியூரில் நான் கேட்ட ஒரு செய்தியைச் சொல்லிவிடுகிறேன். இதைத் திருநெல்வேலி மாவட்டம் வள்ளியூரில் தோல்பாவைக்கூத்து பார்க்கப்போன போது கேட்டேன். இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் வள்ளியூரில் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடத்தினார்களாம். அப்போது பல பேருக்கு பிறந்த வருஷம் தெரியவில்லை, சொல்லவும் முடியவில்லையாம்.

இதனால் மாவட்ட நிர்வாகம் ஒரு வழியைக் கூறியது. இரண்டு நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்லி அதற்கு

முன் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தவர் அல்லது பின் பிறந்தவர் என்று சொல்லலாம் என்றார்களாம். அவர்கள் குறித்த நிகழ்ச்சி ஒன்று செம்புலிங்கம் என்னும் புகழ்பெற்ற கொள்ளைக்காரன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட வருஷம் (1922). இன்னொன்று மகாத்மா காந்தி வள்ளியூருக்கு வந்து கூட்டத்தில் பேசிய வருஷம் (1924). இந்த இரண்டில் பெருமளவு மக்கள் செம்புலிங்கத்தைச் சுட்டுக்கொன்ற நிகழ்ச்சியைத்தான் அறிந்திருந்தார்கள்.

சுப்பையாராவுக்கு திருநெல்வேலி தென்மண்டல கலை பண்பாட்டு மையம் கொடுத்திருந்த நலவாரிய அட்டையில் அவர் பிறந்த ஆண்டு 1908 என்று இருந்தது. 1999ல் அவர் இறந்தது எனக்குத் தெரியும்; அவரது இறப்புச் சடங்கிற்கு நான் போயிருந்தேன்.

சுப்பையாராவ் அவரது தம்பிகள் பரமசிவராவ், கணபதிராவ், ராமச்சந்திரராவ் ஆகியோருடன் பேசியபோதெல்லாம் அவர்களின் முன்னோர்கள் மதுரையிலிருந்து குடிபெயர்ந்த விஷயங்களைக் கதையாய் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

சுப்பையாராவ் தனக்கு முந்திய நான்கு தலைமுறைகளைப் பற்றிய செய்திகளை நினைவு வைத்திருந்தார். கிருஷ்ணராவ் (1800 -1882) சாமிராவ் (1830 -1900) கிருஷ்ணராவ் (1860 -1940) கோபாலராவ் (1882-1976) ஆகிய இவர்கள் வாழ்ந்த காலம் சுப்பையாராவ் உத்தேசமாகச் சொன்னதுதான்.

கோபாலராவின் மகனான சுப்பையாராவ் (1908 - 1999) தன் தாத்தா கிருஷ்ணராவிடம் தங்களின் குடிப்பெயர்ச்சியை விரிவாகக் கேட்டிருக்கிறார். கணிகர்கள் முதலில் தஞ்சையிலிருந்து மதுரைக்குத்தான் குடிபெயர்ந்தனர். பின் திருவிதாங்கூர் வந்தனர் என்றார்.

சுப்பையாராவிற்கு முறைப்படி இரண்டு மனைவிகள். அவரின் 50 வயதுக்குள் இரண்டு பேரும் இறந்து விட்டார்கள். இவர்களைத் தவிர உப்பிலியக் குறத்தி சாதியில் ஒருத்தி, கம்பளத்தார் ஒருத்தி, புல்லுக்கட்டி நாயக்கரில் ஒருத்தி என வேறு சாதிப்பெண்கள் நாலைந்து இருக்கலாம். ஒருமுறை என்னிடம் இதெல்லாம் கணக்கு வைக்கமுடியுமா? என்றார்.

சுப்பையாராவ் நாடோடியாய் அலைந்தவர். பொறுப்பில்லாமல் திரிந்தவர். மதுரை ஸ்பெஷல் நாடகம், சாக்கஸ் கம்பெனி, கரகாட்டக்குழு என அவர் பல இடங்களில் இருந்திருக்கிறார்.

கணிகரின் பூர்வீக வரலாற்றை அறிவதற்குத் தஞ்சையில் மராட்டியர்கள் வந்த வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளுவது அவசியம். தஞ்சை மராட்டிய ஆட்சியை நிறுவினதில் எகோஜிக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. வெங்காஜி என்னும் பெயருடைய இவர் சத்ரபதி

சிவாஜியின் சித்தியின் மகன். எகோஜி 1676ல் தஞ்சை மராட்டிய ஆட்சியை ஆரம்பித்தார். இதிலிருந்து 1856 வரை 180 வருஷங்கள் 8 அரசர்கள் ஆண்டனர். கடைசி அரசன் சிவாஜிக்கு வாரிசு இல்லை என்பதால் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி தஞ்சையை எடுத்துக் கொண்டது.

தஞ்சையில் மராட்டிய அரசு செயல்பட்ட காலத்தில் மகாராட்டிரத்திலிருந்து பிராமணர் உட்பட பல்வேறு சாதியினர் தஞ்சையில் குடியேறினர். இவர்களில் நாட்டார் கலைஞர்களும் உண்டு. இவர்களில் கணிகர் சாதியினரும் அடங்குவர். கணிகர்கள் ஆரம்பத்தில் தோல்பாவைக்கூத்துக் கலையை நடத்தினார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

‘சரஸ்வதி மகால்’ என்னும் நூல் நிலையத்தை உருவாக்கிய இரண்டாம் சரபோஜி (1798 - 1833)க்குப் பின்னர் மராட்டிய அரசு சீரழிய ஆரம்பித்து விட்டது. இக்காலத்தில் அரசரை நம்பி வாழ்ந்த கலைஞர்களின் நிலை மோசமானது. இவர்களில் சிலர் தஞ்சையை விட்டு குடிபெயர்ந்தனர்.

இக்காலத்தில் திருவிதாங்கூரில் சுவாதித்திருநாள் அரசராய் இருந்தார். (1829 - 1847) இவர் நாட்டின் அரசராகவும் இசை சக்கரவர்த்தியாகவும் இருந்தவர். இவர் கலைஞர்கள் பலரை ஆதரித்தார். அவர்களுக்காக பணத்தை வாரி இறைத்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அதிகாரிகளுக்கு உண்டு.

சுவாதித் திருநாள் காலத்தில் தஞ்சையிலிருந்து வடிவேலு, பொன்னையா, சின்னையா, சிவானந்தன் ஆகிய நான்கு சகோதரர்களும் திருவிதாங்கூர் வந்தனர், இவர்கள் தஞ்சையில் புகழ்பெற்ற இசைக்கலைஞர்கள் இக்காலத்தில் தான் கன்னையா பாகவதரும் இசை பரதநாட்டியக் கலைஞர்களும் திருவிதாங்கூர் வந்தது. இது 1830 - 40க்களில் நடந்திருக்கலாம்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் கணிகர்களும் மதுரைவழி திருவிதாங்கூர் வந்தனர். மராட்டியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட கணிகரின் உட்பிரிவினராகிய மண்டிகர் தோல்பாவைக் கூத்து உட்பட பல்வேறு கலைகளை நிகழ்த்தி இருக்கின்றனர். இவர்களின் மராட்டியில் கொங்கணிக் கலப்பு அதிகம் என்கிறார் எட்கார் தர்ஸ்டன்.

கணிகர்கள் தஞ்சையிலிருந்து குடிபெயருவதற்குச் சில காரணங்கள் இருந்தன. முக்கியமாக அரசியல் குழப்பம், கலை நிகழ்த்த ஆதரவின்றமை, இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மானிய நிலங்களை அரசும், தனிப்பட்ட சிலரும் பிடுங்கிக் கொண்டமை ஆகியன. இசுலாமியர்களாலும் இவர்களுக்கு பாதிப்பு இருந்தது.

கணிகரில் ஒரு பிரிவினர் மதுரைக்கும் இன்னொரு பிரிவினர் திருவிதாங்கூருக்கும் வந்தனர். கன்னியாகுமரிக்கு வந்த முதல் கணிகர் கிருஷ்ணராவ்

என்று அடிக்கடி சொல்லுவார் சுப்பையாராவ். கணிகர்கள் கன்னியாகுமரி அருகே மகாதானபுரம் என்ற சிறு கிராமத்தில் திருவாவடுதுறை மடத்திற்குச் சொந்தமான தோட்டத்தில் வீடுகட்டிக் கொண்டார்களாம். வீடு என்பது ஓலைக்குடிசைதான்.

ஆரம்ப காலத்தில் தென்மாவட்டங்களில் குடியேறிய கணிகர்கள் 5 அல்லது 6 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சித்திரா பவுர்ணமியில் ஒன்றாகக் கூடி பல விஷயங்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள்.

தமிழகத்தின் தென்மாவட்டங்களில் நடக்கும் தோல்பாவைக்கூத்து கலையின் மையப் பொருளான ராமாயணம் வான்மீகி கம்பனிமருந்து வேறுபட்டது. நான் தோல்பாவைக் கூத்து நிகழ்ச்சி முழுவதையும் பதிவு செய்து புத்தகமாக்கும் போது அந்த ராமாயணக்கதையில் நுட்பமான வேறுபாடுகள் இருந்ததைக் கவனித்தேன்.

தோல்பாவைக்கூத்து ராமாயணம் பற்றி சுப்பையாராவிடம் பலமுறை விவாதித்திருக்கிறேன். அவரும், பரமசிவராவும் தங்களின் ராமாயணம் தஞ்சையில் வழங்கியது என்று அடிக்கடி சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ராமாயணம் ஆந்திர மக்களின் செல்வாக்குடையது என்பதை ஆதாரபூர்வமாக அறிந்து கொண்டேன். பெரும்பாலும் தஞ்சையில் இருந்த ஆந்திர மக்களின் செல்வாக்கால் நுழைந்த ராமாயணம் தமிழக நாட்டார் கலைகளில் நுட்பமாய் கலந்து கிடக்கிறது.

தோல்பாவைக்கூத்து நிகழ்ச்சியில் ராமாயணத்தை பத்து நாட்களாக நடத்துகின்றனர். பால காண்டம், மிதிலையில் வில் ஓடித்தல், பரதன் பாதுகா பட்டாபிஷேகம், சூர்ப்பனகை கவுரவபங்கம், சீதையை சிறை எடுத்தல், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், இராவணன் முதல்நாள் போர், சும்பகர்ணன் போர், இராவணன் வதையும் பட்டாபிஷேகமும் என்றும் பத்து பகுதிகளும் உத்தேசமாக 46 காட்சிகள் கொண்டவை.

தோல்பாவைக்கூத்து இராமாயண கதையில் பல கிளைக்கதைகள் வருகின்றன. இவை வான்மீகியின் மூலத்திலிருந்து பெருமளவில் வேறுபட்டவை. அந்தக் கிளைக்கதைகள் குருபத்திரன் கதை அகலிகை கதை, பரசுராமன் கதை, விராடன் கதை, ஜடாயுகதை, சூர்ப்பனகையின் வரலாறு, ராவணன் சனீஸ்வரன் கதை, கவந்தன் கதை, சபரி கதை, வாலி சுக்கிரீவன் பூர்வஜென்மக்கதை, அனுமன் கதை, அனுமன் ஆணவம் தீர்த்த கதை, லட்சுமணன் சந்தேகம் தீர்த்த கதை என இப்படியாக 13க்கு மேற்பட்ட கதைகள் உள்ளன.

இந்தக் கதைகள் எல்லாமே மூலத்திலிருந்து மாறுபட்டவை. சில வாய்மொழி வடிவில் இப்போதும் இருப்பவை. சாதாரண நம்பிக்கைகள், வழக்காறுகள் தொடர்பானவை. இராமன் காகாசுரனைக் கொல்ல அனுப்பிய புல் ஆயுதம் தொடர்பான

‘வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்’ என்ற பழமொழி தொடர்பான கதை ஒரு உதாரணம்.

தோல்பாவைக் கூத்தின் ஆரம்பகாலப் பார்வையாளர்கள் ராமாயணக்கதையைக் கேட்பதற்கென்றே வந்தார்கள். இவர்களே தங்கள் ஊருக்குக் கலைஞர்களை அழைத்தார்கள். அவர்களுக்கு இடம், உணவு என எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார்கள். இதனால் இக்காலத்தில் நிகழ்ச்சி விரிவாகவும், மரபுவழிப் பாடல்களுடனும் நடந்தது. அப்போது அருணாசலக் கவிராயரின் இராம நாடகக் கீர்த்தனை கூட பாடப்பட்டது.

பொதுவாக இந்திய நாட்டார் மரபில் ராமாயணத்தைப் பாடு பொருளாகக் கொண்டு நடந்த வடிவங்கள் எல்லாமே வட்டார ரீதியான ராமாயணக்கதை நிகழ்வுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழகத் தோல்பாவைக் கூத்தும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

சுப்பையாராவின் தனிப் பேச்சில் இதற்கு நிறைய உதாரணம் சொன்னார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடக்கும் தோல்பாவைக் கூத்து நிகழ்ச்சியில் அனுமன் மருந்து மலையைத் தூக்கிய நிகழ்ச்சியுடன், இந்த மாவட்ட மருந்துவாழ் மலையை இணைத்துப் பேசுவது சாதாரணம். திருநெல்வேலி மாவட்ட நிகழ்ச்சிகளில் அகத்தியரைப் பற்றி வரும் நிகழ்ச்சியில் தாமிரபரணியின் தோற்றம் குறித்த கதை வரும். இப்படிப் பல.

பொதுவாக ஒரு வீரன் அல்லது கதாநாயகனின் உயிர் அவனது உடலின் எதோ ஒரு பாகத்திலோ வேறு ஒரு இடத்திலோ இருக்கும். அந்த இடத்தை கண்டு பிடித்து அழித்தால் வீரன் இறந்து விடுவான். இது கதைப் பாடல்களிலும் வாய்மொழிக் கதைகளிலும் புராணங்களிலும் பொதுவாகக் கூறப்படும் செய்தி (எ.கா. காஞ்சாகிப் கதை, மயில் ராவணன் கதை).

இதே விஷயம் தோல்பாவைக் கூத்து நிகழ்ச்சியிலும் வருகிறது. ஜடாயு தன்னை எதிர்த்துப் போரிடும் ராவணனிடம் தன் உயிர் சிறகில் இருப்பதாகவும், அட்சயகுமாரன் அனுமனிடம் தன் உயிர் இலங்கைக் கோட்டை வடக்கு வாசல் கல்லில் இருப்பதாகவும், ராவணனின் உயிர் அவனது உடலின் உள்ளே அமிர்த கலசத்தில் இருப்பதாக விபீஷணன் கூறுவதான நிகழ்ச்சிகள் தோல்பாவைக் கூத்தில் நாட்டார் கதைப் போக்கிலே கூறப்படுகின்றன.

கூனி மந்தரை யார் என்பதிலும் இராமனை அவள் ஏன் வெறுத்தாள் என்பதிலும் பல்வேறு வடிவங்கள் இந்திய ராமாயணங்களில் உள்ளன. மந்தரை ஓர் அனாதை என வான்மீகி கூறுவார். பத்மபுராணம் அவள் அம்சமான பெண் எனக் கூறும். மகாபலியின் தந்தை விரோசனின் மகள் என அத்தியாத்ம ராமாயணம் கூறும். மாயையின் அவதாரம் மந்தரை என தோரவெ ராமாயணம் கூறும்.

கூனி மந்தரை இராமனை வெறுத்ததற்கும் பல்வேறு காரணங்களைக் கூறுகின்றன ராமாயணங்கள். களிமண் உருண்டையை வில்லில் வைத்துக் கூனியின் மேல் இராமன் அடித்தான் என்பது கம்பராமாயணம். மந்தரை பரதனின் வைப்பாட்டியாக விரும்பினாள் என்பது அசாமி ராமாயணம். ராமனின் திருமணத்தின் போது கூனி பரிகாசமாகப் பேசினாள் அதனால் இராமன் கூனியின் காலை ஒடித்தான் என்பது ஒரிய ராமாயணம் இப்படி எத்தனையோ!

தோல்பாவைக்கூத்து நிகழ்ச்சியில் கூனி மந்தரை இராமனை வெறுத்ததற்கு பல்வேறு காரணங்களை வட்டார ரீதியாகக் கூறுகின்றனர். முக்கியமாக நான்கு வடிவங்களை நானே சேகரித்தேன்.

கோபாலராவ் நடத்திய கூத்தில் கூனி விதவையாக வருகிறாள். இவள் அபசகுனம் பிடித்தவள் என்னும் பெயரை வாங்கியவள்; ஒருமுறை இராமனும் சீதையும் வெளியே செல்ல ஒப்பனைக் கோலத்துடன் வந்த போது கூனி எதிரே வந்தாள். சீதைக்கு அது பிடிக்கவில்லை. கூனியை அவமானப்படுத்தி அப்புறம் போகச் சொன்னாள். அதனால் இராமனைப் பழிவாங்கக் கருதிக்கொண்டாளாம் மந்தரை.

கணபதிராவ் கோவில்பட்டியில் நடத்திய கூத்தைப் பார்த்தேன். அதில் கூனி இராமனை வெறுத்ததற்கு கிண்டலான ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கூறுகிறார். இராமன் வில்லை வளைத்து அம்பு நுனியில் களிமண்ணை வைத்து கூனியின் முதுகில் அடிப்பான், அடுத்த நிமிடம் லட்சுமணன் தன் வில் அம்பால் எடுத்து விடுவான். இதைக் கூனியே சொல்லுகிறாள்.

கூனியின் முதுகில் உருண்டையான சதைப்பிண்டம் இருக்கிறது. இதைத் துணியால் மூடி இருப்பாள். இதைப் பார்த்து இராமன் பரிகசிப்பானாம். இப்படி ஒரு செய்தியை சுப்பையாராவ் சொன்னார். கூனி முதுகில் உருண்டையுடன் நடக்கும் சுவரோவியங்கள் உள்ளன. இது ஆந்திர ராமாயணச் செல்வாக்கு.

இப்படியாக உள்ள வேறுபாடு வட்டார ரீதியானது. நடைமுறை வாழ்க்கையில் பேசப்படும் வழக்காற்றுப் பேச்சும், தோல்பாவைக்கூத்தில் தொன்மமாகக் காட்டப்படுகிறது.

காகம் ஒரு பக்கம் சாய்ந்து பார்க்கும் என்பதற்கு ஏராளமான நிகழ்ச்சியை தொடர்புபடுத்தும் கதை வழக்கில் உண்டு. தோல்பாவைக்கூத்தில் இக்கதை காகாசுரன் கதையுடன் சார்த்திக் கூறப்படுகிறது. சீதையின் மார்பை காகாசுரன் (காகம்) கொத்தி துன்புறுத்திய கதை தோல்பாவைக்கூத்தில் சொல்லப்படுவதில்லை. இராமன் சீதையின் மடியில்

கிடக்கும் போது ஆகாயத்தில் காகம் பறக்கிறது. அப்போது காகத்தின் நிழல் இராமனின் உடம்பில் விழுகிறது. இதைப் பார்த்த சீதை கோபப்படுகிறாள். பறவையின் நிழல் உடலில் படுவது அபசகுனம் என்கிறாள். இதனால் இராமன் காகத்திற்குத் தண்டனை கொடுக்கிறான்.

பல கிளையாறுகள் பேராறாய் மாறுவது போல பல கிளைக்கதைகள் காவியத்தில் சங்கமமாகும் என்னும் பொதுவிதி ராமாயணத்துக்கும் பொருந்தும். இங்கு கிளைக்கதைகள் என்பது காவியகர்த்தாக்களோ புராணப்படைப்பாளிகளோ மட்டும் உருவாக்கிய தல்ல. பழைய தொன்மத்திலிருந்து வாய்மொழிப் படைப்பாளி இணைத்துக் கொண்ட வட்டார ரீதியான கதைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

சமூகத்தில் ஒரு தொன்மத்தை பொதுமக்களிடம் கொண்டு சென்றதில் கதாகாலட்சேபக்காரருக்கு என்ன பங்கு உண்டோ அதே பங்கு நாட்டார் கலைஞனுக்கும் உண்டு, தோல் பாவைக்கூத்து இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

ராமாயண யுத்தம் முடிந்தது. இராமன் சீதையுடன் அயோத்திக்குப் புறப்படுகிறான். விபீஷணனின் மகள் திரிசடை இராமனின் பாதத்தில் விழுந்து வணங்குகிறாள். ராமன் நீ அடுத்த பிறவியில் அல்லியாய் மதுரையில் பிறப்பாய் என்று வரமளிக்கிறான். இந்த நிகழ்ச்சியை மதுரையில்

கணபதிராவ் நடத்தியபோது பார்த்தேன். ராமன் திரிசடைக்கு வரமளிக்கும் உரையாடல் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் நிகழ்த்துவதில்லை.

திருச்செந்தூரில் ஒருமுறை மாவடி ராமச்சந்திர ராவ் நடத்திய மிதிலையில் வில்லொடித்தல் நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தேன். இராமன் தாடகையை வதை செய்கிறான். அவள் கந்தர்வப் பெண்ணாக மாறி இராமனின் காலில் விழுகிறாள்; வரம் கேட்கிறாள். ராமன் அடுத்தபிறவியில் வள்ளியாகப் பிறப்பாய் என்கிறான். இந்த உரையாடல் கன்னியாகுமரி மாவட்டப் பகுதியில் நடத்தப்படுவதில்லை.

அனுமன் இலங்கையை எரித்து விட்டு ராமேஸ்வரம் வந்து இராமலிங்கரை வணங்கிவிட்டு ஜாம்பவானைப் பார்க்கிறார். அந்த முதியவர் "அனுமா நீ கையோடு கன்னியாகுமரிக்குப் போய் பகவதியைப் பார்த்துவிட்டு சசிந்திரம் தானுமாலயனை வணங்கிவிட்டு வா" என்று சொல்லுகிறார். அனுமன் அப்படியே செய்கிறார். சசிந்திரம் தானுமாலயன் "அனுமனே, நீ இங்கு வந்த அடையாளமாக உனக்கு வழிபாடு நடக்கும்" என வரமளிக்கிறார். இந்த உரையாடல் சுப்பையாராவின் கற்பனை.

இப்படியாக சுப்பையாராவ் சொன்ன ராமாயணக் கதை நிகழ்வுகளில் சிலவற்றையே நான் பதிவு செய்தேன்; முழுதும் பதிவு செய்யவில்லை; காலம் கடந்துவிட்டது. இன்றைய நிலையில் தோல்பாவைக்கூத்து நடத்தும் கலைஞர்களிடம் உரையாடுவதில் பலன் இல்லை என்பதும் தெரிகிறது.

அஞ்சலி

மூத்த பத்திரிகையாளர்
எஸ்.துரைராஜ்
அவர்களின் மறைவுக்கு
'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்'
அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

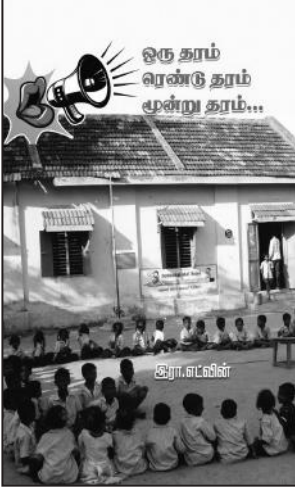
1974ல் 'ஜனசக்தி'யில் பத்திரிகையாளராகத்
தன் பணியைத் தொடங்கி
நியூ ஏஜ், ப்ரண்ட்லைன்,
பிடிஐ, சிஎன்என் மற்றும்
தி இந்து நாளிதழ் ஆகிய
நிறுவனங்களில் பணியாற்றி
ஓய்வுபெற்ற இவர் தீர்க்கமான
இடதுசாரிச் சிந்தனையாளராவார்

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் வெற்றிமொழி பதிப்பக வெளியீடுகள்

அராங்கு எண்

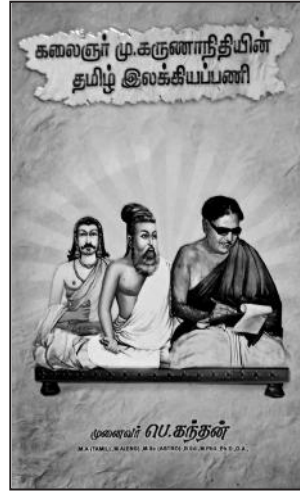
207

ஒரு தரம்ரெண்டு தரம்.
(கட்டுரை) பக்கம்: 108
விலை. ரூ. 100/-

நாகத்தீவு (சரித்திர நாவல்)
பக்கம் : 608
விலை. ரூ.555/

**கலைஞர் மு.கருணாநிதியின்
தமிழ் இலக்கியப் பணி**
(ஆய்வு நூல்) பக்கம்: 608
விலை: ரூ 555/

**உச்சி சூரியனில்
முளைக்கும் பனை**
(கவிதை) பக்கம் : 64
விலை. ரூ.60/-

உனக்குள் ஒரு சக்தி
(மதிப்பீட்டுக் கல்வி)
பக்கம் : 96
விலை : ரூ.90/-

பாதையோர தீபங்கள்
(சிறுவர் கதைகள்)
பக்கம்: 80
விலை. ரூ.75/-

எண்ணச்சிறுகுகள்
(சிறார் கதைகள்)
பக்கம்.112.
விலை. ரூ.100 /-

சின்ன சின்னப் பூக்கள்
(சிறார் கதைகள்)
பக்கம்: 64
விலை. ரூ.60/-

பஞ்சாயத்துக்களை இயக்குவது யார்?

க. பழனித்துரை

ஒரு சிற்றூராட்சித் தலைவர் தன் பொறுப்புக்களை அந்த வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் சிற்றூராட்சிகளுக்கான வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரிடம் ஒப்படைத்தார் என்ற செய்தி ஊடகங்கள் மூலம் வெளிவந்தது. அவர் தான் ஏன் இப்படி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டி வந்தது என்பதையும் விளக்கியுள்ளார். கடந்த 10 மாதங்களாக பணியாளர்களுக்குச் சம்பளம் போட முடியவில்லை, அதுபோக அன்றாட நடைமுறைச் செலவுகளுக்குக்கூட பணம் இல்லாத சூழலில் என் சொந்தப் பணம் ரூ.2.60 லட்சத்தையும் செலவு செய்து விட்டேன், அதன் பிறகும் கூட பலமுறை நேரடியாகவும், எழுத்து மூலமும் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரிடம் நிதி விடுவிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டும், எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை எனவே அந்தப் பொறுப்புக்களை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலரிடம் ஒப்படைத்து விட்டேன் என விளக்கியுள்ளார். இந்த நிகழ்வின் பின்னணியில் உள்ள காரணிகளை தரவுகள் இல்லாமல் விவாதிப்பது நியாயமற்றது. எனவே இந்த நிகழ்வு கூறும் செய்தியை மட்டும் நம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வோம்.

இத்துடன் இன்னொரு நிகழ்வையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் இந்த நிகழ்வு உணர்த்தும் பொருளை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களின் ஒன்றியக் கூட்டமைப்பு உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் செல்கிறது. மகாத்மா காந்தி வேலை உறுதியளிப்புத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதையும் மத்திய அரசின் பாரத தூய்மை இந்தியா திட்டம் செயலாக்கத்தையும் கிராமப் பஞ்சாயத்தின் அதிகாரத்தை வட்டார

வளர்ச்சி அலுவலர்கள் மீறி செயல்படுகின்றார்கள். இது ஊராட்சிச் சட்டத்திற்கும், அரசாணைகளுக்கும் புறம்பானது. இது அதிகாரப்பரவலின் அடிப்படை நோக்கங்களுக்கே எதிரானது என்று வழக்குத் தொடுத்துள்ளனர். ஊராட்சிகளில் எடுக்க வேண்டிய முடிவுகளை அதிகாரிகள் எடுத்து எங்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடுவது நியாயமற்ற செயல் என்று வழக்கில் முறையிட்டுள்ளனர். இதற்கு நீதி மன்றம் மத்திய மாநில அரசுகளுக்கு விளக்கம் கேட்டு நோட்டீஸ் அனுப்பியுள்ளது.

இத்துடன் இன்னொரு நிகழ்வையும் அலசிப் பார்த்தால் இதன் மூலத்தை நாம் விளங்கிக் கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும். கிராம சபையை கூட்டுவதற்கான அதிகாரம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிடம் தான் உள்ளது. அதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் நாங்கள் ஏன் உத்தரவு வாங்க வேண்டும் என்று கூறி உயர்நீதி மன்றம் சென்றார் ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர். அதற்கு உயர்நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியது. கிராம சபையைக் கூட்டும் அதிகாரம் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கே உள்ளது என்றும், கிராமப் பஞ்சாயத்து எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் கிராமசபையைக் கூட்டலாம். அதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் அனுமதி பெறத் தேவை இல்லை என தீர்ப்பை வழங்கியது. அதன் பிறகு பல கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் சிறப்பு கிராமசபைக் கூட்டங்கள் நடந்த செய்திகள் செய்தித்தாள்களில் வெளிவந்ததை நாம் பார்த்தோம். இதேபோல் இன்னொரு நிகழ்வு, சிற்றூராட்சி செய்ய வேண்டிய பணிகளை உயர்நிலையில் அதிகாரிகள் டெண்டர் விட்டு வேலைகளை ஒதுக்கியதை எதிர்த்து பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் உயர்நீதி மன்றம் சென்றனர், அந்த வழக்கிலும் உயர்நீதி மன்றம் சிற்றூராட்சிப் பணிகளை அந்தந்த ஊராட்சிகள்தான் நடைமுறைப்படுத்திட வேண்டும், அந்தச் செயல்பாடுகளை மையப்படுத்தி உயர்நிலையில் டெண்டர் விட்டு செயல்படுவது தவறு என்று உத்தரவிட்டு இனிமேல் அப்படி பணிகள் செய்யக்கூடாது என அறிவுறுத்தியது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிகழ்வுகள் நமக்கு உணர்த்தும் ஒரே செய்தி, சட்டங்கள் மூலமும், அரசின் உத்தரவுகள் மூலமும் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களை உள்ளாட்சித் தலைவர்களால் எடுக்க முடியாத சூழலுக்கு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு வந்து நிற்கிறது என்பது தெளிவாகின்றது. கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் எடுத்துச் செயல்பட உயர்நீதி மன்றம் செல்ல வேண்டியுள்ளது என்பது உள்ளாட்சியைப் பற்றிய புரிதல் பல நிலைகளில் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை தெளிவு படுத்துகிறது.

இந்தியாவில் செயல்படுகின்ற மூன்று அரசாங்கங்களுக்கும் அதிகாரங்களை அளிப்பது நமது அரசியல் சாசனம் தான். மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள், உள்ளாட்சி அரசாங்கங்கள் அனைத்தும் அரசியல் சாசனம் தரும் அதிகாரங்களை வைத்துத்தான் ஆட்சி நடத்துகின்றன. மேல்நிலையில், அதாவது 27 மத்திய அரசுத்துறைகள் வழங்கும் நிதியினை, மாநில அரசுகளின் 17 துறைகள் மூலமாக கிராமங்களை வந்தடைகின்றன. அதேபோல் மத்திய மாநில அரசுகள் நேரடியாக உள்ளாட்சிகளுக்குத் தரும் நிதியினையும், உள்ளாட்சிகள் தாங்கள் உருவாக்குகின்ற நிதியினையும் வைத்து உள்ளாட்சிகள் செயல்படுகின்றன. இந்தப் பணிகளைத் தாண்டி உள்ளாட்சிகள் மத்திய மாநில அரசு உருவாக்கும் திட்டங்களை அரசுத் துறைகள் நேர்மையாக நடைமுறைப்படுத்துகின்றனவா என்பதை கண்காணித்து செயல்படுவதும் முக்கியமான கடமையாகும். மக்களின் அன்றாட அத்தியாவசியத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய சேவை செய்வது மட்டுமல்ல சிற்றூராட்சிகளின் பணி. இவைகளைத் தாண்டி அரசுத் துறைகளை, அதன் சேவைகளை கண்காணித்து கிராமத்திற்கு பணியாற்ற வைப்பதும் சிற்றூராட்சிகளின் பணியாகும். மேல்நிலையில் இயங்குகின்ற மத்திய மாநில அரசுகள் அரசாங்கமாக செயல்படும்போது ஏன் உள்ளாட்சி மட்டும் எதோ அரசுத் துறைகளின் எடுபிடிபோல் அதிகாரிகளின் பிடியில் இருக்கின்றன என்பதற்குத் தான் நாம் விடைதேட வேண்டும்.

25 ஆண்டுகால அனுபவத்தில் நாம் பார்த்த எதார்த்தமான உண்மை, என்னவென்றால் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த எண்ணுகின்றது, அதேபோல் மாநில அரசுகள், உள்ளாட்சிகள்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த எண்ணுகின்றது என்பதுதான். மாநில அரசுகள் தங்கள் அதிகாரங்களைக் காக்க போராடித்தான் செயல்படுகின்றன. அதேபோல்தான் உள்ளாட்சிகளும் போராடித்தான் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசு மாநில அரசுகளின் நிதி மேலாண்மையை நேர்மையானதாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அதிக அளவில் மாநில அரசுகள் நிதி விரயம் செய்கின்றன என்றுதான் மாநில அரசுகளின் நிதி சார்ந்த உரிமைகளைப் பறித்தது. அதேபோல்தான் மாநில அரசுகள் உள்ளாட்சியின் நிதி மேலாண்மையை நேர்மையானதாக பார்ப்பது கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல மாநில அரசுகள் உள்ளாட்சி அமைப்புக்கள் நிதி விரயங்கள் செய்கின்றன என்ற பார்வையைக் கொண்டதான் கொடுத்த நிதி அதிகாரங்களை பறித்துக்கொள்கின்றன. ஆனால் மத்திய அரசுக்கு ஒரு தெளிவான பார்வை

தொடர்ந்து உள்ளாட்சிகள்மேல் உண்டு. மத்திய அரசு போடும் திட்டங்கள் முழுமையாக மக்களுக்கச் சென்று சேரவேண்டுமாயின் அதற்கு உள்ளாட்சிகள் வலுவாக இருந்து, மத்திய அரசின் துறைகள் ஒதுக்கும் நிதியை மாநில அரசின் துறைகள் செலவிடும்போது, உள்ளாட்சிகள் கவனம் செலுத்தி அரசுத் துறைகளை ஆளுகை செய்து ஆலோசனை வழங்கி மக்களுக்கு முழு அளவில் ஒதுக்கிய நிதி சேர்ந்திட பணி செய்திட வேண்டும் என்று திடமாக நம்பி உள்ளாட்சியை வலுப்படுத்த முனைந்து செயல்படுகிறது.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டு மத்திய நிதி ஆணையம் தொடர்ந்து உள்ளாட்சிக்கு வழங்கும் நிதியினை அதிகரித்துக் கொண்டே வருவதும், உள்ளாட்சிகளின் ஆளுகை மற்றும் நிர்வாகத்திறனை கூட்டுவதற்கும் செயல்படுகிறது. ஆனால் மாநில அரசு உள்ளாட்சியின் முக்கியத்துவம் உணர்ந்த போதும், மாநில அரசு தங்கள் துறைகளின் அதிகாரிகளின் திறன்மேல் இருக்கும் நம்பிக்கைபோல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்மேல் நம்பிக்கை வைத்து செயல்படுவது இல்லை. இதில் இருக்கக்கூடிய உண்மையையும் எதார்த்தத்தையும் நாம் மறுக்க முடியாது. தமிழகத்தின் சமூக மேம்பாட்டுச் செயல்பாடுகளில் பெரும் வெற்றியைப் பெற்றதற்கு அரசுத் துறைகளின் அதிகாரிகள் மற்றும் அலுவலர்களின் திறன் மற்றும் ஆற்றல் சார்ந்த செயல்பாடுகள்தான் என்பதை மத்திய அரசு பலமுறை பாராட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றைத் தாண்டி ஒரு அரசியல் காரணம் ஒன்று உள்ளது. உள்ளாட்சி அமைப்புக்கள் வலுப்பெறுவது என்பது மாநில அரசுக்கு பல சமயங்களில் சவாலாக அமைந்துவிடும் என்ற பார்வையும் சிந்தனையும் மாநில அரசுக்கு இருப்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. அத்துடன் மத்திய அரசின் பொருளாதார சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளால் மாநில அரசுகள் தங்களின் அதிகாரங்களை தொடர்ந்து இழந்து வரும் சூழலில் உள்ளாட்சி வலுப்பெறுவது மாநில அரசுக்கு நிச்சயமாக சவாலாக அமைந்துவிடும் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கை மாநில அரசிடம் இருக்கிறது.

இந்தப் பார்வை தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, பெரும்பாலான மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. ராஜிவ் காந்தி புதிய பஞ்சாயத்துக்கான மசோதாவை அறிமுகம் செய்தபோதே பல மாநிலக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இந்த அச்சத்தை வெளிப்படுத்தினர். இருந்தபோதிலும் அதிகாரப் பரவலை மத்திய அரசிடமிருந்து, மாநில அரசாங்கங்களுக்கு செய்திடாமல், மாநில அரசிடமிருந்து உள்ளாட்சிகளுக்கு கொண்டு செலுத்த அரசியல் சாசனத்தை திருத்தியது. இந்தச் செயல்பாடுதான் இன்று வரை பஞ்சாயத்துக்களுக்கு

அதிகாரங்களைத் தர மாநில அரசுகள் தயங்குகின்றன. இந்தச் சூழலில் சற்று ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்த்தால் உள்ளாட்சிகளுக்கு இருக்கும் வாய்ப்பு என்பது மிக அதிகம். இதற்கான புரிதலை நம் உள்ளாட்சித் தலைவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். அந்த வாய்ப்புக்களை பயன்படுத்த உள்ளாட்சித் தலைவர்களுக்கு ஒரு தனி ஆற்றல் வேண்டும். அரசியல் சாசனத்தின் மூலம் அரசாங்கமாக உருவாக்கப்பட்ட உள்ளாட்சி அமைப்புக்களை தாங்கள் கைக்கொண்டு அதிகாரங்களை கையிலெடுத்துச் செயல்பட தேவையான தகுதிகளை முயற்சி செய்து பயிற்சியின் மூலம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கான ஒரு பார்வையை உருவாக்கிக் கொண்டு அதிகாரத்தை கையிலெடுக்க ஒரு துணிவு மிக்க தலைமைத்துவம் தேவை. அச்சமும் கூச்சமும் இருபெரும் எதிரிகள் தலைமைத்துவத்திற்கு என்பதை புரிந்து நம் உள்ளாட்சித் தலைவர்கள் செயல்பட வேண்டும்.

இதுவரை மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய அடிப்படைச் சேவைகள் அனைத்தையும் மாநில அரசின் கடமையாக வழிகாட்டு நெறிமுறையில் அரசியல் சாசனம் குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆனால் தற்போது அவை அனைத்தும் மக்களின் உரிமைகளாக சட்டங்கள் மூலம் கொடுத்துவிட்டது மத்திய அரசு. அத்துடன் பெருமளவு நிதியினையும் ஒதுக்கித் திட்டங்களாகத் தந்துள்ளது மத்திய அரசு. உள்ளாட்சிகள் தாங்கள் அரசாங்கமாகச் செயல்பட்டு இந்த மேம்பாட்டு உரிமைகளை கிராமங்களில் வாழ்கின்ற அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் குறிப்பாக விளிம்பு நிலை மக்களுக்கும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இதை செய்வதற்குத் தேவையான தலைமைத்துவ பயிற்சியை எடுத்துக் கொண்டு அரசுத் துறைகளை வேலை வாங்க ஆளுகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கு தாங்கள் செயல்படுவதுடன் தங்களின் பணி செய்ய உருவாக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்தின் நிலைக்குழுக்களை உருவாக்கி செயல்பட வைக்க வேண்டும். அதேபோல் கிராமசபையை முழுப்புரிதலுடன் கூட்டி கிராமசபை உறுப்பினர்களின் பங்கு பணி என்பதை விளக்கி மக்களை விழிப்புணர்வுள்ளவர்களாக உருவாக்க வேண்டும். பொறுப்புமிக்க கிராமசபைச் செயல்பாடுகள்தான் கிராமத்தை மீட்டெடுத்து கிராம மக்கள் கையில் வைத்திருக்க உதவிடும் என்ற புரிதலை கிராமசபை உறுப்பினர்களிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

வலுவான கிராமசபையும், புரிதலுடன் பணியாற்றும் நிலைக்குழுக்களும், சிற்றூராட்சியுடன் சேர்ந்து செயல்பட ஆரம்பித்துவிட்டால் உள்ளாட்சி

என்பது தலைவர்கள் கையில் இருக்காது. மாறாக அது மக்கள் கையில் இயங்க ஆரம்பித்துவிடும். அந்த நிலைக்கு உள்ளாட்சி வந்துவிட்டால் கிராமம் மக்களுக்கானதாக மாறும். அங்கு உள்ள பள்ளிக்கூடம், சத்துணவுக்கூடம், சுகாதார நிலையம், நூலகம், விளையாட்டுத் திடல், சாலைகள், குளங்கள், சமுதாயக் கூடங்கள், பொதுச் சொத்துக்கள் அனைத்தும் மக்களின் சொத்தாக மாறிவிடும். இவை அனைத்துக்கும் கிராம மக்கள் சொந்தக்காரர்களாக ஆகிவிடுவார்கள். இன்று கிராமக் கோவில்கள் மட்டும்தான் எங்களது என்று மக்கள் கூறுவார்கள்.

மற்ற எந்த நிலையத்தையும் அது கல்விக்கூடமாக இருந்தாலும், சத்துணவுக் கூடமாக இருந்தாலும், சுகாதார நிலையமாக இருந்தாலும் எதைக் கூறினாலும் உடனே கூறுவார்கள், இது கல்வித்துறைக்குச் சொந்தமானது, இது வருவாய்த்துறைக்குச் சொந்தமானது, இது விவசாயத் துறைக்குச் சொந்தமானது, இது பொதுப்பணித்துறைக்குச் சொந்தமானது என்று கூறுவார்களே தவிர எதன் மேலும் அவர்கள் சொந்தம் கொண்டாடுவது இல்லை. கிராமக் கோவில்களை மட்டும் எங்களுடையது என்பார்கள், ஏனென்றால் அது அவர்கள் கட்டியது, அவர்களால் திருவிழா நடத்தப்படுவது. அது அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால். மத்திய மாநில அரசாங்கங்களின் நிதியால் உருவாக்கப்பட்ட அனைத்து பொதுச்சொத்துக்களும் மக்களுடையதுதான் சட்டப்படி. ஆனால் அதை அரசுத் துறைகள் அப்படி மக்களிடம் பொறுப்புக்களை ஒப்படைப்பதில்லை. மக்களும் அப்படி பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதில்லை. நாம் பொறுப்பற்று இருப்பதில் ஒரு சுகம் கண்டவர்கள் என்பதால்.

இனியும் அப்படி இருக்க முடியாது. அதற்காகத்தான் புதிய உள்ளாட்சியை அரசாங்கமாக உருவாக்கி அந்த அரசாங்கத்தையும் மக்களை மையப்படுத்தி உருவாக்கி, மக்களை அதிகாரப்படுத்தி மக்கள் முன்னேற்றம் மக்கள் கையில் என்று புதிய வழிமுறை காணப்பட்டுள்ளது. அதிகாரப்படுத்தப்பட்ட மக்களால் மட்டுமே அதிகாரத்தை கைக்கொள்ள முடியும். அதன் விளைவாகத்தான் மக்களை கிராமங்களுக்கு பொறுப்பேற்று கிராம வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாடுக்கு மக்கள் திட்டமிட்டு செயல்பட்டும் என உருவாக்கினர் புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை. அந்த அரசாங்கத்தை மக்கள் கையிலெடுக்க முன்வர வேண்டும்.

இன்றைய பஞ்சாயத்து என்பது அரசாங்கம் இது முற்றிலும் பழைய பஞ்சாயத்திலிருந்து வேறுபட்டது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இந்த பஞ்சாயத்துச் செயல்பாடு என்பது கூட்டுச்

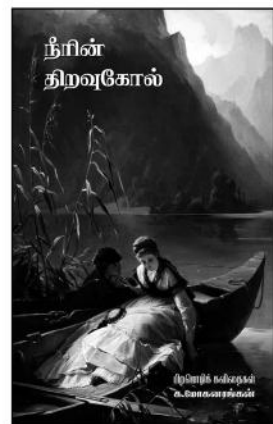
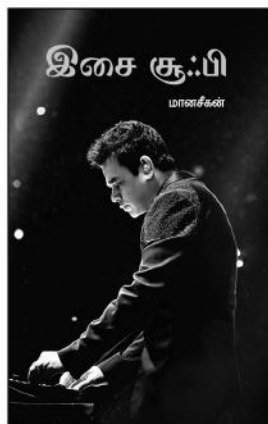
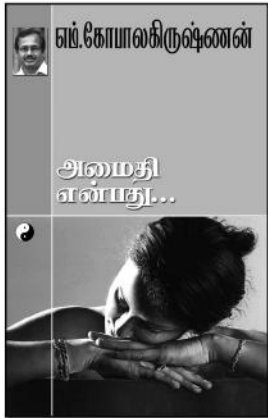
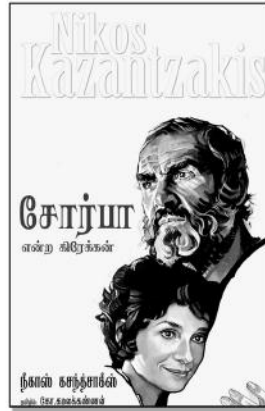
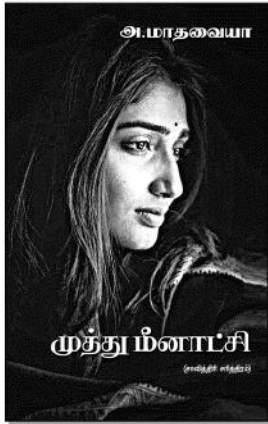
செயல்பாடாக இருப்பதால் இதற்கு பெருமளவு மக்கள் தயாரிப்புத் தேவைப்படுகிறது. பஞ்சாயத்துச் செயல்பாடுகளில் ஒரு அறிவார்ந்த மக்கள் பங்கேற்பு தேவைப்படுகிறது. அதற்கான விழிப்பை மக்களிடம் உருவாக்க வேண்டிய கடமை மற்றும் பொறுப்பு சமூகச் சிந்தனை கொண்ட அனைவருக்கும் இருக்கிறது. அதில் கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு அதிக பொறுப்பும், அக்கறையும் இருக்கிறது.

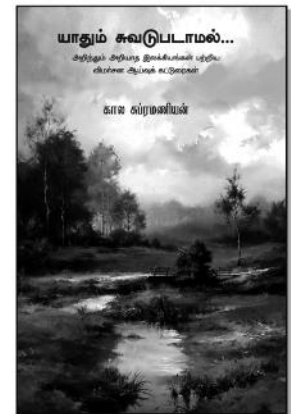
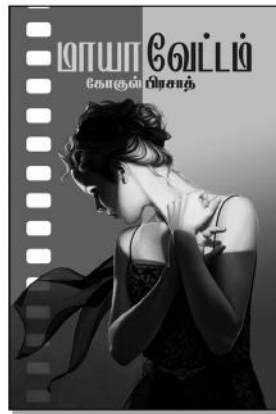
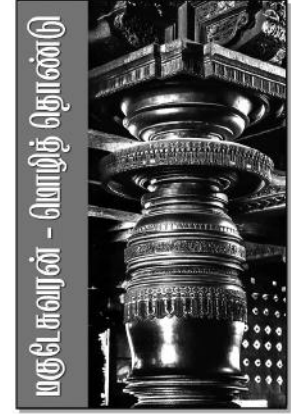
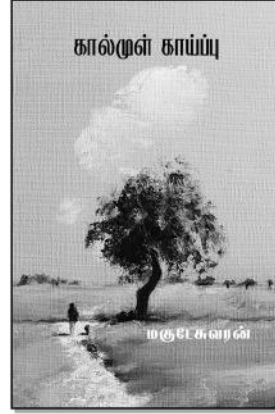
இந்த மக்கள் தயாரிப்புச் செய்ய முதலில் நம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தங்களுக்கு அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்பட்டு பயிற்சியின்போது கொடுக்கப்பட்ட ஒன்பது நூல்களையும் படியுங்கள். அந்த நூல்களை படித்து உள்வாங்கிக் கொண்டு செயல்பட்டால் நம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் அலுவலர்களுக்கு ஆணையிட முடியும். மக்களை இணைத்துக் கொண்டு மிகப்பெரும் மாற்றத்தை கிராமங்களில் உருவாக்கிட முடியும். தங்களின் அறிவார்ந்த செயல்பாடுகளினால் கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தங்கள் அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். அதிகாரங்கள் யாரும் தட்டில் வைத்து வழங்குவது அல்ல. அதிகாரங்கள் போராட்டத்தின் மூலம் பெறுவது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

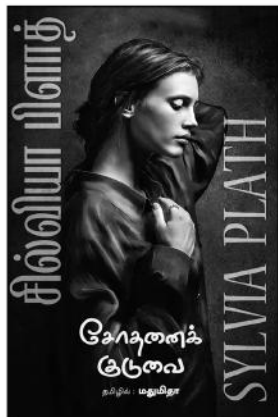
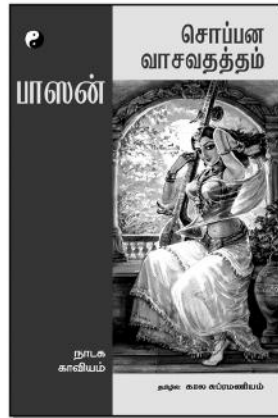
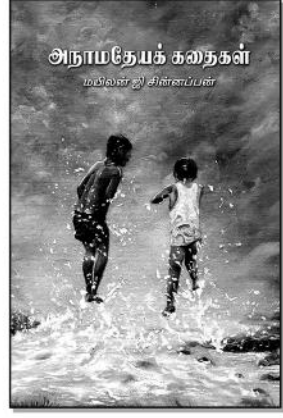
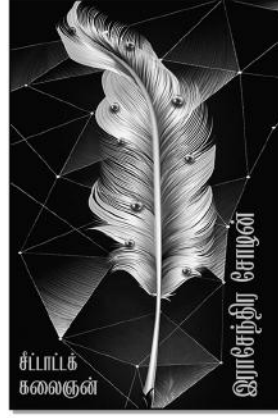
நம் குடும்பம் கடனில் மூழ்கும்போது நாம்தான் போராடி சமாளிக்க வேண்டும். அதை யாரிடமும் ஒப்படைக்க முடியாது. மாநில முதல்வரால், நம் மாநிலம் கடனில் மூழ்கும் சூழலுக்கு வந்துவிட்டால், மாநிலத்தை எந்த வியாபார நிறுவனத்திடமும் ஒப்படைக்க முடியாது. அதேபோல்தான் நாடும். எனவே பொறுப்புக்கள் வரும்போது சோதனைகள், சவால்கள் வந்து நிற்கும். அவைகளைச் சமாளிக்கத் தயாராக வேண்டுமே தவிர, முடியவில்லை அதிகாரி பார்த்துக் கொள்ளட்டும் என்பது நாம் தலைமை ஏற்க தயங்குவதாகும். நம் கிராமம் நம் கையில் இருக்க வேண்டும் என்றால் நம் கிராம மேம்பாடு நம் மக்களால் நிகழ்த்தப்படல் வேண்டும். இன்று நாம் செயல்படும் ஆளுகை மற்றும் நிர்வாகச் சூழலை புரிந்து கொள்ள பயிற்சியில் கொடுத்த புத்தகங்களை ஆழ்ந்து படியுங்கள், அவற்றை அசை போடுங்கள். அதன் அடிப்படையில் உள்ளாட்சித் தலைவர்கள் மக்களோடு செயல்பட முயல வேண்டும். மற்றவற்றை மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். இந்த அதிகாரப் பரவல் எப்பொழுது பொருளுள்ளதாக மாறி மக்களுக்கு பலன் அளிக்கும் என்றால் தலைவர்களும் மக்களும் புரிதலோடு உள்ளாட்சியில் எல்லா நிலைகளிலும் செயல்படும்போது மட்டும் தான். இதைத்தான் நம் தலைவர்கள் செய்ய வேண்டும். அதுதான் இன்று நமக்குத் தேவை.

☯ தாய்மீழினி

அரங்கு எண்:
401 - 402, 165 - 166

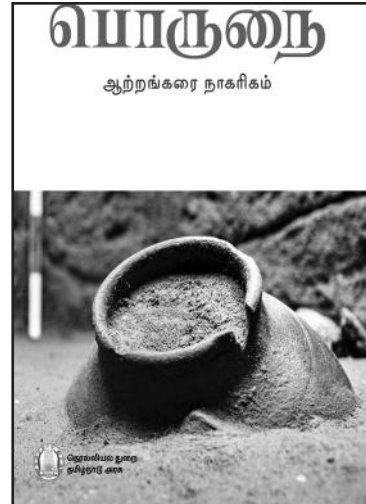
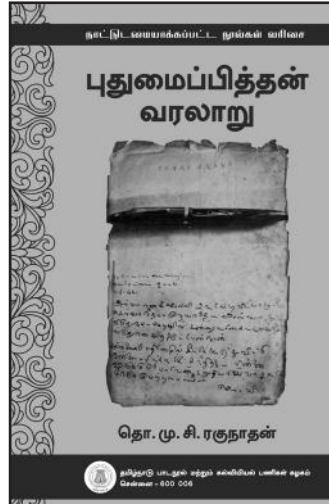
தமிழ் வளர்ச்சிக்கு முத்தான மூன்று திட்டங்கள்

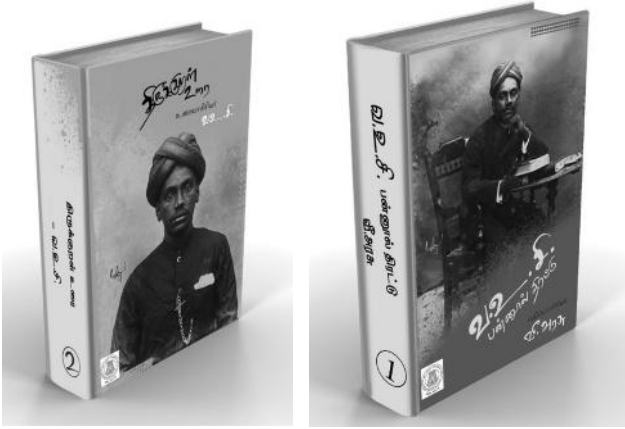
தே.சங்கர சரவணன்

பொதுவாக தமிழ்நாடு அரசின் நூல்கள் என்றாலே அனைவருக்கும் பாடப் புத்தகங்கள்தான் நினைவுக்கு வரும். ஆனால் பாடப் புத்தகங்களைத் தாண்டி மிகப் பெரிய புத்தக உலகம் ஒன்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் செயல்பாடுகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் சென்னை புத்தகக் காட்சியின் சிறப்பிதழுக்காகவும் தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகத்தின் துணை இயக்குநர் தே.சங்கர சரவணன் (மொழி பெயர்ப்பு) அவர்களை 'உங்கள் நூலகத்திற்காகச் சந்தித்தோம்.

தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம், பாடப்புத்தகத்தை தவிர, பிற வெளியீடுகள் பற்றி அண்மைக்காலமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறதே... அது பற்றி...

ப : தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் 1970 களில் தொடங்கப்பட்டபோது கல்லூரிகளில் தமிழ்வழியில் பயிலும் மாணவர்களுக்காக, பாடநூல்களை வெளியிடுவதைத்தான் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. அப்போது 37 துறைகளில் மிகச் சிறந்த 900 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டது. பிறகு திரு.உதயச்சந்திரன் IAS அவர்கள் தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகத்திற்குப் பொறுப்பு வகித்தபோது, 875 நூல்கள் மின்மயமாக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் பின்னர் 2017இல் திரு. உதயச்சந்திரன் கல்வித்துறைச் செயலாளராகப் பணியாற்றியபோது, தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் வெளியிட்டிருந்த

நூல்களை ஆவணப் பதிப்பாகவும், மறுபதிப்பாகவும் வெளியிடும் பணி துவங்கியது. அந்தப் புத்தகங்கள் பேராசிரியர்கள், ஆராய்ச்சி மாணவர்கள். அரிய நூல்களைத் தேடித்தேடிப் படிக்கும் வாசகர்கள் போன்றோரிடம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன.

இவை தவிர, இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புத் திட்டத்தையும், உயர்கல்வி நூல்கள் மொழிபெயர்ப்புத் திட்டத்தையும் தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அண்மையில் தமிழக அரசு வெளியிட்ட 14 அறிவிப்புகளில் ஒன்று, வ.உ.சி.யின் 150ஆவது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடும் விதத்தில் அவரது நூல்களை வெளியீட்டு, மலிவு விலையில் விற்பனை செய்வது என்பதாகும். வ.உ.சி. நினைவு நாளான 2021 நவம்பர் 19ஆம் தேதி அன்று, வ.உ.சி. எழுதிய பன்னூல் திரட்டும், திருக்குறள் உரையும் வெளியிடப்பட்டன. இந்நூலை வீ. அரசு தொகுத்திருந்தார். ஓவியர் மருது அட்டைப்படத்தை வடிவமைத்திருந்தார்.

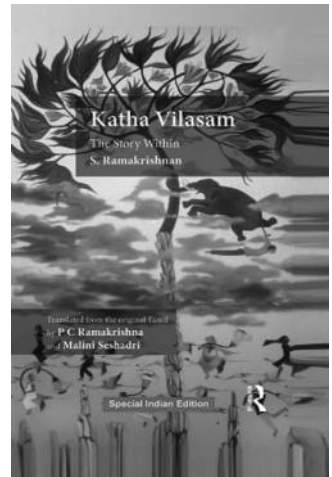
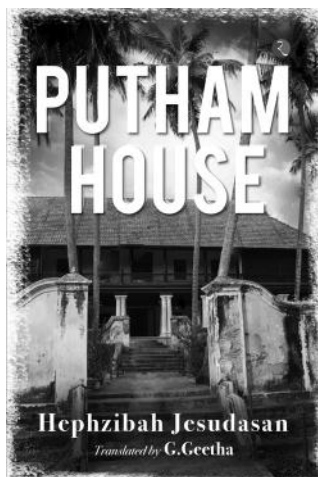
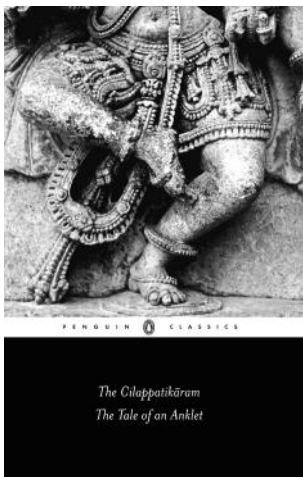
புதிய அரசு பதவியேற்ற பிறகு மாண்புமிகு பள்ளிக் கல்வித்துறை அமைச்சர் அவர்கள், திசை தோறும் திராவிடம், முத்தமிழ் அறிஞர் மொழி பெயர்ப்புத் திட்டம், இளந்தளிர் இலக்கியத்

திட்டம் என்று முத்தான மூன்று திட்டங்களை அறிவித்துள்ளார்கள். இத்திட்டங்களை தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகத்தின் தலைவர், மேலாண்மை இயக்குநர், உறுப்பினர் செயலாளர் ஆகியோரின் வழிகாட்டுதலில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம். பள்ளிக்கல்வி ஆணையர், பள்ளிக்கல்வித் துறைச் செயலாளர், மாண்புமிகு பள்ளிக்கல்வித் துறை அமைச்சர் மற்றும் தமிழக முதல்வரின் செயலாளர் ஆகியோர் இத்திட்டம் குறித்துக் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிக்குள் மேல் ஆய்வு செய்து வருகின்றனர்.

இத்திட்டங்களின் நோக்கங்கள் என்ன?

முதல் திட்டமான 'திசைதோறும் திராவிடம்' என்பது தமிழில் உள்ள படைப்புகளை உலக மொழியான ஆங்கிலத்திலும் பிற திராவிட மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்பது மற்றும் பிற திராவிட மொழிகளிலும், சிறந்த படைப்புகளைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பதாகும்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் சிறப்பையும் விளக்கும் வகையில் திராவிட மொழியின் மூத்த மொழியான தமிழ் மொழியில் உள்ள திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற செவ்வியல் இலக்கியங்களை பிரபல ஆங்கிலப் பதிப்பகங்களோடு இணைந்து கூட்டு வெளியீடாகக் கொண்டு வந்துள்ளோம். தற்போது உ.வே.சா. கட்டுரைகள், தலித் சிறுகதைகள், தோப்பில் முகமது மீரானின் கதைகள் ஆகியவை ஆங்கிலத்தில் வெளிவர உள்ளன. ஐம்பது தமிழ் சிறுகதை எழுத்தாளர்களை தம்முடைய அனுபவத்தோடு இணைத்து அறிமுகப்படுத்தும் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் கதாவிলাசம் ஆங்கிலத்தில் வெளிவர உள்ளது. கடந்த ஆண்டு புத்தகக் காட்சியில் கி.ராஜநாராயணனின் கரிசல் கதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு பியர்சன் நிறுவனத்துடன் இணைந்து தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் Along With

the Son என்ற பெயரில் வெளியிட்டது, அதற்கு வாசகர்களிடம் பெரும் வரவேற்பும் கிடைத்தது. இதேபோல் சி.சு.செல்லப்பாவின் வாடிவாசல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. இந்த நூல் ஆகஸ்ட்போர்டு மற்றும் தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழக நிறுவனங்களின் கூட்டு வெளியீடாகும்.

கடந்த ஆண்டு புத்தகக் காட்சியில் 'கீழடி' நூலின் விற்பனை பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது. இந்தக் கீழடி நூல் 2019ஆம் ஆண்டு 24 மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டுப் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. அதேபோல் இந்த ஆண்டு புத்தகக்காட்சிக்கு 'பொருளை நாகரிகம்' என்ற நூலைத் தொல்லியல் துறையோடு இணைந்து கூட்டு வெளியீடாகத் தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் வெளியிடுகிறது.

முத்தமிழ் அறிஞர் மொழிபெயர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ், கலை, அறிவியல் சார்ந்த 200 நூல்கள் மொழிபெயர்க்க அடையாளம் காணப்பட்டு மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து சிறார்களுக்காக இளந்தளிர்

இலக்கியத் திட்டத்தின்கீழ் நூல்கள் வெளிவர உள்ளன. இந்தச் சிறார் நூல்கள் வயதுக் கேற்றவாறு மூன்று விதமான முறைகளில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் அறிஞர்களின் நாட்டுடமை நூல்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்நாடு கல்வியியல் பணிகள் கழக வெளியீட்டில் அதிக விற்பனையான நூல்கள் பற்றிக் கூற முடியுமா?

வாசகர்கள் விருப்பத்திற்கேற்பத்தான் மறுபதிப்பு செய்யத் தொடங்கினோம். போட்டித் தேர்வு எழுதும் மாணவர்களுக்கு இந்த நூல்கள் பெரிதும் பயன்படுகிறது. குறிப்பாக IAS தேர்வு எழுதும் மாணவர்களுக்கு நீலகண்ட சாஸ்திரி எழுதிய தென்னிந்திய வரலாறு, மஜூம்தார் குழுவின் எழுதிய இந்திய வரலாறு, மாணிக்கவேல் எழுதிய இந்திய தேசிய இயக்க வரலாறு போன்ற நூல்கள் பெரிதும் விரும்பி வாங்கப்படுகின்றன. கே.கே. பிள்ளை எழுதிய தமிழக வரலாறு - மக்களும் பண்பாடும் வரலாறு என்ற நூல், டி.என்.பி.எஸ்.சி. குரூப் - 1 தேர்வுப் பாடத்திட்டத்தில் 8 - ஆவது அலகுக்கு இன்றியமையாத நூலாக உள்ளது.

வந்தவாசியில் தொடங்கியது குழந்தைகள் வாசிப்பு இயக்கம்

வந்தவாசி. அரசுப் பள்ளிகளில் படிக்கிற குழந்தைகளிடம் புத்தகம் வாசிப்பதில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் குழந்தைகள் வாசிப்பு இயக்கம் வந்தவாசியில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. வந்தவாசியைச் சேர்ந்த மருத்துவர்கள், சமூக சேவகர்கள், ஆசிரியர்கள், பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களின் உரிமையாளர்கள் ஆகியோர் இணைந்து இந்த இயக்கத்தைத் தொடங்கியுள்ளனர். 'அம்மாவுக்கு மகள் சொன்ன உலகின் முதல் கதை' நூலை இலவசமாகப் பெற விரும்பும் புத்தகம் படிப்பதில் ஆர்வமுள்ள வந்தவாசி ஒன்றியத்திலுள்ள அரசுப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவ-மாணவிகள் 9444360421 எனும் செல்பேசி எண்ணுக்கு அழைத்து தகவல் தெரிவித்தால், குழந்தைகள் வாசிப்பு இயக்கத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு நூல் இலவசமாக வழங்கப்படும் என்றும் குழந்தைகள் வாசிப்பு இயக்கம் தெரிவித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்னை புத்தகக் காட்சி Chennai Book Fair

16 பிப்ரவரி 2022 முதல் 06 மார்ச் 2022
February March

DAILY: 11.00 AM to 8.00 PM

தினந்தோறும் காலை 11 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை

YMCA நந்தனம்

800 அரங்குகள்
Stalls

15 லட்சம் தலைப்புகள்
Lakh Titles

30 லட்சம் வாசகர்கள்
Lakh Readers

Discount
10%
கழிவு

வளமான
வாழ்க்கைகளுக்கு
புத்தகங்கள்
வாசிப்போம்

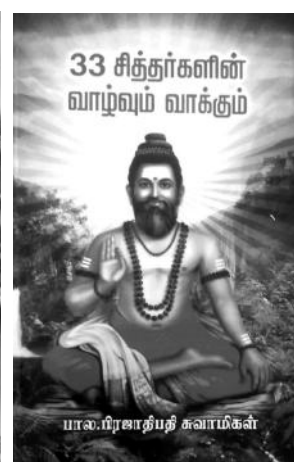
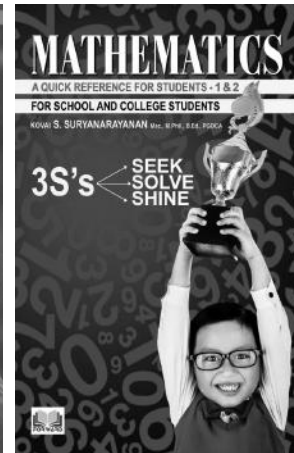
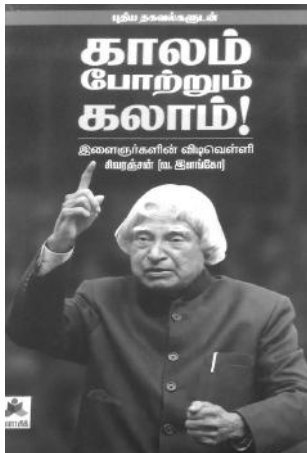
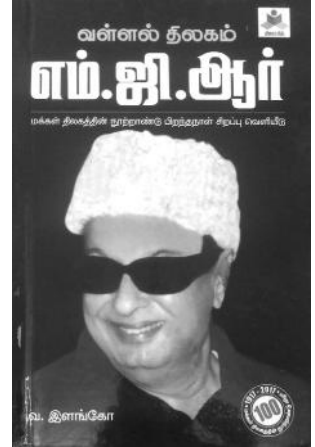
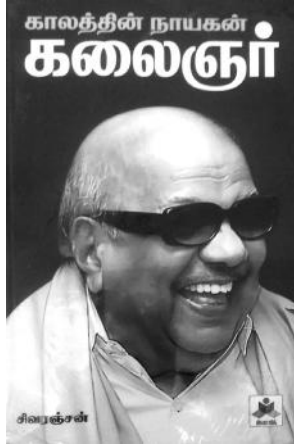
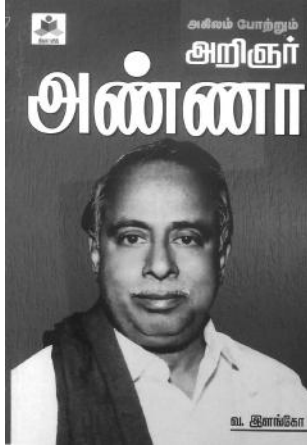
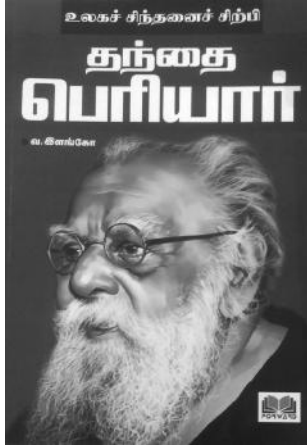
The Booksellers' & Publishers' Association of South India
தென்னிந்தியப் புத்தக விற்பனையாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் சங்கம்

8, 2nd Floor, Sun Plaza, G.N.Chetty Road, Chennai-600 006 Tel:044 28155238

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
கிளாசிக் பதிப்பக வெளியீடுகள்

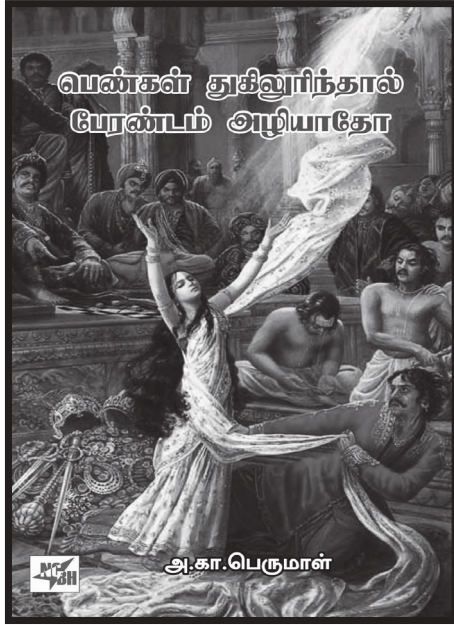
அரங்கு எண்

236 - 237

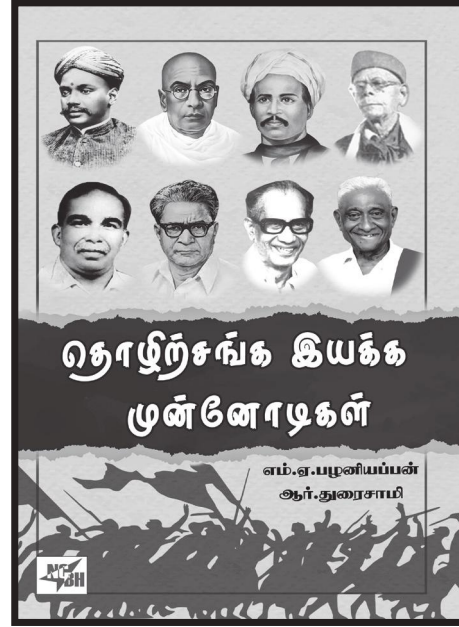

45வது சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில்
நியூ செஞ்சுரியின் புதிய வெளியீடுகள்

அரங்கு எண்கள்: F52, F37, 229-230, 323-324, 473 - 474, 258

₹ 135

₹ 90

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு
ஒரு வேண்டுகோள்!

பிப்ரவரி மாதத்துடன் முடிவடையும்
சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

174	3455	4860	4872	5563	6918	6930	6942
175	3459	4861	5551	5564	6919	6931	6943
180	3465	4862	5552	6905	6920	6932	6944
2887	4329	4863	5553	6909	6921	6933	6945
2888	4331	4864	5554	6910	6922	6934	6946
2888	4386	4865	5555	6911	6923	6935	6947
2889	4387	4866	5556	6912	6924	6936	6948
2890	4388	4867	5557	6913	6925	6937	6949
2891	4389	4868	5558	6914	6926	6938	6950
2892	4587	4869	5559	6915	6927	6939	7593
2893	4712	4870	5560	6916	6928	6940	7594
3454	4713	4871	5561	6917	6929	6941	7595

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள்
தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற
புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் என்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 30.00,
ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00.
ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

மதம் மனிதம்

ச. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

“பெர்காகிலியோ போப்பாகத் தேர்ந்தடுக்கப்பட்ட அன்று அந்த சதுக்கத்தில் கூடியிருந்தவர்களோடும் உலகம் முழுவதும் தங்கள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் முன்னால் அமர்ந்து அதைக் கண்டு களித்தவர்களோடும் சேர்ந்து நான் ஆர்ப்பரிக்கவில்லை. தொலைக்காட்சியில் அந்த நிகழ்ச்சியைக் காட்டியபோது அதைப் பார்த்திருக்கலாம்; அவ்வளவே. அவரைப் பற்றி இன்னும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட என்னுள் எழவில்லை. அதுவும் ஒரு செய்தியாகத் தோன்றியதே தவிர, வேறு எந்தவித முக்கியத்துவத்தையும் அதற்கு நான் கொடுக்கவில்லை. சொல்லப் போனால் ஒரு போப்புக்குப் பிறகு இன்னொரு போப் வருகிறார் என்ற அளவில்தான் அந்தச் செய்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தேன்.” (பக். IX-X)

‘போப் பிரான்சிஸ் நம்பிக்கையின் பரிமாணம்’ என்னும் நூலின் ஆசிரியர் நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை அவர்களைப் போன்ற மனநிலையில்தான் பலர் காலங்காலமாக இருந்திருப்பார்கள். கிறித்துவ மதம் மட்டுமல்லாமல் உலகிலுள்ள பிற மதங்களும் மக்களை உய்விக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டுடன் தோன்றி இருக்கலாம். ஆனால் காலங்காலமாக அவற்றின் நடைமுறைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன?

ஒரு மதத்திற்குள் பிளவு ஏற்படுத்திக் கொண்டு குடுமிச் சண்டை போட்டுக் கொள்கின்றார்கள். வேறுவேறு மதங்கள் மோதிக் கொள்கின்றன. இந்தியாவில் சனாதன அடிப்படையில் மக்களை நான்கு வருணங்களாகவும் அவற்றுக்குக் கீழாகவும் பாகுபாடு செய்ததை எதிர்த்தவர் புத்தர் பெருமான். ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி கூறுவதால்தான் இந்தியாவில் தோன்றிய மதங்கள் வெளிநாடுகளில் பரவவில்லை என்பார்கள்.

உயிர்க் கொலையை வெறுத்தவர் புத்தர்; அவர் தோற்றுவித்த புத்த மதம் சீனா, மியான்மர், இலங்கை போன்ற நாடுகளில் வளர்ந்தது. இலங்கையில் லட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்; மியான்மரில் முகமதியர்கள் அழித்து ஒழிக்கப்படுகின்றார்கள். சீனாவின் வளர்ச்சியைப் பாராட்ட வேண்டும்; அதே நேரத்தில் அண்டை நாடுகளை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டும் அச்சுறுத்திக் கொண்டும் இருக்கின்றது. புத்தர் பெருமானின் கோட்பாடு என்ன ஆயிற்று? இதே நிலைதான் கிறித்துவ சமயத்திலும் நிலவுகின்றது.

உலகம் முழுவதற்கும் நாகரிகத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தவர் நாங்கள்தான் என்று கிறித்துவ சமயம்

சார்ந்தவர்கள் பீற்றிக் கொண்டாலும் எங்கும் சுரண்டலும் பிரிவினைவாதமும் தலைவிரித்து ஆடுவதற்கு அவர்களே காரணம். இருப்பினும் உலகம் முழுவதற்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த அவர்கள் கொடுத்த கல்வியே காரணம் என்பதை நன்றியுடன் குறிப்பிட வேண்டும்.

“ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமை என்று எண்ணி இருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார். வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்” என்று மகாகவி கூறும் விந்தை மனிதர்கள் இந்தியாவில் ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி கூறியவர்களே. சங்க காலத்தில் பல பெண்பாற் புலவர்கள் தங்கள் கருத்துகளைப் பதிவு செய்த பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இடைக் காலத்தில் தான் பெண்ணியச் சிந்தனை உட்பட எல்லாமே குழி தோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு முள் நிறைந்த காடு பரவ ஆரம்பித்தது. சாதி, மதநீர் பாய்ந்து நாடு வளர்ந்தது.

கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு அனைவருக்கும் கிடைத்தது. பிற்போக்கைப் பின்னுக்குத்தள்ளி முற்போக்குச் சிந்தனையை வளர்க்க இந்தியா முழுவதும் பல சீர்திருத்தவாதிகள் தோன்றினார்கள். குழந்தை மணம், உடன்கட்டை ஏறுதல் போன்ற மனித குலத்திற்கே இழிவைத் தந்த களைகள் எல்லாம் அந்நியர் ஆட்சியில் களைந்து எடுக்கப்பட்டன. நீதிக்கட்சி, அதனை வளர்த்தெடுத்த சான்றோர்கள் குறிப்பாகத் தந்தைபெரியார் போன்றோரால் தமிழகத்தில் சமூக நீதி அனைவருக்கும் கிடைத்தது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி வளர்ந்தவரே ‘போப் பிரான்சிஸ்-நம்பிக்கையின் புதிய பரிமாணம்’ என்னும் நூலை எழுதிய முனைவர் நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை.

போப் பிரான்சிஸ் பற்றி எழுதியவர் அவர் முன்னோர் கிறித்துவ மதத்தைத் தழுவாதவர்களாக இருந்தாலும் தென் தமிழகத்தில் குறிப்பிட்ட அளவில் மக்கள் மதம் மாறி இருந்தார்கள். மதம் மாறியோர் பெரும்பாலும் விளிம்பு நிலை மக்களே. கோயில் பக்கம் போகக் கூடாது; மாராப்புப் போடக் கூடாது; படிக்கக் கூடாது என சனாதன மதம் கட்டுப்பாடு விதித்தபோது கிறித்துவ மதம் அவர்களுக்கு உதவியது.

இப்படித்தான் இந்து மதத்திற்குள் இருக்க வேண்டும் என்னும் நிலை இருந்த போது மக்களுக்கு உரிமையுடன் வாழ வாய்ப்பைக் கொடுத்தது. சிந்திக்க கல்வி, பிழைக்க வேலை வாய்ப்பு, குடியிருக்க வசதி வாய்ப்புள்ள வீடு, உடல் நலத்திற்கு மருத்துவ வசதி என அடிப்படை உரிமைகளைக் கொடுத்தால் மக்கள் ஏன் மதம் மாறப் போகின்றார்கள்? மதம் மாறக் கூடாது என்று ஏன் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும்?

நாங்களும் சம உரிமை கொடுக்க மாட்டோம்; நீங்களும் சாக்கடையில்ல்தான் உழல வேண்டும் என்று நினைக்கும் மனநோயாளிகளை எங்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது?

எழுபதுகளில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும்போதும் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் போதும் ஒரு புதுமையைக் காண முடிந்தது. அதே நேரத்தில் நஞ்சையும் புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் சோழநாட்டுப் பகுதிகளில் படிக்க வேண்டிய வயதுள்ள பெண்பிள்ளைகள் ஆடு, மாடு மேய்ப்பார்கள், முட வரப்பைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். நடவு, களைஎடுத்தல், அறுவடை போன்ற வேலைகளுக்குச் செல்லும் பெண்களை இப்படித்தான் கூறுவார்கள்.

தற்போது அந்தநிலை மாறிவிட்டது. பெண்பிள்ளைகள் பள்ளி, கல்லூரிகளில் நிரம்பி வழிகின்றார்கள். வேலை வாய்ப்புக் குதிரைக் கொம்பாக இருந்தாலும் அடிப்படையான விழிப்புணர்விற்குக் கல்வி தேவைப்படுகின்றது. தற்போதைய தமிழகச் சூழலை எழுபதுகளிலேயே மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் காண முடிந்தது.

நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன்பே தென் தமிழகத்தில் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் நிறைந்திருந்தன. பல கிறித்துவ மதத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவை. என் நெறியாளரின் துணைவியார் ஒரு பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர் என்பதை அறிந்தபோது வியப்பாக இருந்தது. மதம் மாறியவர்களுக்கு முதலில் கிடைத்த வாய்ப்பே மதம் மாறாதவர்களுக்குப் பிறகு கிடைத்தது. காரணம் கிறித்துவ மதம் கொடுத்த விழிப்புணர்வு.

முதுகலை வகுப்புகளில் ஆண்களைவிட மகளிரே அதிகம் படிப்பார்கள். சில பாடப் பிரிவுகளில் சில ஆடவர்களே சேர்ந்திருப்பார்கள். வகுப்புத் தொடங்கும் போது துவார பாலகர் போலக் கதவு ஓரம் நிற்பார்கள்; பேராசிரியருடன் உள்ளே போவார்கள்; வகுப்பு முடிந்ததும் அவருடன் வெளியே வந்து விடுவார்கள். மத வேறுபாடு இல்லாமல் அனைத்துப் பிரிவினரும் படித்தார்கள். எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் என்னும் விருப்பத்தைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்தவை கிறித்துவக் கல்வி நிறுவனங்களே என உரத்துக் கூறலாம்.

பிறர் காதாலும் கேட்கக் கூடாத வேதக் கல்வியை விரும்பியவர்கள் மெக்காலே கல்வித்திட்டத்தை எதிர்த்தார்கள். எழுத்தர்கள் மட்டுமே உருவாகுவார்கள் என்றார்கள். ஆனால் கிறித்துவக் கல்வி நிறுவனங்கள்

தோன்றிக் கலை - அறிவியல் படிப்பைத் தொடங்கியபோது அவற்றில் நிரம்பியவர்கள் கிறித்துவத்தை வெறுத்து மெக்காவே கல்வித் திட்டத்தைப் பழித்தவர்களின் குழந்தைகள் தான். 'நண்டில் வேண்டாம் சாற்றில் ஊற்று' எனப் படிக்காத மக்கள் கூறும் சொல்வச் சொல்தான் நினைவிற்கு வந்தது.

“சேலம், திருநெல்வேலியில் இருந்த பள்ளிகளில் கல்வி பெற்றவர்களின் சூத்திர சாதி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 70% தென் ஆற்காட்டில் அவர்களின் எண்ணிக்கை 84%க்கும் அதிகம்” (ப-15) தரம்பாலின் அழகிய மரம் (Dharampal, The Beautiful Tree) என்னும் நூலை மொழிபெயர்த்த B.R மகாதேவன் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

தற்போது இல்லை; பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் சூத்திரரின் கல்வி நிலை இவ்வாறு இருந்ததாக 'மறைக்கப்பட்ட உண்மைகள்' எனத் தலைப்பிட்டுக் கூறுகின்றார். இந்த விழுக்காட்டு அளவு சூத்திரர் படித்திருக்க வாய்ப்போ, வசதியோ பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இருந்ததில்லை. மதம் மாறிய சூத்திரர் சிலருக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். இந்துச் சூத்திரர்களால் மேல் வருணத்தாருக்கு உழைக்க மட்டுமே உரிமை இருந்தது. மண் எடுத்துக் குடங்கள் செய்வீரே! - மரத்தை வெட்டி மனை செய்குவீரே! - உண்ணக் காய்கனி தந்துடுவீரே! - உழுது நன்செய்ப் பயிரிடுவீரே! - எண்ணெய், பால், நெய் கொணர்ந்திடுவீரே! - இழையை நூற்று நல்லாடை செய்வீரே! - விண்ணின்று எமை வானவர் காப்பார்- மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே” (பார.கவி,ப.459) என்னும் மகாகவியின் பாடலே நினைவுக்கு வந்தது. அவரின் பாடலைப் பிறழ்ந்து பொருள் கொள்ள மனம் ஒப்பவில்லை என்றாலும் ஈற்றடி உழைப்போரின் கடமையையும் மேல் வருணத்தாரின் நிலைமையையும் உணர்த்துவது போல உள்ளது.

இப்படிப் புள்ளி விவரம் கொடுத்து மக்களை ஏமாற்றும் ஆளும் வர்க்க உத்தி உலகம் முழுவதிலும் உள்ளது. 9% விழுக்காடு, 8% விழுக்காடு வளர்ச்சி என்றெல்லாம் கூறுகிறார்கள். வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழ் உள்ளோர் எண்ணிக்கைதான் வளர்கின்றது.

‘போப் பிரான்சிஸ் - நம்பிக்கையின் புதிய பரிமாணம்’ என்னும் நூலாசிரியரின் மதம் தொடர்பான மனநிலையே பெரும்பாலானவர்களுக்கு இருக்கும். ஆன்மீகவாதிகள், மத குருமார்கள், மடாதிபதிகள் எனக் கூறப்படும் அனைவருமே ஒருமையாகவே சிந்திப்பார்கள். கடவுளைப் பற்றிப் பேசுவார்கள்; கருணை மழை பொழிவார்கள். உயர்வு-தாழ்வை

வளர்ப்பார்கள். குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் மக்களின் முன்னேற்றம் தவிர்த்து மற்றைய எல்லாவற்றையும் சிந்திப்பார்கள். மக்களைப் பற்றியும் சிந்திப்பார்கள்-தம் மக்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திப்பார்கள். அஃதாவது ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி பேசுவார்கள். ஆனால் போப் பிரான்சிஸ் என உயர்ந்த அர்ஜென்டைனாவின் ஆர்ச் பிஷப் ஹோர்கே மரியோ பெர்காகிலியோ மானுடம் போற்றுதல், இயற்கையை நேசித்தல், எளிமை என எல்லாவற்றிலுமே மகுடமாகத் திகழ்கின்றார். நூலாசிரியர் நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை மிகவும் எளிமையாக அதே வேளையில் ஆழமாகப் போப் பிரான்சிஸ் அவர்களை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

உலகில் வாழ்ந்த-வாழும் எத்தனையோ மதத்தலைவர்களின் வரலாற்றைப் படிக்கின்றோம். அரசர் போலவும் ஆண்டியாகவும் வாழ்ந்துள்ளார்கள். இப்போது மத வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லா மடாதிபதிகளுமே கடவுளின் மறு அவதாரமாகவே நினைத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றார்கள். ஒன்றிரண்டு போல விரல்விட்டு எண்ணும் அளவில் விதி விலக்காக இருக்கலாம். போலிச் சாமியார்கள் புற்றீசலைப் போலத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களும் விட்டில் பூச்சிபோல அவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள். நூலாசிரியர் நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை விளக்கும் போப் பிரான்சிஸ் மூக்கின் நுனியில் விரல் தொட்டு நோக்கும் அளவிற்குத் தனித்து நிற்கிறார்.

எளிய வாழ்க்கை

கோடிக் கணக்கான கிறித்தவர்கள் போப் பிரான்சிஸ் அவர்களின் அருளை வேண்டிக் காத்துக் கிடக்கின்றார்கள். அவர்களிடம் நீங்கள் எனக்காகவும் இறைவனை ஜெபியுங்கள் என்கின்றார். “எனக்காக இறைவனை வேண்டுகங்கள்” (ப.96). இப்படிக் கூறுகின்றவர் ஏசுநாதருக்கு அடுத்த நிலையில் வைக்கப்படும் போப்பாண்டவர். உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும் ஒருவர் தன்னை இயல்பான நிலையில் எண்ணும்போதுதான் இப்படிப்பட்ட வேண்டுகோள் வெளிப்படும்.

“உங்களிடம் நான் ஒரு உதவி கேட்கப்போகிறேன். நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் செயல்பட வேண்டும். ஒருவர்க்கொருவர் நன்மை செய்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் நலனில் மற்றவர் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். யாருக்கும் தீமை விளைவிக்காதீர்கள். உயிர்களைக் காப்பாற்றுங்கள்; குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுங்கள். இயற்கையைக் காப்பாற்றுங்கள். இளையவர்களையும், முதியோர்களையும் காப்பாற்றுங்கள். ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டையிடாதீர்கள். வன்மம் பாராட்டாதீர்கள். பொறாமையை விட்டொழியுங்கள்” (ப.46).

இக்கருத்துகளை எல்லாம் போப் பிரான்சிஸ் கத்தோலிக்க மதம் சார்ந்த மக்களுக்காக மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. போப்பின் மொழிகள் சாதி, மதம், மொழி, நாடு என அனைத்தையும் கடந்து அனைவர்க்கும் பொதுவானவையாக உள்ளன. உபதேசம் மட்டும் செய்யவில்லை, “பிறப்போக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” (திருக்.972) என்னும் திருவள்ளுவரின் வாக்கை நினைத்துப் பார்க்கும் வகையில் போப்பின் செயற்பாடுகள் வெளிப்படுகின்றன.

மதபோதகர் நிலையில் உச்சம் தொட்ட போப் பிரான்சிஸ் எளிமையாக வாழ்வதை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டவர். எளிமையான உணவு, உடை, உறையுள் அவருக்கு ஏற்றத்தைக் கொடுக்கின்றன. இக்குணமே எளிய மக்களுடன் நெருங்கிப் பழகவும் வாய்ப்பைக் கொடுக்கின்றது. சிலுவைப் போர்வழிக் கிறித்துவத்தைப் பரப்ப முடியாது; அன்பு வழியும் தொண்டு வழியாகவுமே பரப்பமுடியும் என்னும் பட்டறிவில் முழு நம்பிக்கை உடையவர் போப் பிரான்சிஸ்.

இந்தியாவிலுள்ள கோயில்கள், மடங்கள் போன்றவற்றுக்குக் கணக்கு வழக்கில்லா சொத்து இருப்பதைப் போன்று கத்தோலிக்க மதத்திற்கும் உலகம் முழுவதிலும் சொத்து உள்ளது. எல்லா மதச் சொத்துகளிலும் முறைகேடு நடக்கின்றது. “நான் இந்த உலகத்தை விட்டுச் செல்லும்போது எவ்வளவு குறைவாக விட்டுச் செல்ல முடியுமோ அவ்வளவு குறைவாக விட்டுச் செல்ல விரும்புகிறேன்” (ப.XI) எனக் கூறும் போப் பிரான்சிஸ் மத மறுப்பாளர்களின் இதயத்திலும் இடம் பிடிக்கக் கூடியவர். அவரின் நிலையை இந்திய நாட்டுச் சாமியார்களுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

எளியோருடன் வாழ்க்கை

இந்து சமயத் துறவிகள் முதல் வருணத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதைப் போன்றே போப்பாண்டவர்களும் பெரும்பாலும் இத்தாலியைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். பைபிளில் கூறப்பட்டவையே அவர்களுக்கு வேத வாக்கு. அதற்கு மாறுபட்ட கருத்துக் கூறுவோர் துரோகிகள். இந்தியாவில் தேசத்துரோகி எனக் கூறுவது போல ரோமில் உள்ளவர்கள் மதத்துரோகி எனக் கூறிவிடுவார்கள். பைபிளுக்கு எதிரான கருத்துகளைக் கூறினார்கள் எனப் பல விஞ்ஞானிகளும் தத்துவ அறிஞர்களும் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். மதம் ஆட்சி செய்தால் மடமைதான் மண்டும் என்பதற்கு உலகெங்கிலும் நிறையச் சான்றுகள் உள்ளன.

போப் பிரான்சிஸ் (நம்பிக்கையின் புதிய பரிமாணம்)
நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை
அடையாளம்

உழைக்கும் வர்க்கம், ஆதிக்க வர்க்கத்திற்கு உழைப்பதற்காகவே இறைவனால் படைக்கப்பட்டது என்னும் வக்கிரப் புத்தி உள்ளவர்களால் ஏழைகளை அன்போடு அரவணக்க முடியாது. “பூமியைச் சுற்றும் வெகுதூரத்தில் உள்ள கோள்களை இவர்கள் ஆராயும்போது நம் அருகிலேயே நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் மனிதர்களின் தேவைகளுக்குத் தீர்வு கண்டால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்.!” (ப.V)

பூமி மையக்கோள் இல்லை; சூரியனைச் சுற்றியே பிற கோள்கள் இயங்குகின்றன எனக் கோபர்னிகஸ் குறிப்பிட்டார். இக்கருத்தைக் கலிலியோவும் ஏற்றுக்கொண்டார். இதற்காகக் கிறித்துவ மதத்திற்கு எதிரானவர்கள் எனத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் கூறியவை ஏற்புடைய கருத்து என ஏற்றுக் கொண்ட போப் பிரான்சிஸ் அவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டதற்காகச் சில நூற்றாண்டுகள் கழிந்திருந்தாலும் பெருந்தன்மையுடன் மன்னிப்புக் கோரினார். இருப்பினும் மதம் சார்ந்த கருத்தில் மாறுபடக் கூடாது என்பதற்காகப் பூமியைச் சுற்றியே பிற கோள்கள் இயங்குகின்றன எனக் கூறுகின்றார் போலும்.

பூமிப் பந்தில் வாழும் மக்கள் மட்டுமல்லாமல் அனைத்து உயிரினங்களும் பல்வேறு இன்னல்களைச் சந்திக்கின்றன. ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் பல

நாடுகளின் மக்கள் வறுமையில் வாடி மடிகின்றார்கள். வறுமையில் வாடும் சோமாலிய நாட்டுக் குழந்தைகளின் மண்டைகள் அறிவியலார் ஆராயும் கோள்களைப் போலக் காணப்படுகின்றன. அண்டத்தில் உள்ள சந்திரன், செவ்வாய் என இருக்கும் கோள்களை எல்லாம் ஆராயப் பல்லாயிரம் கோடிகளை செலவிடுகின்றார்கள். நடக்காத போருக்காக ஆயுதங்களை வாங்கிக் குவிக்கின்றார்கள். “சமூக முன்னேற்றத்துக்கான திட்டங்களைவிட, ராணுவப் பாதுகாப்புக்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிதி ஒதுக்கும் ஒரு நாடு, அதனுடைய தார்மீக மரணத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.” கறுப்பு வெள்ளை, (பக்.109-110) என அமெரிக்காவின் வியத்தாம் ஆக்கிரமிப்பின்போது மார்ட்டின் லூதர் கிங் கூறியது போப்புடன் தொடர்புபடுத்தக் கூடியதாகும்.

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் இங்கு வாழும் மனிதருக்கு எல்லாம்(பார.கவி.ப.247) என்னும் உயரிய சிந்தனையை மட்டும் மறந்துவிடுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட உலகம் தழுவிய மானுட நேயம் வேறு எந்த மதகுருமாரிடமாவது இருந்திருக்குமா? என்பது தெரியவில்லை.

ஐரோப்பிய நாடுகளைத் தவிர்த்துப் பிற நாட்டிலிருந்து தெரிவு செய்யப் பெற்ற முதல் போப் பிரான்சிஸ் மட்டுமே. தென்னமரிக்காவின் அர்ஜென்டைனாவில் தோன்றிய ஹோர்கே மரியோ பெர்காகிலியோ வறுமையை நன்கு உணர்ந்தவர். இவரின் தாய் வழித் தாத்தாவைப் பார்க்க ஒருவர் அடிக்கடி வருவாராம். தச்சுத் தொழில் செய்த தாத்தாவிடம் மரத்திற்குப் பூசும் சாயத்தை விற்பாராம். “அர்ஜென்டைனாவின் துணை அதிபராக இருந்த எல்பிடியோ கன்ஸாலஸ்”! (ப.68). இந்தத் துணை அதிபரை நினைக்கும்போது காமராசர், கக்கன், இலால்பகதூர் சாஸ்திரி போன்ற ஏழைத் தாய்மார்களின் மகன்கள் நினைவுக்கு வருகின்றார்கள்!

விலை உயர்ந்த அங்கி, சிலுவை, காலணி, சிம்மாசனம் என அனைத்தையும் தவிர்த்துவிட்டார். தம்முடைய பழைய சிலுவையை அணிந்துகொண்டார் “நீங்கள் என்னைப் போப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்ததற்குக் கடவுள் உங்களை மன்னிக்கட்டும்” (ப.45) என்று கூறும் போப் உண்மையிலேயே ஏழைப் பங்காளர்.

வலதுசாரிச் சிந்தனை உடையவர்கள் மதம் சார்ந்து தான் இருக்க முடியும். இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர்களால் மதம் சார்ந்த பிற்போக்குத் தனங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. தம் பதின்பருவத்தில் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தங்களை நன்கு படித்துள்ளார். இருந்தாலும் முழுமையாகப் பின்பற்ற மதம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

“பெர்காகிலியோவின் அறிவுத் தாகம் வளர வளர அவருக்குக் கம்யூனிசக் கோட்பாடுகளில் பிடிப்பு ஏற்பட்டது” (ப.68) என நூலாசிரியர் நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை பதிவு செய்துள்ளார்.

உலகிலுள்ள பெரும்பான்மையான மதங்கள் உழைக்கும் ஏழை எளியோரிடம் அதிகம் இரக்கம் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. “ஏழைகளோடு நெருங்கி உறவாடியதால், அவர்கள் படும் துன்பங்களுக்குச் சமூக அமைப்புகளும் காரணம் என்பதையும் அவர்களுக்குச் சமூகநீதி கிடைக்கக் கத்தோலிக்க மதமும் அவர்களோடு சேர்ந்து போராட வேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்தார். எப்போதுமே அவர் ஏழைகள்பால் மிகுந்த அனுதாபம் கொண்டு அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று நினைப்பவர். ஆனால் இப்போது ஏழைகளிடம் இரக்கம் காட்ட வேண்டும், அவர்களுக்குத் தான தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்பதோடு அவர்களுக்குச் சமூக நீதி கிடைக்கச் சமூக அமைப்புகளும் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நினைத்தார்” (பக்.108.109).

நூலாசிரியரின் இந்தப் பதிவு படிப்போரை ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தூண்டும். அனைவரும் அர்ச்சகர் ஆகலாம் எனத் தமிழக அரசு கொண்டு வந்த சமூக நீதிச் சட்டம் கூட நினைவிற்கு வருகின்றது. முறையாக மத போதகக் கல்வியை கற்றவர்கள் கிறித்துவத்தில் மதபோதகர் ஆகலாம்; ஆனால் இந்து மதத்தில் முறையாகப் படித்தாலும் அர்ச்சகர் ஆக முடியாது; பிறப்பின் அடிப்படையிலேயே அர்ச்சகர் ஆக முடியும் என்றார்கள். ஆகமவிதி என்னும் பூச்சாண்டியை வேறு காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகமவிதிப்படி வைக்கப்பட்ட சிலைகளை எல்லாம் மாற்றிப் போலியானவை வைக்கப்படுகின்றன. களவாடப்படுகின்றன. நகைகளும் கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. இடைக் காலத்தில் போரிட்டுக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டவற்றுக்கு எந்த அளவிலும் குறையாத வகையில் நடந்துள்ளன. இவற்றைப்பற்றிப் பேசமாட்டார்கள். சமூக நீதி கிடைக்க அமைப்பில் மாற்றம் வேண்டும் என்பது போப் பிரான்சிஸ் அவர்களின் புரட்சிகரச் சிந்தனையாகும்.

இறைப்பணி வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய காலம் முதல் பேருந்தில் செல்வார்; எளிய மக்கள் வாழும் இடங்களுக்குச் செல்வார்; அவர்கள் வாழப்படும் சிரமங்களை அறிவார். இப்படிப்பட்ட ஒரு போப்பை இதுவரை இந்த உலகம்-குறிப்பாகக் கத்தோலிக்க மதம் பார்த்ததில்லை என நூலாசிரியர் நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை பல இடங்களில் பதிவு செய்கின்றார்.

நூலாசிரியர் மேலும் “எல்லோரும் கடவுளின் குழந்தைகள், கடவுளின் அன்பிற்கும் கருணைக்கும் பாத்திரமானவர்கள். எந்தக் கடவுள் என்று அவர் ஒருபோதும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னதில்லை. வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணலாம்; காண வேண்டும் என்பது இவருடைய சித்தாந்தம். இப்படி எத்தனை மதத் தலைவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்?” (ப.199). நூலாசிரியர் கேள்விக்கு இந்தியாவிலும் இருக்கிறார்கள் என்று நெஞ்சை நிமிர்த்திச் சொல்ல முடியவில்லை. சொன்னால் மாட்டிக் கொள்ள வேண்டும். காஞ்சிபுரத்தில் சங்கரராமன் கொலை வழக்கு, நீதிமன்றத் தீர்ப்பு போன்றவற்றை நூலாசிரியரே குறிப்பிடுகின்றார் (ப.18).

சமுதாயச் சீர்திருத்தம்

இந்தியா என்றில்லை, உலகம் முழுவதிலும் பிற்போக்குத்தனம் என்பது மக்களை அறியாமைச் சேற்றில் ஆழ்த்திக் கொண்டே இருக்கும். குறிப்பாகப் பெண்களை மையமிட்டே கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கும்.

ஒரு நாட்டில் ஒரு மதத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள பிற்போக்குத் தனம் என்று கடந்து போய் விட முடியாது; இந்தியாவின் வட பகுதிகளில் பசுவைப் புனிதமாகப் போற்றுகின்றார்கள்; அவர்களின் உரிமை அதன் சிறுநீரைக் குடித்தால் கரோனா போகும் எனப் பொதுவெளியில் கூறுவது பொருந்தவில்லை. அப்படிக் குடித்தால் கரோனா போய்விடும் என்றால் மருந்து என்னும் அடிப்படையில் குடிக்கலாம்; தவறில்லை. உலகம் முழுவதற்கும் அறிவுரை கூறலாம். மருந்து கண்டு பிடிக்க மூளையைக் கசக்கிப் பிழிய வேண்டியதில்லை; உலகம் முழுவதும் பல்லாயிரம் கோடிகளைச் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை.

அந்நியர்கள் மதத்தாலும் சாதியாலும் உயர்வு-தாழ்வாலும் மொழியாலும் சிதறிக் கிடந்த மக்களை மதம் மாற்றினார்கள், வளங்களைச் சுரண்டிக் கொண்டு போனார்கள் இங்குள்ளவர்கள் மதம் மாறியதால் மாறியவர்களுக்குப் பெரிய நட்டமில்லை. மாறாக வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தது. அந்நியர்களால்தான் குழந்தை மணம், உடன்கட்டை ஏற்றுதல், கைம்மை நடைமுறை, பல தார மணம் போன்ற மகனிரைச் சுற்றி இயங்கிய பிற்போக்குத்தனங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன.

மூடநம்பிக்கை என்பது இந்தியாவிற்கு மட்டும் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட ஒன்று அன்று; எங்குமே ஆட்சி செய்கின்றது. கத்தோலிக்கத்தில் நிலவும் பிற்போக்குத்தனங்கள் ஒழிய வேண்டும் என போப் பிரான்சிஸ் குரல் கொடுக்கின்றார். “தனக்குள்ளே, தனக்காக வாழும் மதம் ஒரு போதும் நிறைவு

பெறுவதில்லை.” (ப.40) என்னும் நூலாசிரியர் கருத்துச் சிந்திக்கத்தக்கது. பேதங்களை வளர்த்துக் குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டும் மதங்கள் அந்நாட்டு மக்களாலேயே வெறுக்கப்படும். உலகம் முழுவதிலும் நூற்று இருபது கோடிக்கு மேற்பட்ட கத்தோலிக்க கிறித்துவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். எண்ணிக்கை மேலும் விரிவடையும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி வாழவும் போப் பிரான்சிஸ் பல சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்கின்றார். “பழைய கொள்கைகளையே கடைப் பிடித்துக் கொண்டு பாமர மக்களை அணுகாமல் இருந்தால் மதம் நாளடைவில் நலிந்து விடும்” (பக்.51-52.) என்னும் போப்பின் கருத்து வருண பேதத்தைத் தாங்கிப் பிடிக்கும் இந்து தத்துவவாதிகளுக்கும் பொருந்தும்.

“விவாகரத்து செய்துகொண்டு மறுபடி திருமணம் செய்து கொண்டவர்களையும் திருச்சபைக்குள் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் (ப.118) என்பது போப்பின் கொள்கையாகும். இந்த மதம், அந்த மதம், என்றில்லாமல் எல்லா மதங்களிலும் பாலியல் தொடர்பான செய்திகள் வெளிப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. ஓரினச் சேர்க்கை, பாதிரியார்-சகோதரியர் உறவு போன்றவை பற்றியும் சிந்தித்துள்ளார்.

வறியோரின் வாழ்வு வளம் பெறவும் அறியாமை ஒழியும் வரலாற்றில் இதுவரை அறியப்படும் போப்புகளில் பிரான்சிஸ் தனித்துவம் மிக்கவராக விளங்குகின்றார்.

சர்வதேசச் சிந்தனை

பழைய கோட்பாடுகளைப் பற்றிக் கொண்டு, பிற மதத்தினை வெறுப்பவர்கள் தலைமைப் பொறுப்புக்குத் தகுதி அற்றவர்களாக இருப்பார்கள். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக உலகம் தழுவிய பார்வை இருக்க வேண்டும்; தொழிற்புரட்சியில் இயற்கை வளங்கள் அழிக்கப்பட்டு பூமி வெப்ப மண்டலமாக மாறி விட்டது. சுற்றுச் சூழல் பற்றிய சிந்தனையும் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் ஆன்மீகத் தலைவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். வாடிக்கனுக்குத் தலைமை ஏற்ற போப்புகளில் பிரான்சிஸ் சர்வதேசச் சிந்தனையில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டுள்ளமையை அவரின் பணிகள் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அண்ட கோள்களைக் கண்டு தெளிவதில் தவறில்லை; பல்லாயிரம் கோடிகளைக் கரியாக்குகின்றார்கள். சொந்த மண்ணில் வாழ

வழி இல்லாமல் நாட்டுக்குள்ளேயே புலம் பெயர்கின்றார்கள்; பிறநாடுகளுக்கு மறைந்து, ஒளிந்து போகின்றார்கள். செல்லும்போது பல்வேறு இன்னல்களால் மரணம் நிகழ்கின்றது. பிடிபட்டால் சிறையில் தள்ளப்படுகின்றார்கள். அமெரிக்காவுக்குள் புலம்பெயர் மெக்சிகோ, கனடா போன்ற நாடுகளில் இருந்து செல்வோர் கொத்துக் கொத்தாக மடிகின்றார்கள். ஒரு குழந்தையின் உடல் கரை ஓரத்தில் ஒதுங்கிக் கிடந்ததைப் பார்த்த போது இதயமே நொறுங்கி விடும் போலிருந்தது. புலம் பெயர்வோரைத் தடுக்கும் பெரும்பாலான ஆளும் வர்க்கங்கள் ஒரு காலத்தில் அந்த மண்ணுக்குள் புலம் பெயர்ந்தவர்களே! வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்தால் புரியும்.

புலம் பெயரும் மக்களின் துயர் துடைக்க போப் பிரான்சிஸ் முயலும் செய்தியை அறியும்போது நெஞ்சம் நெகிழ்கின்றது. இவ்வகையான இரக்கக் குணம் வருவதற்குக் காரணம் இவரது குடும்பமும் இத்தாலியில் இருந்து தென் அமெரிக்காவின் அர்ஜென்டைனாவுக்குக் குடிபெயர்ந்ததே ஆகும். பின் வருமாறும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“இந்த அமெரிக்கக் கண்டத்தில் உள்ளவர்கள் மக்கள் குடிபெயர்ந்ததைப் பற்றிக் கவலைப்படக் கூடாது. ஏனெனில் நம்மில் பலர் இந்தக் கண்டத்திற்கு வெளியிலிருந்து வந்தவர்கள்தான் (ப.140). அமெரிக்காவுக்குக் குடிபெயர்ந்து வந்து அதிகாரம் செய்பவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் இந்தியாவிற்குக் குடிபெயர்ந்து வந்து அதிகாரம் செய்பவர்களுக்கும் போப்பின் கருத்து பொருந்தும்.

தொழிற்சாலைக் கழிவுகளாலும் பயன்படுத்தித் தூக்கி வீசப்படும் கழிவுப்பொருள்களாலும் உலகம் பன்றிகள் உழலும் சாக்கடை போலாகி விட்டது. போப் பிரான்சிஸ் அவர்களுக்குச் சுற்றுச்சூழல் பற்றிய அக்கறை இருந்ததை நூலாசிரியர் நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பற்றிப் போப் பிரான்சிஸிற்கு இருக்கும் அக்கறை வேறு யாருக்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை-சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் சுற்றுச் சூழலைப் பற்றி எல்லோருக்கும் அறிவுரை கூறாமல் இருப்பதில்லை. இந்தப் பூமி இறைவன் நமக்குக் கொடுத்தது; அதை மாசுபடுத்தினால் கடவுளை அவமதிப்பதாகும்; பூமியை நலியாமல் வைத்திருப்பது நாம் கடவுளுக்குச் செய்யும் தொண்டு” (ப.203).

கத்தோலிக்க மதத்தின் தலைவராக இருந்தாலும் அனைத்து மதத்தினரும் திரும்பிப் பார்க்கும் வகையில் போப் பிரான்சிஸ் அவர்களின் வாழ்வும் வாக்கும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் உள்ளன. “தான் செய்த தவறுகளை ஒப்புக்கொண்டு அவற்றிற்காகப் பிராயச்சித்தம் தேடுவது இந்த உலகில் பிரான்சிஸ் ஒருவராகத் தான் இருக்க முடியும்” (ப.111).

மூலவர்களால் மதம் உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கலாம்; கூட அல்லது குறைவாக இருக்கலாம். எல்லா மதங்களுமே மதம் பிடித்துத்தான் அலைகின்றன. அரசியல் மக்களின் அமைதியான வாழ்க்கைக்கும் ஆன்மீகம் மக்களை நல்வழிப் படுத்துவதற்கும் இருந்தால் இரண்டு பக்கத் தண்டவாளங்களால் உலகம் இயல்பாக இயங்கும். ஆன்மீகம் அரசியலில் புகுந்து குட்டையைக் குழப்புவதால் பெரும்பான்மை மக்கள் எரிச்சல் அடைகின்றார்கள். கடவுள் அதை வைத்துத் தோன்றிய மதங்கள் கேள்விக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றன.

கடவுள், மதம் போன்றவற்றை மறுத்துச் சமநீதிக்காகப் பாடுபட்டவர்களைப் பற்றியே படித்துக் கொண்டிருந்த சூழலில் ‘போப் பிரான்சிஸ்-நம்பிக்கையின் புதிய பரிமாணம்’ என்னும் நூலை எழுதிய நாகேஸ்வரி அண்ணாமலை அப்படியே மடை மாற்றம் செய்து விட்டார். இந்த நூலைப் படித்ததால் மதம் பற்றிய கருத்தில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை; இப்படிப்பட்டவர்களும் அத்திப் பூத்தாற்போல இருக்கின்றார்களே என்று எண்ணத் தோன்றியது. நூலாசிரியரையும் வெளியிட்ட அடையாளம் பதிப்பகத்தையும் மனம் நிறைய வாழ்த்துவோம்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள்கள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503